

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

18. december 2020

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

Interactio — Hybridmøde — RU's 140. plenarforsamling, 12.10.2020-14.10.2020

2020/C 440/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Det årlige regionale og lokale barometer 2020 — De lokale og regionale myndigheders kamp mod covid-19 og deres genopretningsindsats	1
---------------	---	---

UDTALELSER

Regionsudvalget

Interactio — Hybridmøde — RU's 140. plenarforsamling, 12.10.2020-14.10.2020

2020/C 440/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ligeværdige levestandarder — en fælles opgave for alle forvaltningsniveauer i Europa	4
2020/C 440/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Implementering og perspektiver for sundhedsydelse på tværs af grænser	10
2020/C 440/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-sundhedsberedskabsmekanisme	15
2020/C 440/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Biologisk mangfoldighed i byer og regioner efter 2020 på FN's CBD COP15 og i EU's biodiversitetsstrategi for 2030	20
2020/C 440/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Rapport om hindringer for det indre marked og handlingsplanen for håndhævelse af det indre marked	27
2020/C 440/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Demografiske ændringer: forslag til måling og håndtering af de negative virkninger i EU's regioner	33

2020/C 440/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling	42
2020/C 440/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lokale og regionale myndigheder i permanent dialog med borgerne	49
2020/C 440/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's samhørighedspolitik's rolle med hensyn til intelligente og innovative forandringer i regionerne på baggrund af coronaviruskrisen	54
2020/C 440/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — SMV-strategien	60
2020/C 440/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Udfordringer for det lokale demokrati på Vestbalkan . .	66
2020/C 440/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En strategi for Europas digitale fremtid og en datastrategi	71
2020/C 440/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Hvidbog om kunstig intelligens — en europæisk tilgang til ekspertise og tillid	79
2020/C 440/15	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den regionale resultattavle for innovation og dens betydning for de regionale stedbaserede politikker	87
2020/C 440/16	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025	92
2020/C 440/17	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske klimapagt	99
2020/C 440/18	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi	107
2020/C 440/19	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Bæredygtig anvendelse af naturressourcerne i øregionerne i Middelhavsområdet	114
2020/C 440/20	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyelse af Leipzigcharteret om bæredygtige europæiske byer	119
2020/C 440/21	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny industristrategi for Europa	125

III Forberedende retsakter

Regionsudvalget

Interactio — Hybridmøde — RU's 140. plenarforsamling, 12.10.2020-14.10.2020

2020/C 440/22	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et EU-handlingsprogram for sundhed (EU4Health)	131
2020/C 440/23	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En styrket EU-civilbeskyttelsesmekanisme	150
2020/C 440/24	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske genopretningsplan som reaktion på covid-19-pandemien: genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte	160
2020/C 440/25	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæisk år for jernbanetransport (2021)	183
2020/C 440/26	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — REACT-EU-pakken	191

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 140. PLENARFORSAMLING, 12.10.2020-14.10.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Det årlige regionale og lokale barometer 2020 — De lokale og regionale myndigheders kamp mod covid-19 og deres genopretningsindsats

(2020/C 440/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

— under henvisning til sin rapport: »Det årlige regionale og lokale barometer 2020«, som er baseret på en inklusiv, faktuel og evidensbaseret tilgang, der involverer flere partnere og institutioner;

og ud fra følgende betragtninger:

- at rapporten har til formål at reflektere over den regionale og lokale dimension af Unionens tilstand og give beslutningstagere på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt niveau viden om de mest presserende udfordringer i det kommende år samt fremsætte centrale anbefalinger vedrørende EU's politiske svar. Disse anbefalinger burde give mulighed for åbne og inklusive debatter på alle niveauer for at forklare de valg, der skal træffes, og øge legitimiteten af de beslutninger, der skal tages;
  - at de lokale og regionale myndigheder står i frontlinjen for krisestyringen og har ansvaret for kritiske aspekter af inddæmningsforanstaltninger, sundhedspleje, sociale tjenester og økonomisk udvikling, da disse ansvarsområder deles mellem forskellige forvaltningsniveauer i medlemsstaterne;
  - at covid-19-krisens konsekvenser er yderst forskelligartede med en stærk territorial dimension, som har betydelige konsekvenser for krisestyringen og de politiske reaktioner;
  - at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i håndteringen af covid-19-krisen, såvel gennem deres egne politiske beslutninger og handlinger og i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger, der er vedtaget på andre forvaltningsniveauer;
1. understreger betydningen af forvaltning på flere myndighedsniveauer og behovet for koordinering i forbindelse med forvaltningen af den akutte sundhedspleje og det grænseoverskridende sundhedssamarbejde for at sikre en sammenhængende og effektiv reaktion på fremtidige kriser;
  2. påpeger, at ifølge en opinionsundersøgelse, der på vegne af RU blev gennemført i september 2020 og omhandlende EU-borgernes holdninger til coronakrisen og de lokale og regionale myndigheders rolle, var det dette myndighedsniveau, der var størst tillid til i EU (52 %), og også det niveau man havde størst tillid til (48 %) ville træffe de rette foranstaltninger nu og i fremtiden for at overvinde de økonomiske og sociale konsekvenser af coronakrisen. Et klart flertal af europæerne (58 %) mener også, at hvis de regionale og lokale myndigheder havde større indflydelse, ville det have en positiv indvirkning på EU's evne til at løse problemerne, og dette mener et flertal i alle medlemsstater;

3. understreger, at krisen har medført større udgifter og færre indtægter for de lokale og regionale myndigheder, og opfordrer på det kraftigste til, at de lokale og regionale myndigheder får tilstrækkelige ressourcer fra de centrale regeringer og EU til at styrke deres sundhedssystemer både nu og på langt sigt. Der skal tages hånd om regionale forskelle i sundhedssystemerne og flaskehalse i beredskabet gennem de relevante nationale myndigheder. EU's handlingsprogram for sundhed (EU4Health) samt RescEU-reserven og fleksibilitetsforanstaltningerne bør supplere disse bestræbelser;
4. understreger, at det årlige regionale og lokale barometer 2020 viser, at kriterierne for at modtage finansiering bør være regionsfølsomme og baseret på en bred vifte af indikatorer, som afspejler de forskellige niveauer for eksponering og sårbarhed, herunder mistet BNP siden krisens begyndelse, andelen af risikosektorer, afhængighed af turisme, grænseoverskridende og international handel og transport og andelen af selvstændige erhvervsdrivende og SMV'er i regionens økonomi;
5. fremhæver, at faciliteten for genopretning og modstandsdygtighed, der er kernen i EU's genopretningsplan, ikke må være »rumligt blind«. Det vil sige, at subnationale myndigheder skal inddrages tæt i udarbejdelsen af nationale planer og udforme deres egne regionale og lokale genopretningsplaner i overensstemmelse med EU's planer og de nationale planer. Det europæiske semester — som er facilitetens styringsmekanisme — skal indarbejde en adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i forhold til principperne om partnerskab og nærhed;
6. gentager, at SMV'er og de mest påvirkede sektorer såsom transportsektoren, turismesektoren og den kulturelle sektor har behov for at få adgang til en bred vifte af bæredygtige økonomiske støttemuligheder såsom offentlige tilskud, venturekapital og adgang til lån med gunstige tilbagebetalingsvilkår på langt sigt;
7. påpeger endnu en gang, at der er brug for en hurtig aftale om det nye genopretningsinstrument (og FFR), så der hurtigt kan mobiliseres ressourcer til at afhjælpe krisens negative effekter, støtte økonomien og skabe job på lokalt plan;
8. understreger, at sociale, generationsbestemte og kønsbestemte uligheder er blevet drastisk forværret som følge af covid-19-pandemiens ødelæggende virkninger i hele Europa, hvilket har undergravet et helt årtis fremskridt på blot seks måneder. Derfor er det nødvendigt, at lade målrettede, ambitiøse og ordentligt finansierede politikker, som forener økonomiske, sociale og sundhedsmæssige prioriteter, danne grundlag for genopretningen af Europa, så de langsigtede konsekvenser af pandemien begrænses;
9. understreger, at indbyggere i de byer og regioner, der står over for de største udfordringer i forbindelse med klimaændringer, forringelse af miljøet og svækkede naturlige økosystemer, løber en højere risiko for at blive udsat for spredningen af patogener. Udvalget insisterer derfor på, at Kommissionen og medlemsstaterne bør benytte den aktuelle krise som en mulighed for at kombinere genopretningen efter pandemien med en hurtigere omstilling til et klimaneutralt EU inden 2050;
10. opfordrer indtrængende EU-institutionerne og medlemsstaterne til at sikre bedre integration af målene for bæredygtig udvikling i et nyt, territorielt baseret og reformeret europæisk semester med henblik på at knytte genopretningsplanen, den grønne pagt og den europæiske søjle for sociale rettigheder mere effektivt sammen;
11. understreger, at krisen har gjort adgangen til moderne informationsteknologier og infrastruktur til en endnu mere kritisk ressource, og opfordrer til, at der gøres noget ved den digitale kløft, og at der skabes høj konnektivitet i alle EU's regioner og byer — herunder landdistrikter, fjerntliggende og geografisk ugunstigt stillede områder og regioner i den yderste periferi — samt at det sikres, at mennesker i alle aldre og fra alle socioøkonomiske baggrunde er i stand til at tilpasse sig krisen og det skiftende arbejdsmarked;
12. beklager, at de nye foranstaltninger, der har til formål at øge fleksibiliteten og fremskynde udnyttelsen af midler under samhørighedspolitikken, indebærer en risiko for en øget centralisering på medlemsstatsniveau. Udvalget opfordrer derfor til, at enhver omfordeling af ressourcer og ændringer af samhørighedspolitikken programmer gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet, partnerskabsprincippet og princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer, og at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i beslutningerne om (re)programmering af investeringer under REACT-EU. Udvalget understreger, at fleksibilitet, navnlig suspensionen af tematisk koncentration, bør være af midlertidig karakter, og at der bør planlægges en tilbagevenden til de almindelige regler for programmerne under samhørighedspolitikken, så snart forholdene tillader det;
13. påpeger, at regioner med den højeste andel af ældre i befolkningen (dvs. personer over 65 år) er blevet særlig hårdt ramt af covid-19-udbruddet, idet borgere fra denne aldersgruppe løber en særlig høj risiko, hvis de smittes med denne virus. Udvalget understreger derfor, at der er et konstant behov for at udveksle bedste praksis om, hvordan de ældre kan beskyttes på den mest effektive måde, herunder ved at lette deres adgang til telemedicin;

14. opfordrer i lyset af antallet af støtteinstrumenter og ændringer af eksisterende og fremtidige regler om anvendelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde til, at det sikres, at der er tilstrækkelig klarhed med hensyn til samspillet mellem forskellige nye mekanismer som f.eks. REACT-EU, Fonden for Retfærdig Omstilling og Faciliteten for genopretning og modstandsdygtighed på den ene side og eksisterende nationale ordninger og EU-ordninger på den anden side for at undgå yderligere kompleksitet og potentielt lave absorptionsrater. Udvalget understreger i den forbindelse, at det ikke er nok at blive enig om brede finansieringsrammer, og at lokale og regionale myndigheder også har brug for tilstrækkelig tid til at fremlægge programmer og projekter, f.eks. for så vidt angår REACT-EU-programmet;
15. konstaterer med bekymring, at krisen har sat det indre marked under pres med afbrydelser af den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser, hvilket har alvorlige konsekvenser for SMV'er og påvirker livet for alle EU-borgere, navnlig i grænseregioner. Udvalget glæder sig over den fleksibilitet, der findes i reglerne om statsstøtte og bemærker, at der bør indføres foranstaltninger for at sikre et velfungerende indre marked under fremtidige kriser;
16. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheders økonomi er alvorligt truet af krisen, hvilket bringer deres evne til at levere værdifulde offentlige tjenesteydelser i fare. Udvalget gentager, at de lokale og regionale myndigheder har behov for nye, smartere budgetregler både nationalt og på europæisk plan samt en gylden regel om bæredygtige investeringer for at sikre, at offentlige tjenesteydelser og lokale investeringer betragtes som afgørende for at opbygge mere konkurrencedygtige, modstandsdygtige og bæredygtige økonomier og samfund;
17. konstaterer, at covid-19 har fået regeringer — både i og uden for EU — til at gennemføre strenge foranstaltninger, som påvirker borgernes frihedsrettigheder, og at man har måttet finde frem til en kompleks balance for at værne om demokratiet, retsstatsprincippet og tilliden til institutionerne, samtidig med at man har bestræbt sig på at inddæmme pandemien. Disse vanskelige tider kunne vendes til en mulighed for at styrke det lokale demokrati og i fællesskab reflektere over EU grundlæggende værdier på konferencen om Europas fremtid;
18. pålægger sin formand at fremsende det årlige regionale og lokale barometer 2020 og denne resolution til formændene for Europa-Parlamentet, Kommissionen og Det Europæiske Råd samt til stats- og regeringscheferne for de 27 EU-medlemsstater. Udvalget opfordrer desuden de regionale og lokale folkevalgte politikere i EU til at formidle rapporten til borgerne og de lokale medier.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 140. PLENARFORSAMLING, 12.10.2020-14.10.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Ligeværdige levestandarder — en fælles opgave for alle forvaltningsniveauer i Europa

(2020/C 440/02)

Ordfører: Bernd LANGE (DE/EPP), Medlem af Landkreis Görlitz**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. giver udtryk for sin bekymring over de voksende økonomiske, sociale og territoriale forskelle internt i og mellem EU's medlemsstater. Den seneste udvikling i Europa har vist, at forskellene mellem regioner og mellem mennesker med hensyn til økonomisk udvikling, beskæftigelse og velfærd øges. Disse forskelle optræder på alle niveauer fra det sublokale til det europæiske og har nået et kritisk omfang. Den igangværende debat om de efterladte eller »glemte« områder viser klart, at der er behov for en mere stedbaseret tilgang for at tackle disse områders udviklingsmæssige udfordringer;
2. henviser til, at de eksisterende udfordringer i medlemsstaterne som følge af covid-19-pandemien er blevet forstærket yderligere på de fleste områder. De økonomiske og samfundsmæssige virkninger og de deraf følgende forudsætninger for genopretningen er meget heterogene i de forskellige territorier;
3. bekræfter, at målet om territorial, økonomisk og social sammenhængskraft i henhold til artikel 174 i TEUF derfor forsat skal prioriteres højt i Den Europæiske Union. Ud over den europæiske regionalpolitik og den fælles landbrugspolitik skal alle Unionens andre politikområder (f.eks. transport-, miljø-, social- og energipolitik) også bidrage til dette horisontale mål. Det gælder særligt også EU's foranstaltninger med hensyn til den europæiske grønne pagt og yderligere digitalisering;
4. minder om de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi, der er anerkendt i artikel 349 i TEUF, og fremhæver EU's tilsagn om at engagere sig i udviklingen af disse regioner gennem specifikke foranstaltninger til gavn for både de berørte regioner og EU som helhed;
5. fremhæver, at i 2017 boede henholdsvis en tredjedel af EU's befolkning i storbyer med mere end 100 000 indbyggere, i byer med mellem 10 000 og 100 000 indbyggere samt i mindre byer og landområder med færre end 10 000 indbyggere⁽¹⁾. Kommissionens formand har i sine retningslinjer⁽²⁾ henvist til, at over 50 % af europæerne bor i kommuner i landområder;

⁽¹⁾ *Die Unterschiede bestimmen die Vielfalt in Europa — Ein Atlas ausgewählter Aspekte der räumlichen Strukturen und Entwicklungen* [Forskelle afgør mangfoldigheden i Europa — en oversigt over udvalgte aspekter for fysisk planlægning og udvikling], Federal Institute for Research on Building, Urban Affairs and Spatial Development.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_da.pdf.

6. henviser til, at den europæiske strukturpolitik tidligere primært har beskæftiget sig med sammenhængskraft mellem regionale myndigheder (NUTS-1 og NUTS-2), men tiltagens virkning på de underliggende kommunale niveauer er dog ikke altid blevet undersøgt tilstrækkeligt, eller der ikke blevet taget tilstrækkeligt højde herfor;
7. konstaterer, at der i senere år har kunnet ses øgede nettomigrationsstrømme fra land- til byområder i forskellige medlemsstater og regioner ⁽³⁾, og mener, at EU's politikker bør bidrage til de udfordringer og muligheder, der følger heraf;
8. er bekymret for, at en fortsat udflytning til storbyområder mange steder fører til alvorlige udfordringer for de pågældende bycentre, f.eks. manglende boliger, stigende husleje, overbelastning af den offentlige infrastruktur og sociale problemer. Som følge af affolkningen opstår der i landområderne store udfordringer for små og mellemstore byer og kommuner samt for de virksomheder, der har hjemme der. Opretholdelsen af offentlig infrastruktur og finansieringen af offentlige tjenesteydelser besværliggøres af et lavere antal brugere, der bliver stadig ældre og derfor har større behov for tjenesteydelser, og virksomheder står ofte over for mangel på kvalificeret arbejdskraft;
9. henviser i den forbindelse til RU's udtalelse om *Demografiske ændringer: forslag til måling og håndtering af de negative virkninger på EU's regioner* ⁽⁴⁾ og til RU's udtalelse om *Storbyregionernes udfordringer og deres position i den fremtidige samhørighedspolitik efter 2020* ⁽⁵⁾;
10. minder om, at Den Europæiske Unions territoriale dagsorden 2020 har polycentrisk og afbalanceret fysisk planlægning og udvikling som den første af i alt seks prioriteter ⁽⁶⁾, og at dette mål også får stor betydning i udkastet til den territoriale dagsorden 2030;
11. konstaterer, at der i øjeblikket ikke er nogen horisontal tilgang på EU-plan, der forfølger målet om at reducere incitamenterne til affolkning og ukontrolleret urbanisering og modurbanisering ved at forbedre leveforholdene i alle områder;
12. bekræfter den vigtige relevans af mål 11 om »bæredygtige byer og lokalsamfund« i FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, der skal gælde for alle typer af områder;
13. mener, at alment tilgængelige offentlige infrastrukturfaciliteter og offentlige infrastrukturnet samt universelle offentlige tjenesteydelser er en uundværlig forudsætning for gode leveforhold og bæredygtig udvikling i alle Den Europæiske Unions områder. Udvalget gør i denne sammenhæng igen opmærksom på, at de strukturelle forudsætninger varierer meget mellem og i de enkelte medlemsstater og sågar i regionerne;
14. mener, at de foranstaltninger, der er blevet fulgt i Den Europæiske Union, bør afbalanceres mellem støtte til tætbefolkede byområder og landområderne, som ofte primært blev betragtet i forhold til landbrugsaspekter. Udvalget beklager i den forbindelse den forholdsvis lave intervention fra ESF og EFRU i landdistrikterne ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾;
15. frygter, at coronakrisen netop i mindre, fjerntliggende, isolerede og økonomisk svagere kommuner og regioner i yderligere grad vil besværliggøre tilvejebringelsen og vedligeholdelsen af offentlig infrastruktur og leveringen af offentlige tjenesteydelser, idet disse lokale og regionale myndigheder i særligt omfang må være berørt af faldende skatteindtægter. Dette må være en yderligere drivkraft for de senere års modsatrettede udviklinger. Udvalget understreger, at en reduktion af de offentlige investeringer i infrastruktur og tjenester generelt har mere alvorlige konsekvenser for særligt sårbare befolkningsgrupper.

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Statistics_on_rural_areas_in_the_EU#Further_Eurostat_information.

⁽⁴⁾ COR-2019-04647-00-00-PAC.

⁽⁵⁾ COR-2019-01896-00-00-AC.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/communications/2011/territorial-agenda-of-the-european-union-2020.

⁽⁷⁾ »Evolution of the Budget Dedicated for Rural Development Policy«, studie bestilt af NAT-underudvalget, Progress Consulting, 2016 (ajourført 2020).

⁽⁸⁾ »EU Cohesion Policy in non-urban areas«, studie bestilt af Europa-Parlamentets REGI-udvalg, EPRC, 2020.

Nationale strategier for en afbalanceret territorial udvikling

16. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at Den Europæiske Unions og medlemsstaternes politikker hele tiden skal supplere hinanden. De må under ingen omstændigheder modsige hinanden eller forfølge modsatte mål. Udvalget fremhæver derfor, at overregulering i medlemsstaterne bør undgås i forbindelse med gennemførelsen af EU-direktiver i national lovgivning;

17. opfordrer derfor medlemsstaterne til i tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder også at videreudvikle de nationale politikker for sammenhold og forbinde disse med bestræbelserne på europæisk niveau i forbindelse med partnerskabsprincippet og Multi-Level-Governance;

18. gør i den forbindelse opmærksom på, at der i forskellige medlemsstater allerede findes tilgange på nationalt niveau, der sigter efter en afbalanceret strukturpolitik, der skal komme alle områder til gode. Mens nogle medlemsstater foreslår generelle principper for udviklingen af alle områder⁽⁹⁾, opstilles der i andre dele af EU specifikke planer for bestemte områdetyper⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾;

19. understreger, at det i forbindelse med de ovennævnte nationale strategier ikke primært handler om økonomisk sammenhængskraft i betydningen økonomisk ydeevne, men i langt højere grad om skabelse af en vis standard for offentlig administration, infrastruktur og tjenesteydelser, der danner grundlaget for videre socioøkonomisk udvikling;

20. konstaterer, at en decentraliseret forvaltning i alle strategier sædvanligvis nævnes som en væsentlig forudsætning for territorier med livskvalitet. For at sikre en borgernær forvaltning og garantere den demokratiske deltagelse er det væsentligt med kommunale og regionale strukturer;

21. anerkender, at alle nævnte nationale politikker sammenlignet med den europæiske politik har et større fokus på mindre kommuner (lokalsamfund, sammenslutninger af kommuner, små og mellemstore byer osv.) i landdistrikterne for at styrke disse og på denne måde gøre dem mere attraktive. Alle strategier betragter primært landområder som leve- og erhvervsområder og omfatter strukturpolitiske foranstaltninger til udvikling af disse områder;

22. glæder sig over de sektorspecifikke fremgangsmåder, som staterne følger i deres nationale strategier. På trods af territoriernes heterogenitet er det tydeligt, at udfordringerne ligner hinanden i de forskellige medlemsstater;

23. understreger, at alle nationale fremgangsmåder omtaler digitaliseringen som et væsentligt aspekt. Med tilgængelighed af bredt dækkende digital infrastruktur og digitale offentlige tjenesteydelser kan der også uden for bycentrene skabes og bevares arbejdspladser, hvilket kunne begrænse udvandringen af arbejdskraft til storbyerne. Regionsudvalget understreger, at øget telearbejde, som der blev gjort brug af under covid-19-pandemien, kan give arbejdstagerne større fleksibilitet i forbindelse med valg af bopæl. Udvalget fremhæver i den forbindelse sin forventning om, at den fortsatte digitalisering af mange arbejdsområder vil betyde, at beliggenhedsmæssige fordele ved geografisk nærhed til arbejdspladsen i mange sektorer på sigt kun vil spille en mindre vigtig rolle. Udvalget understreger, at denne tendens ikke må svække mobilitetspolitikkerne, som navnlig sigter mod at begrænse de miljømæssige virkninger af pendleres transport og forretningsrejser;

24. påpeger behovet for at sikre, at de områder, der befinder sig længst væk fra større byområder, og som har en lavere befolkningstæthed, har de samme niveauer af digital konnektivitet. Dette er vigtigt for at fremme leveringen af offentlige onlinetjenester og telearbejde som et redskab til at tiltrække beboere og talenter til disse områder;

25. glæder sig over, at alle strategier tager hensyn til aspekter af offentlighedens interesse, særlig med henblik på sikring af sundhedspleje og sociale tjenester, skoler og andre uddannelsesinstitutioner samt tilbud til beskyttelse af ældre og integration. Ligeværdighed bør være udgangspunktet for leveringen af offentlige tjenesteydelser til borgerne, uanset hvor de bor;

26. anmoder derfor det kommende tyske, portugisiske og slovenske formandskab om som bidrag til gennemførelsen af den kommende territoriale dagsorden 2030 at indlede en drøftelse og udveksling af erfaringer om, hvordan EU's strukturpolitik og de nationale regionaludviklingspolitikker bedst muligt kan kombineres med hinanden for at reducere de territoriale uligheder og forbedre levestandarderne overalt i Europa.

⁽⁹⁾ Kommissionens endelige rapport *Gleichwertige Lebensverhältnisse*, [Ligeværdige levestandarder] Tyskland.

⁽¹⁰⁾ »Ruralités: une ambition à partager 200 propositions pour un agenda rural« [Landområder: en fælles målsætning — 200 forslag til en dagsorden for landdistrikterne], Frankrig.

⁽¹¹⁾ »Masterplan für den ländlichen Raum«, Østrig.

Generelle anbefalinger til den europæiske politik

27. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at gribe de nationale fremgangsmåder og som konkretisering af artikel 174 og 349 i TEUF at forankre målet om »ligeværdige levestandarder« på europæisk niveau;

28. understreger medlemsstaternes spillerum til udformning i forbindelse med offentlighedens interesse. Foranstaltninger på nationalt, regionalt og lokalt plan skal blot flankeres af en europæisk ramme i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

29. efterlyser en langsigtet strategi for den territoriale udvikling, der tager hensyn til vekselvirkningerne mellem agglomerations-, by- og landområder;

30. opfordrer Kommissionen til ikke kun at betragte den økonomiske udvikling i medlemsstaterne, men også at tage højde for og anerkende bestræbelserne inden for offentlighedens interesse, navnlig i mindre tæt befolkede og tyndt befolkede eller fjerntliggende områder, hvor der er stor geografisk spredning;

31. mener, at skabelsen af egnede strukturelle forudsætninger i alle medlemsstater og alle lokale og regionale myndigheder ikke er til at komme uden om i en bæredygtig socioøkonomisk udvikling af Den Europæiske Union. Strukturfondene kan yde et væsentlig bidrag hertil, men de må dog ikke være det eneste middel til fremme af en afbalanceret udvikling. Alle politikområder — herunder også den af Kommissionen meddelte vision for landområderne — skal bidrage til denne horisontale målsætning;

32. understreger, at en sådan målsætning ville nødvendiggøre en detaljeret betragtning af de territoriale virkninger af europæiske foranstaltninger. Det gælder både før og efter lovgivningsfasen;

33. anbefaler derfor at udvide den inden for rammerne af dagsordenen for byerne foreslåede »urban proofing« for europapolitiske foranstaltninger med en »territorial proofing«, dvs. en integreret kontrol af gennemførligheden i tæt (f.eks. byområder) og tyndt (f.eks. landdistrikter) befolkede områder under hensyntagen til deres individuelle særegenheder, og supplere med en territorial konsekvensanalyse. På denne måde kan det sikres, at de lovgivningsmæssige forskrifter virker målrettet og ikke fremmer en ukontrolleret urbanisering eller modurbanisering yderligere;

34. mener, at små og mellemstore byer som ankerpunkter i ikke-fortættede områder fortjener større opmærksomhed. Kommunerne leverer væsentlige tjenesteydelser af offentlig interesse og stiller uundværlig infrastruktur til rådighed for borgerne, der gør landområderne markant mere attraktive;

35. bekræfter, at også større byer fortsat står over for store udfordringer og derfor har brug for økonomisk og organisatorisk bistand fra Den Europæiske Union. De enkelte områdetyper må ikke spilles ud mod hinanden. Dagsordenen for byerne og de partnerskaber, der opstår som følge heraf, anerkendes som et godt eksempel på et muligt samarbejde mellem det europæiske og det lokale plan;

36. opfordrer Kommissionen til at styrke den systematiske indsamling af sammenlignelige statistiske data til evaluering af udviklingen i landdistrikterne under NUTS 2-niveau uden at forøge den administrative byrde for det kommunale niveau;

37. anbefaler, at formændene for de tværpolitiske grupper i Europa-Parlamentet inkluderer repræsentanter for RU i de tværpolitiske grupperes arbejde om bymæssig og landlig udvikling og dermed fremme en udveksling om konkrete udfordringer;

38. understreger, at der skal sikres en afbalanceret deltagelse af repræsentanter for myndigheder på forskellige forvaltningsniveauer og af forskellige størrelser fra by- og landområder i Den Europæiske Unions kommende arbejds- og ekspertgrupper. Fremgangsmåder, der er udviklet til og af større byer, kan på grund af de forskellige organisatoriske og økonomiske situationer som regel ikke overføres til mindre lokale myndigheder;

39. kræver, at alle Kommissionens generaldirektorater og Europa-Parlamentets udvalg i høj grad tager højde for vekselvirkningerne mellem by- og landområder og skaber sammenhængende europæiske politikker, der har en afbalanceret virkning i alle områdetyper;

40. opfordrer til, at alle Kommissionens generaldirektorater og Europa-Parlamentets udvalg i højere grad anerkender fordelene ved et samarbejde af såvel institutionel som funktionel karakter inden for emner som planlægning, mobilitet, miljø, levering af tjenesteydelser af almen interesse og offentlige investeringer. Et sådant samarbejde giver mulighed for at realisere stordriftsfordele og styrke forbindelserne samt skabe mere territorial, økonomisk og social samhørighed mellem byområder, bynære områder og landdistrikter i samme funktionelle område eller region;

41. efterlyser en overordnet strategi på EU-niveau, som tager hånd om udfordringerne for grænseoverskridende samarbejde for byer, regioner og kommuner og øger dette samarbejdes potentiale til at mindske ulighederne mellem de forskellige typer bosættelser.

Anbefalinger til den europæiske regionalpolitik

42. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den europæiske regionalpolitik ud over konvergens og udvikling i EU's regioner primært skal sigte mod, at der skabes strukturelle grundlag for afbalanceret vækst i alle områder. En bæredygtig og langsigtet socioøkonomisk udvikling kan kun finde sted i de områder, hvor borgere og virksomheder har de rette forudsætninger. Udvalget understreger i den forbindelse behovet for stærkere incitamentter for virksomheder i landdistrikterne;

43. bekræfter, at der også skal tages højde for målsætningen om ligeværdige levestandarder i forbindelse med ESI-fondenes (og ELFUL's) tematiske koncentration. ESI-fondene skal i alle regioner muliggøre fremme af den nødvendige kommunale og regionale infrastruktur og offentlige tjenesteydelser. Det er kontraproduktivt at fjerne ELFUL fra strukturfondenes fælles bestemmelser. Adskillelsen vil unødigt besværliggøre sammenhængende støtte over flere fonde i by- og landområder;

44. tager i den forbindelse den særlige tildeling til byområderne inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til efterretning, men henviser samtidig til, at en sådan tildeling i tilsvarende størrelse også skaber behov for et modstykke til landområder. Udvalget mener, at det på lang sigt giver mere mening at fastsætte en selvstændig tildeling til den dækkende udbydelse af de tjenester, der bidrager til en afbalanceret territorial udvikling og fremme af alle lokale og regionale myndigheders robusthed (bredbåndsinfrastruktur, hospitaler og sundhedspleje, transportinfrastruktur osv.). På denne måde fremmes grundlaget for, at borgere og virksomheder også bosætter sig uden for bycentrene, hvilket skaber arbejdspladser og reducerer tilvandringspresset i byerne;

45. mener, at der med henblik på offentlige tjenesteydelsers ringe rentabilitet i mindre tætbefolkede områder primært skal anvendes tilskud i forbindelse med strukturfondsstøtten;

46. mener, at strukturfondsstøtten i højere grad bør anvendes til implementering og vedligeholdelse af den teknologiske infrastruktur, såsom telekommunikation og digitale tjenester, der er nødvendig for at sikre en afbalanceret territorial udvikling. Med henblik herpå bør offentlig-private partnerskaber fremmes, og den offentlige sektor bør spille en ledende rolle i gennemførelsen af investeringsaktiviteter med dette formål for øje;

47. anmoder Kommissionen om at berøre emnet i den kommende ottende samhørighedsrapport, der ventes i september 2021;

48. efterlyser stærkere forbindelser mellem EU's nye territoriale dagsorden 2030 og den nye samhørighedspolitik 2021-2027 med henblik på at sikre en territorial strategisk vejledende ramme for samhørighedspolitikken og således opnå et grønt og retfærdigt Europa, hvor ingen områder vil sakke bagud.

Anbefalinger til andre politikområder

49. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at også europæiske transportpolitikforskrifter skal afstemmes i forhold til deres virkninger på en afbalanceret bosættelse af mennesker. Det omfatter planlægning af den offentlige passagertrafik og jernbanetrafikken, men også brugen af ridesharing-tjenester. Ridesharing-tjenester har hidtil primært været etableret i byområder, fordi den lavere befolkningstæthed i landområderne førte til lavere indtægter. På lang sigt skal dækkende udbydelse af tilsvarende transporttjenester, evt. gennem offentlig serviceforpligtelse, undersøges;

50. konstaterer, at europæiske forskrifter på transportområdet (særligt vedrørende emissioner og klimabeskyttelse) ofte skaber markant større udfordringer for offentlig passagernærtrafik i landområderne end for operatører i byområder. På grund af de nuværende teknologiske forudsætninger og udbuddet på markedet er en omstilling til lavemissionsteknologier ikke mulig overalt, først og fremmest i mindre tætbefolkede og bjergrige områder, især i forbindelse med busser pga. højere omkostninger, begrænset rækkevidde og til dels også længere ladetider. Samtidig stilles europæiske støttemidler primært til rådighed for mobilitet i byerne, da der i byerne som regel måles højere koncentrationer af skadelige stoffer. For at skabe og opretholde en fungerende offentlig passagernærtrafik skal forskrifterne enten omfatte forskellige foranstaltninger for de enkelte områdetyper, eller der skal stilles yderligere midler til rådighed for de områder, hvor det er særligt svært at finde finansiering som eksempelvis landområder, fjerntliggende områder, ø- og bjergregioner samt regioner i den yderste periferi;

51. understreger, at mobilt arbejde ikke kun har spillet en afgørende rolle siden covid-19-pandemien. Også digitale forvaltningstjenester kan kun udbydes og anvendes der, hvor såvel udbyderne som brugerne af de pågældende tjenesteydelser har adgang til højtydende bredbåndsforbindelser;

52. mener, at målet om dækkende tilgængelighed derfor altid skal forfølges i forbindelse med udvidelse af bredbånd og mobiltelefoni samt 5G og 6G, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de europæiske emissionsstandarder. I den forbindelse skal udvidelsen primært foretages af private virksomheder. I områder, hvor en dækkende fiberudvidelse af økonomiske årsager kun er mulig med offentlig økonomisk støtte, bør kommunale og regionale myndigheder være i stand til at gennemføre dette målrettet og på en juridisk sikker måde.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Implementering og perspektiver for sundhedsydelse på tværs af grænser

(2020/C 440/03)

Ordfører:	Karsten Uno PETERSEN (DK/PES), Regionsrådsmedlem i Region Syddanmark
Basisdokument:	Perspektivudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. påpeger, at patientmobilitet på tværs af grænser er et vigtigt politisk spørgsmål. 34 % af EU's borgere nævner sundhed som det vigtigste politiske emne for deres region, hvilket er en stigning på 8 procentpoint siden 2015 og 10 procentpoint siden 2012;
2. understreger, at den regionale og lokale dimension er helt essentiel, når det gælder grænseoverskridende sundhedsydelse. Mange mennesker, der bor tæt på en grænse, søger behandling i nabolandet af forskellige årsager. Regioner, der ligger op til landegrænser, udgør 40 % af EU's territorium, og mere end hver tredje europæer bor i en grænseregion. De lokale og regionale myndigheder skaber forbindelse mellem alle involverede aktører (nationale, regionale og lokale aktører, hospitaler, praktiserende læger, apoteker, borgere osv.);
3. mener, at den grænseoverskridende patientmobilitet medfører en række spørgsmål såsom adgang til information om behandling i udlandet, kontinuitet i behandlingen, udveksling af oplysninger mellem sundhedsprofessionelle på tværs af grænser, forskelle i tilbudte sundhedsydelse og i de typer sundhedsydelse og den behandling, der tilbydes alt efter de medicinske indikationer, sundhedsvæsenets muligheder for at prioritere og tilbyde sundhedsydelse på lige vilkår samt logistiske og administrative udfordringer, der har indvirkning på antallet af borgere, som ønsker at benytte direktivets muligheder for sundhedsbehandling i et andet EU-land;
4. udtrykker sin tilfredshed med budgettet for det nye program EU4Health, som vil gøre det muligt at styrke sundhedssikkerheden og øge beredskabet ved fremtidige sundhedskriser. Dette program vil blive et solidt selvstændigt program med øget finansiering i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) (2021-2027), således at der kan tages behørigt hensyn til de udfordringer, der peges på i Kommissionens program for det nuværende mandat, navnlig med hensyn til bekæmpelse af kræft, forebyggelse, tidlig opdagelse og håndtering af kroniske og sjældne sygdomme, antimikrobiel resistens, adgang til lægemidler til en overkommelig pris og alvorlige sundhedsstrusler (såsom coronavirusepidemien) og at gennemføre en ambitiøs sundhedspolitik med fokus på grænseoverskridende samarbejde;
5. glæder sig over, at alle medlemsstater har afsluttet gennemførelsen af direktivet, men er dog bekymret over overensstemmelseskontrollen og et stort antal problemer, som Kommissionen indtil dato har konstateret. Udvalget forstår, at direktivet berører en lang række love vedrørende sundhedsvæsenets strukturering og styring, godtgørelsesmekanismer, informationskanaler, patientrettigheder og professionelt ansvar;
6. bifalder på den baggrund, at Kommissionens første næstformand, Frans Timmermans, i et brev til Regionsudvalgets formand har anmodet udvalget om at udarbejde en perspektivrapport om gennemførelsen af direktivet om sundhedsydelse på tværs af grænser, som kan bidrage til at forbedre direktivets implementering og styrke patienternes rettigheder;
7. præciserer, at dette vil ske med respekt for, at organisationen, forvaltningen, finansieringen og leveringen af sundhedsydelse forbliver EU-medlemsstaternes ansvar, og at implementeringen af direktivet skal ses i lyset af de samlede opgaver, som de ansvarlige sundhedsmyndigheder skal løse til borgernes bedste;

8. takker alle regionale knudepunkter (RegHubs) ⁽¹⁾ og de interessenter, de har hørt, med henblik på nøje overvejelse af undersøgelsen og deres indsigtsfulde besvarelser, som har bidraget til denne udtalelse.

Covid-19

9. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at covid-19-krisen har gjort det klart, at EU har brug for mere samarbejde på sundhedsområdet;

10. tilslutter sig RU's formands opfordring til at oprette en europæisk sundhedsberedskabsmekanisme, der er tæt knyttet til eller integreret i eksisterende EU strukturer for krisestyring (dvs. EU's Solidaritetsfond og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme) med henblik på at forberede EU på en eventuel fremtidig pandemi og på at »støtte regionale og lokale ledere i at levere sundhedsydelse og materialer til hospitaler og skoler, ansætte sundhedspersonale, købe medicinsk udstyr og støtte intensivafdelinger«;

11. henleder også opmærksomheden på direktivets artikel 10 om gensidig bistand og samarbejde, der gør det muligt for medlemsstaterne at »yde gensidig bistand« og »lette samarbejdet om grænseoverskridende sundhedsydelse på regionalt og lokalt plan i grænseregioner«, og er overbevist om, at medlemsstaterne også bør undersøge denne mulighed med en mere kreativ indsats for at tackle pandemier;

12. minder om, at Unionen og dens medlemsstater i henhold til artikel 222 i TEUF skal handle i fællesskab på et solidarisk grundlag;

13. finder det betryggende at se den solidaritet, der blev udvist i nødens stund, da medlemsstaterne overtog patienter fra deres overbebyrdede naboer for at lette presset fra deres intensivafdelinger. Udvalget er overbevist om, at dette kan formaliseres i fremtiden gennem en anmodning om bistand i henhold til direktivet;

14. anbefaler, at der oprettes »sundhedskorridorer« ⁽²⁾ mellem grænseregionerne, således at patienter og sundhedspersonale fortsat kan bevæge sig på tværs af grænserne i løbet af nedlukningen for at sikre adgang til og ydelse af lægehjælp;

15. påpeger, at digitale grænseoverskridende løsninger, der muliggør f.eks. scanninger og fjernanalyse af prøver (f.eks. lungerøntgenundersøgelser, der overføres til vurdering i udlandet), er et eksempel på en omkostningseffektiv og praktisk måde at samarbejde på, når der sker en pludselig stigning i sygdomstilfælde.

Øget patientmobilitet er ikke et mål i sig selv

16. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med Europa-Parlamentet i, at kun en meget lille brøkdel af EU-borgere benytter sig af mulighederne i direktivet, samt at der er størst patientmobilitet på tværs af fælles grænser;

17. henviser i den forbindelse til Kommissionens rapport, som konkluderer, at grænseoverskridende patientstrømme viser et stabilt mønster, hvor EU-borgerne hovedsageligt vælger sundhedsydelse på tværs af grænser ud fra geografisk og kulturel nærhed;

18. noterer Kommissionens konklusion om, at patientmobilitet og dens finansielle dimension inden for EU samlet set fortsat er lav, og at direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse ikke har resulteret i store budgetmæssige konsekvenser for sundhedssystemernes bæredygtighed;

19. understreger, at grænseoverskridende sundhedsydelse kan være hensigtsmæssige for visse patientgrupper pga. sjældne sygdomme eller den geografiske nærhed til sundhedsydelse, specielt i grænseregioner;

⁽¹⁾ I november 2019 iværksatte Det Europæiske Regionsudvalg en høring gennem netværket af regionale knudepunkter for at undersøge gennemførelsen af direktivet på territorialt niveau. 27 regionale knudepunkter, som repræsenterer 18 europæiske lande, deltog i undersøgelsen.

⁽²⁾ Frankrig har oprettet en sådan »sundhedskorridor« ved den fransk-spanske grænse for at sikre kontinuitet i behandlingen på hospitalet i Cerdanya, mens Luxembourg har set nærmere på en særlig undtagelse for den franske arbejdsstyrke i sundhedssektoren med henblik på at tildele dem en særlig »tidsubegrænset opholdsret«, så de fortsat kan arbejde i Storhertugdømmet.

20. glæder sig over den positive effekt, som direktivet ser ud til at have på den grænseoverskridende patientmobilitet, der har vist en svagt stigende tendens siden 2015. Antallet af anmodninger om forhåndstilladelser har også været støt stigende de senere år med mere end dobbelt så mange indgivne og godkendte anmodninger om forhåndstilladelser i 2017 som i 2015 på tværs af medlemsstaterne;

21. påpeger, at forordningerne og direktivet ikke er de eneste veje, ad hvilke der kan tilbydes behandling i en anden medlemsstat, da flere af dem har vedtaget bilaterale og multilaterale parallelle procedurer for at imødekomme de særlige behov for behandling i deres grænseregioner (BE, DK, SE, DE, CZ, EE, LU, HU, NL, PT, RO, FI og LT). Mange af disse aftaler blev indgået længe inden direktivet trådte i kraft og har medført en betydelig strøm af patienter, der ikke indgår i EU-statistikker;

22. påpeger, at formålet med patientmobilitetsdirektivet ikke er at få så mange som muligt til at rejse til udlandet for at blive behandlet. De ordninger, der tilbydes i direktivet, er udformet med henblik på at supplere den vifte af behandlingsydelser og produkter, der er tilgængelige på regionalt eller nationalt plan, og for at præcisere rettighederne for de europæiske patienter, der ønsker at få adgang til sundhedsydelser og behandling i et andet EU/EØS-land. Antallet af brugere kan derfor hverken tolkes som en succesfuld eller fejlsagen lovgivning;

23. understreger på den baggrund, at øget patientmobilitet på tværs af grænser må tage udgangspunkt i patientens situation, og at øget patientmobilitet ikke er et mål i sig selv.

Nem adgang til information om sundhedsbehandling i henhold til betingelserne i direktivet

24. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger i lighed med Europa-Parlamentet, at det afgørende for om implementeringen af direktivet lykkes er, at patienter, sundhedspersonale og andre interessenter er velinformerede om de muligheder, direktivet giver for behandling på tværs af grænser;

25. understreger derfor nødvendigheden af, at borgerne får nem adgang til information om direktivets betingelser for behandling i andre medlemsstater, så de kan træffe et informeret valg, hvis de overvejer en behandling i udlandet;

26. påpeger, at eftersom der er væsentlige forskelle i indretningen af sundhedsvæsenet i de enkelte lande, herunder også regionale og lokale forskelle i nogle lande, bør de sundhedsansvarlige myndigheder sikre, at borgerne får adgang til relevant information på en hensigtsmæssig måde;

27. henleder opmærksomheden på, at nationale kontaktpunkter (NCP'er) kan have regionale kontorer eller være integreret i de regionale sundhedssystemers websteder eller findes på regionale sundhedsforsikringssekskabers websteder. Disse løsninger øger ikke nødvendigvis den generelle synlighed af de nationale kontaktpunkter, men de kan hjælpe med til bedre oplysning af borgerne;

28. anbefaler Kommissionen at fremlægge eksempler på bedste praksis for informationsformidling fra forskellige lande, regionale og lokale myndigheder, således at de sundhedsansvarlige myndigheder i medlemslandene kan lære af hinanden på baggrund af sundhedssystemer, som ligner deres egne;

29. understreger, at der på trods af en forbedret informationsindsats fra medlemslandenes side til stadighed vil være store forskelle i patienternes mobilitet afhængig af indretningen af og ydelserne i de enkelte sundhedssystemer. Kommissionens rapport gør dette tydeligt. Patienternes motivation for at bevæge sig på tværs af grænser er styret af hurtigere adgang til behandling af god kvalitet, kulturelle forhold og ikke mindst deres mulighed for at spare penge på behandlinger, som har en væsentlig andel af egenfinansiering, f.eks. tandbehandling.

Ekstra administrationsomkostninger ved behandling i udlandet

30. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at den altovervejende del af medlemslandenes sundhedsbudgetter bruges på hjemmemarkedet, og at Kommissionen i medfør af direktivet beregner udgifterne til grænseoverskridende sundhedsydelser i hele EU til blot 0,004 % af EU-landenes samlede årlige sundhedsbudget;

31. konstaterer, at et meget lille antal patienter gør brug af direktivets muligheder for behandling i et andet EU-land. Ifølge Den Europæiske Revisionsrets seneste opgørelse ligger antallet af anmodninger om godtgørelser på ca. 214 000 om året, svarende til ca. 0,04 % af EU's borgere. Langt størstedelen af disse anmodninger (over 210 000) handler om godtgørelser for behandlinger, som ikke kræver en forhåndsgodkendelse;

32. påpeger, at godtgørelserne til ambulante behandlinger, som ikke kræver forhåndsgodkendelse (f.eks. tandpleje), økonomisk set er relativt små i forhold til de ekstra informations- og administrationsomkostninger, som sundhedsmyndighederne skal bære i forbindelse med implementeringen af direktivet;

33. understreger, at i bestræbelserne på at leve op til alle dele af direktivet og gøre det nemmest muligt for deres borgere at søge behandling i et andet EU-land, skal de ansvarlige sundhedsmyndigheder i medlemslandene også tage hensyn til, at langt de fleste EU-borgere foretrækker at benytte sundhedsydelse relativt tæt på deres bopæl eller familie. Derfor skal indretningen, kvaliteten og kapaciteten af medlemslandenes sundhedsydelser som udgangspunkt tilstræbe, at borgerne kan blive behandlet relativt tæt på deres bopæl eller familie;

34. påpeger, at medlemslandenes udgifter til behandlinger i andre EU-lande ikke kun handler om refusionsbeløb. Der er også administrations- og informationsudgifter forbundet med behandlingerne — penge, som alternativt kunne være brugt på at forbedre behandlingerne i medlemslandenes egne sundhedssystemer. Ved implementeringen af direktivet bør de ansvarlige sundhedsmyndigheder derfor være opmærksomme på, at den meget lille del af patienter, som ønsker en behandling i et andet EU-land, ikke trækker uforholdsmæssigt meget på ressourcerne i medlemslandenes sundhedssystemer.

Hensigtsmæssig brug af forhåndsgodkendelser

35. Det Europæiske Regionsudvalg hæfter sig ved, at medlemsstaternes brug af forhåndsgodkendelser forud for indlæggelser eller højt specialiseret behandling i et andet land er blevet udlagt som en hindring for patientmobiliteten på tværs af grænser;

36. bemærker i den forbindelse, at konsekvenserne for de nationale sundhedsbudgetter hidrørende fra patienter, der ønsker adgang til grænseoverskridende sundhedsydelser, ifølge Kommissionens rapport er marginale, og at dette gælder for alle lande, uanset om de har indført forhåndsgodkendelser eller ej;

37. bemærker, at størstedelen af de regionale knudepunkter (63 %) mener, at forhåndsgodkendelse anses for nødvendig for at sikre adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet samt afgørende for at undgå ressourcespild (48 %) og for at kontrollere omkostningerne på regionalt plan (44 %);

38. påpeger, at brugen af direktivets regler for forhåndsgodkendelser også indebærer en økonomisk sikkerhed for patienten, fordi vedkommende, allerede inden der modtages behandling i et andet land, har sin forsikringsstats garanti for, at denne dækker behandlingen i henhold til direktivet;

39. opfordrer medlemsstaterne til at forhåndsgodkende så hurtigt som muligt for ikke at forsinke behandlingen unødigt og samtidig give en realistisk vurdering af de anslåede omkostninger ved det planlagte indgreb;

40. fremhæver den i meget mindre grad anvendte mekanisme med forudgående underretning (artikel 9, stk. 5, i direktivet), som de regionale knudepunkter ser som et nyttigt redskab til at give patienter klarhed samt til at bistå myndighederne i opfyldelsen af deres forpligtelser, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere udstrakt brug af denne frivillige ordning;

41. henleder opmærksomheden på den økonomiske kompensationsmekanisme, som medlemsstaterne har mulighed for at gennemføre i forbindelse med forudgående godkendelse, for at indføre direkte fakturering mellem de kompetente institutioner og dermed erstatte forudgående betaling og godtgørelse til patienterne (artikel 9, stk. 5) som et middel til at mindske byrden for patienterne og give mindre velstående samfundsgrupper mulighed for at søge behandling i udlandet;

42. anbefaler på den baggrund, at den videre implementering af direktivet sikrer, at brugen af forhåndsgodkendelser kan opretholdes, når de ansvarlige myndigheder i medlemslandene mener, det er nødvendigt.

Videre samarbejde om implementering af direktivet

43. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer GD SANTE i samarbejde med de øvrige relevante generaldirektorater til at følge op på denne evaluering af gennemførelsen af patientmobilitetsdirektivet og at indsamle, analysere og offentliggøre eksempler på grænseoverskridende sundhedsydelse og problemer, som de deltagende myndigheder er stødt på;

44. anmoder om tilstrækkelig og langsigtet EU-finansiering i den næste programmeringsperiode, navnlig, men ikke udelukkende, gennem Interreg, herunder til gennemførelse af grænseoverskridende undersøgelser/projekter, der har til formål at fjerne specifikke hindringer og opnå et gnidningsløst samarbejde;

45. gør opmærksom på, at det, selv om aftalememorandummet mellem Regionsudvalget og WHO ikke specifikt henviser til direktivet, fremgår, at Regionsudvalget forpligter sig til at arbejde for adgang til sundhedsydelse, sundhedsfremme og videndeling, som alle er væsentlige dele af direktivet;

46. tilbyder Kommissionen en løbende dialog med Regionsudvalget, herunder NAT-underudvalget og Regionsudvalgets interregionale gruppe om sundhed, om udfordringer for og løsninger til en forbedret implementering af direktivet for sundhedsydelse på tværs af grænser;

47. udtrykker sin løbende støtte til dette stærkt tiltrængte europæiske samarbejde og er parat til at rådgive yderligere og informere om eksempler på bedste praksis fra regionerne;

48. gentager, at sygdomme ikke kender nogen grænser, og at europæisk solidaritet i forbindelse med sundhedskriser aldrig må stoppe ved de administrative eller retlige grænser;

49. forventer, at den kommende tredje gennemførelsesrapport fra Kommissionen fuldt ud afspejler Det Europæiske Regionsudvalgs overvejelser, således som de kommer til udtryk i denne udtalelse.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En EU-sundhedsberedskabsmekanisme

(2020/C 440/04)

Ordfører: Birgitta SACRÉDEUS (SE/EPP), Landstingsråd, Landstinget Dalarna

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDBALG

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at det globale covid-19-udbrud, der har ramt Europa og resten af verden i 2020, ud over at have ført til et meget stort antal syge og døde også har en stor økonomisk og social indvirkning, som man endnu ikke har et fuldstændigt overblik over. Virussens hurtige spredning har lagt øget pres på såvel social- og sundhedsvæsenet som på de offentlige sundhedsstrukturer og resulteret i en ekstremt stor arbejdsbyrde for sundheds- og plejepersonalet, samtidig med at der også skal gøres et beredskab klar til nye bølger;
2. bemærker, at der er forskel på, hvor hårdt covid-19-pandemien har ramt forskellige dele af Europa. Der er betydelige forskelle ikke blot mellem landene, men også mellem regioner, kommuner, bydele og aldersgrupper, men generelt har personer, der i forvejen har et svækket helbred og underliggende sygdomme, og personer, der lever under dårlige socioøkonomiske forhold, været hårdere ramt end andre;
3. bemærker, at medlemslandene med henblik på at bekæmpe covid-19 og på at bevare og sikre folkesundheden har truffet foranstaltninger, der begrænser den frie bevægelighed for personer i et omfang, som under normale omstændigheder ville være utænkeligt;
4. mener, at covid-19-pandemien klart viser betydningen af kvalificeret og veluddannet personale samt velfinansierede, veludstyrede og robuste sundhedssystemer med kapacitet til hurtigt at omstille sig til en ny offentlig sundheds- og plejesituation og om nødvendigt både styrke de primære sundhedsydelser og ambulans behandling yderligere og øge kapaciteten på hospitalernes almindelige afdelinger og intensivafdelinger;
5. bemærker, at behandlingen af patienter med andre diagnoser og medicinske behov har været vægtet mindre i mange lande, hvilket er grunden til, at der er opbygget en »behandlingsgæld«, som det tager lang tid at håndtere. Mange mennesker, som har været alvorligt syge med covid-19, har nu brug for rehabilitering. Der er desuden tydelige tegn på et øget behov for pleje og behandling af mentale sundhedsproblemer i kølvandet af covid-19-pandemien, både hos befolkningen generelt og hos sundheds- og plejepersonalet. Sundhedsvæsenet, herunder folkesundhedsarbejde, primære sundhedsydelser og akut behandling, vil derfor få brug for flere ressourcer i lang tid fremover;
6. bemærker, at EU-institutionerne aktivt har støttet medlemsstaterne i deres kamp mod covid-19, men at samarbejdet mellem medlemslandene i starten haltede, blandt andet fordi landegrænser blev lukket for medicinske forsyninger i en situation, hvor behovet for europæisk samarbejde, lederskab og engagement var større end normalt;
7. minder om, at Unionen og dens medlemsstater i henhold til artikel 222 i EUF-traktaten skal handle i fællesskab på et solidarisk grundlag;
8. understreger, at selv om EU har en vigtig rolle at spille med hensyn til at forbedre folkesundheden, forebygge sygdomme og fjerne sundhedsrisici, er det grundlæggende medlemslandene selv, der bestemmer, hvordan den offentlige sundhed, sundheds- og socialvæsenet skal organiseres, finansieres og udformes;

9. er overbevist om, at de europæiske universelle sundhedssystemer, der finansieres på baggrund af solidaritet, er et stort aktiv i kampen mod covid-19.

Generelle erfaringer

10. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der kan drages mange vigtige konklusioner af kampen mod covid-19, der kan anvendes i det videre arbejde med denne globale krise og i andre krisesituationer;

11. gør opmærksom på, at mange medlemslande har valgt at overdrage hovedansvaret for pleje, omsorg og folkesundhedsarbejde til de lokale og regionale myndigheder. Selv i lande med et nationalt sundhedssystem ligger ansvaret for socialvæsen og socialforsorg ofte på lokalt niveau. De lokale og regionale myndigheder spiller derfor en meget vigtig rolle i kampen mod covid-19;

12. understreger betydningen af, at EU's institutioner og myndigheder samt medlemslandene sikrer, at det indre marked opretholdes og fungerer, også i krisesituationer, og ikke er til hinder for indkøb og transport af lægemidler, medicinsk udstyr, personlige værnemidler og andre varer og tjenesteydelser, eller forhindrer sundheds- og plejepersonale og andre nøglegrupper i at pendle til og fra arbejde på tværs af grænserne;

13. understreger betydningen af kvalitetssikret dataindsamling, forskning på højt niveau og pålidelige informationskilder, så der opnås sikkerhed for, at myndighederne træffer informerede beslutninger, og at virksomheder, organisationer og enkeltpersoner handler på en ansvarlig og sygdomsforebyggende måde;

14. fremhæver betydningen af gensidig bistand og samarbejde inden for grænseoverskridende sundhedsydelse, herunder grænseoverskridende transport af patienter i nød til hospitaler, der har ledig kapacitet, forflyttelse af sundhedspersonale og andre former for grænseoverskridende samarbejde for at lette presset på sundhedssystemerne i de værst ramte dele af EU;

15. insisterer derfor på, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne når til enighed om en fælles statistisk protokol, der gør det muligt at sammenligne data om konsekvenserne af covid-19-krisen og fremtidige pandemier. Denne protokol, som bør udvikles under fælles ledelse af ECDC og Eurostat, kunne benytte data fremlagt på NUTS 2-niveau til at fremme en politisk indsats, som integrerer brugen af de europæiske struktur- og investeringsfonde;

16. gør opmærksom på de digitale løsninger til f.eks. sundhedsoplysning, lægekonsultationer og kontaktopsporing, der er blevet udviklet eller ført et skridt videre på grund af covid-19-udbruddet, men som med hensyn til identifikation af smittebærere også har rejst legitime spørgsmål vedrørende privatlivets fred og datasikkerhed, ikke mindst i grænseoverskridende situationer. Pandemien har også understreget behovet for digital udveksling af patientoplysninger, når patienter modtager sundhedsydelser i en anden medlemsstat;

17. understreger betydningen af såvel det globale samarbejde inden for rammerne af bl.a. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) for at bekæmpe covid-19 og andre alvorlige sundhedstrusler som samarbejdet med virksomheder, frivillige organisationer, familier, naboer og venner om lokal og regional krisestyring;

18. påpeger behovet for at finde en bedre måde at beskytte ældre og sårbare mennesker, både på institutioner og i almindelige boliger, mod covid-19 og andre smitsomme sygdomme. I den forbindelse understreger udvalget, at det er vigtigt, at social- og sundhedspolitikkerne styrker den primære sundhedspleje i lokalområdet, først og fremmest inden for forebyggelse.

En EU-sundhedsberedskabsmekanisme

19. Det Europæiske Regionsudvalg hilser de skridt, som Kommissionen allerede har taget for at mindske byrden for nationale, regionale og lokale myndigheder i deres bestræbelser på at håndtere covid-19-krisen, velkommen, noterer sig den omfattende europæiske genopretningsplan, som blev fremlagt den 27. maj 2020, og glæder sig over, at der er opnået enighed om at anvende alle tilgængelige midler i dette års EU-budget til at efterkomme de europæiske sundhedssystemers behov;

20. bemærker, at Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU ⁽¹⁾ om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler har skabt et vigtigt grundlag for EU's kriseberedskab og krisehåndtering, men at der på baggrund af den aktuelle sundhedskrise er behov for at udvikle EU's nød- og katastrofeberedskabskapacitet yderligere;

21. foreslår derfor, at der under hensyntagen til nærhedsprincippet og medlemsstaternes hovedansvar for såvel sundhedsydelse og folkesundhedsarbejde som katastrofestyring oprettes en »EU-sundhedsberedskabsmekanisme« med henblik på at:

- koordinere EU's indsats og støtte nationale, regionale og lokale sundheds- og katastrofeberedskabsstrukturer for at kunne reagere effektivt på sundhedstrusler og krisesituationer
- sikre et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering af beredskabet og indsatsen med kompetente internationale organisationer som f.eks. WHO
- koordinere den europæiske distribution af vigtigt medicinsk udstyr
- styrke den rolle, som spilles af EU-agenturer, der agerer på sundhedsområdet
- forbedre udbuddet af vigtigt medicinsk udstyr gennem fælles indkøbsinitiativer og overvåge vigtige produkters forsyningskæde
- i samarbejde med Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) bistå medlemsstaterne i at gennemgå og ajourføre deres pandemiplaner med fokus på også at inddrage de lokale og regionale myndigheder. Medlemsstaternes sundhedssystemer bør ligesom finansieringsinstitutionerne efter den finansielle krise kunne »stresstestes« for at vurdere, om de er parate til at reagere på forskellige sundhedstrusler;

22. mener, at den kommende EU-sundhedsberedskabsmekanisme også bør være baseret på nødhjælpsinstrumentet, som reguleres i Rådets forordning (EU) 2016/369 ⁽²⁾;

23. er overbevist om, at EU-civilbeskyttelsesmekanismen og navnlig EU's rescEU-instrument og det europæiske lægekorps skal styrkes yderligere, hvis EU skal være forberedt og kunne reagere hurtigt, effektivt og koordineret på alle fremtidige kriser af biologisk eller anden type. EU's civilbeskyttelsesmekanisme bør dog evalueres på baggrund af erfaringerne med covid-19-pandemien, så dens organisation og struktur bliver så effektiv som muligt;

24. foreslår at styrke kapaciteten til tidlig varsling i EU's katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC) og dets forbindelse med Udvalget for Sundhedssikkerhed og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), således at det kan udfylde sin koordinerende rolle endnu mere effektivt i fremtiden og yde passende støtte til de lokale ansvarlige for den operationelle forvaltning;

25. bemærker, at covid-19-krisen har tydeliggjort det store behov, der er for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde om at styrke og udvikle ECDC's rolle i kampen mod alvorlige sygdomme. Udvalget glæder sig derfor over, at en sådan styrkelse nu drøftes af EU's sundhedsministre;

26. går ind for mange af de tiltag, som Kommissionen foreslog den 15. juli 2020 i meddelelsen »EU's kortsigtede sundhedsberedskab for covid-19-udbrud«.

⁽¹⁾ EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2016/369 af 15. marts 2016 om ydelse af nødhjælp i Unionen (EUT L 70 af 16.3.2016, s. 1).

27. For at sikre både den frie bevægelighed og den offentlige sundhed glæder udvalget sig over Kommissionens forslag til Rådets henstilling af 4. september 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien.

Indkøb og opbygning af lager af medicinsk udstyr

28. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at den fælles indkøbsaftale siden april 2020 dækker næsten 540 mio. mennesker, herunder alle indbyggere i EU og EØS-landene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, samt næsten alle kandidatlande og potentielle kandidatlande;

29. bifalder derfor forbundskansler Angela Merkels og præsident Emmanuel Macrons forslag fra den 18. maj 2020 om som led i en strategi for håndtering af sundhedskriser at oprette en »specialstyrke« inden for rammerne af ECDC og give den til opgave at samarbejde med de nationale sundhedsmyndigheder om at udarbejde planer for forebyggelse og foranstaltninger med henblik på at bekæmpe fremtidige epidemier;

30. påskønner aftalens frivillige karakter, men mener, at en frivillig tilslutning bør erstattes af en opt-out-mulighed, da dette vil lette en hurtig procedure og samtidig sikre valgfrihed for de involverede parter;

31. bifalder Kommissionens forslag om inden for rammerne af den europæiske genopretningsplan at oprette dels et nyt selvstændigt sundhedsprogram »EU4Health« med et budget på i alt 9,4 mia. EUR med henblik på bl.a. at styrke sundhedsbeskyttelsen og forberede Unionen på fremtidige sundhedskriser, dels at forstærke EU's civilbeskyttelsesmekanisme »rescEU« med 2 mia. EUR. RU beklager dog, at Det Europæiske Råd efterfølgende har sænket sine ambitioner til 1,7 mia. EUR, hvilket i betydelig grad mindsker muligheden for at imødegå de negative konsekvenser af pandemien. Udvalget har i øvrigt til hensigt at komme med specifikke bemærkninger til det nye sundhedsprogram i en separat udtalelse;

32. glæder sig over de europæiske indkøb og den europæiske distribution af vigtigt medicinsk udstyr til hospitaler og andre sundhedsudbydere (åndedrætsværn, respiratorer, personlige værnemidler, genbrugelige masker, lægemidler, medicin, behandlings- og laboratorieudstyr og desinfektionsmidler), men understreger, at hospitaler, sundhedscentre og plejehjem i mange medlemsstater drives af regionale og lokale myndigheder, der skal inddrages i denne proces, og bemærker, at det tog for lang tid at få det fælles indkøb i foråret arrangeret, til at det kan opfylde sit formål fuldt ud;

33. bifalder den hurtige etablering af rescEU-lagret af medicinsk udstyr og den hurtige levering heraf til de hårdest ramte medlemsstater;

34. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at oprette et permanent europæisk strategisk beredskabslager i form af et EU-lager af antibiotika, vacciner, kemiske antidoter, antitoksiner og andet vigtigt medicinsk udstyr med dokumenterede resultater for at sikre en nødreserve samt koordinere en hurtig distribution og levering af de nødvendige ressourcer i hele Europa;

35. bifalder Kommissionens afgørelse af 3. april 2020 om midlertidigt at fritage medicinsk udstyr og personlige værnemidler fra importafgifter og moms. Kommissionen bør overveje at udvide anvendelsesområdet for sin afgørelse til at omfatte private virksomheder, som har pligt til at benytte personlige værnemidler, og gennemføre afgørelsen på en måde, der ikke stiller lokale producenter i EU økonomisk ugunstigt;

36. påpeger, at manglen på vigtige produkter og lægemidler, f.eks. antibiotika og bedøvelsesmidler, som tidligere har kunnet mærkes i mange regioner, er blevet mere udtalt under den igangværende pandemi, og udvalget opfordrer til, at der gøres en indsats for hurtigt at erhverve vigtige basisstoffer, øge produktionen af testudstyr og andet medicinsk udstyr, hvor der er mangler, og igangsætte udvikling og fremstilling af vigtige lægemidler på europæisk jord ved at fremme forskning og innovation og skabe incitamenter for producenterne;

37. er enig i, at Unionen skal kunne udvikle, købe, transportere og distribuere test- og sikkerhedsudstyr, der importeres fra udlandet eller fremstilles i EU. Med hensyn til fremstilling af lægemidler og andet medicinsk udstyr er EU og dets medlemsstater nødt til at mindske deres afhængighed af tredjelande og sikre mere prisoverkommelige lægemidler;
38. er overbevist om, at det til enhver tid skal være muligt at sikre en hurtig og enkel levering af værnemidler, f.eks. masker, beskyttelsesdragter osv., på markedet. Med henblik herpå bør der skabes betingelser på europæisk plan for at etablere produktionskapacitet til værnemidler i medlemsstaterne, og de europæiske konkurrence- og kartelregler bør tages op til fornyet overvejelse i lyset af pandemien;
39. påpeger behovet for at vurdere, hvilken form for personligt værnemiddel, der er egnet til brug i hvilken sammenhæng, og ikke kun i forbindelse med foranstaltningerne mod covid-19;
40. glæder sig over, at Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) er nået til enighed om at give adgang til en række europæiske standarder for visse former for medicinsk udstyr og personlige værnemidler for at øge og omstille europæiske virksomheders produktionskapacitet med henblik på at afhjælpe manglende lagerbeholdning;
41. påpeger, at personlige værnemidler, navnlig til brug af borgerne, så vidt muligt skal kunne genbruges.

Vacciner, diagnosticering og behandlinger

42. Det Europæiske Regionsudvalg understreger det presserende behov for at finde vacciner mod covid-19 og opfordrer EU-lovgiverne til at lytte til udvalgets opfordring til at styrke EU's samarbejde om udvikling, produktion og distribution af vacciner, der supplerer offentlig og privat medicinsk forskning med henblik på at bekæmpe covid-19;
43. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens forslag om at øge budgettet for rammeprogrammet for forskning og innovation, »Horisont Europa«, til 94,4 mia. EUR og beklager, at Det Europæiske Råd efterfølgende har foreslået en nedsættelse til 80,9 mia. EUR;
44. bifalder de aftaler, som Kommissionen har indgået med en række medicinalvirksomheder om levering af lægemidler og vaccinedoser, hvis og når en bestemt virksomhed har udviklet en sikker og effektiv vaccine;
45. bemærker med bekymring, at den globale indsats for at udvikle vacciner, diagnosticeringsteknikker og behandlinger mod covid-19 let kan omdannes til en hård konkurrencesituation, der gør de fattigere lande forsvarsløse over for sygdommen. Udvalget erklærer sin stærke støtte til multilateralt samarbejde for at udvikle sikre og effektive vacciner, diagnosticeringsteknikker og behandlinger samt til retfærdig finansiering og solidarisk distribution af fremtidige vacciner og lægemidler;
46. støtter udarbejdelsen af et fælles EU-vaccinationskort og et virtuelt europæisk register med oplysninger om vaccinelagre og vaccinebehov for at lette frivillig udveksling af oplysninger om tilgængelige vaccineressourcer og afbøde manglen på grundlæggende vacciner;
47. opfordrer til, at der træffes flere foranstaltninger for at forhindre, at misinformation om covid-19 og behandling af vacciner mod denne sygdom udbredes på internettet og via andre kanaler. I denne kamp mod desinformation har både Verdenssundhedsorganisationen WHO, EU og medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder vigtige roller at spille;
48. støtter Kommissionens bestræbelser på at samle flere midler til forskning i vacciner mod covid-19 og forventer væsentlige ressourcer fra Horisont Europa til støtte af innovation og forskning på dette område.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Biologisk mangfoldighed i byer og regioner efter 2020 på FN's CBD COP15 og i EU's biodiversitetsstrategi for 2030

(2020/C 440/05)

Ordfører:	Roby BIWER (LU/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Bettembourg, Luxembourg
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske Og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv COM(2020) 380 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. opfordrer det internationale samfund til at gøre den 15. partskonference (COP) under FN's konvention om biologisk mangfoldighed (CBD) i Kunming i 2021 til vendepunktet for biodiversitet og et alarmsignal om, at det er absolut nødvendigt at vende udviklingen inden for tab af biodiversitet og økosystemer;
2. advarer borgerne om, at tilstanden for biodiversiteten siden 2018 er blevet forværret, og at de fleste internationale samfundsrelaterede og miljømæssige mål, navnlig Aichimålene for biodiversitet, ikke er blevet opfyldt. De globale bestræbelser på at standse nedgangen i biodiversitet er slået fejl, hvilket bekræftes af IPBES's 2019 globale vurdering til Det Verdensøkonomiske Forum i 2020, der identificerer tabet af biodiversitet og økosystemernes sammenbrud som en af de fem største trusler, som verden står over for;
3. påpeger, at de vigtigste årsager til tab af biodiversitet er ændringer i arealanvendelsen, direkte udnyttelse af naturressourcer og klimaændringer, som det er nødvendigt at imødegå gennem konkrete og rettidige foranstaltninger;
4. understreger, at EU-27-medlemsstaternes samlede økologiske fodaftryk med mere end det dobbelte overstiger økosystemernes kapacitet til at frembringe nyttigt biologisk materiale og fungere som kulstofdræn i regionen;
5. peger på den voksende dokumentation for den direkte sammenhæng mellem klima, biodiversitet og sundhedskriser og den øgede zoonotiske risiko for pandemier som følge af den tiltagende globale ødelæggelse af de naturlige økosystemer;
6. understreger, at den aktuelle biodiversitetskrise kræver et sæt ambitiøse mål, der er lette at formidle samt en umiddelbar videnskabeligt baseret politik og modforanstaltninger over for drivkræfterne bag tab af biodiversitet og nedbrydning af økosystemerne, der står i et rimeligt forhold til målet om at vende udviklingen;
7. efterlyser politikkohærens for at afstemme indsats, mål og resultater, der leveres af de forskellige EU-politikker, herunder den nye fælles landbrugspolitik, EU's grønne pagt og EU's handelsforbindelser og internationale forpligtelser, helt konkret FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, FN's Parisaftale om klimaændringer, CBD og Sendairammen for katastroforebyggelse, i en omfattende EU-strategi for bæredygtighed, der indeholder klare mål og gennemførelsesforanstaltninger;
8. fremhæver, at det som bekræftet i CBD's femte Global Biodiversity Outlook-rapport haster med tiltag for at fremme byforvaltning og tværfaglig planlægning på lokalt plan, fremme naturbaserede løsninger og indføre integrerede tilgange til arealanvendelsen og ændringer i arealanvendelsen på lokalt niveau og på landskabsniveau som vigtige elementer på vejen mod at knække kurven i forhold til tab af biodiversitet;

9. understreger, at der på trods af en øget anerkendelse af subnationale myndigheders, byers og andre lokale myndigheders betydning mangler en formel anerkendelse af deres centrale rolle ⁽¹⁾ i bestræbelserne på at vende tabet af biodiversitet og anvende en helhedsorienteret forvaltningstilgang i hvert trin og på alle niveauer af styringsprocessen for biodiversitet. Dette gælder for såvel EU's biodiversitetsstrategi for 2030 som for den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020. En sådan anerkendelse kan navnlig opnås ved at inkludere de lokale og subnationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner i de nationale strategier og handlingsplaner for biodiversitet;

10. støtter fastsættelsen af det langsigtede EU-mål for klimaneutralitet med henblik på at lede det europæiske projekt i retning af en uomgængelig klimaneutralitet inden 2050 med udgangspunkt i en FFR for 2021-2027, der som minimum opfylder målet om 30 % klimarelaterede udgifter, og understreger, at EU's klimalov bør sikre konvergens mellem foranstaltningerne til at opnå drivhusgasneutralitet og de europæiske og globale biodiversitetsmål ⁽²⁾.

Byers og regioners rolle i bestræbelserne på at vende udviklingen i tabet af biodiversitet

11. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i IPBES 2019-rapportens konklusioner om, at de lokale og regionale myndigheder gennem en ansvarlig produktion og et ansvarligt forbrug samt en integreret fysisk planlægning og gennemførelse af en sådan tillige med løsninger, der tager udgangspunkt i naturen, beskyttelse og bæredygtig anvendelse af naturressourcerne og de primære ressourcer, og som tager højde for og er skræddersyede til de sociale, økonomiske og økologiske forhold, kan yde væsentlige bidrag til de relevante FN-konventioner, herunder FN's 2030-dagsorden og Parisaftalen;

12. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder udgør en integreret del af de nationale myndigheder, der ratificerer konventionen om den biologiske mangfoldighed, yder omfattende frivillige bidrag og opretter vigtige partnerskaber, som mobiliserer store grupper (indfødte befolkninger og lokale samfund, unge og kvinder) og relevante sektorer (erhvervsliv, kulturliv og civilsamfundsorganisationer);

13. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder som drivkræfter for innovation og gennemførelse af integrerede fysiske og territoriale planer og strategier udgør en underudnyttet ressource, også finansielt, i bestræbelserne på at nå EU's og de globale biodiversitetsmål, og at deres fulde kapacitet kan udnyttes ved at anerkende, aktivere og udstyre de lokale og regionale myndigheder med en central rolle;

14. understreger, at innovative naturbaserede løsninger — omkostningseffektive løsninger, der henter inspiration i og understøttes af naturen, og som samtidig giver miljømæssige, sociale og økonomiske fordele og bidrager til at opbygge modstandsdygtighed — er blandt de mest effektive redskaber til at genoprette økosystemer og give borgerne mulighed for at trives i harmoni med naturen, som det påpeges i rapporten fra Naturvation-projektet ⁽³⁾;

15. efterlyser udveksling af bedste praksis for at fremme gennemførelsen og udbredelsen af innovative naturbaserede løsninger og udarbejde retningslinjer for alle relevante interessenter;

16. henleder opmærksomheden på, at målene for bæredygtig udvikling er indbyrdes forbundne, og foreslår, at man integrerer biodiversitets- og klimamålene i yderligere politiske tiltag, f.eks. ved hele tiden at holde øje med biodiversiteten rundt omkring infrastrukturer for vedvarende energi, så det bliver muligt at nå både biodiversitets- og klimamålene;

17. minder om, at udvalget tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at udarbejde lokale og subnationale strategier og handlingsplaner for biodiversitet og engagere sig i international, europæisk og national standardisering for at integrere forvaltning af biodiversitet og økosystemer samt de naturbaserede løsninger og dermed sikre øget anvendelighed og gennemslagskraft.

⁽¹⁾ Udvalget påpeger, at alle myndighedsniveauer under nationalt niveau er omfattet af betegnelsen »subnationale myndigheder, byer og andre lokale myndigheder om biodiversitet« i forbindelse med den globale ramme og i formuleringen »lokale og regionale myndigheder« i EU-sammenhæng.

⁽²⁾ COM(2020) 80 final, COR-2020-01361 (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 58).

⁽³⁾ Xie, L.; Bulkeley, H. (2020) City for Biodiversity: The Roles of Nature-Based Solutions in European Cities, NATURVATION.

Byer og regioner som drivkraft for opfyldelsen af EU's ambitioner om biodiversitet

18. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over EU's biodiversitetsstrategi for 2030 som en grænseflade for vertikalt samarbejde om at tackle de vigtigste årsager til tab af biodiversitet og dens forbindelse til samfundsmæssige udfordringer såsom modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og beskyttelse mod fremtidige pandemier;

19. efterlyser et tæt samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder om etablering af økologiske korridorer som en del af de transeuropæiske naturnetværk, da de er nøglen til lokal opbakning;

20. understreger betydningen af at koordinere naturbevarelsesforanstaltningerne og fastsætte mål på lokalt plan. EU bør yde finansierings- og informationsstøtte til byer og regioner for at fremme biodiversiteten, også i forbindelse med bevarelsesprojekter, naturbaserede løsninger, udvikling af naturdataressourcer, fysisk planlægning til beskyttelse af biodiversiteten og styrkelse af ekspertisen og ressourcerne i byer og regioner;

21. glæder sig over tilsagnet i Rådets konklusioner om at udarbejde en global biodiversitetsramme for perioden efter 2020 med det formål at øge anvendelsen og gennemførelsen af naturbaserede løsninger til støtte for bevarelse af biodiversitet, genopretning af økosystemer og bæredygtig arealanvendelse;

22. bifalder og støtter de ambitiøse tilsagn og mål for hele EU i EU's grønne pagt og EU's biodiversitetsstrategi. Udvalget fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle i virkeliggørelsen heraf, navnlig ved at udarbejde planer for grønnere byer inden udgangen af 2021. Det fremhæver endvidere de lokale og regionale myndigheders innovations- og integrationspotentiale til støtte for biodiversitet i regioner og byer, en modstandsdygtig genopretning og social samhørighed;

23. understreger behovet for en integreret EU-strategi for målet om at plante mindst 3 mia. flere træer i EU under fuld overholdelse af økologiske principper og dermed sikre varetagelsen af centrale funktioner. Udvalget gentager (*), at skovene spiller en afgørende rolle i både land- og byområder til beskyttelse af biodiversitet, modvirkning af klimaændringer, værn mod hydrogeologiske skader, lagring af CO₂ samt sikring af menneskers sundhed og andre sidegevinster, og opfordrer til, at der gøres en større indsats for at beskytte og genoprette skovene med fuld respekt for økologiske principper, skovens betydelige alder, unikke økologiske kendetegn og det højeste niveau for biodiversitet;

24. bifalder EU-plattformen for grønnere byer som et redskab til kapacitetsudvikling for byer og anbefaler, at den integreres i vigtige initiativer og platforme såsom den nye EU Green City Accord, NetworkNature, CitiesWithNature og RegionsWithNature. Udvalget støtter især CitiesWithNature og RegionsWithNature som de officielle platforme i initiativet Sharm el-Sheikh til Kunming-handlingsdagsordenen for natur og mennesker, der handler om at inddrage de subnationale myndigheder og få dem til at formidle deres indsats og anerkende værdien af natur i byer og regioner;

25. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i forvaltningen af Natura 2000-områder og anmoder om tilstrækkelig logistisk, videnskabelig og økonomisk støtte til fuld dækning og håndhævelse inden 2025;

26. opfordrer EU til at levere tilstrækkelige ressourcer, kapacitetsudvikling og vejledning til de lokale og regionale myndigheder med henblik på gennemførelsen af foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, bevarelsesforanstaltninger, områdeforvaltning og planer for grønnere byer til sikring af en ambitiøs indsats for biodiversitet;

(*) NAT-2019-04601 (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 48).

27. glæder sig over målet om at indføre en ny europæisk forvaltningsramme for biodiversitet som foreslået i EU's biodiversitetsstrategi, der giver de lokale og regionale myndigheder og alle myndighedsniveauer mulighed for på baggrund af de lokale forhold at leve op til deres overvågnings- og evalueringsansvar og måle fremskridtene i biodiversitetsindsatsen. Udvalget anmoder om, at der opstilles klare indikatorer og målbare mål, som er standardiserede på EU-plan, og erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen og gennemførelsen af den nye forvaltningsramme for at sikre den struktur, der bedst kan udnytte de lokale og regionale myndigheders fulde potentiale til at knække kurven i forhold til tab af biodiversitet;

28. opfordrer EU til, at der på grundlag af eksisterende dokumentation for en effektiv gennemførelse træffes konkrete foranstaltninger, herunder til kapacitetsudvikling, som yderligere integrerer og afstemmer prioriteterne for biodiversitet på tværs af jurisdiktioner og politikområder — dvs. landbrug, fysisk planlægning og byudvikling, handel, miljø, forskning og innovation, modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne og EU's grønne pagt. Alle forvaltningsniveauer bør integreres på passende vis, så der sikres gennemslagskraft i hele EU;

29. fremhæver anbefalingerne i udvalgets undersøgelse om finansiering af biodiversitetsindsatsen ⁽⁵⁾, der handler om at højne ambitionerne og tage miljøsyn i betragtning ved al EU-finansiering samt øge og strømline finansieringen til biodiversitet rettet mod de lokale og regionale myndigheder i en passende målestok, herunder i Life;

30. anmoder om sammenhængende grænseoverskridende miljøpolitikker og et dertil knyttet grænseoverskridende samarbejde, eftersom arter ikke kender til grænser;

31. opfordrer EU til at prioritere at vende udviklingen i tabet af biodiversitet som et centralt princip i alle større finansieringsplaner, herunder den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 og covid-19-genopretningsplanerne. EU bør derudover mobilisere tilstrækkelige ressourcer til direkte eller indirekte at stimulere biodiversitetsindsatsen på alle forvaltningsniveauer, mere specifikt i en regional sammenhæng, og forenkle procedurerne, hvilket vil sikre en bedre udnyttelse af støttemulighederne. Udvalget mener i den forbindelse, at EU bør overveje at indføre et trafiklyssystem for offentlige udgifter og investeringsaktiviteter, som afspejler den mulige indvirkning på biodiversiteten og årsagerne til tab af biodiversitet;

32. anmoder om, at EU's statsstøtteordninger fuldt ud integrerer målet om at fjerne subsidier, der skader biodiversiteten. Det bør sikres, at offentlige og private økonomiske og lovgivningsmæssige incitamenter er positive i forhold til biodiversiteten inden 2030. Udvalget understreger ligeledes betydningen af at medtage biodiversitet i samhørighedspolitikken;

33. henleder opmærksomheden på det store antal job, som er i fare på grund af tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemer, og på beskæftigelsespotentialet inden for anvendelse af bioøkonomiske og bæredygtige produktionsmodeller og opfordrer Kommissionen til at gøre bevarelse af arbejdspladser, som har en direkte betydning for bestræbelserne på at sætte en stopper for tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemet, til en prioritet i kommende miljøstrategier;

34. opfordrer til, at man øger investeringerne i forskning i forbindelserne mellem naturen og økonomien for at sikre yderligere input til evidensbaseret politikudformning og mere effektive investeringer;

35. tilskynder til, at det gøres lettere at integrere biodiversitet i planerne for den fælles landbrugspolitik. Udvalget efterlyser fælles bindende og effektive minimumskrav til øremærkning af midler til økoordninger i alle nationale strategiske planer;

36. påpeger, at der ofte mangler sammenhæng i den terminologi, der anvendes i forskellige direktiver og forordninger. Procedurerne (i f.eks. LIFE-programmet) er ofte for komplicerede for mindre lokale og regionale myndigheder og er primært rettet mod storstilede projekter, samtidig med at de ikke er hensigtsmæssige set i relation til naturprojekter i bynære områder og landdistrikter;

⁽⁵⁾ RU (2020) — Financing biodiversity action: opportunities and challenges for EU subnational governments.

37. bemærker den vigtige rolle, som zoologiske haver og akvarier spiller, men fremhæver, at beskyttelse og bevarelse af biodiversiteten bør fokusere på in situ-tiltag og forebyggelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, idet beskyttelsen af og viden om hjemmehørende arter bør styrkes. Udvalget tilbyder at støtte de lokale og regionale myndigheder i deres bestræbelser på at forbedre gennemførelsen af EU's direktiv om zoologiske haver i tråd med CBD-målene;

38. minder om, at det på trods af, at EU's ramme for beskyttelse af havmiljøet er en af de mest omfattende og ambitiøse på globalt plan, er nødvendigt at gøre en større indsats for at tage hånd om de mest presserende udfordringer såsom overfiskning og en uholdbar forurening med plastaffald, forurening med overskydende næringsstoffer, uholdbare fangstmetoder, undervandsstøj og alle former for forurening. Bæredygtige fangstmetoder og de marine økosystemers sundhed er afgørende for økonomien, mennesker og samfund i kystområderne;

39. opfordrer EU til at styrke de subnationale myndigheders vigtige rolle med hensyn til at bevare og genoprette biodiversiteten, bl.a. ved at frigøre den biokulturelle mangfoldigheds potentiale. Idet begrebet biokulturel mangfoldighed omfatter biodiversitet, kulturel mangfoldighed samt lokal, regional og europæisk identitet, er det sandsynligt, at bevarelsen af biodiversiteten vil give merværdi set ud fra lokalsamfundenes synspunkt;

40. opfordrer EU til at arbejde for en styrkelse af den globale ramme for biodiversitet efter 2020, som afspejler, at det internationale, regionale og lokale niveau har lige stor betydning gennem en specifik afgørelse om at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud med udgangspunkt i erfaringerne med handlingsplanen i henhold til afgørelse X/22 og dens bemærkelsesværdige resultater på alle forvaltningsniveauer gennem det seneste årti.

Byernes og regionernes rolle i den globale ramme for biodiversitet efter 2020

41. Det Europæiske Regionsudvalg støtter målet under FN's tiår for genoprettelse af økosystemer om at fremskynde og markant opskalere den globale genopretning af forringede og ødelagte økosystemer for at bekæmpe klimakrisen og forbedre fødevarerikkerheden, vandforsyningen og biodiversiteten, bl.a. ved hjælp af Bonn udfordringer, som har til formål at genoprette 350 mio. hektar forringede økosystemer inden 2030;

42. gentager, at der er behov for en formel anerkendelse af den nøglerolle, som subnationale myndigheder spiller i bestræbelserne på at realisere den globale genopretning og målene for biodiversitet som fastlagt i de talrige afgørelser på tidligere partskonferencer om biodiversitet. Udvalget opfordrer FN-parterne til at inddrage deres subnationale myndigheder og styrke deres kapacitet til at indarbejde biodiversitet i deres byplanlægning og fysiske og territoriale planlægning med henblik på at opfylde CBD-målene og realisere den globale ramme for biodiversitet efter 2020 som fastsat i afgørelse X/22;

43. glæder sig over den formelle anerkendelse af sammenhængen mellem biodiversitet og menneskers sundhed i den globale biodiversitetsramme efter 2020 og understreger, at de subnationale myndigheder er afgørende for bestræbelserne på at gennemføre og forvalte de naturbaserede løsninger, herunder tilgængelige og inklusive grønne områder i byområder, bynære områder og landdistrikter, der effektivt forbedrer sundheden;

44. anbefaler, at der udtrykkeligt henvises til de subnationale myndigheders rolle i den globale ramme for biodiversitet efter 2020, navnlig ved at opstille mål (ændre afsnit I. Introduktion/B), opbygge partnerskaber, fremme ændringer (ændre afsnit I. Introduktion/C) og integrere biodiversitet, herunder i relevante sektorpolitikker på alle forvaltningsniveauer (ved at omformulere afsnit D, 2030-målene, punkt 13) ⁽⁶⁾;

45. minder om, at det er nødvendigt, at alle interessenter og den brede offentlighed gør en fælles indsats med et særligt fokus på bidragene fra indfødte befolkninger og lokale samfund, kvinder, unge og dem der er direkte afhængige af, og som forvalter biodiversiteten;

⁽⁶⁾ I henhold til det første udkast til den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020 — <https://www.cbd.int/article/2020-01-10-19-02-38>.

46. opfordrer til, at man prioriterer en langsigtet tilgang til integration af biodiversitet, horisontalt og vertikalt, på tværs af politikområder og på tværs af sektorer på subnationalt og lokalt plan. Udvalget bemærker, at de subnationale myndigheder som den lokale offentlige forvaltnings grænseflade med civilsamfundet og den private sektor har de bedste forudsætninger for at håndtere økosystemgenoprettelse og -beskyttelse i specifikke lokale og regionale sammenhænge, idet de samler ressourcer og udnytter stordriftsfordele;

47. bakker op om mål 15 i den globale ramme for biodiversitet efter 2020, der eksplicit gør opmærksom på behovet for yderligere ressourcer til den langsigtede tilgang til integration af biodiversitet gennem målrettet kapacitetsudvikling på alle forvaltningsniveauer, herunder gennem innovative, aktiverende metoder såsom peer-to-peer-læring. Formålet er at vende tabet af biodiversitet, genoprette økosystemer, forhindre invasive fremmede arter og ulovlige drab på og handel med vilde dyr og planter samt inddrage centrale interessenter og eksperter, navnlig indfødte befolkninger og lokale samfund, i forvaltningen af biodiversitet og sikre teknisk bistand og tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer;

48. opfordrer CBD-parterne til i væsentlig grad at øge den offentlige finansiering som ryggraden i mobiliseringen af ressourcer, der indsamles af og distribueres til de subnationale myndigheder med henblik på investeringer i biodiversitetsforanstaltninger på deres niveau, med særlig vægt på biodiversitetshotspots, således at der skabes gunstige rammevilkår for den private sektors investeringer;

49. anbefaler, at der i samarbejde med fagfolk, kunstnere, forfattere, uddannelsessektoren og medierne udvikles kommunikations-, uddannelses- og bevidstgørelsesinitiativer, som er skræddersyede til det lokale og subnationale niveau, med henblik på at fremhæve biodiversitetens kulturelle, turistmæssige, rekreative, sundhedsmæssige, økonomiske og iboende værdi på tværs af kommunikationstiltag i den offentlige og private sektor, herunder erhvervslivet. Udvalget fremhæver den enestående position, viden og legitimitet, som de subnationale myndigheder er i besiddelse af som det forvaltningsniveau, der er tættest på borgerne i forbindelse med gennemførelsen af sådanne initiativer;

50. opfordrer til, at der fastsættes ensartede definitioner af indikatorer, herunder for grønne byområder, på grundlag af det reviderede Singaporeindeks for biodiversitet i byerne, som et redskab til måling af bidraget fra lokale biodiversitetsforanstaltninger, der støtter en klar rolle for de subnationale myndigheder i overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmekanismen under den globale biodiversitetsramme efter 2020;

51. opfordrer indtrængende til, at overvågningsindsatsen øges betydeligt ved hjælp af nye teknologier, anvendelse af alle hensigtsmæssige datakilder og prædiktive modeller i integrerede systemer til overvågning af biodiversitet, således at der kan foretages en vurdering af, hvor effektive de internationale aftaler er, og virkningerne af biodiversitetsforanstaltninger på alle niveauer kan evalueres på en præcis og gennemsigtig måde;

52. opfordrer til, at Global Biodiversity Outlook (GBO) eksplicit henviser til de subnationale myndigheders betydning for udviklingen og gennemførelsen af nationale politikker;

53. tilskynder til, at der afholdes årlige platformskonventioner for subnationale myndigheder, hvor de kan etablere nye kontakter, udveksle erfaringer og sammen præsentere deres bidrag til den globale biodiversitetsramme efter 2020 og etablere grænseflader til f.eks. Global Platform for Sustainable Cities, Global Environment Facility's Sustainable Cities, BIODEV 2030, IADB's Emerging and Sustainable Cities Programme, FAO's Great Green Wall of Cities og CBD Area-based commitments Platform;

54. er fortaler for en COP15-afgørelse, der er baseret på de subnationale myndigheders fulde deltagelse i den globale biodiversitetsramme efter 2020, herunder en ny afgørelse X/22, der opstiller en handlingsplan for biodiversitet for de subnationale myndigheder og fremskynder en helhedsorienteret forvaltningstilgang til vertikalt samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer for at sikre politisk sammenhæng og udnytte deres fulde potentiale til at opfylde visionen for 2050 og målet for 2030;

55. støtter anbefalingen fra Hjælpeorganet for Konventionens Gennemførelse (SBI) om at inddrage de subnationale og lokale myndigheder med henblik på at styrke gennemførelsen af den globale biodiversitetsramme og anmoder om, at SBI foretager en midtvejsrevision af de subnationale myndigheders rolle i bestræbelserne på at gennemføre den globale biodiversitetsramme efter 2020 og den langsigtede tilgang til integration af biodiversitet i 2024;

56. fremhæver det vigtige samarbejde med internationale nøglepartnere⁽⁷⁾ i »Edinburghprocessen for subnationale myndigheder om udviklingen af den globale biodiversitetsramme efter 2020« og det kommende 7. globale topmøde for subnationale og lokale myndigheder, der spiller en vigtig rolle for de subnationale myndigheders inddragelse i en effektiv global biodiversitetsramme efter 2020;

57. giver tilsagn om at arbejde proaktivt for gennemførelsen af den globale biodiversitetsramme efter 2020 og EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og deltage aktivt i udarbejdelsen af en ambitiøs EU-handlingsplan for biodiversitet, der er i tråd hermed.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁷⁾ F.eks. Group of Leading Subnational Governments (GoLS), ICLEI, Regions4 samt lokalregeringerne i Skotland og Quebec.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Rapport om hindringer for det indre marked og handlingsplanen for håndhævelse af det indre marked

(2020/C 440/06)

Ordfører:	Tadeusz TRUSKOLASKI (PL/EA), borgmester i Białystok
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Påpegning og håndtering af hindringer for det indre marked COM(2020) 93 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Langsigtet handlingsplan for bedre gennemførelse og håndhævelse af reglerne for det indre marked COM(2020) 94 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Baggrund

1. mener, at det europæiske indre marked er en af Den Europæiske Unions største bedrifter, og at det er en enestående integrationsmodel i verden, idet det sikrer fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital i hele EU og i associerede lande og regioner;
2. understreger, at politikken for det europæiske indre marked spiller en vigtig rolle i gennemførelsen af strategien for bæredygtig vækst og en styrkelse af det økonomiske, sociale og territoriale sammenhold i EU. Oprettelsen af et europæisk indre marked stimulerer handel og gør Europa mere attraktivt for udenlandske investeringer;
3. understreger eftertrykkeligt, at det europæiske indre marked er en central del af den økonomiske og politiske integration af EU, da det omfatter 450 millioner forbrugere og 22,5 millioner små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som udgør omkring 99 % af alle virksomheder i EU;
4. understreger, at det europæiske indre marked skaber et bruttonationalprodukt (BNP) på 14 bio. EUR om året, hvilket sikrer en velfungerende europæisk økonomi og vækst for de europæiske borgere;
5. påpeger betydningen af handelen med varer på det europæiske indre marked, da den tegner sig for en fjerdedel af EU's samlede BNP og udgør næsten en sjettedel af verdenshandelen med varer;
6. er enig med Europa-Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) i, at fuldførelsen af det europæiske indre marked, og dermed fjernelsen af hindringer, kan skabe merværdi for mindst 183 mia. EUR om året for medlemsstaterne, hvilket svarer til 1,2 % af EU's BNP;
7. værdsætter Kommissionens indsats for at kortlægge hindringerne for det europæiske indre marked og påpeger, at dens meddelelse af 10. marts 2020 beskriver de vigtigste problemer for virksomhederne, som kræver øjeblikkelige løsninger. Udvalget beklager dog, at Kommissionens to meddelelser hovedsageligt har fokus på de hindringer, som virksomhederne oplever, og ikke på andre af arbejdsmarkedets parter bekymringer, og at de kun kommer perifert ind på forbrugerspekterne;

8. bemærker, at 2020-udgaven af resultattavlen for det indre marked offentliggjort den 3. juli 2020 konkluderer, at antallet af traktatbrudssager på trods af en forbedring af gennemførelsen af EU-lovgivningen, navnlig inden for forbrugerlovgivning (et fald på 15 % i gennemførelsesunderskuddet), ikke falder, hvilket fortsat skyldes enten »ufuldstændig« eller »ukorrekt« gennemførelse; Udvalget er ligeledes bekymret over, at de fleste traktatbrudsprocedurer om det indre marked vedrører miljø (28 %) (efterfulgt af transport (17 %) og beskatning (10 %));

9. mener, at reglerne og værktøjerne for det indre marked i deres nuværende form er mere velegnede til handel med varer end med tjenesteydelser og understreger behovet for at skabe fleksible værktøjer, der hurtigt kan tilpasses til skiftende og nye varer og tjenesteydelser;

10. mener at en ny strategi for det europæiske indre marked må prioritere en reel fjernelse af hindringer og en forbedret adgang til information.

Hindringer for det indre marked — kilder og konsekvenser

11. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at retlige forskelle medlemsstaterne imellem er den præcise årsag til, at det tager så lang tid at udrydde hindringerne på det europæiske indre marked;

12. er enig med Kommissionen i, at lovgivningsmæssige forskelle især medfører store lovgivningsmæssige byrder for virksomheder, navnlig SMV'er, herunder opstartsvirksomheder og vækstvirksomheder samt innovatører og iværksættere af nye forretningsmodeller. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres indsats for at fjerne unødvendig lovgivning;

13. understreger, at navnlig små og mellemstore virksomheder ikke har tilstrækkelig administrativ kapacitet og HR-kapacitet til at håndtere et omfattende bureaukrati. En stor hindring for det grænseoverskridende samarbejde i det indre marked er den såkaldte A1-attest, som i forbindelse med udstationering af arbejdstagere selv ved regelmæssige og kortere ophold i nabolandet indebærer tidskrævende formaliteter. Dette kan risikere at føre til en betydelig nedgang i grænseoverskridende aktiviteter og dermed i væsentlig grad påvirke det indre markeds funktion. Derfor opfordres Kommissionen til at træffe foranstaltninger på området og i samarbejde med EU-lovgiverne sørge for, at den nuværende procedure i forbindelse med A1-attesten i grænseregioner forenkles;

14. henleder opmærksomheden på behovet for en mere effektiv håndhævelse af de traktatbestemmelser, der forbyder kvantitative import- eller eksportrestriktioner (TEUF's artikel 34-36), og behovet for at håndtere underrettningsprocedurerne vedrørende tekniske forskrifter (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽¹⁾) og tekniske handelshindringer;

15. forventer, at Kommissionen udvikler et nyt værktøj til observering af markedssvigt, f.eks. til at »følge« et produkt og gøre det muligt at kontrollere hindringer gennem hele produktions-, distributions- og salgskæden samt forbrugs- og bortskaffelsesfasen.

Fremtidens europæiske økonomi

16. Det Europæiske Regionsudvalg støtter de prioriteter, der er angivet i strategien for den europæiske industri indtil videre, såsom tilpasning til målene for den europæiske grønne pagt og digitaliseringen samtidig med gennemførelse af FN's verdensmål (Sustainable Development Goals, SDGs), hvilket særligt for perioden efter covid-19-pandemien vil være garant for en bæredygtig genopretning af økonomien;

17. anerkender, at der fortsat er store udfordringer: big data, 5G-netværk, udvikling af innovation (navnlig inden for IT, udvikling af digitale virkeligheder og uafhængige maskiner), og at man fortsat må have fokus på at opbygge og forsvare de industrielle datas suverænitet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

18. opfordrer til at man udvider beføjelserne og den geografiske struktur for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO). En effektiv institution for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder med et tilstrækkeligt stort budget og et tilstrækkeligt personale til at fungere i hele verden er en måde at sikre vækst i de europæiske virksomheder på;

19. anerkender, at politikken for miljøbeskyttelse skal spille en bærende rolle i udviklingen af industrien. Dette mål kræver derfor, at aktiviteterne, herunder de videnskabelige aktiviteter, sigter mod at skabe grundlaget for et miljøvenligt samfund og erhvervsliv;

20. bemærker, at der er behov for omfattende støtte til modernisering og dekarbonisering af energiintensive industrier. Det må imidlertid ikke ske ved at flytte produktionen til andre lande eller benytte underkontrahenter i tredjelande, som ikke overholder de europæiske regler;

21. understreger, at der er behov for (økonomisk og IT-relateret) støtte til bæredygtige og intelligente sektorer inden for områderne energieffektivitet, mobilitet og modeller for fjernelse af forurenende emissioner;

22. understreger behovet for at diversificere produktionen og mindske omkostningerne, men bemærker behovet for at mindske de europæiske virksomheders afhængighed af komponenter fra andre dele af verden. Den nuværende covid-19-pandemi viser, at en styrkelse af den lokale økonomi inden for visse industrisektorer bør fortsættes. Navnlig på området for medicinsk udstyr er det vigtigt at øge produktionen i Europa og dermed blive uafhængig af f.eks. de asiatiske markeder.

Tjenesteydelser på det indre marked

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger betydningen af handelen med tjenesteydelser på det europæiske indre marked, da den udgør 70 % af alle økonomiske aktiviteter i EU og tegner sig for en lignende sats, hvad angår beskæftigelsen;

24. bemærker, at Kommissionen bør afsætte flere ressourcer til at øge omfanget af handel med tjenesteydelser for at gennemføre tjenesteydelsesdirektivet mere effektivt;

25. opfordrer, med hensyn til det videre arbejde på en strategi, til at udnytte de lokale og regionale myndigheders kapacitet og viden, da de har daglig kontakt med virksomhedsrepræsentanter fra mikrovirksomheder og små virksomheder;

26. opfordrer Kommissionen til at handle mere beslutsomt med hensyn til monopoler, navnlig på markedet for digitale tjenesteydelser, hvor udenlandske virksomheder fra tredjelande har en fremtrædende plads;

27. glæder sig over bekendtgørelsen af en ny retsakt om digitale tjenester, som blandt andet vil erstatte det 20 år gamle »direktiv om elektronisk handel«⁽²⁾. Udvalget insisterer imidlertid på, at anvendelsesområdet for den planlagte lovgivning ikke må begrænses til overensstemmelse af produkter, som sælges på onlineplatforme, men også bør vedrøre omgåelsen af beskæftigelsesmæssige, sociale, forbrugerbeskyttelsesmæssige og beskatningsmæssige bestemmelser og dermed illoyal konkurrence med virksomheder i offlinesektoren. Usikre arbejdsvilkår for arbejdstagere på digitale platforme vækker særlig bekymring;

28. peger på, at der er brug for at fokusere på innovation, investeringer og færdigheder, så den nye »pakke om færdigheder« afspejler arbejdsmarkedets reelle behov, og opkvalificering og omskoling gennemføres i overensstemmelse med retningslinjerne, også i forbindelse med projekter, som finansieres af EU.

Vurdering af Kommissionens tidligere aktiviteter

29. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over oprettelsen af en taskforce for håndhævelse af reglerne for det indre marked, men ærgrer sig over, at medlemskabet deraf indtil videre er begrænset til at omfatte repræsentanter for medlemsstaterne;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

30. anerkender, at de erfaringer, der indhøstes gennem REFIT-plattformen, har stor værdi;
31. glæder sig over Kommissionens indsats for at gøre SOLVIT til det automatiske værktøj til alternativ tvistbilæggelse;
32. finder det afgørende at træffe modige beslutninger om medlemsstater, der overtræder bindende regler, så retssager hurtigst muligt kan indledes, gennemføres og håndhæves;
33. opfordrer til bedre anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse, hvad angår fri bevægelighed for varer, hvilket ikke har været anvendt til dets fulde potentiale i praksis, samt til anvendelse af dette princip inden for tjenesteydelser, så vidt det er muligt. Udvalget efterlyser i den henseende en nøje anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 ⁽³⁾;
34. forventer, at Kommissionen tager et klart og konsekvent standpunkt vedrørende urimelig handelspraksis, herunder tredjelands fremme af eksportorienterede industrier;
35. afventer med spænding offentliggørelsen af hvidbogen om kartelreglerne og yderligere høringer, som bør vise problemets omfang;
36. kræver, at der gøres en indsats for at fremskynde koordineringen af EU's retlige rammer for det indre marked, således at strømmen af basale varer — som fødevarer og lægemidler — på ingen måde bremses;
37. forventer, at grænsekontrol udføres på grundlag af principperne om nødvendighed og proportionalitet;
38. efterlyser en større indsats for at stille information til rådighed om muligheden for at benytte moderne IKT-værktøjer. Den moderne industri og væksten i den grænseoverskridende handel kræver løsninger, der kan mindske den geografiske afstand, navnlig i grænseregioner;
39. ser frem til udarbejdelsen af en strategi for det indre marked med en ambitiøs og endnu urealistisk køreplan for forslag, der sigter mod at fjerne de resterende hindringer, som ikke kun begrænser sig til den analytiske del, der viser hindringer og udstikker retninger;
40. sætter spørgsmålstegn ved formålet med og nytten af »one in, one out«-princippet, ifølge hvilket der skal fjernes én EU-retsakt for hver ny EU-retsakt. I stedet for at følge en så kvantitativ tilgang til lovgivning, som indebærer en risiko for at påvirke en bred vifte af sektorer i samfundet negativt, herunder beskæftigelsen, forbrugerbeskyttelsen og miljøet, og som kan være i modstrid med TEUF's artikel 3, stk. 3, bør kvaliteten af lovgivningen og dens tilpasning til den teknologiske udvikling og samfundets behov fortsat være det ledende princip for enhver ny lovgivning;
41. påpeger behovet for at etablere et integreret system for lægemiddelsikkerhed, hvilket vil gøre det muligt at kanalisere ressourcerne i retning af de områder, hvor der er kritisk efterspørgsel, i krisesituationer.

Den offentlige forvaltning og de lokale og regionale myndigheders aktiviteter

42. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger de lokale og regionale myndigheders fulde støtte til Kommissionens indsats for at fjerne hindringerne på det europæiske indre marked;
43. henleder opmærksomheden på behovet for at sørge for uddannelse om de muligheder, der opstår i forbindelse med det europæiske indre marked — frem for alt at informere de lokale og regionale offentlige enheder, der har direkte kontakt med de europæiske iværksættere og forbrugere;

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/515 af 19. marts 2019 om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 764/2008 (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 1).

44. støtter idéen om at oprette et central informationspunkt om den gældende lovgivning på det indre marked for embedsmænd i medlemsstaterne med henblik på at maksimere informationsstrømmen mellem det europæiske og lokale niveau;

45. støtter tiltag til at forbedre viden og kendskab, herunder en fælles digitale portal, som vil sikre adgang til omfattende information om lovgivning og administrative procedurer for det indre marked og give brugerne adgang til de mest relevante støttetjenester og kontaktpunkter;

46. mener, at der bør gøres bedre brug af eksisterende IT-værktøjer for det europæiske indre marked, såsom informationssystemet for det indre marked (IMI), og er enig i, at det er nødvendigt at oprette en fælles onlineplatform for retshåndhævelse;

47. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at udnytte de lokale og regionale myndigheders potentiale til på forhånd at vurdere håndhævelsen af den foreslåede lovgivning, da det i mange tilfælde er disse myndigheder, der har ansvaret for at gennemføre den, når den er vedtaget. Lokale og regionale myndigheder har også forudsætninger for at teste løsninger og modtage direkte feedback om overholdelsen;

48. mener, at det er nødvendigt at sætte skub i arbejdet på at harmonisere tekniske standarder og sikre den frie ret til at levere tjenesteydelser på det europæiske indre marked, og at denne proces bør gennemføres inden udgangen af 2023.

Globale handelsudfordringer

49. Det Europæiske Regionsudvalg kritiserer ubalancen på det globale marked, hvad angår niveauet og omfanget af den (retlige og økonomiske) støtte, som de enkelte lande yder til private og offentlige økonomiske enheder, som leverer tjenesteydelser og varer til EU;

50. påpeger behovet for at gøre en større indsats for at fremme europæiske værdier rundt om i verden — herunder de værdier, der vedrører handel med varer og tjenesteydelser. EU og dets institutioner må være fortalere for et åbent globalt handelssystem baseret på internationale regler;

51. tilskynder til, at der træffes tiltag til at udnytte digitaliseringens muligheder og sikre næsten øjeblikkelig adgang til information for at bekæmpe prisdumping;

52. henviser til betydningen af et regelbundet globalt handelssystem med et stærkt WTO og modsætter sig protektionisme og silotænkning. Det må være EU's mål at puste nyt liv i og styrke WTO bl.a. ved på afgørende områder at modernisere arbejdsgangen og lukke huller i de lovgivningsmæssige rammer, så WTO kan reagere hensigtsmæssigt på aktuelle handelspolitiske udfordringer;

53. foreslår at udarbejde og gennemføre en politik for en europæisk omorganisering af forsyningskæderne, så fremtidige europæiske virksomheder ikke kommer til at lide under en reduktion i den globale handel og mangel på tilgængelige komponenter, og så EU-borgernes adgang til visse produkter ikke begrænses;

54. påpeger behovet for at etablere handelsforbindelser mellem EU og resten af verden med udgangspunkt i de europæiske strategiske interesser (herunder ensartede ambitiøse miljøstandarder for alle lande), der sigter mod at styrke EU's globale konkurrenceevne og Unionens rolle som global aktør.

Afsluttende bemærkninger — konklusioner og anbefalinger

55. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for samarbejde mellem de enkelte medlemsstater og en ensartet indsats, navnlig inden for internationale anliggender, hvilket har betydning for, om EU-landene kan fungere sikkert og stabilt (f.eks. med hensyn til at sikre europæisk uafhængighed af råstoffer fra tredjelande);

56. finder det nødvendigt på langt sigt at fjerne de ubalancer mellem medlemsstaterne, der har eksisteret indtil nu, hvad angår de operative regler (f.eks. vedrørende betalinger til EU-budgettet, brugen af euro osv.);

57. understreger betydningen af at integrere private og offentlige institutioner, som arbejder for virksomheder og forbrugere, især på det overnationale niveau, da de er meget hurtigere til at opdage de problemer, der følger af forskellig lovgivning eller undtagelser fra de regler, der er vedtaget på EU-niveau;
58. understreger, at digitaliseringen af det europæiske erhvervsliv og den offentlige forvaltning, herunder teknologiske løsninger vedrørende det indre marked, er en prioritet for EU. Der er behov for forbedringer og nye løsninger hvad angår områder som cybersikkerhed, beskyttelse af personoplysninger og indsamling og behandling af information i skyen;
59. anbefaler:
- a) nøje harmonisering af reglerne og koordinering mellem reguleringsmyndighederne for de sektorer, der har stor indflydelse på, hvordan økonomien fungerer, f.eks. telekommunikationssektoren og energisektoren
  - b) en vurdering af omkostningerne og fordelene ved en fuld harmonisering af lovgivningen på kort sigt (adskillige år) med hensyn til andre sektorer og en vurdering af den retlige og teknologiske kapacitet til at gennemføre løsninger i økonomier på forskellige socioøkonomiske udviklingsniveauer
  - c) at Kommissionen bør engagere sig mere med henblik på at fjerne ikketoldmæssige hindringer inden for EU, herunder begrænsninger i form af anvendelse af uberettigede nationale tekniske forskrifter og lovgivningsmæssige og andre krav til leverandører af varer og tjenesteydelser samt betingelser for levering af tjenesteydelser
  - d) øget samarbejde med repræsentanter for lokale virksomheder for at iværksætte nye bestemmelser nedefra og op
  - e) indførelse af et afsnit i fremtidige dokumenter fra lokale og regionale myndigheder om klart ansvar og anvendelsesområde i forbindelse med disse tiltag med hensyn til at udvikle og optimere det europæiske indre marked
  - f) fremme af en kultur, hvor forbrug af varer produceret i EU er ensbetydende med kvalitet og modernitet;
60. tilskynder til udarbejdelse af fælles retningslinjer for udvikling af offentlige portaler (i det mindste på regionalt niveau — NUTS 2), så virksomheder fra forskellige medlemsstater let kan finde de nødvendige oplysninger;
61. påpeger behovet for at styrke den europæiske integration på grundlag af værdierne demokrati, retsstatsprincippet og beskyttelse af høje miljø-, klima- og sundhedsstandarder, således at synergier mellem EU-landenes samhørighed og økonomiske virkninger bliver effektive. Det indre markeds mangler kan mærkes på lokalt og regionalt plan;
62. understreger betydningen af den industrielle uafhængighed på det europæiske indre marked, herunder behovet for at lægge en strategi for at sikre forsyningen af kritiske råstoffer;
63. efterlyser handlekraft i gennemførelsen af nye løsninger, navnlig dem, der vedrører klimaneutralitet i den europæiske økonomi eller direkte styrker ensartetheden på det indre marked.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Demografiske ændringer: forslag til måling og håndtering af de negative virkninger i EU's regioner

(2020/C 440/07)

Ordfører: János Ádám KARÁCSONY (HU/EPP), medlem af kommunalrådet i Tahitótfalu
---

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. opfatter de demografiske ændringer som en af de største udfordringer for Europas regioner, byer og landdistrikter og gør opmærksom på, at nogle af drivkræfterne bag er: en aldrende befolkning, lave fertilitets- og fødselstal og den stadig skævere befolkningsfordeling;
2. minder om den af Det Europæiske Råd godkendte vejledning til den strategiske dagsorden for 2019-2024 vedrørende fremtidens europæiske model, hvori der også stilles krav om at tackle de demografiske udfordringer;
3. bifalder Kommissionens initiativ om at bede Kommissionens næstformand Dubravka Šuica om at analysere virkningerne af demografiske ændringer på forskellige grupper i samfundet og i områder og regioner i Europa, som er uforholdsmæssigt hårdt ramt af ændringerne, og fremlægge forslag til, hvordan disse udfordringer, herunder hjerneflugt, bedre balance mellem arbejds- og familieliv, den fremtidige børnegaranti og grønbogen om aldring, kan tackles, samt fremlægge en langsigtet vision for landdistrikterne, idet der erindres om behovet for at indarbejde et kønsperspektiv i alle foranstaltninger;
4. mener, at voksne og ældre ikke blot bør ses som genstande for pleje, men betragtes som en ressource i lokalsamfundet, og at deres deltagelse i det sociale, civile, økonomiske og kulturelle liv bør fremmes ved at skabe muligheder for selvstændighed og trivsel inden for deres vanlige rammer;
5. er meget positiv over for Kommissionens rapport om konsekvenserne af de demografiske ændringer, hvori der anlægges en samlet tilgang til den digitale omstilling, den grønne økonomi og den demografiske udfordring — et helhedssyn, som er afgørende for at finde rimelige og bæredygtige løsninger for alle generationer, uden at nogen lades i stikken, sådan som 2030-målene for bæredygtig udvikling lægger op til;
6. glæder sig over, at det kroatiske rådsformandskab har fastlagt de demografiske ændringer som en af sine væsentligste prioriteter, og er meget tilfreds med, at RU har modtaget en høringsanmodning om emnet;
7. glæder sig over, at Europa-Parlamentet har taget initiativ til at fremlægge en rapport om de demografiske udfordringer som svar på Kommissionens meddelelse;
8. minder om udvalgets samarbejde med konventionen om demografiske forandringer, der bygger på resultaterne fra det tematiske innovationsnetværk for ældrevenlige miljøer, som udgøres af lokale, regionale og nationale myndigheder, der med støtte fra WHO arbejder for at fremme aktiv og sund aldring som svar på den demografiske udfordring;
9. gør opmærksom på, at det på internationalt niveau er vigtigt at skabe synergier med FN med henblik på revisionen af den internationale Madridhandlingsplan for ældre fra 2002 og indgå i drøftelser med arbejdsgruppen om aldring med det sigte at beskytte de ældres menneskerettigheder bedre. På globalt niveau bør der samarbejdes med Verdenssundhedsorganisationen om årtiet for sund aldring.

De vigtigste demografiske udviklingstendenser og udfordringer

10. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at befolkningsudviklingen i EU's medlemsstater og regioner går i meget forskellige retninger, hvilket omgående skal håndteres ved hjælp af forskellige foranstaltninger i EU-27;

11. understreger, at man i de senere år i regioner i store dele af Europa har kunnet konstatere en stærkt negativ demografisk udvikling. I de fleste af disse områder kan man finde »øer« med befolkningstilvækst omkring hovedstæderne og storbyer ⁽¹⁾;
12. henviser til, at det er konstateret, at regioner med faldende befolkningstal typisk er landlige, allerede tyndbefolkede udkantsområder. Industriområder i tilbagegang og adskillige fjerntliggende byer er også mærket af tendensen til affolkning ⁽²⁾;
13. fremhæver, at det faldende antal personer i den erhvervsaktive alder og det stigende antal ældre forøger effekten af ældrebyrden. Andelen af ældre i EU forventes at stige fra 29,3 % i 2016 til 52,3 % i 2080 (en stigning på 23 procentpoint) ⁽³⁾;
14. erkender, at befolkningstilvæksten i EU — i modsætning til den voksende globale befolkning — er aftaget betydeligt. I 2015 oplevede vi for første gang et naturligt fald i befolkningen i EU-28, idet antallet af dødsfald oversteg antallet af fødsler;
15. fremhæver, at ældrebyrden er støt stigende. Ifølge Eurostats befolkningstal var der således i 1960 gennemsnitligt tre unge (i alderen 0-14) for hver ældre (over 65 år), mens der 100 år senere i 2060 ifølge fremskrivningerne vil være to ældre for hver ung;
16. understreger, at fordi kvinder får børn senere, får de ikke det planlagte ⁽⁴⁾ antal børn, typisk 2-3 børn ⁽⁵⁾, og derfor er der en difference mellem det faktiske og det ønskede antal børn (fertilitetsgab). Så længe dette fertilitetsgab eksisterer i EU's medlemsstater, går den primære opgave ud på at mindske dette, og først derefter kan migration komme på tale. Der må sættes alt ind på at opmuntre og tilskynde til at få børn;
17. understreger, at et underskud af unge i regioner, som er kendetegnet ved fraflytning, set i lyset af faldende fødselstal er særlig alvorligt for de mindre kommuner i forhold til at kunne opretholde grundlæggende offentlige tjenester og booste den økonomiske og produktive aktivitet i lokalområdet, hvilket er helt afgørende faktorer for at kunne fastholde og tiltrække lokalbefolkningen og begrænse tendensen i EU's medlemsstater til, at landdistrikter affolkes;
18. henviser til RU's nylige studier ⁽⁶⁾, som især fremhæver den territoriale dimension af de demografiske udfordringer;
19. understreger i overensstemmelse med sin udtalelse om hjerneflugt, at borgernes og arbejdstagernes fri bevægelighed er fundamentet for det indre marked og en af de vigtigste friheder, der er anerkendt i EU-traktaterne.

Behov for en sammenhængende politisk indsats på alle myndighedsniveauer

20. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på sin udtalelse »EU's svar på de demografiske udfordringer« (2016), hvori det gør gældende, at mange EU-politikker kan bidrage til at tackle de demografiske udfordringer, uden at der iværksættes konkrete foranstaltninger for at hjælpe de områder, der er berørt af disse udfordringer. Det gælder politikkerne for transport, informationssamfundet, beskæftigelse, det sociale område, kultur, miljø, klima og virksomheder. Udvalget gentager sin efterlysning af en overordnet EU-strategi for de demografiske ændringer og understreger, at disse udfordringer kun vil kunne tackles, hvis der anlægges en bred synsvinkel på en lang række politikker med henblik på at vende udviklingen (proaktivt) eller afbøde (reaktivt) effekten af de demografiske ændringer såsom:

⁽¹⁾ RU-studien »The impact of demographic change on European regions«, Bruxelles, 2016.

⁽²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/637955/EPRS_IDA\(2019\)637955_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/637955/EPRS_IDA(2019)637955_EN.pdf)

⁽³⁾ Kilde: People in the EU — population projections (Eurostat, 2017).

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Population_projections_in_the_EU#Age_dependency_ratios.

⁽⁴⁾ OECD, Family Database, Fertility Indicators: SF2.2 Ideal and actual number of children. http://www.oecd.org/els/family/SF_2_2-Ideal-actual-number-children.pdf.

⁽⁵⁾ En samlet fertilitetskvotient på ca. 2,1 levendefødte børn pr. kvinde anses for at være erstatningsniveauet i de udviklede lande, dvs. det gennemsnitlige antal fødsler pr. kvinde for at opretholde befolkningens størrelse (Kilde: Eurostat, Statistics Explained https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fertility_statistics#Total_fertility_rate_and_age_of_women_at_birth_of_first_child).

⁽⁶⁾ RU-studien »The impact of demographic change on European regions« og den europæiske regionale sociale resultattavle.

Proaktive politiske løsninger:

- i lyset af at en af befolkningsdeterminanterne er fødselstallet bør fokus være på at tilpasse sig til og lette omstillingen til et ældre EU og samtidig støtte de unge i forbindelse med overgangen til voksenlivet og familier for at øge fødselstallet i de berørte regioner ved at skabe de rette betingelser, der gør det nemmere for folk, der ønsker børn, at få flere og få dem tidligere, eftersom der ifølge »Demographic outlook for the European Union« (2017) (7) kun er få politikker, der kan ændre på den fremtidige demografi, og det tager tid, før de virker
- forøgelse af regionernes tiltrækningskraft, så de tilvejebringer muligheder for unge med hensyn til uddannelse, innovation og fast kvalitetsbeskæftigelse gennem øremærkede investeringer i blandt andet infrastruktur, kultur og forbindelsesmuligheder
- udvikling af særlige incitamentsordninger for at få de unge til at slå sig ned i disse regioner
- skabelse et af økonomisk grundlag for unge for at få mange børn
- udvikling af begrebet »trivselsøkonomi« i EU, idet man ved at forbedre menneskers og dermed familiernes trivsel (med hensyn til uddannelse, sundhed, børnepasning, balancen mellem familie- og arbejdsliv, boliger, transportmobilitet, forbindelsesmuligheder og kultur) bidrager til en god økonomisk cirkel, som understøtter langsigtede investeringer i trivsel. Regionerne og byerne kan således blive mere attraktive som steder, hvor man kan bo og starte familie i kraft af ovennævnte faktorer og ikke kun på grundlag af økonomisk vækst
- fremme og forfølgelse af en omfattende og integreret politik, hvis mål er at studere og støtte familier i deres frie udfoldelse af sociale funktioner
- opmærksomhed omkring de specifikke behov for — i et inkluderende samfund — at finde effektive svar på behovene hos aldrende med handicap.

Reaktive løsninger:

- forbedring af arbejdsmarkedsdeltagelsen, navnlig for kvinder, gennem øgede investeringer i en bedre balance mellem arbejds- og privatliv, sociale og familievenlige infrastrukturer og større ligestilling mellem kønnene
- mindskelse af sundheds- og plejekomkostningerne i et aldrende samfund ved at fremme aktiv og sund aldring, investere i nye måder at kunne leve uafhængigt på (nye boligløsninger) og fremme den sociale økonomi
- bedre planlægning af de offentlige investeringer ved hjælp af et demografitjek af de offentlige investeringer gennem udvikling af metoder og tekniske værktøjer, der letter analysen af de forskellige politikkers demografiske indvirkning
- mindskelse af frafaldsprocenten blandt de unge og udvidelse af færdighedsbasen med investeringer i uddannelse rettet mod efterspørgslen og mulighederne i hver region samt arbejdsstyrkens uddannelse og omskolingsfleksibilitet
- særlig fokus på leveringen af offentlige tjenester som sundhedspleje, uddannelse og kultur i små og mellemstore byer i regionerne og brug af digitale løsninger til at nå ud til alle steder
- tilvejebringelse af velfungerende og konsensusbaserede retlige rammer på EU-niveau, der vil hjælpe ikke-EU-borgere med at blive integreret på det europæiske arbejdsmarked og i det europæiske samfund som led i en samlet strategi for at håndtere de demografiske ændringer

---

(7) Demographic outlook for the European Union (2017) (EPRS |Europa-Parlamentets Forsknings tjeneste & EUI | Det Europæiske Universitetsinstitut), [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/614646/EPRS_IDA\(2017\)614646_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/614646/EPRS_IDA(2017)614646_EN.pdf).

- tilvejebringelse af boligformer i blandet socialt boligbyggeri, hvor man kan bo sammen, skabe synergier og gensidighed mellem generationer med forskellige inkluderende fællesskabsformer
- fremme af tiltag for at forbedre livskvaliteten og modvirke ensomhed og isolation blandt ældre, især men ikke udelukkende i en situation med en pandemi
- fremme af gunstige betingelser for, at der kan udvikle sig sociale forbindelser mellem generationerne, hvilket vil være til gavn for trivsel i samfundet generelt.

Demografi og de igangværende drøftelser om den flerårige finansielle ramme

21. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der fremover er behov for at afsætte flere EU-midler til bekæmpelse af hjerneflugt;

22. fremhæver især, at de demografiske ændringer bør være mere fremtrædende under de igangværende forhandlinger om strukturfondsforordningerne sådan som foreslået af Europa-Parlamentet, og at strukturfondene bør kunne anvendes mere fleksibelt i de områder og regioner, der er blevet uforholdsmæssigt hårdt ramt af dette fænomen. Midlerne bør kunne anvendes samlet i det samme projekt, således at der kan gøres brug af forskud, og der sikres komplementaritet med de finansielle instrumenter;

23. erindrer om, at udvalget i sin udtalelse om »Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden« (2018) slår fast, at målene for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EFRU) er at støtte bl.a. byområder og landdistrikter med geografiske og demografiske handicap. Derudover skal fonden også levere yderligere økonomisk EU-støtte til projekter, der fremmer en miljømæssigt bæredygtig og socialt inkluderende økonomisk udvikling i de berørte regioner;

24. minder i denne forbindelse om forslaget fra RU og Europa-Parlamentet om at yde en sådan særlig støtte til NUTS 3-områder eller grupper af lokale forvaltningsenheder med en befolkningstæthed på under 12,5 indbyggere pr. km² i tyndt befolkede områder eller under 8 indbyggere pr. km² i meget tyndt befolkede områder eller med et gennemsnitligt fald i befolkningstallet på mere end 1 % mellem 2007 og 2017. Sådanne områder bør omfattes af specifikke regionale og nationale planer med henblik på at gøre dem mere attraktive for befolkningen, erhvervsinvesteringer og for at sikre adgang til digitale og offentlige tjenesteydelser, herunder en specifik tildeling i samarbejdsaftalen om strukturfondene;

25. gentager RU's og EP's holdning om støtte til nationale planer for at hjælpe regionale og lokale områder, hvor befolkningstallet falder, og som har behov for støtte, herunder økonomisk støtte fra ESI-fondene med henblik på at øge deres tiltrækningskraft, få flere erhvervsinvesteringer til området og forbedre adgangen til digitale og offentlige tjenester. Disse nationale og regionale planer skal afspejles i den nye EU-strategi for demografiske ændringer.

Demografi som et aspekt i vigtige EU-politikker

26. Det Europæiske Regionsudvalg betoner den demografiske dimension af den tiltagende urbanisering, som Den Europæiske Union også skal håndtere, og understreger, at der bør træffes robuste foranstaltninger i forhold til de demografiske udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af EU-dagsordenen for byerne og fornyelsen af Leipzigchartret;

27. støtter Europa-Parlamentets holdning, der er på linje med udvalgets forslag om hjælp til tyndt befolkede områder, og om at mindst 5 % af EFRU-midlerne på nationalt plan under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst skal tildeles bæredygtig territorial udvikling i ikkebymæssige områder med naturbetingede, geografiske eller demografiske ulemper, eller hvor der er problemer med adgang til grundlæggende tjenester. Af dette beløb tildeles mindst 17,5 % til landdistrikter og lokalsamfund under hensyntagen til bestemmelserne i en pagt om intelligente landsbyer (*) med henblik på at udvikle projekter som f.eks. intelligente landsbyer ved at gøre disse områder mere attraktive og fremme genbefolkningen;

28. fremhæver den rolle, som ungdomsgarantien og »Dit første Euresjob« spiller, idet de hjælper de unge med at finde arbejde. Ungdomsgarantiens direkte betydning for demokratiet og indirekte for demografien fremgår også tydeligt af de tidlige resultater fra perioden 2014-2020. Den har hjulpet med til at forbedre millioner af unge europæeres liv;

(*) A8-0094/2019, Cozzolino.

29. ser frem til Kommissionens forslag om en kommende børnegaranti, som skal hjælpe børn, der er truet af fattigdom og social udstødelse, gennem fremme af investeringer, som sikrer børn den grundlæggende ret til at vokse op og trives i børne- og familievenlige omgivelser ved at prioritere foranstaltninger, der forbedrer familiernes samlede indkomst og støtter forældre, og som sikrer, at de har adgang til gratis sundhedspleje af høj kvalitet, uddannelse, børnepasning, anstændige boliger og tilstrækkelig ernæring. Udvalget mener ikke, at familiepoltikker bør betragtes som en omkostning for de offentlige budgetter, men i stedet som en investering i et strategisk aktiv for samfundet;

30. mener, at den fælles landbrugspolitik (2014-2020), som handler om udvikling af landdistrikterne, bidrager til at tackle de demografiske udfordringer. I perioden 2021-2027 bør den fælles landbrugspolitik derfor forblive en stærk EU-politik. Levende landdistrikter, unge landmænd og familiebaserede landbrug, der udviser god praksis, bør spille en nøglerolle inden for modvirkning af klimaændringerne, miljøbeskyttelse, bevarelse af landskaber og biodiversitet samt forebyggelse af affolkning i landdistrikter;

31. mener, at Kommissionen trods begrænsede handlemuligheder i forhold til lovgivningen vedrørende markedet for jord bør tilskynde til, at man i landdistriktsudviklingen udnytter mulighederne for at støtte nye tiltag med henblik på at fremme jordmobilitet (jordbanker, initiativer til matchning af landbrugsjord og andre initiativer på lokalt plan til at fremme adgangen til jord for nyttilkomne). Endvidere bør støtteaktionernes anvendelsesområde udvides til nye modeller for landbrugsdrift (navnlig innovative typer af partnerskaber mellem landbrugere) og lokale organisationer, der kan hjælpe unge landbrugere og nyttilkomne med at erhverve jord, og der bør skabes et grundlag for mere aktive nationale politikker med EU-henstillinger om adgang til jord indeholdende eksempler på bedste praksis (hvor der tages hensyn til etableret bedste praksis);

32. mener, at medlemsstaterne bør yde solid støtte til politikker, der fremmer kvinders inddragelse og tilskynder dem til at søge beskæftigelse inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT), naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed, kunst og matematik (STEAM) og i landdistrikternes økonomi, som en nødvendig forudsætning for at kunne skabe balance i befolkningspyramiden i områder, der lider under eller kan komme til at lide under affolkning;

33. beder Kommissionen og medlemsstaterne om at sørge for den nødvendige koordinering mellem EU's samhørighedspolitik og den fælles landbrugspolitik for at sikre, at også landdistrikterne kan gennemføre projekter om intelligente landsbyer gennem en integreret tilgang (ITI, lokaludvikling styret af lokalsamfundet eller Leader);

34. gentager, som det blev påpeget i udtalelsen om »Aktiv og sund aldring« (2019), at »udfordringerne i forbindelse med den demografiske udvikling vil kræve forskning og et aktivt europæisk erhvervsliv for at forny, udforme og udarbejde nye innovative løsninger for en aldrende befolkning, hvad enten det drejer sig om hverdagsprodukter, infrastruktur, teknologi eller software. Navnlig bør telemedicin udvikles, så der er garanti for specialiseret behandling, især i landdistrikter og tyndt befolkede områder. Udvalget betragter dette som en mulighed for EU for at positionere sig som førende på markedet for det grå guld, skabe lokale arbejdspladser, generere velstand og eksportere banebrydende innovation til udlandet«. Ovennævnte kan hjælpes på vej af familievenlige rammevilkår og solidaritet mellem generationerne. De lokale og regionale myndigheder spiller i den forbindelse en central rolle i at skabe betingelserne for at fremme og sikre en sund aldring, og for at opnå dette er det nødvendigt både at udforme mere specifikke indkaldelser af forslag på området og at forbedre koordineringen af de forskellige eksisterende finansielle ressourcer, der er til rådighed;

35. fremhæver den vigtige rolle, som informations- og kommunikationsteknologier (IKT) og intelligente omgivelser kan spille med hensyn til at forbedre levevilkårene i de områder, der er hårdest ramt af de demografiske udfordringer. Som følge heraf opfordrer udvalget EU til at overvinde den digitale kløft, der påvirker mange områder, ved brug af intelligente løsninger. I den forbindelse bør der gøres brug af EU-instrumenter og -programmer som struktur- og investeringsfondene og Next Generation EU-programmet for at garantere digital konnektivitet af høj kvalitet til alle borgere i EU;

36. fremhæver i forbindelse med den digitale kløft behovet for intelligente løsninger inden for ældreomsorg og behovsstyret transport og for planer om levering af mobildækning på mindre regionale og lokale vejnet. Ligeledes mener udvalget, at det er af afgørende betydning, at udbuddet af mobiltelefoni omfattes af forsyningspligten inden for elektronisk kommunikation, navnlig i tyndt befolkede landområder og på vejnet og -forbindelser, hvilket gør livet lettere for især ældre og forældre med små børn. Alt dette har stor betydning for, om befolkningen bliver boende;

37. opfordrer til, at der tilrettelægges uddannelsesforløb og ydes hjælp til brug af digitale teknologier for at mindske den digitale kløft mellem de ældre og til, at der etableres programmer for forandringsledelse for lederne af de kommunale sociale tjenester, så de kan støtte den digitale omstilling af støttetjenesterne til enkeltpersoner;

38. er enig i, at de mange foranstaltninger, Kommissionen foreslår i sin meddelelse for 2014-2020, der blev vedtaget i september 2017 (»Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner«), kan bidrage til at mindske kompleksiteten, langsommeligheden og omkostningerne ved grænseoverskridende interaktion og fremme udveksling af tjenesteydelser langs de indre grænser. Kommissionen fremhæver, at »investeringerne til forbedring af levevilkår vil være betydelige: fælles miljøtiltag og fælles foranstaltninger til imødegåelse af konsekvenserne af klimaændringer vil føre til bedre beskyttelse af befolkningerne i grænseregioner«⁽⁹⁾;

39. bekræfter sin holdning fra udtalelsen om »Balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner« (2017), hvor det bemærkes, at »den nuværende demografiske udvikling gør det nødvendigt at genoverveje kønsrollerne og fremme mere fleksible arbejdsordninger på mere lige vilkår«. Med dette in mente er EU's retlige rammer for politikker vedrørende understøttelse af familieliv og kønsligestilling uløseligt forbundet med økonomi, demografi, beskæftigelse og regionale aspekter. Udvalget glæder sig derfor over Kommissionens strategi for ligestilling mellem kønnene;

40. henleder opmærksomheden på sine udtalelser om hhv. »Mobilitet i geografisk og demografisk udfordrede regioner« (2014) og »EU's svar på de demografiske udfordringer« (2016). Disse udtalelser behandler områder som sikring af mobilitet og transport, hvor der stilles forslag om yderligere specifikke foranstaltninger, der omfatter innovative tilgange som »behovsstyret transport« til forbedring af konnektivitet i og imellem alle regioner. Udvalget understreger desuden, at der er behov for nye tiltag med henblik på finansiering af transport i regioner med udfordringer;

41. påpeger, at den høje arbejdsløshed ikke harmonerer med arbejdsmarkedets behov. Det er derfor nødvendigt at tilrettelægge erhvervsuddannelse eller omskoling for de arbejdsløse, som ikke matcher kravene eller ikke kan genindtræde på arbejdsmarkedet. De offentlige myndigheder, regionale og lokale institutioner og institutter for fælles samarbejde om arbejdsformidling bør inddrages;

42. mener, at der i de forskellige politikker skal være en positiv kommunikation om landmiljøet, så affolkningen af landet kan afhjælpes, og der i stedet formidles et positivt billede af landdistrikterne, og disse områders positive aspekter og værdier synliggøres;

43. finder det vigtigt at fremhæve, at hvis fædre deltager mere i børnepasning og familieliv, udvikler børnene bedre kognitive og følelsesmæssige evner, og deres fysiske sundhed bliver bedre. Desuden er de, der går mere op i forældrerollen, typisk mere tilfredse med livet og ved bedre fysisk og mentalt helbred. I 2015 var der i tre fjerdedele af OECD-landene mulighed for i hvert fald nogle dages betalt orlov, som kun fædre kan tage gennem særlige fædreorlovsordninger. Forældreorlov kan også medvirke til at mindske forskelsbehandlingen af kvinder på arbejdsmarkedet;

44. minder om målene for bæredygtig udvikling, og især mål nr. 11 om byudvikling, som opfordrer til, at man »gør byer, lokalsamfund og bosættelser inkluderende, sikre, robuste og bæredygtige«. Udvalget støtter de projekter, der er rettet mod lokale myndigheder, byer og regioner, som bidrager aktivt til opfyldelse af mål nr. 11;

45. tager højde for den europæiske grønne pagt, som udgør et vigtigt svar på de miljømæssige, demografiske, økonomiske og sociale udfordringer. En bæredygtig vækststrategi er afgørende for at kunne omdanne EU til et retfærdigt og velstående og inklusivt samfund, og der er behov for en nytænkning af politikkerne for ren energi inden for økonomi, industri, forbrug, transport, fødevarer, landbrug og byggeri samt beskæftigelse og visse aspekter af sociale spørgsmål og generelle spørgsmål om familiestøtte;

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/da/information/publications/communications/2017/boosting-growth-and-cohesion-in-eu-border-regions.

46. understreger, at det at få børn ikke bør være en hindring for, at man kan gøre karriere, og ikke må indebære fattigdom eller tab af købekraft, især ikke for store familier og eneforsørgere. Familieplanlægning er et langsigtet foretagende, og det er derfor vigtigt, at der er stabile og proaktive politikker, som sikrer balance mellem arbejds- og privatliv og inddragelse af fædre i familielivet. Det bør være lettere for mødre at komme hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet på fleksible vilkår efter barselsorlov;

47. mener, at man skal holde sig for øje, at en del af de jobs, der vil blive efterspurgt fremover, ikke eksisterer i dag, og derfor skal borgerne (uanset alder og sektor) tilbydes undervisning i kompetencer, som vil lette deres adgang til beskæftigelse. Uddannelsespolitikkerne skal tilrettelægges med særlig fokus på at gøre adgangen til uddannelse lettere for borgerne i de tyndt befolkede områder eller områder med stor befolkningsspredning;

48. understreger vigtigheden af det ubetalte arbejde, som for det meste varetages af kvinder, der understøtter familien, og kompenserer for manglen på offentlige sociale infrastrukturer. Ubetalt arbejde er for det mest ubetalt omsorgs- og husarbejde, som anslås at udgøre henholdsvis 10 % og 39 % af verdens bruttonationalprodukt (BNP).

Demografi og demokrati

49. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at nye problemstillinger såsom samfundsforandringerne og befolkningsfordelingen skaber politiske reaktioner, som giver sig udslag i en polarisering i det demokratiske system;

50. mener, at der bør være særlig opmærksomhed på de unge, som er eller måske bliver forældre. Den gennemsnitlige ungdomsarbejdsløshed i EU's medlemsstater er fortsat højere end arbejdsløsheden i den erhvervsaktive befolkning generelt. Det er især de unge, der har usikre arbejdsvilkår. Forskning viser, at en forudsigelig indkomst og boliger til de unge bør prioriteres, da en af følgerne vil blive, at de har den nødvendige sikkerhed til at starte familie;

51. mener, at de transeuropæiske transportnet, som i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013⁽¹⁰⁾ fortsat vil blive finansieret via Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2021-2027, udover at afhjælpe de eksisterende flaskehalse i nettet bør prioritere investeringer i bæredygtige vejtransportnet og fremme offentlige tjenester i landdistrikterne, navnlig i tyndt befolkede områder eller områder med stor befolkningsspredning og i områder, hvor befolkningen aldres, for at styrke forbindelserne mellem land og by, stimulere landdistriktsudviklingen og mindske den digitale kløft;

52. advarer derfor om den udvikling af en »utilfredshedens geografi«, der finder sted i mange EU-regioner og -lande, hvor borgerne føler sig ladt i stikken, hvilket ofte hænger tæt sammen med den demografiske tilbagegang. Derfor bør adgangen til grundlæggende offentlige tjenester sikres i landdistrikterne og de tyndtbefolkede områder;

53. mener, at det er nødvendigt at modvirke denne udvikling og styrke vores demokratiske system ved at fremme dialogen mellem generationerne og aktivt inddrage de folkevalgte politikere på lokalt og regionalt niveau, som er tættest på borgerne;

54. mener derfor, at det er nødvendigt, at man på den kommende konference om Europas fremtid drøfter sammenhængen mellem demokrati og demografi og lægger særlig vægt på unges repræsentation. Konferencen bør behandle spørgsmålet om den såkaldte »utilfredshedens geografi«, som hænger sammen med EU-politikernes succes og deres direkte og indirekte virkning i forskellige EU-regioner og på deres befolkningssammensætning. Udvalget foreslår også, at konferencen i den forbindelse behandler spørgsmålet om, hvordan begrebet »regioner, der lider af alvorlige demografiske ulemper af permanent art«, som nævnes i artikel 174 i TEUF, bør defineres. Sådanne mere omfattende overvejelser er også relevante i forbindelse med opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

En opfordring til aktiv nærhed og bedre regulering

55. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at mange af de nødvendige politiske løsninger falder ind under de lokale og regionale myndigheders ansvar i EU, og udvalget understreger derfor, at der er behov for et stærkt fokus på partnerskab og flerniveaustyring, når der skal findes passende løsninger;

56. understreger samtidig, at det er vigtigt, at RU deltager bredt i hele konferencen om EU's fremtid og dermed afspejler, at der er mere end en million folkevalgte lokale og regionale folkevalgte repræsentanter i EU;

57. opfordrer til, at man anvender begrebet »aktiv nærhed«, som taskforcen om nærhedsprincippet har udviklet, med henblik på at finde brugbare løsninger til håndtering af de demografiske ændringer ved at respektere kompetencefordelingen i en direkte dialog med byer og regioner;

58. har gode forudsætninger for at støtte denne proces, idet udvalget kan stille en platform for høring og dialog med Kommissionen til rådighed, når der skal findes passende løsninger;

59. fremhæver betydningen af at anvende territoriale konsekvensanalyser til videreudvikling af EU-politikker, der påvirker den demografiske udvikling, og henviser til sin egen nylige territoriale konsekvensanalyse, der blev gennemført i samarbejde med ESPON-programmet ⁽¹⁾;

60. foreslår, at der arbejdes tæt sammen med Kommissionen om gennemførelsen af en fælles høring om input til fremtidige politiske dokumenter såsom grønbogen om aldring og den langsigtede strategi for landdistrikterne.

Overvågning af fremskridtene i håndteringen af den demografiske udfordring

61. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er nødvendigt regelmæssigt at overvåge den demografiske udfordring ved at skabe en forbindelse mellem det europæiske semester og de demografiske ændringer og ved i høj grad at forbinde dette spørgsmål med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

62. understreger behovet for regelmæssige EU-statistikker, som afspejler ikke kun den nationale, men også den regionale udvikling med henblik på at give de politiske beslutningstagere et klart billede af de regionale forskelle. Udvalget understreger endvidere, at der er behov for en årlig rapport om den demografiske udfordring i EU's byer og regioner, som udvalget kan bidrage til;

63. foreslår, at der føres en regelmæssig politisk dialog mellem Kommissionen og EU's byer og regioner om status for den demografiske udfordring forud for den årlige strategi for bæredygtig vækst. Udvalget foreslår, at Kommissionen og RU arbejder tæt sammen om at tilrettelægge denne proces.

De næste skridt

64. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at det kroatisk formandskab forelægger rådskonklusioner om resultaterne af Kommissionens statusgennemgang og lægger op til en bred debat om den demografiske udfordring i de forskellige rådssammensætninger;

65. opfordrer de kommende tyske, portugisiske og slovenske formandskaber til at fortsætte disse bestræbelser ved navnlig at fokusere på forbindelsen mellem demografiske ændringer og forbedring af levevilkårene overalt;

66. understreger betydningen af borgernes deltagelse og tilskynder de førende lokale aktører til at styrke de regionale horisontale politikker og dermed øge bevidstheden om de demografiske ændringer i lokalsamfundet og styrke anerkendelsen af mere borgerorienterede foranstaltninger. Udvalget foreslår ligeledes, at de demografiske udfordringer drøftes indgående i dialoger med borgerne;

67. mener, at man bør fremme samarbejdet mellem offentlige og private instanser på en sådan måde, at alle aktører i affolkede områder eller områder, der trues af affolkning, samarbejder på koordineret vis ved at samle og fremme projekter, der er baseret på deres erfaringer, generere innovation og styrke økonomiens dynamik;

⁽¹⁾ <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/Territorial-Impact-Assessment.aspx>.

68. mener, at det er vigtigt at fremhæve vores regioners rige naturlige, historiske, kunstneriske og kulturelle arv for således at styrke borgernes følelsesmæssige tilknytning til landsbyerne og byerne og dermed støtte, bevare og beskytte lokalsamfund, oprindelige og små lokalsamfund og sproglige-kulturelle subregioner med det sigte at styrke land-distrikternes evne til at holde på lokalbefolkningen og få pustet nyt liv i landområderne;

69. tilbyder Kommissionen og de øvrige EU-institutioner samt andre regionale og internationale institutioner som f.eks. Middelhavsunionen og De Forenede Nationer et tæt samarbejde om udviklingen af en omfattende strategi for håndtering af den demografiske udfordring;

70. minder om, at FN siden 1994 hvert år den 15. maj har fejret international familiedag. Udvalget foreslår derfor, at den anden søndag i maj kunne være europæisk familiedag.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling

(2020/C 440/08)

Ordfører:	Anne KARJALAINEN (FI/PES), Medlem af kommunalbestyrelsen i Kerava
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — »Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling« COM(2020) 14 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Introduktion

1. hilser forslaget til en køreplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder med henblik på at opnå FN's mål for bæredygtig udvikling og gennemføre den europæiske grønne pagt på en socialt retfærdig måde velkommen;
2. hilser Kommissionens beslutning om at indlede en åben høringsprocedure om gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder i lyset af de store variationer, der er i socialpolitikken på tværs af Europa, velkommen. Situationen i flere byer og områder har også ændret sig markant under covid-19-pandemien;
3. understreger betydningen af en stærk europæisk social dagsorden, hvor konkurrencedygtighed og social retfærdighed supplerer hinanden. Der er en tæt forbindelse mellem den sociale dagsorden, den grønne pagt og den digitale dagsorden, da den grønne og digitale omstilling skal være baseret på social retfærdighed, lighed og miljømæssig bæredygtighed. RU mener, at det er vigtigt for Fonden for Retfærdig Omstilling at være på linje med EU's sociale søjle for at kunne mindske de regionale forskelle og håndtere de strukturelle omstillinger i EU's regioner. Der bør rettes særligt fokus mod landdistrikterne, områder i en industriel overgangsproces, områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, og regionerne i den yderste periferi, hvis ugunstige situation er blevet forværret af covid-19-pandemien;
4. slår endnu en gang til lyd for en bedre samordning mellem de økonomiske og sociale politikker mellem EU og de nationale regeringer som led i det europæiske semester og opfordrer til, at man sikrer de lokale og regionale myndigheders deltagelse i denne samordning via delt forvaltning baseret på nærhedsprincippet. Efter dette princip skal opgaverne forbundet med den strategiske planlægning og gennemførelsen ikke blot overdrages til medlemsstaterne, men også til de lokale og regionale myndigheder, som har de bedste forudsætninger for effektivt at imødekomme de lokale behov og udfordringer;
5. understreger vigtigheden af at have en klar, koordineret og ambitiøs køreplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Nærheds- og proportionalitetsprincippet afgør det niveau, på hvilket EU og medlemsstaterne tager de foreslåede politiske instrumenter i brug og træffer de lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende gennemførelsen;
6. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de relevante anbefalinger fra bypartnerskaberne inden for rammerne af EU-dagsordenen for byerne, f.eks. om boliger, fattigdom i byerne samt job og kvalifikationer i den lokale økonomi, og til også at anvende deltagelsesbaserede arbejdsmetoder til gennemførelsen af det sociale Europa;
7. understreger, at covid-19-pandemien ikke må bruges som påskud for at udsætte eller tilbagetrække forslag om forbedring af social retfærdighed, som der refereres til i Kommissionens meddelelse. Tværtimod skal krisen accelerere og intensivere vores bestræbelser på at få et mere retfærdigt og grønt EU. Vi skal opbygge nogle mere bæredygtige og sociale systemer for fremtiden;

8. bemærker, at de genoprettelsesforanstaltninger, der træffes i den nærmeste fremtid, skal have en stærk social dimension for at sikre stærke sociale sikkerhedsnet, sikre arbejdstagernes job og undgå uretmæssige afskedigelser. Personer i midlertidige og atypiske former for beskæftigelse, kvinder, unge, migranter og personer med handicap er de mest sårbare på arbejdsmarkedet. Personer, som er blevet afskediget på grund af covid-19-pandemien, har ikke nødvendigvis mulighed for at vende tilbage til de job, de havde tidligere. EU-programmer skal understøtte opkvalificeringen af personer med risiko for at blive arbejdsløse, de arbejdsløse og de inaktive, navnlig personer, der har svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet (personer i risiko for at havne i fattigdom og blive ekskluderet socialt, familier med enlige mødre og enlige forsørgere, hvor det kan være svært at finde balancen osv.). Alt dette skal ske samtidig med, at det sikres, at der er lige vilkår for alle, og at der ikke sker forskelsbehandling som følge af køn, fødeland, etnicitet, politiske og religiøse holdninger, alder, handicap, seksuel orientering eller identitet, sygdom, sprog eller andre personlige eller sociale vilkår eller omstændigheder;

9. understreger, at den nuværende situation har fremskyndet den digitale omstilling, og mange arbejdspladser har derfor været nødt til at tilpasse sig digitalisering og telearbejde. Udvalget anbefaler, at det momentum, der er blevet skabt i de seneste måneder, udnyttes til at regulere telearbejdet og anerkende dets bidrag til dekarboniseringen takket være den mindre transporttid, som er en konsekvens af denne arbejdsform, hvor man ikke er til stede på arbejdspladsen;

10. bemærker, at genoprettelsesforanstaltninger på mellemlangt og kort sigt skal tackle den sociale dimension af den grønne og digitale omstilling. Vi skal have et retfærdigt arbejdsmarked i fremtidens CO₂-neutrale økonomi, der er baseret på anstændige job, stærk social sikring og jobmuligheder dér, hvor folk bor;

11. påpeger, at offentlige ydelser leveret af lokale og regionale myndigheder har spillet en vigtig rolle under pandemien. Uden disse offentlige ydelser ville pandemien have haft en mere dramatisk indflydelse på borgernes liv. En retfærdig omstilling betyder, at man anerkender den vigtige rolle, det lokale og regionale niveau spiller for at levere offentlige ydelser af høj kvalitet. De lokale og regionale myndigheders levering af disse tjenester må ikke begrænses af udbuds- eller statsstøtteregler;

12. bemærker, at EU befinder sig ved et vendepunkt, hvor det både er muligt og nødvendigt at tænke nye tanker. Det er vigtigere end nogensinde før at investere i borgernes velbefindende og opregne fordelene ved en velværeøkonomi, som fokuserer på balancen mellem de tre dimensioner i bæredygtig udvikling: den sociale, den økonomiske og den miljømæssige. Disse dimensioner forstærker hinanden og lægger fundamentet for et socialt retfærdigt, bæredygtigt og klimavenligt samfund. Lokale og regionale aktører står i en god position til at kunne gennemføre velværeøkonomien i deres egne aktiviteter, men der er dog også behov for vejledning på EU-niveau;

13. betragter offentlige indkøb som et andet område, hvor man kan bidrage til en retfærdig omstilling og søge efter nye innovative løsninger, da indkøbsprocedurerne kan være med til at forhindre miljømæssig og social dumping, ved at man medtager kvalitative, miljømæssige og/eller sociale aspekter i kriterierne for tildeling af kontrakter. Da det fortsat er frivilligt at medtage disse aspekter, skal der imidlertid gøres mere for at tilskynde de erhvervsdrivende, som er involveret i offentlige indkøb, til at tilbyde bedre generelle arbejdsvilkår samt integrationsarbejdspladser, der fremmer beskæftigelsesegnheden hos personer med komplekse behov for integration på arbejdsmarkedet eller personer, der risikerer at blive ekskluderet socialt og havne i fattigdom;

14. understreger behovet for, at virksomhederne, herunder dem, der er involveret i offentlige indkøb, eksplicit tager højde for menneskerettigheder, både i deres egne aktiviteter og i deres underleverandørkæder. Udvalget foreslår i den forbindelse, at der på EU-niveau indføres bestemmelser om virksomhedsansvar baseret på FN's princip om due diligence i forbindelse med menneskerettigheder.

Lige muligheder for og arbejde til alle

15. Det Europæiske Regionsudvalg deler Kommissionens mål om at øge beskæftigelsen og skabe flere kvalitetsjob i EU. For at kunne fjerne de ubalancer, der er i forhold til kompetencer og job, er det nødvendigt at forfølge en multidisciplinær og proaktiv tilgang. Fremover vil der være en øget efterspørgsel efter visse kompetencer på arbejdsmarkedet, især inden for anvendelse og udvikling af kunstig intelligens (AI), samt afbødning af, tilpasning til og udnyttelse af klimaforandringer. EU's nye industristrategi skal understøtte skabelsen af kvalitetsjob og den industrielle konkurrenceevne. Strategien skal også styrke Europas modstandsdygtighed, f.eks. ved at øge produktionen af visse nøgleprodukter inden for sundhedssektoren og af værnemidler i EU. Nu, hvor Europa 2020-strategien er ved at nå sin afslutning, er der behov for en ny langsigtet europæisk vækst- og beskæftigelsesstrategi, som er i tråd med verdensmålene for bæredygtig udvikling, for at skabe sammenhæng mellem de forskellige mål for inkluderende vækst, beskæftigelse, mindskelse af fattigdom og industriens konkurrenceevne;

16. bemærker, at bestemte beskæftigelsessektorer, først og fremmest sundhedssektoren og tjenesteydelser, blev uforholdsmæssigt hårdt ramt, fordi de var eksponeret for risiciene ved covid-19-pandemien. Udvalget understreger betydningen af at kortlægge coronarelaterede erhvervsrisici ordentligt på tværs af sektorer og fremhæver, at alle arbejdstagere, som er udsatte for sådanne risici, ikke bare fortjener stor samfundsmæssig anerkendelse, men først og fremmest sikre arbejdsvilkår;

17. bemærker, at pandemiens virulens med al tydelighed har afsløret mangler ved sundhedssystemerne i en stor del af EU's medlemslande, og det er derfor nødvendigt at styrke den europæiske sundhedssektor og fremme videnskabelige studier i alle sektorer, navnlig inden for omsorg, pleje og forskning;

18. påpeger, at demografiske forandringer i Europa kan medføre mangel på arbejdskraft i mange medlemsstater og regioner. Det er derfor vigtigt at sikre arbejdskraftens mobilitet på tværs af grænserne og arbejdstagernes rettigheder. Problemet med mangel på bestemte færdigheder, især i mindre lokale og regionale landdistriktssamfund, bør afhjælpes gennem uddannelse og nye teknologier og ved i stigende grad at gøre brug af telearbejde. Det er også nødvendigt, at EU handler langsigtet i forhold til landdistrikterne;

19. bemærker, at forandringer på arbejdsmarkedet betyder, at flere risikerer at miste deres job på grund af mangel på tidssvarende færdigheder og på grund af robotteknologi. Tidssvarende færdigheder og adgang til livslang læring er vigtigere end nogensinde før. Der skal anlægges et holistisk perspektiv på opgradering af færdigheder i forhold til personer i forskellige livssituationer, i forskellige ansættelsesforhold og med forskellige uddannelsesbehov. I betragtning af betydningen af videreuddannelse og omskoling af personer i den arbejdsdygtige alder med hensyn til beskæftigelsesegnethed samt generel arbejdskraftmæssig konkurrencedygtighed, og i lyset af de finansielle følger af sådan uddannelse ville Regionsudvalget glæde sig over en relevant aftale blandt de europæiske arbejdsmarkedsparter. En sådan aftale kunne se på, hvordan man gør det nemmere for folk i arbejde at få adgang til uddannelse som et element i udmøntningen af retten til kvalitetsuddannelse og livslang læring, således at omstillinger på arbejdsmarkedet kan håndteres med gode resultater, sådan som det er fastlagt i den europæiske søjle;

20. understøtter en ungdomsgaranti, der mere effektivt kan bekæmpe ungdomsarbejdsløshed ved at gøre garantien permanent og ændre aldersgrænsen til 30. Garantien skal omfatte sårbare grupper (såsom NEET'er, dvs. unge der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, uledsagede unge migranter og unge, der er vokset op under vanskelige vilkår), og der skal være særligt fokus på, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved overgangen fra uddannelse til arbejde. Garantien bør i højere grad finansieres i regi af ESF+, og medlemsstater med ungdomsarbejdsløshed over EU-gennemsnittet bør som minimum afsætte 15 % af ESF+-ressourcerne under delt forvaltning til at støtte unge mennesker. Unge mennesker skal lære færdigheder, der især er relevante for den grønne og den digitale omstilling. Den nationale gennemførelse af ungdomsgarantien skal overvåges inden for rammerne af det europæiske semester for at sikre, at den er tilgængelig for alle unge i alle medlemsstater;

21. mener, at inklusiv og gensigt anerkendt uddannelse af høj kvalitet samt undervisning i medborgerkundskab styrker den europæiske identitet og gør det lettere at flytte, arbejde og bo frit inden for EU, hvilket er en hjørnesten i et europæisk medborgerskab. Ved at løfte uddannelsesniveaue og styrke færdigheder begrænser man uligheder. Der skal derfor træffes foranstaltninger for at øge ligheden inden for uddannelse, så den enkeltes uddannelse ikke afhænger af familiebaggrund, etnicitet, handicap eller køn;

22. peger på, at der er et presserende behov for at sikre retten til uddannelse for alle ved at styrke uddannelsessystemernes modstandsdygtighed over for kriser, bl.a. gennem digitalisering af undervisningen og gennem passende læreruddannelser. Udstyr og konnektivitet til brug for fjernundervisning og e-læring bør betragtes som værende en del af en retfærdig omstilling, og adgangen til ovennævnte skal garanteres under lige vilkår med henblik på at fjerne den digitale kløft og den komplekse og betydelige indvirkning heraf på de sociale rettigheder, da manglende adgang til nye teknologier og informationssamfundet er med til at skærpe den ugunstige situation og skabe nye former for social udstødelse;

23. bemærker, at uddannelsen skal være af tilstrækkelig kvalitet og varighed til at garantere beskæftigelse i fremtiden. Dette vil gøre det nødvendigt at øge tilførslen af ressourcer til og styrke det systematiske arbejde vedrørende undervisning i førskoleinstitutioner og grundskolen for at sikre, at alle kan erhverve sig tilstrækkelige færdigheder til at tage en ungdomsuddannelse. Personer uden en ungdomsuddannelse har meget svært ved at finde beskæftigelse og har høj risiko for at blive marginaliseret. Personer med behov for særlig hjælp og personer med handicap bør have de samme muligheder for at erhverve sig passende basisfærdigheder og for som minimum at tage en ungdomsuddannelse. Med henblik på at skabe et inklusivt samfund bør personer med intellektuel funktionsnedsættelse have mulighed for at erhverve sig tværfaglige færdigheder for at kunne deltage på vellykket vis i samfundet og få en bedre livskvalitet;

24. bifalder opdateringen af dagsordenen for færdigheder i Europa og udviklingen af erhvervsrettede uddannelser for at kunne opfylde de krav, som de nye professioner stiller — især i forhold til den grønne og den digitale omstilling og AI. Ud over jobspecifikke færdigheder efterspørger arbejdsgiverne også i stadig højere grad »tværgående« eller »bløde« færdigheder. Der skal udarbejdes en individuel læringsplan for hver elev, og alle elever skal have adgang til kvalificeret jobformidling, uddannelsesvejledning og evaluering af deres præstationer. Udvalget ser gerne, at dagsordenen for færdigheder tager fat på bekymringerne vedrørende det potentielle tab af arbejdspladser som følge af øget robotisering af arbejdsmarkedet samt vedrørende mulighederne for uddannelse og beskæftigelse for sårbare grupper og grupper, der er svære at integrere på arbejdsmarkedet, samtidig med at principperne om lige vilkår og muligheder og ikkeforskelsbehandling respekteres;

25. anbefaler, at viden, færdigheder og kompetencer, som er erhvervet gennem arbejde og gennem ikkeformaliseret uddannelse og frivilligt arbejde, herunder viden og færdigheder erhvervet i udlandet, bør identificeres og anerkendes på EU-niveau. Færdigheder erhvervet på en arbejdsplads og andetsteds kan f.eks. vises i en Europass-portefølje eller ved hjælp af digitale badges (*Open Badges*);

26. går ind for at fremskynde skabelsen af et europæisk uddannelsesområde med henblik på at garantere kvalitetsuddannelse til alle og adgang til arbejdsmarkedet på tværs af det indre marked. EU bør intensivere samarbejdet mellem uddannelsessystemer og forskellige uddannelser og styrke samarbejdet inden for rammerne af Bolognaprocessen yderligere. Da det er af afgørende betydning for en succesfuld implementering af den grønne pagt, vil der også være behov for at gøre Erasmus+ grønnere efter pandemien;

27. mener, at handlingsplanen for digital uddannelse skal fokusere på at styrke voksnes, børns og unges evne til at tænke kritisk og bruge medier kritisk, så de kan gennemskue fake news og forstå vigtigheden af algoritmer og maskinbaseret beslutningstagning i hverdagen. Der skal udarbejdes ensartede kvalitetskriterier for fjernundervisning. Undervisningsplatforme, der etableres af lokale myndigheder med henblik på opfyldelse af egne behov, skal produceres under en softwarelicens, som giver den etablerende myndighed mulighed for at udvikle og distribuere produktet i overensstemmelse med den pågældende myndigheds egne behov. Det vil give digitale europæiske uddannelsesøkosystemer bedre udviklingsmuligheder, og midler til finansiering af projekterne vil primært gå til regionale og lokale aktører, ikke til aktører uden for EU;

28. mener, at det er vigtigt at forbedre Europas konkurrencedygtighed ved at fremme forskellige forretningsmodeller, og understøtter derfor Kommissionens handlingsplan for den sociale økonomi, som har til formål at skabe tillid efter krisen ved at involvere offentligheden, øge sociale investeringer og social innovation samt skabe job til borgere, der har svært ved at finde arbejde. Europa-Kommissionen, medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder bør integrere den sociale økonomi i nøglepolitikker, -programmer og -praksisser, så sociale virksomheder får adgang til alle større EU-finansieringsprogrammer og har bedre adgang til offentlige udbud. En følelse af lokalt ejerskab vil mindske de sociale virksomheders motivation til at flytte deres forretningsaktiviteter, da de også har andre lokale miljømæssige eller samfundsmæssige formål;

29. finder det vigtigt at integrere arbejdet for at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd i alle EU-politikker for at få en retfærdig omstilling, navnlig med fokus på inklusion af kvinder i sårbare situationer (ofre for kønsbaseret vold, familier med enlige møder osv.). Mænd og kvinder er også blevet påvirket forskelligt af coronakrisen, hvilket der skal tages højde for i forhold til de foranstaltninger, der skal træffes, når krisen er overstået.

Retfærdige arbejdsforhold

30. Det Europæiske Regionsudvalg tilslutter sig Kommissionens synspunkt om, at retfærdige arbejdsvilkår kræver, at der er en solid social dialog mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, som giver dem mulighed for sammen at finde løsninger, der opfylder deres behov. Inklusion af arbejdstagere er vigtig for at kunne opretholde gode arbejdsvilkår, og arbejdsmarkedets parter skal derfor involveres i alle større EU-initiativer, herunder den europæiske grønne pagt. Der er behov for dialog på arbejdspladsen om, hvordan man reducerer CO₂-aftrykket gennem ændringer i den daglige arbejds- og driftspraksis;

31. følger tæt med i, hvordan Kommissionens initiativ om en europæisk minimumsløn for at støtte arbejdet for retfærdige lønninger og forbedre minimumslønnen i lavtlønslande i EU skrider frem. Udvalget understreger samtidig, at et EU-initiativ om en minimumsløn ikke må være en universalløsning, da retten til at forhandle løn gennem kollektive aftaler sikres i lande, hvor et sådant system eksisterer, og arbejdsmarkedets parter autonomi skal respekteres. Velfungerende kollektive forhandlinger og omfattende kollektive overenskomster er den primære metode til at opnå retfærdige lønninger og regulere andre arbejdsvilkår, da arbejdstagere og arbejdsgivere kender deres sektor og region bedst;

32. imødeser Kommissionens kommende forslag om løngennemsigthedsforanstaltninger, som bliver et vigtigt redskab til at lukke løngabet mellem mænd og kvinder. Ligeløn bør fremmes gennem udvikling af lovgivning og kollektive overenskomster samt gennem konkrete tiltag på de enkelte arbejdspladser. I gennemsnit tjener kvinder i EU 16 % mindre end mænd, hvilket afspejles i en endnu større forskel mellem mænds og kvinders pension, og Kommissionens ligestillingspolitik er derfor vigtig;

33. slår til lyd for at opdatere strategien for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og nogle direktiver i forhold til emner som f.eks. psykosocial stress og ergonomiske risici. Velvære på arbejdspladsen og meningsfuldt arbejde for medarbejderne er også konkurrenceparametre i den offentlige sektor i forhold til at sikre medarbejderne og arbejdsgivernes omdømme — faktorer, der giver mulighed for længere arbejdsliv. Det er især vigtigt, at man er opmærksom på at forebygge arbejdsulykker med dødelig udgang, arbejdsrelaterede sygdomme (herunder arbejdsrelateret cancer og forstyrrelser i skeletmuskulaturen) og arbejdsbetinget stress og enhver form for chikane på grund af køn, race, verdenssyn, handicap eller seksuel orientering samt på at sikre passende ressourcer til overvågning. Af andre vigtige emner kan nævnes forebyggelse af pandemirelaterede sundhedsrisici samt nye teknologier og arbejdsmønstre. RU opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til fremme af sikkerhed på arbejdspladsen, også i forhold til arbejde på tværs af grænser og nye typer af job samt ligestilling mellem kvinder og mænd. Der skal tages højde for klimaforandringerne indflydelse på arbejdsvilkår og foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagerne;

34. bemærker, at nye arbejdsmønstre, som f.eks. konstant konnektivitet, telearbejde, mobilt arbejde samt algoritmebaseret rekruttering og administration kan øge produktiviteten og fleksibiliteten for arbejdstagere, men at der her er brug for fælles løsninger og aftaler mellem arbejdstagere og arbejdsgivere om sikkerhed på arbejdspladsen for at øge velværet på arbejdet og forhindre nye former for stressudløsere. Den omsiggribende digitalisering af arbejdsmønstre kræver en ajourføring af EU-reglerne om arbejdsforhold og arbejdstid, herunder bestemmelser om fastsættelse af retten til at logge af. Der kræves ligeledes foranstaltninger til fordel for grupper, der er særligt sårbare i forbindelse med den digitale kløft (migranter, personer i risiko for at havne i fattigdom og blive socialt udstødt, etniske minoriteter samt digitale kløfter som følge af faktorer som køn, alder og område). Sammen med teknologidrevet udvikling skal der også være fokus på at udvikle menneskecentrerede metoder, serviceydelser og produkter, der er designet med input fra slutbrugerne af systemet på

arbejdspladsen. Der skal aftales principper om etisk brug af AI på arbejdspladsen, og der skal organiseres omskoling på arbejdspladser med aktiviteter, der ændres eller overtages af AI. I den henseende glæder udvalget sig over den fælles forpligtelse blandt de europæiske tværsektorielle arbejdsmarkedsparter — BusinessEurope, SMEUnited, CEEP og EFS — til at optimere fordelene og tackle udfordringerne ved digitaliseringen af arbejdslivet gennem en autonom rammeaftale om digitalisering⁽¹⁾;

35. gentager, at »der er behov for en overordnet ramme for at sikre social beskyttelse og sociale rettigheder for alle arbejdstagere (fra sundhed og sikkerhed til livslang læring) med henblik på at skabe lige vilkår inden for platformøkonomien og den »traditionelle« offline-økonomi«⁽²⁾. RU opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til fremme af social dialog, bl.a. om aspekter ved platformarbejde, der går på tværs af grænserne;

36. mener, at ansvaret for at skabe balance mellem arbejde og privatliv fortsat bør ligge hos arbejdsmarkedets parter. Foranstaltninger til fremme af balance mellem arbejde og privatliv, f.eks. familieorlov og omsorgsprogrammer for familier med enlige mødre eller enlige forsørgere, kan både hjælpe med at øge beskæftigelsen for kvinder og forbedre fødselsraten samt skabe bedre sikkerhed, sundhed og velvære og give kvinderne adgang til arbejdsmarkedet på lige vilkår.

Social sikring og inklusion

37. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger vigtigheden af det nye SURE-instrument, som yder midlertidig støtte til medlemsstater for at forebygge risiciene for arbejdsløshed i nødsituationer. Der skal trækkes på alle erfaringer med SURE, fra det nationale til det lokale niveau, når Kommissionen udarbejder sit forslag til en europæisk arbejdsløshedsgenforsikringsordning for at hjælpe med at reducere arbejdsløshedens indvirkning på medlemsstaternes offentlige økonomier. Lokale og regionale myndigheder bør spille en central rolle for gennemførelsen af initiativet;

38. bifalder i høj grad det nye fokus på at fremme børns velfærd og understøtte børn på deres vej mod at blive voksne. Børnegarantien skal sikre børns adgang til grundlæggende ydelser, sundhedssektoren og uddannelse, indtil de bliver voksne, og sikre dem en ordentlig bopæl og passende ernæring. Det er især vigtigt, at børnegarantien beskytter de mest sårbare børns rettigheder. Forslaget om at bruge mindst 5 % af de samlede ESF+-udgifter til at hjælpe børn ud af fattigdom er især prisværdigt. Det er ikke kun en moralsk pligt at sikre børns rettigheder og investere i børn, men også den vigtigste investering i en bæredygtig fremtid;

39. er overbevist om, at Den Europæiske Union vil kunne påvirke arbejds- og miljøforholdene i tredjelande i positiv retning, først og fremmest ved at indgå ambitiøse handelsaftaler om disse forhold. I den forbindelse bakker udvalget op om idéen om at give den nye øverste ansvarlige for håndhævelse af handelsaftaler til opgave at håndhæve de arbejdsmæssige og miljømæssige standarder i handelsaftaler. Vedkommende bør derfor regelmæssigt rådføre sig med fagforeninger og arbejdsgivere om overtrædelser af arbejdstagerrettigheder;

40. deler Kommissionens syn på vigtigheden af at fortsætte med aktivt at bekæmpe fattigdom. Vigtige aspekter af dette er hjælp til jobsøgning, prismæssigt overkommelige sundhedsydelser af høj kvalitet, adgang til uddannelse, husly og opfyldelse af basale behov. Gældsproblemer kan også føre til vedvarende fattigdom og eksklusion. Reglerne vedrørende markedsføring og urimelige vilkår i forbindelse med kortfristede forbrugslån med høj risiko skal derfor skærpes. God praksis i medlemsstaterne, f.eks. i forbindelse med sociale lån, bør også implementeres. Forhindring af fattigdom hos personer i beskæftigelse er et vigtigt emne, som man kan adressere ved at indføre passende lønninger og andre standarder på arbejdsmarkedet, samt ved at regulere stigninger i leveomkostninger, især omkostninger til husleje i byer og vækstcentre.

(1) https://www.busineurope.eu/sites/buseur/files/media/reports_and_studies/2020-06-22_agreement_on_digitalisation_-_with_signatures.pdf.

(2) RU's udtalelse om »Platformarbejde — lokale og regionale lovmæssige udfordringer« (COR-2019-02655).

Nationale indkomstordninger og relaterede hjælpeydelse til inaktive personer er den sidste ressource til sikring af ordentlig levevilkår. Kommissionen fremhæver desuden de nye udfordringer ved indkomstfordelingen, som omstillingen til en CO₂-neutral økonomi giver. RU er enig i, at der skal ses nærmere på årsagerne til fattigdom og politiske foranstaltninger til bekæmpelse af den, og opmuntrer til effektive foranstaltninger og en strategi til at reducere fattigdom markant;

41. anerkender, at den stigende andel af ældre i befolkningen udgør en udfordring for systemernes bæredygtighed, men påpeger, at det også åbner for muligheden for nye økonomiske aktiviteter. Ældre kan yde et markant bidrag til økonomisk vækst som uafhængige og aktive forbrugere af serviceydelser og som samfundsmedlemmer. I forbindelse med bestræbelserne på at forlænge arbejdslivet er det vigtigt at gøre brug af ældre arbejdstageres viden og også give dem mulighed for at forbedre deres faglige kompetencer. En sund aldring må understøttes af tiltag for sundhedsfremme, sygdomsforebyggelse og bekæmpelse af ensomhed. Velværet på arbejdet, det generelle helbred og modstandsdygtigheden på arbejdet skal også forbedres for at sikre, at længere liv også fører til længere arbejdsliv. For at have en god alderdom er det vigtigt, at ældre sikres adgang til prismæssig overkommelig pleje af høj kvalitet. For at udskyde behovet for langvarig pleje og forkorte varigheden af den er det nødvendigt at forbedre de ældres funktionelle kapacitet, og det er nødvendigt at gøre en række forebyggende serviceydelser og foranstaltninger til en aktiv alderdom tilgængelige. Fattigdom blandt pensionister skal forhindres, og den bedste måde at gøre det på er ved at sikre passende pensioner, således at der er garanti for, at alle ældre har tilstrækkelige ressourcer til en anstændig tilværelse, samtidig med at man tager højde for den kløft, der er mellem mænds og kvinders pension. I den forbindelse hilses Kommissionens rapport om effekten af demografiske forandringer samt grønbogen om aldring velkommen;

42. understreger vigtigheden af at have adgang til en prismæssigt overkommelig sundhedspleje. Investeringer i forebyggende foranstaltninger og rettidig sundhedspleje kan også indeholde udgifter til sundhedspleje. Udviklingen af digitale serviceydelser samt nye og integrerede sundhedsplejemodeller og modeller for sociale tjenester vil også give mulighed for omkostningseffektive og patient/kunde-centrerede processer. Et område, hvor sociale og sundhedsplejere-laterede serviceydelser mødes, er den mentale sundhed, hvor man kan forhindre problemer i at blive værre og omkostninger i at stige, hvis man sætter ind tidligt. Kommissionens forslag om en europæisk kræftplan hilses velkommen. Det skal også bemærkes, at antimikrobiel resistens er en stor, grænseoverskridende sundhedstrussel, og at EU derfor skal fortsætte med at arbejde for at reducere antibiotikaresistens i medlemsstaterne;

43. understreger, at der er behov for at støtte og beskytte biodiversiteten og miljøet, som har stor betydning for lokaludviklingen i de områder, hvor økonomien er mere afhængig af landbrugsaktiviteter og de værdier og ressourcer, der genereres af det biokulturelle miljø og et biologisk mangfoldigt miljø. Dette har stor social betydning, eftersom det har direkte indvirkning på levestandarden, beskæftigelsen, migration, uddannelsesniveaue, det faglige kvalifikationsniveau og de unges muligheder i disse områder;

44. påpeger, at fremme af velvære går hånd i hånd med styrkelsen af myndighedernes lokale og regionale identitet, bemyndigelse af både enkeltpersoner og lokalsamfund samt fremme af aktiv inklusion. For at omstillingen skal være retfærdig, skal borgerne have lige muligheder for at deltage i den og øve indflydelse på de beslutninger, der påvirker dem.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Lokale og regionale myndigheder i permanent dialog med borgerne

(2020/C 440/09)

Ordfører:	Declan McDONNELL (IE/EA), medlem af Galway City Council
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europa i maj 2019: Forberedelser til en mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union i en stadig mere usikker verden. Europa-Kommissionens bidrag til EU-27-ledernes uformelle møde i Sibiu (Rumænien) den 9. maj 2019 COM(2019) 218 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

Indledning

- gentager betydningen af at have indsigt i og videreformidle borgernes og de lokale og regionale repræsentanternes syn på og forventninger til EU, af at forankre EU-politikkerne lokalt for at gøre en forskel i borgernes liv samt af at opbygge Unionen nedefra, som skitseret i dets udtalelse *Overvejelser om Europa: de regionale og lokale myndigheders stemme for at genopbygge tilliden til Den Europæiske Union* ⁽¹⁾. Udvalget tror på, at tilliden til EU's demokratiske værdier skal genoprettes gennem græsrodsdeltagelse, der går videre end de aktuelle foranstaltninger;
- mener, at bottom-up-kommunikationskanaler og deltagelsesinstrumenter supplerer og styrker det repræsentative demokrati og fremmer aktiv nærhed ved at give borgerne større indflydelse ud over ved valg. Udvalget er af den opfattelse, at en åben, seriøs og relevant borgerdeltagelse forudsætter, at borgerne er med til at udforme beslutninger og hermed helt konkret deltager i beslutningsprocessen, og mener, at en udelukkende formel kommunikation er utilstrækkelig i denne sammenhæng. En reel deltagelse øger det repræsentative demokratis legitimitet og effektivitet ved 1) at øge kommunikationen for at undgå konflikt, 2) at give mulighed for opnåelse af konsensus og frem for alt 3) at styrke effekten af de afgørelser, der træffes, og forklare rationalet bag afgørelserne;
- er enig i betragtningerne i Kommissionens bidrag til EU-27-ledernes uformelle møde i Sibiu ⁽²⁾, navnlig de grundige overvejelser om kommunikationsudfordringerne, herunder opsplnitning og desinformation. Udvalget er bevidst om, at kommunikation er en forudsætning for, at borgerne kan træffe informerede valg og deltage fuldt ud i EU's demokrati;
- understreger, at de europæiske institutioner er nødt til at forpligte sig til at arbejde tættere sammen og samarbejde med borgerne for at øge forståelsen af den politiske beslutningsproces i EU, forbedre effektiviteten af denne beslutningsproces og undgå de hurtige løsninger, som populisme lægger op til, og som uundgåeligt underminerer et velfungerende demokrati;
- erklærer sig fast besluttet på at åbne kanaler for tovejskommunikation mellem de europæiske institutioner og de europæiske borgere, som sætter fokus på folks hverdagsproblemer og fremmer borgernes engagement i den europæiske beslutningsproces. Covid-19-pandemien har desuden vist, at der er behov for en kommunikationskanal, der kan forblive operationel på trods af og især under kriser;

⁽¹⁾ CoR 2018/C 461/02 (EUT C 461 af 21.12.2018, s 5).

⁽²⁾ COM(2019) 218 final.

6. konstaterer, at covid-19-pandemien har fremmet anvendelsen af digitale medier og onlinekonferencesystemer, og er bevidst om de muligheder, som digitaliseringen giver for borgerdeltagelse i krisetider. I de seneste måneder er borgerdeltagelsen flyttet over til digitale fora og konferencer. Disse har hjulpet borgerne med at deltage i beslutningsprocesser på en hurtigere, bredere og mere inklusiv måde;

7. glæder sig over den kommende konference om Europas fremtid og støtter Europa-Parlamentets opfordring fremsat i dets beslutning af 18. juni 2020 om, at konferencens mandat skal omfatte en forpligtelse til meningsfuld opfølgning og meningsfuld direkte inddragelse af borgerne, og dets holdning om, at »direkte inddragelse af borgere, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og valgte repræsentanter fortsat skal være en prioritet for konferencen«;

8. understreger, at konferencen ikke blot bør være en engangsproces af en bestemt varighed, men en mulighed for at gentænke og ændre den måde, EU fungerer på og opfattes af borgerne på. Udvalget vil derfor gerne foreslå en mekanisme for permanent dialog med borgerne, som kunne testes under konferencen, men med sigte på at indføre en langsigtet strukturel mekanisme for borgerdeltagelse i EU's beslutningsproces, som ledes af de lokale og regionale myndigheder, som det myndighedsniveau, der er tættest på borgerne, og som indeholder en klar feedbackmekanisme;

9. gentager sin opfordring til Kommissionen, som udvalget gav udtryk for i sin *Resolution med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2021* ⁽³⁾, om at »samarbejde med RU om at udvikle en pilotmodel for en permanent og struktureret dialog med borgerne gennem lokale og regionale myndigheder, der muliggør en tovejsproces med kommunikation mellem borgere og EU-institutioner, som senere kan bruges til at forbedre EU's beslutningstagning på langt sigt«;

10. understreger, at der skal sikres maksimal pluralisme i alle offentlige høringer i forbindelse med borgerdialogerne. Udvalget understreger endvidere, at dette betyder, at alle programmer, talerlister, paneler, publikationer og dokumenter mv. skal være afbalancerede og sikre, at der præsenteres et bredt udsnit af forskelligartede synspunkter, der afspejler det brede spektrum af holdninger i Europa, for at fremme en seriøs debat. Udvalget betoner, at udvælgelsen af deltagere til alle disse møder skal ske helt uafhængigt og uden politisk indblanding.

Lokale og regionale myndigheder som brobyggere mellem borgerne og EU's institutioner

11. Det Europæiske Regionsudvalg deler bekymringen for, at de europæiske institutioner kan opfattes som fysisk og især kulturelt langt væk fra de europæiske borgeres dagligdag. Udvalget opfordrer de repræsentative institutioner som regionale og lokale myndigheder, navnlig dem, som endnu ikke deltager i mekanismer for inddragelse af borgerne, til at spille en aktiv rolle i etableringen af effektive og meningsfulde kanaler for kommunikation med borgerne med henblik på udformning og gennemførelse af efterspørgselsbaserede EU-politikker, men det skal gøres på en sådan måde, at det respekterer medborgernes tid og fører til resultater;

12. opfordrer de lokale og regionale myndigheder i hele EU til at spille en central rolle i at lære borgerne om EU og tilskynde dem til at spille en rolle i deltagesdemokratiet. Det er anerkendt, at man kun kan inddrage borgerne ved hjælp af innovative metoder og ved at informere borgerne fuldt ud om konsekvenserne af de politiske udviklinger og/eller afgørelser om finansiering til deres lokalområde. Der tilskyndes til anvendelse af digitale teknologier og sociale medier samt til at arbejde sammen med frivillige organisationer. Udvalget gør opmærksom på vellykkede rekrutteringsmetoder, herunder tilfældig udvælgelse af borgere enten pr. telefon, fra folkeregisteret eller gennem dør-til-dør-kontakt for således at nå ud til et langt bredere udsnit af befolkningen.

Netværket CitizEN — Borgerengagement i EU-netværket — et økosystem af borgerdeltagelse

13. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår, at der etableres et EU-dækkende netværk på basis af frivillig deltagelse, CitizEN, som skal fungere som en central ressource for strategier, metoder og instrumenter og varetage både direkte og indirekte kommunikation via eksisterende initiativer med borgere i hele EU om europæiske anliggender og deres betydning for folk;

⁽³⁾ RESOL-VII/007 (EUT C 324 af 1.10.2020, s 16).

14. anerkender dog, at der findes mange samtale- og deltagelsesorienterede mekanismer i de fleste medlemslande og regioner, og foreslår derfor, at CitizEN-netværket gør sig bekendt med og bygger videre på den gode praksis, som allerede eksisterer. Netværket ville dermed lette den interregionale dialog og overensstemmelse mellem institutionerne for at sikre en sammenhængende tilgang, samtidig med at de forskellige tilgange i de forskellige politiske og sociale sammenhænge respekteres;

15. opfordrer til, at netværket kommer til at omfatte medlemsorganisationer på regionalt (primært NUTS2, men også NUTS1 og NUTS3 afhængig af de nationale organisationer) og lokalt niveau, som allerede arbejder med borgerinddragelse, samt frivillige organisationer, og som er aktive på lokalt og regionalt plan, som dækker et bredt spektrum af interesser;

16. forventer, at netværket vil have tre mål: 1) at styrke interaktionen mellem de europæiske institutioner og borgerne gennem direkte metoder til inddragelse på lokalt og regionalt niveau, 2) at give eksempler på metoder til inddragelse, der kan anvendes både formelt og uformelt, og 3) at fungere som et register over oplysninger og udveksling af bedste praksis vedrørende nationale, regionale og lokale deltagelsesinitiativer i hele EU;

17. er villigt til at udarbejde et sæt fælles principper for netværket, som ikke er bindende, men som fungerer som retningslinjer for god praksis, med henblik på etablering af en fælles tilgang (samtidig med at de forskellige metoder anerkendes) og af et sæt minimumsstandarder for de deltagende organisationer;

18. foreslår, at netværket organiseres med tematiske arbejdsgrupper, som består af medlemsorganisationer med udgangspunkt i en række overordnede temaer (såsom deltagerbaseret budgetlægning, digitalt medborgerskab og inklusivitet i borgerdeltagelsen) samt tematiske spørgsmål som klimaforandringerne, social samhørighed, miljø, sport, kunst og kultur, ungdom, uddannelse og organisationer i byerne og på landet;

19. foreslår, at netværket fastlægger, koordinerer og anvender en fælles uddannelsesstrategi for borgerdeltagelse. De lokale og regionale myndigheder samt offentlige og private organer vil blive opfordret til at deltage i uddannelsesinitiativer for at give offentlige embedsmænd og lokale ledere mulighed for at indgå i fuld dialog med borgerne og bidrage til at fremme det store potentiale i borgerdeltagelse. Det vil også være vigtigt at gå i dialog med skoler og uddannelsesinstitutioner for at sikre, at aktivt europæisk medborgerskab indgår i læseplanerne i hele EU;

20. er villigt til i samarbejde med de øvrige europæiske institutioner at gå forrest med hensyn til udformningen, gennemførelsen og forvaltningen af netværket og arbejde for at fremme en fælles arbejdsmetode og udviklingen af en værktøjskasse med deltagelsesinstrumenter (samrådsprocesser, borgerinitiativer, deltagerbaseret budgetlægning, offentlige crowdsourcingprocesser, mindre offentlige forsamlinger osv.), herunder en fælles digital platform, der kan bruges til at forvalte eksempler på bedste praksis, som indhentes fra forskellige medlemslande;

21. anmoder om, at der stilles ressourcer til rådighed til driften af netværket i en begrænset periode, mens netværket søger permanent finansiering eller teknisk bistand fra EU's finansieringsprogrammer;

22. forventer, at netværket vil fremme og øge synligheden af praksisser for borgerdeltagelse i de deltagende regioner, som til gengæld bør sikre en højere grad af aktiv deltagelse;

23. foreslår, at netværket kunne hjælpe organisationer med at sikre, at der opbygges tillid blandt borgerne, så de modtager feedback om effekten af deres arbejde med at forme EU-politikkerne. Udvalget foreslår derfor, at RU kommer til at fungere som mellemlid mellem netværket og dets medlemmer og EU-institutionerne og dermed som en tovejskanal;

24. foreslår, at netværket lanceres under konferencen om Europas fremtid med henblik på at blive en stabil og permanent infrastruktur, som er i stand til at følge op på konferencens arbejde og sørge for, at borgerne fortsat er velinformerede og kan inddrages i konferencens overvågnings-, evaluerings- og vurderingsfase.

Et økosystem for borgerdeltagelse

25. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at alle netværkets medlemsorganisationer samt de lokale og regionale myndigheder bør gøre en indsats for at interagere med borgerne på en ikkeformel og uformelle måde ved hjælp af ikkekonventionelle fora (såsom sportsklubber) og praksisser for deltagelse. De bør udforme fremgangsmåder for deltagelse, der gør det muligt at møde borgerne, dér hvor de samles, i stedet for at bede dem om at komme til sig, og gøre det muligt at tilpasse uformel deltagelse til den formelle politiske beslutningstagning, og de bør udarbejde strategier, der sætter institutionerne i stand til at deltage inden for uformelle rammer, uden at de undermineres eller ændrer natur. Sådanne fremgangsmåder og strategier kan bidrage til en ny værktøjskasse for deltagelse, der spænder fra lydhørhed på de sociale medier til metoder til social innovation og levende laboratorier for demokratiske eksperimenter. Det er især vigtigt for borgere, som er underrepræsenteret i de demokratiske institutioner (etniske minoriteter, mennesker med handicap samt unge og ældre mennesker);

26. forventer dermed, at dette økosystem for deltagelsesmetoder vil arbejde kontinuerligt for at supplere de europæiske demokratiske institutioners officielle institutionelle kommunikations- og repræsentationskanaler. Formålet er ikke at erstatte det repræsentative demokrati, men nærmere supplere det med instrumenter og midler til samtaledemokrati og i visse tilfælde direkte demokrati;

27. understreger, at borgerne bevæger sig i retning af nye former for politisk engagement — teknopolitik — som er medført af digitale teknologier og åbne data. De giver mulighed for deltagelse i uformelle fora og uden for de normale formaliserede rammer. De politiske institutioner bør tage godt imod denne nye form for deltagelse for at tilskynde til et økosystem for deltagelse;

28. mener, at brugen af onlineplatforme er helt afgørende for forvaltningen af de forskellige former for deltagelse, så deltagere fra hele EU uanset deres sociale baggrund får mulighed for at deltage i debatter, og så man sikrer sporbarhed af og ansvarlighed for forslag på en let og tilgængelig måde. Digitale teknologier bør supplere metoderne til personlig deltagelse og bør bruges til at opmuntre til deltagelse blandt borgere, som ikke føler sig repræsenteret af civilsamfundsorganisationer, eller borgere som normalt ikke deltager gennem de traditionelle deltagelsesinstrumenter;

29. antager, at dette økosystem for deltagelse vil få klar støtte fra de offentlige myndigheder på alle niveauer, og at det vil være tilstrækkeligt fleksibelt til at fremme nye og innovative former for borgerdeltagelse og digitale teknologiske værktøjer, som muliggør flersprogethed i dialogen med borgerne;

30. forventer tværnational solidaritet, hvor de mere avancerede regioner, hvad angår borgerdeltagelse, hjælper de mindre avancerede med at blive involverede i et europæisk økosystem ved at bidrage med viden og initiativ. Udvalget forventer ligeledes, at et EU-økosystem vil tage hensyn til medlemsstaternes, regionernes og byernes autonomi, samtidig med at det er så fleksibelt, at det kan tilpasses til de kulturelle, sociale og politiske behov og prioriteter.

Borgerdialoger under konferencen om Europas fremtid

31. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at der udarbejdes strategier for information, kommunikation og deltagelse mellem EU-institutionerne og borgerne under konferencen om Europas fremtid, som gennemføres via de relevante lokale og regionale repræsentative organer sammen med civilsamfundsorganisationer;

32. opfordrer de lokale og regionale organisationer til at gennemføre deltagelsesorienterede processer under konferencen på deres respektive niveauer ved hjælp af en blanding af åbne samrådsprocesser. De forslag og resultater, som kommer ud af samrådsprocesserne, kan derefter sammenfattes og indgå i RU's bidrag til konferencen og hjælpe med at opbygge netværkets register over viden og erfaring inden for kommunikation med borgerne;

33. slår til lyd for en tværnational borgerdeltagelse i conferenceprocessen, da debatten skal have en grænseoverskridende og paneuropæisk dimension. Dette kræver, at et forum af borgere fra alle EU-medlemsstater deltager tværnationalt med henblik på at løse fælles problemer.

En ny tilgang til politikudformning og beslutningstagning

34. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at åben forvaltning gennem forøgelse af borgerdeltagelsen og udnyttelse af borgernes potentiale inden for aktiv politikudformning er én af løsningerne på en krise for de demokratiske institutioner;

35. mener, at gennemsigtighed og åbne data er afgørende for at sikre tillid. Myndighederne bør styrke forbindelsen mellem deltagelsespolitikker og strategier for gennemsigtighed og åbne data og arbejde hen imod åbenhed, hvad angår alle ressourcer og offentlige goder inden for beslutningstagning og politikudformning: data, information, metoder, uddannelsesressourcer og teknologiske platforme;

36. forventer udarbejdelse af kriterier for åben forvaltning på EU-plan, som er hensigtsmæssige for alle andre forvaltningsniveauer;

37. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder er de eneste myndigheder, der har et indgående kendskab til borgernes behov og udfordringer på lokalt plan, og de er ansvarlige for gennemførelsen af EU's politikker på lokalt og regionalt niveau. Der er derfor behov for EU-forordninger med krav til medlemsstaterne om ikke blot at høre og inddrage de lokale og regionale myndigheder i beslutningsprocessen vedrørende EU-lovgivning og national lovgivning, men også om at uddelegere forvaltningen af midler og finansielle instrumenter i tråd med nærhedsprincippet. Dette kan sikre, at afgørelser, der træffes tættere på borgerne, gør det lettere for borgerne at forstå EU. Dette vil således give mulighed for en ny tilgang til beslutningstagning og politikudformning, der er mere åben og deltagelsesorienteret, og som er anført af de lokale og regionale myndigheder i en mere permanent dialog med borgerne: kort sagt en ny fælles politisk og demokratisk kultur.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — EU's samhørighedspolitikks rolle med hensyn til intelligente og innovative forandringer i regionerne på baggrund af coronaviruskrisen

(2020/C 440/10)

Ordfører:	Michiel RIJSBERMAN (NL/RE), Regional minister i Flevoland-provinsen
------------------	---

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. sætter pris på det tyske formandskabs opfordring til RU om at fremsætte en udtalelse om EU's samhørighedspolitikks rolle med hensyn til intelligente og innovative forandringer i regionerne på baggrund af coronaviruskrisen;
2. bemærker det tyske formandskabs prioritering af et stærkere og mere innovativt Europa og dets konstatering af, at EU's strukturfonde er vigtige elementer, der kan afbøde de økonomiske og sociale følgevirkninger af covid-19-pandemien og stimulere den økonomiske genopretning i regionerne.

Regionernes grundlæggende rolle i bekæmpelsen af den økonomiske krise efter pandemien

3. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at alle europæiske regioner efter coronavirusudbruddet har indført omfattende forebyggende og økonomiske foranstaltninger som reaktion på krisen. Disse foranstaltninger drejede sig primært om sundhed, sociale tjenester, offentlig transport, uddannelsessystemerne og driftskapital til SMV'er. Men nu, hvor man går i retning af mere langsigtede politikker, bliver det stadig vigtigere med innovation i bred skala og anvendelse af innovationerne. Der er behov for innovative koncepter for at sikre omstillingen til et mere bæredygtigt, digitalt og modstandsdygtigt Europa, og på alle disse områder kan samhørighedspolitikken spille en rolle;
4. understreger, at regionerne udøver vigtige kompetencer på området for økonomisk politik og støtte til virksomhederne, navnlig for så vidt angår støtte til innovation og til anvendt forskning. Regionerne kan bidrage til økonomiske forandringer gennem deres rolle vedrørende fremme af FoU, nøgleteknologier, etablering af netværk og klynger, støtte overgangen til nye virksomhedsmodeller eller sågar opskalering af nye teknologier. Og som »iværksættende kunde« kan byerne og regionerne fremme en bæredygtig omstilling, hvor de udveksler erfaringer med hinanden;
5. anbefaler, at man for at afbøde konsekvenserne af coronavirus for erhvervslivet og beskæftigelsen så vidt muligt støtter sig til regulære strukturer og organisationer. Regionerne spiller en central rolle med hensyn til at formidle viden om regionale og interregionale forskelle, og hvordan behovene påvirkes af disse forskelle. Denne viden kan være afgørende for om nationale støttepakker eller EU-initiativer når ud til erhvervslivet i forskellige regioner;
6. gentager, at de lokale og regionale myndigheder er de bedst placerede til at vurdere investeringsbehovene på territorielt plan og bør inddrages fuldt ud i beslutningerne om [om]programmering af investeringer under REACT-EU, gennemførelsen af faciliteten for genopretning og modstandsdygtighed samt gennemførelsen af de europæiske strategier for SMV'er og industrien;
7. opfordrer til, at regionernes centrale rolle i dette arbejde styrkes. Med udgangspunkt i krisens følger kan det blandt andet handle om at styrke regionernes kapacitet til at koordinere, igangsætte og gennemføre ekstraordinære tiltag på kort og mellemlang sigt for at skabe en bæredygtig genstart i medlemsstaterne afhængigt af de enkelte regioners behov og forudsætninger. Gennem analyse, opfølgning og evaluering kan regionerne træffe kvalificerede beslutninger om udviklingstiltag, der kan bidrage til en bæredygtig genstart. Det bør være en central opgave for regionerne at indsamle og formidle vigtig regional viden til det nationale niveau;

8. forventer, at samarbejde inden for regionale partnerskaber under platformen for intelligent specialisering vil spille en vigtig rolle i den økonomiske genopretning. Interregionalt samarbejde inden for forskning og innovation bliver et centralt aspekt for genopretningen og for en grøn og digital omstilling, hvor ingen steder og ingen mennesker lades i stikken;

9. er bekymret over tabet af kapacitet til intelligente og innovative økonomiske forandringer på regionalt plan efter covid-19, ikke kun på grund af tabet af ressourcer i kølvandet på covid-19-krisen, men også som en konsekvens af en 10-årig periode med krisepolitik. For at vende denne udvikling skal der overføres flere ressourcer til det lokale og regionale niveau. Samtidig skal den regionale effektivitet forbedres med krav om, at regionerne skal innovere på alle niveauer og være åbne for at lære og dele viden;

10. glæder sig over den økonomiske støtte fra EU (fra REACT-EU) til byerne og regionerne for at hjælpe de sektorer, der har lidt mest under covid-19 med at bevæge sig i retning af bæredygtige forretningsmodeller både på kort og mellemlangt sigt;

11. anerkender, at tilbagegangen inden for visse sektorer og ændret adfærd på arbejdsmarkedet kan gøre det nødvendigt at revidere og tilpasse den fysiske planlægning i byerne, så de afspejler det mindskede behov for kontorarealer og butikker i bycentre, i sammenhæng med en ændret tilrettelæggelse af den offentlige transport (transportform, hyppighed og finansiering). I byerne vil dette betyde øget fokus på gang og cykling. Udvalget glæder sig på den baggrund over, at mange byer har stadig større ambitioner om at nedbringe biltrafikken betydeligt ved at ændre færdselsreglerne og vejenes udformning til fordel for fodgængere og cyklister;

12. understreger behovet for at lægge større vægt på Den Europæiske Socialfond som et vigtigt redskab til social investering. Borgerne står i centrum for enhver investeringspolitik og spiller en central rolle i den økonomiske genopretning.

Samhørighedspolitik som et centralt redskab til intelligente og innovative økonomiske forandringer i regionerne

13. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at samhørighedspolitikken er EU's største finansieringsmekanisme til investeringer i alle regioner med stigende fokus på innovation som drivkraft for vækst. Gennemførelsen af politikken tilskynder til en mere effektiv udnyttelse af offentlige midler gennem forbedret administrativ og institutionel kapacitet;

14. værdsætter, at de europæiske institutioner reagerede hurtigt på nødsituationen og afsatte en hidtil uset mængde ressourcer til at afhjælpe covid-19-pandemien, hvor man kombinerede samhørighedsfinansierede foranstaltninger inden for den klassiske flerårige finansielle ramme (FFR) for at tilbyde et langsigtet perspektiv med en specifik genopretningsindsats under Next Generation EU (NGEU) for at afhjælpe kortsigtede virkninger af krisen;

15. anbefaler på det kraftigste, at den midlertidige karakter af nogle af de foreslåede forstærkninger af samhørighedspolitikken, først og fremmest den manglende tematiske koncentration, ikke må undergrave målene for samhørighedspolitikken og systemet med delt forvaltning baseret på aftalte principper. Der er behov for fleksibilitet i krisetider, men for meget fleksibilitet kan true samhørighedspolitikens eksistens på længere sigt;

16. værdsætter, at man undgik samlede nedskæringer af samhørighedspolitikken, fordi det er Europas vigtigste finansielle instrument til genopretning efter den økonomiske krise. Udvalget anser det imidlertid for uacceptabelt, at det langsigtede EU-budget beskæres til rekordlave lofter med foreslåede samlede forpligtelser for 1 074,3 mia. EUR;

17. understreger, at strukturfondene bliver endnu vigtigere for fremtidige investeringer i en socialt retfærdig, grønnere, mere konkurrencedygtig, digital og inklusiv Union i lyset af nedskæringerne i andre EU-programmer såsom Horisont, InvestEU, LIFE og Erasmus+;

18. glæder sig over at se, at REACT-EU kombinerer to mål til et nyt tematisk mål: genopretning efter krisen på den ene side og forberedelser til en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi på den anden. Derved har REACT-EU tilført merværdi ved at fungere som en overgangsordning mellem programmeringsperioderne. Den kan også fremskynde stærkt tiltrængte offentlige investeringer i den grønne og digitale omstilling;

19. anbefaler derfor en mindstekoncentration rent tematiske for REACT-EU-målene om en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi for at sikre, at ikke alle midler kun går til krisereparationer, og at udgifterne stadig er i tråd med EU's overordnede mål om klimaneutralitet i 2050. Dette vil også bidrage til at fremskynde omstillingen fra beredskab til nye investeringer i programmeringsperioden. Det er vigtigt at sikre, at investeringerne er velfunderede i denne europæiske strategi for at undgå at »kaste penge efter økonomien« uden noget klart formål;

20. understreger ESI-fondenes rolle i den økonomiske omstilling af regioner, der ønsker at reducere udledningen og blive digitale, eller den såkaldte fjerde industrielle revolution. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling er katalysator for at stimulere en intelligent og innovativ økonomisk forandring på grund af dens tematiske fokusering på de politiske målsætninger om »et mere intelligent og grønnere Europa« og de typer af investeringer, den støtter;

21. bemærker, at samhørighedspolitikken spiller en central rolle med at afhjælpe den voksende digitale kløft. Den stadig større brug af digitalisering, som kunne konstateres under nedlukningen, vil formentlig fortsætte og vil bidrage yderligere til social innovation. Der bliver behov for øget fokus på at udvikle digitale færdigheder, der skal være en integreret del af en modstandsdygtighedsstrategi, og på at tilpasse uddannelsessystemerne og udstyre skolerne med digital teknologi;

22. minder om samhørighedspolitikken grundlæggende mål om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed mellem regionerne i Den Europæiske Union under særlig hensyntagen til områder, der kræver særlig opmærksomhed på grund af alvorlige, strukturelle naturbetingede eller demografiske ulemper. Disse områder har vanskeligere ved at give befolkningen adgang til de tjenester, der viste sig at være grundlæggende under pandemien, såsom sundhedstjenester og digital infrastruktur, og som vil være afgørende for at nå EU's prioriteter inden for klima, digitalisering og vækst;

23. anerkender, at samhørighedspolitikken vil spille en stadig vigtigere rolle med hensyn til at støtte medlemsstaternes igangværende økonomiske reformproces ved at styrke tilknytningen til det europæiske semester. Udvalget fremhæver på den baggrund, at det haster med en gennemgribende reform af det europæiske semester og EU's økonomiske styring i retning af en gennemsigtig, inklusiv og demokratisk proces. Hvis det europæiske semester ikke gennemgår en reform, er der en risiko for, at samhørighedspolitikken bliver mere og mere centraliseret, og at det fører til en top-down-tilgang til genopretningsplanerne og en tilbagevenden til politikker, der ikke tager højde for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed mellem og internt i medlemsstaterne og lægger hindringer i vejen for de offentlige investeringer, der er akut behov for til en bæredygtig genopretning i EU. Kommissionen bør derfor sikre, at medlemsstaterne inddrager regionerne gennem hele processen for det nationale semester og sikre, at finansieringen af landespecifikke henstillinger med midler fra samhørighedspolitikken har en tydelig stedbaseret dimension;

24. opfordrer alle europæiske ledere til at iværksætte 2021-2027-programmerne for samhørighedspolitikken i tide for at undgå en finansieringskløft mellem de to programmeringsperioder.

SMV'ers og industriens centrale rolle for Europas innovative økonomiske genopretning

25. Det Europæiske Regionsudvalg er enig med formandskabet i, at en konkurrencedygtig europæisk industrisektor og levende små og mellemstore virksomheder er vigtige for at håndtere den digitale og miljømæssige omstilling. De europæiske strategier for industrien og SMV'er bør derfor være rodfastet i en stedbaseret tilgang og fremme samarbejde inden for innovative nøgleteknologier på tværs af Europas regioner for at styrke Europas konkurrencefordel;

26. støtter i den forbindelse udarbejdelsen af henstillinger om passende rammebetingelser og en bred gennemførelse af fremadskuende innovationer samt foranstaltninger vedrørende finansiering, en betydelig reduktion af bureaukratiet og SMV-venlige bestemmelser og innovative grænseoverskridende tilgange til en styrkelse af iværksætteri, den digitale omstilling og innovation;

27. påpeger, at adgang til finansiering og likviditetsstøtte til SMV'er gennem EU-tilskud og ordninger og nationale foranstaltninger er nødvendig for at give virksomhederne mulighed for at afhjælpe den likviditetsmangel, som krisen har forårsaget. Nødforanstaltningerne bør suppleres med instrumenter, der giver mulighed for finansiering af investeringer og innovation, navnlig i digitale teknologier;

28. fastholder, at bistanden i form af rådgivning skal udvides (navnlig til selvstændige og arbejdsløse), og at reaktionstiden på SMV'ers ændrede behov skal nedbringes. De offentlige myndigheder bør anlægge en bottom-up-tilgang, der er baseret på behov. Opkvalificeringsprogrammer i digitale teknologier og digitale kundskaber bør prioriteres.

Fonden for Retfærdig Omstilling

29. Det Europæiske Regionsudvalg afviser obligatorisk brug af EFRU som samfinansiering til Fonden for Retfærdig Omstilling, fordi dette kan true målene for samhørighedspolitikken, herunder udgifterne til den tematiske koncentration i form af innovationer (under program mål 1). Eftersom Fonden for Retfærdig Omstilling er målrettet geografisk, bør samfinansiering med EFRU være frivillig;

30. gentager, at enhver overførsel af regionale midler, herunder medfinansiering med Fonden for Retfærdig Omstilling, i en medlemsstat bør besluttes med godkendelse fra de involverede lokale og regionale partnere i henhold til principperne om partnerskab og forvaltning på flere myndighedsniveauer.

Kortsigtede strategier skal have en stærkere regional dimension, ægte forenkling og tilgængelige synergier med langsigtede politikker

31. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens hurtige indsats for at sikre væsentlige investeringer under investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset. Den mindskede administrative byrde og den fleksibilitet, som disse initiativer medfører, bidrager til udnyttelsen af regionalfondene i perioden 2014-2020, hvor der er behov for det;

32. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de seneste foranstaltninger til at øge fleksibiliteten og gennemføre en yderligere forenkling af samhørighedspolitikken på EU-plan ikke fører til centralisering og overregulering samt en øget administrativ byrde på nationalt plan, som skyldes medlemsstaternes risikoundgåelse og risikoregulerende reflekser;

33. opfordrer til yderligere klarhed om samspillet mellem de forskellige nye mekanismer såsom REACT-EU, Fonden for Retfærdig Omstilling samt faciliteten for genopretning og modstandsdygtighed med henblik på at undgå yderligere kompleksitet og undgå, at medlemsstaterne tilføjer strengere national regulering;

34. opfordrer Kommissionen til at sikre, at man undgår, at beføjelser flyttes væk fra regionerne. Den foreslåede facilitet til genopretning og modstandsdygtighed bør kanaliseres gennem en bottom-up-tilgang ved at tilføje regionale tildelingskriterier til REACT-EU og faciliteten for genopretning og modstandsdygtighed samt gennem øget inddragelse af lokale og regionale myndigheder i styringen af instrumenterne, navnlig udarbejdelsen af nationale investeringsplaner for genopretningen. Gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten via centraliserede programmer indebærer en risiko for manglende legitimitet og effektivitet, da de vedtages uden krav om partnerskab og derfor ikke nødvendigvis tager højde for de reelle genopretningsbehov i det pågældende område.

Fremskyndelse af genopretning og fleksibel omstilling

35. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Rådets opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag, inden Det Europæiske Råds møde i oktober, om, hvordan man kan fremskynde og lette procedurer i medlemsstaterne med henblik på en hurtig iværksættelse af genopretningsstøtte. Det er vigtigt at skabe de rette betingelser for en hurtig gennemførelse af investeringsprojekter, navnlig i infrastruktur;

36. er enig i bestemmelserne, der giver mulighed for hurtig udbetaling og forenklet adgang til supplerende ressourcer, navnlig slutdatoen for støtteberettigelse og den foreslåede tidsramme på to år, 2021 og 2022, til udbetaling af 70 % af tilskuddene. Dog understreger udvalget vigtigheden af at bibeholde muligheden for, at medlemsstaterne også kan anvende de supplerende midler i 2023 og 2024, altså efter den af Kommissionen fastsatte frist i 2022;

37. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at følge Kommissionens forslag om at anvende eksisterende forvaltningsstrukturer for at fremskynde gennemførelsen og garantere, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i overensstemmelse med partnerskabsprincippet;

38. opfordrer indtrængende Rådet til så hurtigt som muligt at træffe beslutning om den endelige bevilling til REACT-EU for at tilskynde til hurtig gennemførelse af vigtige investeringer til byer og regioner. Selv en beslutning den 19. oktober vil komme for sent til, at regionerne kan forberede programmerne.

Generelle anbefalinger for samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2021-2027

39. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder klart definerer mellemlange og langsigtede udviklingsstrategier, som er baseret på både forudsete tendenser og udfordringer og på de specifikke kendetegn ved deres områder;

40. understreger, at regionale udviklingsstrategier og strategier for intelligent specialisering er vigtige instrumenter, der kan sikre synergier og komplementaritet mellem de forskellige sektorspecifikke instrumenter. De sørger også for en passende inddragelse af interessenterne i overensstemmelse med den tilgang, der er valgt for den økonomiske, sociale og territoriale udvikling af det enkelte område;

41. minder om, hvor vigtigt det er, at alle forvaltningsniveauer (EU-niveau samt nationalt, regionalt og lokalt niveau) arbejder sammen, og at det subnationale niveau får tilstrækkelige muligheder for og midler til at tage ansvar for sit udviklingspotentiale;

42. anmoder Kommissionen om at sikre, at den centrale retlige ramme og principperne for samhørighedspolitikken respekteres med elementer som tematisk koncentration, forudgående betingelser, forvaltning på flere myndighedsniveauer, partnerskab, solidaritet, retsstatsprincippet og en stedbaseret dimension, når tingene vender tilbage til det »normale«. Disse principper har vist sig at være velegnede til hurtigt og fleksibelt at håndtere udfordringer, så ingen byer eller regioner lades i stikken;

43. støtter i høj grad Europa-Parlamentets opfordring til, at der oprettes en EU-mekanisme, der skal beskytte demokratiet, retsstaten og de grundlæggende rettigheder. Udvalget mener, at denne mekanisme bør værne om alle grundlæggende EU-værdier, herunder respekt for den menneskelige værdighed og menneskerettigheder, frihed og lighed, i alle medlemsstater, regioner og kommuner. Det bør garanteres, at eventuelle sanktioner rammer det relevante myndighedsniveau;

44. anbefaler, at intelligente specialiseringsstrategier udvides ud over FoI med et bredere fokus på økonomiske, sociale og miljømæssige mål og med øget opmærksomhed på den fremtidige modstandsdygtighed. Programmal 1 (et mere intelligent Europa) danner grundlag for investeringer i innovation, der er mere vidtgående end den økonomiske omstilling, og tjener bredere økonomiske, sociale og miljømæssige mål (f.eks. den grønne pagt);

45. mener derfor, at det er beklageligt, at minimumsudgifterne til innovation og intelligent industriel omstilling under EFRU's programmal 1 er blevet reduceret. Manglen på tematisk koncentration for programmal 1 for de mest udviklede regioner er bekymrende i dette lys, fordi innovation i disse regioner kan fungere som drivkraft for den europæiske økonomi;

46. støtter den fortsatte værdiudnyttelse inden for EFRU's operationelle programmer 2021-2027 under programmal 1. Det er stadig nødvendigt at investere i faserne mellem anvendt forskning og markedsføring af innovationer, både med finansiering i form af kapital og tilskud. Man bør fokusere på at skabe nye værdikæder;

47. beklager Rådets beslutning om at skrotte både den tekniske midtvejs gennemgang af bevillingerne under samhørighedspolitikken i 2024 og den mulige tilføjelse af yderligere 10 mia. EUR til bevillingerne til samhørighedspolitikken, uden at nogen medlemsstater mister dele af deres bevillinger. Dette er beklageligt, fordi revisionen efter planen skal tage hensyn til virkningerne af krisen. Et betydeligt antal regioner vil efter al sandsynlighed opleve et brat fald i deres BNP pr. capita og kan dermed blive berettiget til højere bevillinger ved en midtvejs gennemgang;

48. beder EU om at afstå fra yderligere foranstaltninger som foreslået af Rådet, der skal sikre indsamling og sammenlignelighed af oplysninger om de endelige modtagere af EU-finansiering med henblik på kontrol og revision. De endelige modtagere bør ikke bebyrdes med yderligere revisioner.

Merværdien af territorielt samarbejde, regionale økosystemer, intelligent specialisering og innovative interregionale investeringer til fremme af økonomisk genopretning

49. Det Europæiske Regionsudvalg minder om betydningen af det europæiske territoriale samarbejde med hensyn til at hjælpe med at overvinde krisens skadelige virkninger og fremskynde den økonomiske genopretning. Udvalget opfordrer til, at der afsættes midler til grænseoverskridende samarbejdsprojekter;

50. beklager derfor, at finansieringen til ETS-målet er reduceret sammenlignet med Kommissionens forslag fra maj 2018 for ikke at nævne niveauerne mellem 2014-2020. Derfor er det foreslåede budget til ETS klart utilstrækkeligt i forhold til de mange og stadig større udfordringer, som de grænseoverskridende områder står over for i lyset af covid-19-krisen. Det er ligeledes beklageligt, at Rådets aftale betyder en halvering af budgettet til interregionale innovative investeringer (også kendt som »komponent 5«);

51. anmoder Kommissionen om yderligere at fremme regionale økosystemer og klynger inden for rammerne af interregionale innovationsinvesteringer. Kombinationen af de forskellige regioners teknologiske, industrielle og sociale infrastrukturer på grundlag af deres respektive styrker og færdigheder er med til at skabe en kritisk masse og stordriftsfordele og har derfor potentiale til at gøre de forskellige forsknings- og innovationssystemer mere effektive;

52. beder Kommissionen om at overveje at integrere regionale intelligente specialiseringsstrategier, der bidrager til et grønt, digitalt og modstandsdygtigt Europa som en forudsætning, der fremmer effektive (nationale) investeringsplaner i genopretningen;

53. foreslår, at man indleder en løbende politisk dialog mellem alle myndighedsniveauer om synergierne mellem de forskellige covid-19-foranstaltninger og de samhørighedspolitiske instrumenter som led i Tysklands, Portugals og Sloveniens trioprogram.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — SMV-strategien

(2020/C 440/11)

Ordfører: Eddy VAN HIJUM (NL/EPP), medlem af provinsstyrelsen for Overijssel

Basisdokumenter: Annual Report on European SMEs. Research & Development and Innovation by SMEs

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa

COM(2020) 103 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. anerkender små og mellemstore virksomheders betydning for EU's økonomi, da de udgør 99,8 % af alle virksomheder i den ikkefinansielle erhvervssektor og tegner sig for to tredjedele af den samlede beskæftigelse og 56,4 % af den samlede værditilvækst, der skabes i den ikkefinansielle erhvervssektor⁽¹⁾;
2. mener, at omstillingen til en bæredygtig, digital økonomi ikke kan gennemføres uden at inddrage iværksættere og familieforetagender, der ejer og leder de 25 millioner SMV'er i Europa, og understreger behovet for at hjælpe SMV'erne med at udnytte de nye muligheder, reagere robust på et erhvervsliv i forandring og dermed skabe bæredygtig vækst og arbejdspladser samt styrke Europas langsigtede konkurrenceevne i disse omstillingsprocesser;
3. støtter, at EU fremmer lige vilkår for SMV'er ved at mindske den administrative byrde, forbedre adgangen til det indre marked og øge tilgængeligheden af finansielle tjenesteydelser;
4. understreger, at kommunen og regionen er et naturligt miljø for SMV'er, der fungerer som et økosystem, hvor SMV'er deltager i netværk, som binder dem til deres støttende infrastruktur, herunder arbejdsmarkeder, uddannelses- og forskningsinstitutioner, købere og leverandører, finans- og erhvervstjenesteydelser, handels- og industrikamre samt lokale og regionale myndigheder;
5. bifalder derfor varmt Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa« og er enig i dens mål om at mindske den administrative og lovgivningsmæssige byrde for SMV'er og forbedre adgangen til finansiering samt dens ambition om at tilskynde SMV'er til at deltage i omstillingen til bæredygtighed og digitalisering;
6. erkender, at verden i høj grad har ændret sig siden fremlæggelsen af SMV-strategien. De økonomiske følger af covid-19-pandemien forventes at få store følger for alle regioner og SMV'er i Europa. Krisen bør imidlertid også ses som en historisk mulighed for at sikre, at genopretningen af økonomien tager udgangspunkt i standarderne for den europæiske grønne pagt, bæredygtighed og digitalisering, som skal være en integreret del af en SMV-strategi. Der bør udarbejdes en genopretningsplan for SMV'er under ledelse af lokale og regionale myndigheder for at opfylde SMV'ernes forskelligartede behov og håndtere de varierende økonomiske og institutionelle forhold i Europa. EU's genopretningsforanstaltninger bliver mest effektive, hvis de synkroniseres med regionale og nationale initiativer og bringes i overensstemmelse med de lokale økosystemer. Koordinering og udveksling af god praksis er derfor af afgørende betydning.

⁽¹⁾ Jf. Annual Report on European SMEs (2019).

Omhandle alle SMV'er

7. Det Europæiske Regionsudvalg mener på den baggrund, at SMV-strategien, til trods for at den indeholder relevante prioriteringer og foranstaltninger, mangler en vision om at håndtere alle SMV'ers forskelligartede behov. Hovedvægten i en sådan vision bør i lægges på at sikre lige vilkår for SMV'er i et færdiggjort og uddybet indre marked og bør tilskynde til integration og komplementaritet mellem foranstaltninger på alle myndighedsniveauer, herunder en kraftig regional dimension for at sikre en lokal tilgang, der er skræddersyet til lokale SMV'ers behov;

8. tilslutter sig Kommissionens holdning til diversitet blandt SMV'er, men mener dog ikke, at der tages tilstrækkeligt hensyn til denne diversitet i de foreslåede foranstaltninger. Kommissionens strategi fokuserer primært på nystartede virksomheder, vækstvirksomheder og højteknologiske SMV'er. Skønt disse grupper er vigtige for vækst og innovation, betyder det ikke, at traditionelle virksomheder og familieforetagender blot danner en passiv bagtrop;

9. beklager Kommissionens karakterisering af »traditionelle virksomheder«, når den henviser til etablerede og integrerede SMV'er, de »voksne« i SMV-samfundet. Disse integrerede virksomheder vil være en stabiliserende kraft i de lokale økonomier og samfund under den nuværende krise og skabe bæredygtig vækst på lang sigt;

10. erkender de stærke bånd mellem SMV'er og deres værtsregioner, især de etablerede virksomheder, som er lokalt funderet og kæmper for langsigtet overlevelse. Disse virksomheder er ofte, men ikke altid familieejede og mere tilbøjelige til at påtage sig et socialt ansvar, fordi deres sociale kapital er knyttet til deres lokale ry. Deres ejere, direktører og medarbejdere kan blive ambassadører for en bæredygtig omstilling og deltage i et struktureret samarbejde med regionale og lokale myndigheder;

11. opfordrer Kommissionen til at udforme politikker, der har til formål at tackle europæiske familieforetagenders behov, herunder vedrørende arvespørgsmål og iværksætteri på tværs af generationer. På trods af at familieforetagender spiller en vigtig rolle for vores økonomi, får de kun ringe opmærksomhed blandt politiske beslutningstagere. Denne døde vinkel findes stadig trods de nylige bemærkninger fra formanden for Kommissionen, Ursula von der Leyen, og tidligere initiativer;

12. understreger, at familieejede virksomheder er den hyppigst forekommende virksomhedsform og udgør omkring 70 % af alle virksomheder i Europa ⁽²⁾. Ejerskabsstrukturen definerer i vid udstrækning, hvordan og af hvem en SMV ledes, samt virksomhedens forretnings- og investeringsstrategi. Dette ejerskabsperspektiv glimrer i høj grad ved sit fravær i de nuværende SMV-politikker;

13. opfordrer Kommissionen til fortsat at øge antallet af og fremme statistiske undersøgelser i programmet for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (COSME) for at gøre det muligt for forskere og statistikkontorer fuldt ud at afdække de forskellige ejerskabsstrukturer i EU's SMV'er og analysere vigtige internationale og interregionale forskelle. Udvalget finder det derfor nødvendigt at sikre, at dataindsamling sker under hensyntagen til kønsaspektet;

14. understreger, at familieforetagender er ulige koncentreret i regioner, der ligger tæt på det europæiske gennemsnit henset til bruttonationalprodukt, og at disse regioner risikerer at falde i en »mellemindkomstfælde« ⁽³⁾. Ifølge den syvende rapport om samhørighed stiger væksten langsommere i disse mellemindkomstregioner end i førende regioner og regioner, der som udgangspunkt er ugunstigt stillet;

15. understreger, at der i SMV-politikker bør lægges større vægt på at inddrage etablerede SMV'er og tackle deres behov, herunder deres tilpasning til ny teknologi, virksomhedsoverdragelser, internationalisering, adgang til finansiering og en professionalisering af ledelse og rapportering. Eksisterende kvikskrænker, der er fast forankrede i regionale økosystemer, bør bruges som adgangspunkter, således at SMV'er kan få adgang til tjenesteydelser såsom rådgivning om en bred vifte af programmer, foranstaltninger og finansieringsinstrumenter i EU samt på nationalt og regionalt plan;

⁽²⁾ Statistiske undersøgelser har med støtte fra COSME-programmet fastslået andelen af familieforetagender i den ikkefinansielle sektor i Danmark (60 %), Finland (70 %), Nederlandene (71 %) og Polen (92 %).

⁽³⁾ Baseret på statistik fra Nederlandene ligger regioner med højere koncentrationer af familieforetagender tættere på det gennemsnitlige BNP i Europa (Eurostat, 2017; CBS, 2017).

16. mener, at stærke regionale økosystemer skal være nært forbundet på europæisk plan gennem international udveksling af viden mellem SMV'er og mellem regionale myndigheder samt gennem interregionale investeringer i innovation. Udvalget bifalder intelligente specialiseringsstrategier og -initiativer såsom S3-plattformen, Vanguardinitiativet og forskellige samarbejdsprojekter mellem de europæiske iværksætterregioner, der har bevist deres værd og fortjener fortsat støtte, herunder fastsættelse af en specifik finansieringsramme til fremme heraf.

Kapacitetsopbygning for digitalisering og bæredygtighed

17. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig Kommissionens plan om at styrke Det Europæiske Videncenter for Ressourceeffektivitet og planen om at udnævne særlige rådgivere om bæredygtighed inden for Enterprise Europe-netværket (EEN);

18. er bekymret over, at disse EU-initiativer ikke er forankret i den regionale infrastruktur for SMV'er. En positiv undtagelse er Kommissionens støtte til et tæt netværk på op til 240 digitale innovationsknudepunkter;

19. fremhæver, at SMV'er, der er aktive i IKT-sektoren, kan fungere som digitale katalysatorer på regionalt plan ved at yde støtte til den stadig større gruppe af digitalt afhængige SMV'er. »digitalHUB Aachen« er et eksempel på et sådant initiativ⁽⁴⁾. Udvalget opfordrer til at fremme etableringen af flere SMV-alliancer for kunstig intelligens i strategiske værdikæder;

20. opfordrer indtrængende SMV'erne til at blive mere energieffektive, mindske deres energiforbrug, styrke produktionen og brugen af vedvarende energi og tage en cirkulær produktionsproces til sig med henblik på at mindske omkostningerne og opbygge en konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi. SMV'er og mikrovirksomheder bør dog ikke påføres en uforholdsmæssigt stor del af omkostningerne ved omstillingen til bæredygtighed og heller ikke udsættes for urimelig konkurrence fra tredjelande med lavere miljønormer. Udvalget mener derfor, at der bør indføres en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme for at sikre, at man undgår illoyal konkurrence fra tredjelande;

21. fremhæver, at dagsordenen for menneskelig kapital til SMV'erne, herunder programmer for grønne og digitale færdigheder, ikke kun bør være rettet mod arbejdstagere, men også iværksættere, ejere og ledere. Udvalget opfordrer Kommissionen til at sikre, at der i den reviderede dagsorden for færdigheder i Europa tages behørigt hensyn til disse aspekter. Disse iværksættere, ejere og ledere træffer ikke alene beslutning om strategiske prioriteringer, men former også læringsmiljøet i deres virksomheder;

22. foreslår, at undervisningen foregår i et peer-to-peer-miljø, hvor den regionale triple helix-infrastruktur skal fungere som formidler. Det er særdeles vigtigt, at iværksættere, ejere, ledere og medarbejdere i SMV'er har adgang til programmer for livslang læring på universiteter, fagskoler, andre erhvervsuddannelsesinstitutioner og feltlaboratorier. En samlet dagsorden for menneskelig kapital til SMV'er, der også tager højde for kønsaspektet, kan styrke både meget innovative regioner og regioner, der oplever hjerneflugt.

Reduktion af den lovgivningsmæssige og administrative byrde og forbedret markedsadgang

23. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at forbedre sin SMV-test i forbindelse med konsekvensanalysen af foreslået lovgivning i overensstemmelse med princippet »tænk småt først«. En god SMV-test indeholder en differentieret cost-benefit-analyse for SMV'er og for store virksomheder samt mellem forskellige størrelser og typer af SMV'er, gode muligheder for høring af interessenter, kvantificering af indvirkning og grundigt tilsyn fra Udvalget for Forskriftskontrolts side;

24. glæder sig over Kommissionens initiativ til at udvikle en »EU Start-up Nations Standard«, som skal gøre Europa til det mest attraktive kontinent for nystartede virksomheder og hurtigt voksende virksomheder. Udvalget understreger samtidig behovet for at inddrage alle forvaltningsniveauer i initiativet;

⁽⁴⁾ <https://aachen.digital/>.

25. opfordrer Kommissionen til at indtage en mere SMV-venlig holdning for at sikre, at lovtiltag fungerer som et incitament for innovation og ikke udgør en hindring for SMV'ernes muligheder, som det ofte er tilfældet ved grænseoverskridende aktiviteter. Dette vil skabe større modstandskraft og konkurrenceevne i stedet for yderligere byrder og omkostninger til overholdelse i forbindelse med international handel. For at tilskynde SMV'er til at udnytte fordelene ved fair frihandelsaftaler, samtidig med at man ikke ignorerer risikoen for urimelig konkurrence fra eksport fra tredjelande, hvor miljøkravene er mindre strenge, bør hindringerne reduceres på innovative og omkostningseffektive måder, f.eks. gennem web-baserede, interaktive værktøjer såsom en mekanisme til beregning af oprindelsesregler for SMV'er eller mekanismer til at kortlægge udledningen fra produkter (f.eks. CO₂-grænsetilpasning eller udviklingen af »pas«);

26. glæder sig over den fortsatte undersøgelse af lovgivningens effektivitet i »Fit for the Future«-platformen. Regionsudvalgets og SMV'ernes rolle skal dog styrkes sammenlignet med forgængeren, REFIT-platformen. Der gennemføres mange love på subnationalt plan, som påvirker SMV'er, og lovgivningstæthed, overregulering (»gold plating«) og problemer med proportionalitet og subsidiaritet er mere synlige i bunden af pyramiden. I den henseende understreger udvalget, at Kommissionen også er nødt til at fokusere på at fjerne administrative hindringer for det grænseoverskridende samarbejde for at sikre, at udveksling af arbejdstagere mellem grænseregioner bliver så nem som muligt, også for kortere perioder;

27. opfordrer Kommissionen til aktivt at høre SMV'er og interessegrupper, der repræsenterer en bred vifte af forretningsmodeller, herunder socialøkonomiske virksomheder, i forbindelse med konsekvensanalyser og lovgivningsmæssig screening af EU-lovgivning. Et positivt lovgivningsmiljø for socialt iværksætteri vil øge nystartede virksomheders chance for at overleve, tilskynde til social innovation og fremme virksomhedernes sociale ansvar og således bringe os tættere på gennemførelsen af den europæiske grønne pagt og målene for bæredygtig udvikling;

28. mener, at en reduktion af hindringerne for SMV'er som led i certificeringsrammerne under EU's forordning om cybersikkerhed, herunder standarder og tekniske specifikationer, er en nødvendig forudsætning for at få SMV'er til at deltage i det digitale indre marked og sikre et innovativt, bæredygtigt og inkluderende digitalt Europa, der investerer i datadeling og digital tillid;

29. opfordrer Kommissionen til at sikre gennemførelsen af de SMV-venlige foranstaltninger vedrørende offentlige indkøb, der er foreslået i direktiverne om offentlige udbud fra 2014, herunder »opdel eller forklar«-princippet, de reducerede omsætningskrav og gennemførelsen af elektroniske løsninger som f.eks. det fælles europæiske udbudsdokument og e-Certis. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde en køreplan for gennemførelsen af »engangsprincippet« i den offentlige udbudsprocedure og derved mindske de administrative byrder og øge gennemsigtigheden;

30. understreger, at de lokale og regionale myndigheder arbejder aktivt for at forbedre SMV'ers adgang til offentlige indkøb, samtidig med at de fremmer innovation og opfylder samfundets behov som igangsættende kunder. Den spanske by Valladolid, der vandt den europæiske iværksætterpris 2019, har udarbejdet en vejledning om SMV-venlige offentlige indkøb, der kan bruges som eksempel⁽⁵⁾;

31. ønsker at fremme grænseoverskridende samarbejde til fordel for SMV'er, herunder integration af arbejdsmarkeder, grænseoverskridende business-to-business-forbindelser og samarbejde mellem myndigheder, videninstitutioner og SMV-støttecentre på begge sider af grænsen. De lokale og regionale myndigheder bør spille en særlig rolle i det grænseoverskridende samarbejde, da de har de bedste forudsætninger for at vurdere, hvilke foranstaltninger der egner sig til at styrke den lokale økonomi, og hurtigt kan identificere hindringer for det grænseoverskridende samarbejde. SMV-strategien bør give dem den politiske støtte til at handle hurtigt og ukompliceret;

32. ønsker også at fremme tværregionalt samarbejde for SMV'er og samarbejde mellem myndigheder, videninstitutioner og SMV-støttecentre i øregioner og regioner i den yderste periferi;

(⁵) https://blogs.ec.europa.eu/promotingenterprise/files/2020/02/2020_PublicPROCUREMENTfosSME-GUIDANCEforCAuthorities.pdf.

33. forventer, at virksomhedsoverdragelser bliver en stor udfordring i de kommende år på grund af EU's aldrende befolkning. Især i Central- og Østeuropa etablerede mange iværksættere deres virksomhed efter 1989 og er nu klar til at overdrage kontrollen til den efterfølgende generation;

34. er bekendt med de risici, der opstår i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse, og bifalder derfor Kommissionens forslag til foranstaltninger, der skal lette virksomhedsoverdragelser ved at udvikle rammer, der støtter og fremmer disse i hele EU.

Adgang til finansiering

35. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på, at over 60 % af alle SMV'er ikke får betaling til tiden, hvilket er én af de vigtigste grunde til, at SMV'er går konkurs. Udvalget efterlyser derfor en korrekt gennemførelse af direktivet om forsinket betaling og glæder sig over forslaget om et værktøj til overvågning og håndhævelse. Udvalget understreger, at SMV'er ikke bør bære byrden ved store virksomheders og myndigheders forsinkede betalinger;

36. ønsker at understrege, at regionale udviklingsagenturer kan bidrage til det regionale finansielle system, ikke alene ved at deltage i højrisikoprojekter, men også ved at sikre kontinuiteten i integrerede virksomheder, herunder deres bidrag til en regions menneskelige kapital. Den Europæiske Investeringsbank-Gruppen bør anerkende disse integrerede virksomheders positive betydning for samfundet og prioritere deres kontinuitet gennem særlige egenkapitalinvesteringsinstrumenter;

37. bifalder integrationen af fondene og de forenklede procedurer i InvestEU-programmet. Udvalget opfordrer dog til, at SMV'ers adgang til finansiering ikke begrænses til det særlige vindue for SMV'er, men også prioriteres højt i de andre tre vinduer;

38. er bekymret over SMV'ers gældsniveau i Europa, navnlig når det gælder SMV'er på isolerede og små markeder, sådan som det er tilfældet i øregioner og regioner i den yderste periferi. Politikker, der har til formål at forbedre SMV'ers adgang til finansiering, bør styrkes på alle myndighedsniveauer, hvorved uholdbart høje niveauer af gældsfinansiering reduceres. Bekymringen er endnu større, når det drejer sig om mikrovirksomheder, der ikke har adgang til finansiering gennem det finansielle system.

Forvaltning

39. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de regionale SMV-strategier er de lokale og regionale myndigheders ansvar i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

40. noterer sig det styrkede mandat til SMV'ernes repræsentantnetværk med hensyn til at styre EU's SMV-politikker. Udvalget opfordrer de nationale repræsentanter til at øge samspillet med de regionale myndigheder og andre territoriale aktører. Udvalget foreslår, at der afholdes årlige møder mellem EU's SMV-repræsentanter og medlemmerne af RU, hvor man kan gøre status over gennemførelsen af SMV-strategien på regionalt og lokalt plan;

41. understreger, at paneuropæisk, grænseoverskridende og internationalt samarbejde, udveksling og læring er vigtige elementer i en koordineret europæisk tilgang til gennemførelsen af EU-politikker og bør fremmes, lettes og støttes gennem EU-programmer;

42. opfordrer Kommissionen til at forbedre den horisontale koordination af SMV-strategien og derved øge strategiens indvirkning på tildelinger fra de europæiske struktur- og investeringsfonde i perioden 2021-2027;

43. beder Kommissionen sikre, at flere SMV'er får gavn af EU-finansiering, idet finansieringen til specifikke SMV-programmer som COSME (2,3 mia. EUR i 2014-2020-perioden) er beskeden sammenlignet med midlerne til de europæiske struktur- og investeringsfonde (460 mia. EUR). I programmer med direkte og delt forvaltning såsom EFRU har regionerne held med at sikre, at budgettet programmeres med henblik på SMV'er. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udvikle specifikke programlinjer og initiativer for SMV'er inden for rammeprogrammerne såsom Horisont Europa og til gøre det lettere for SMV'er at få adgang til denne type af eksisterende programmer;

44. belyser vigtigheden af ESIF med hensyn til finansieringen af omstillingen til bæredygtighed og minder om, at RU havde opfordret til at afsætte 30 % af finansieringen fra strukturfondene — i stedet for de planlagte 25 % — til prioriteringer under den grønne pagt.

Vejen til, at SMV'er kommer på fode igen efter covid-19

45. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at som en følge af bestemmelserne om at holde afstand som reaktion på covid-19-pandemien er SMV'ers omstilling til digitalisering på lige vilkår endnu mere presserende og afgørende for deres overlevelse og for EU's overordnede strategiske konkurrenceevne;

46. henviser til Kommissionens evne til at reagere under pandemien ved at udforme programmer til støtte for SMV'er og bevarelse af beskæftigelsen som f.eks. SURE. SMV'er i landbrugsfødevareresektoren, servicesektoren eller turistbranchen, som er blandt dem, der har lidt mest under pandemien, har brug for fleksible mekanismer for at sikre deres overlevelse efter krisen, da deres overlevelse er tæt forbundet med beskæftigelsesniveauet i Europa;

47. anerkender de muligheder for at gøre store fremskridt med hensyn til omstilling til bæredygtighed, der ligger i omstruktureringen, under hensyntagen til størrelsen af de virksomheder og sektorer, der er ramt af krisen. Dette fremskridt skal underbygges med investeringsincitamerter, så SMV'erne griber mulighederne i grønne teknologier og cirkulære forretningsmodeller;

48. opfordrer Kommissionen til at overvåge, om kriseforanstaltningernes virkninger underminerer dens ambition om at skabe lige vilkår for SMV'er. Udvalget opfordrer desuden Kommissionen til at undersøge covid-19-krisens indvirkning på den allerede betydelige geopolitiske ustabilitet. Afbrydelsen af handelsstrømme og forsyningskæder vil potentielt betyde, at den økonomiske aktivitet hjemtages, navnlig når der er tale om kritisk infrastruktur, som f.eks. medicinsk udstyr, hvilket kan skabe både muligheder og udfordringer for SMV'erne og regionerne. SMV'er med likviditetsproblemer kan være fristede til at acceptere tilbud fra strategiske opkøbere, hvilket kan medføre en risiko for uønsket udenlandsk indblanding i økonomien;

49. forventer, at Kommissionen handler forsigtigt, når SMV'ers og den europæiske økonomis interesser skades på disse områder, f.eks. som den gjorde, da statsstøttere reglerne blev midlertidigt ændret. Lokale og regionale myndigheder vil fortsat følge situationen tæt og udveksle oplysninger med hinanden og med myndigheder på højere niveauer for skabe mulighed for fælles læring om en proportional reaktion på denne hidtil usete situation;

50. understreger, at Kommissionen skal være opmærksom på de SMV'er, der for indeværende ikke har stærke forbindelser til finansieringssystemet, fordi de i vid udstrækning er selvfinansierede. Nogle af disse virksomheder oplever pludselige likviditetsproblemer og har et presserende behov for lån, hvad enten de skal tilbagebetales eller ej, for første gang i deres eksistens. Dette rammer primært mikrovirksomheder, men også større familieforetagender;

51. opfordrer Kommissionen til at give de regionale myndigheder adgang til EU-finansiering under genopretningspakken for at sætte skub i den økonomiske genopretning. Lokale og regionale myndigheder er bedst placeret for at vurdere SMV'ernes behov i forbindelse med en tilpasning til økonomien efter pandemien;

52. understreger, at målet med at gøre virksomhederne finansielt mere stabile og modstandsdygtige bør prioriteres højt af politiske beslutningstagere på alle niveauer. Udvalget advarer mod de foreslåede SMV-støtteforanstaltningers overdrevne fokusering på gældsinstrumenter.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Udfordringer for det lokale demokrati på Vestbalkan

(2020/C 440/12)

Ordfører:	Nikola DOBROSLAVIĆ (HR/EPP), præfekt for Dubrovnik-Neretva-distriktet
Basisdokument:	Skrivelse fra det kroatiske rådsformandskab (den kroatiske udenrigs- og europaminister, Gordan Grlić Radman, til Det Europæiske Regionsudvalgs formand, Karl-Heinz Lambertz), A/00028

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. roser det kroatiske rådsformandskab for at have taget initiativ til denne udtalelse, da det er første gang, at udvalget udarbejder en udtalelse, der udelukkende omhandler demokratiets udfordringer på Vestbalkan og navnlig fænomenet »local state capture«, der gør sig gældende langt ud over Vestbalkans grænser;
2. minder om, at RU har behandlet Kommissionens udvidelsespakke i flere udtalelser fra 2018, 2019 og 2020, hvor der blev lagt særlig vægt på det lokale demokratis udfordringer og funktion på Vestbalkan;
3. følger nøje statusrapporterne for kandidatlandene og glæder sig over Kommissionens, Europa-Parlamentets og Rådets fortsatte engagement med hensyn til udvidelsespolitikken for landene på Vestbalkan og bekræfter på ny sin holdning om, at en udvidelse er af politisk, økonomisk og sikkerhedsmæssig interesse for både Vestbalkan og EU samt en geostrategisk investering i fred, stabilitet, sikkerhed og økonomisk vækst i hele Europa. Udvalget påpeger, at alle kandidatlande er nødt til at opfylde samtlige kriterier for medlemskab;
4. beklager imidlertid, at Kommissionen traditionelt ikke har lagt tilstrækkelig vægt på det lokale demokrati, retsstatsprincippet og god regeringsførelse på lokalt plan i sine forbindelser med partnerlandene på Vestbalkan, navnlig i processen for deres integration i EU;
5. bifalder de fremskridt, der gøres i reformbestrebelseerne i flere lande på Vestbalkan, men følger med bekymring de langsomme fremskridt i nogle lande og i visse tilfælde tilbageskridt, for så vidt angår bekæmpelse af korrupcion, beskyttelse af menneskerettigheder, mediefrihed og retsvæsen, og konstaterer en generel svækkelse af retsstatsprincippet;
6. minder om, at det lokale demokrati på Vestbalkan står over for mange udfordringer, hvoraf flere ligner og endda er identiske med dem i EU's medlemsstater, men dog er væsentligt mere udtalte på Vestbalkan, hvor problemerne forværres af mange faktorer, der ikke eksisterer eller er mindre fremtrædende i EU, f.eks.: efterdønningerne fra tidligere væbnede konflikter; uløste suverænitetsproblemer og territoriale tvister; manglende mediefrihed; manglende anerkendelse af folkemord og krigsforbrydelser; stormagtsvisioner; hadefuld retorik; uløste forfatningsproblemer; manglende ligeberettigelse mellem folkeslag og forfatningsstridige valglove; en utilstrækkelig grad af god forvaltningsskik; autoritære tendenser hos magthavere og regerende partier på alle myndighedsniveauer; et relativt lavt socioøkonomisk udviklingsniveau; en overvejende negativ demografisk udvikling samt et underudviklet civilsamfund med en svag demokratisk og politisk kultur;

7. er overbevist om, at demokratiets tilstand på lokalt plan hænger uløseligt sammen med situationen på nationalt plan, og at negative fænomener på lokalt plan ofte afspejler lignende fænomener på nationalt plan;

8. bemærker, at RU konstant har været involveret i processen på Vestbalkan gennem sin arbejdsgruppe om det vestlige Balkan (der beskæftiger sig med Albanien, Bosnien-Hercegovina og Kosovo (*)) og sine tre blandede rådgivende udvalg, der arbejder på lige fod med lokale og regionale myndigheder i visse balkanlande (Montenegro, Nordmakedonien og Serbien). Udvalget bemærker samtidig, at disse organer har bevist deres nytte i forbindelse med udveksling af bedste praksis og synspunkter mellem lokale og regionale myndigheder i EU og deres modparter på Balkan. En lang række spørgsmål af fælles interesse, herunder om retsstat og god regeringsførelse, er blevet drøftet, hvilket er særligt vigtigt i forbindelse med EU-tiltrædelsesforhandlingerne. Udvalget beklager imidlertid, at der ikke altid sikres politisk pluralisme i de blandede rådgivende udvalg i de enkelte balkanlande;

9. bifalder de bestræbelser, som Europarådets Kongres for Lokale og Regionale Myndigheder har gjort for at fremme det lokale demokrati på Vestbalkan. Kommunalkongressens arbejde supplerer RU's arbejde, og udvalget ønsker derfor at styrke samarbejdet med Kommunalkongressen på dette område;

10. påpeger, at EU-strategien for Donauområdet, som er en af EU's fire makroregionale strategier, også omfatter tre lande på Vestbalkan. Det primære formål med strategien er at øge samarbejdet mellem lande og regioner med større inddragelse af lokale og regionale aktører. Dette indebærer støtte og vejledning til aktørerne inden for rammerne af de relevante — demokratiske — processer og civilsamfundet. Det foreslås derfor at styrke samarbejdet i forbindelse med EU-strategien for Donauområdet;

11. Blandt de udfordringer, som det lokale demokrati står over for, fremhæves navnlig fænomenet »local state capture«, som også blev fremhævet af Kommissionen i udvidelsesstrategien for 2018, og hvorved forstås en situation, hvor magtfulde personer eller grupper helt eller delvis har overtaget et lokalt forvaltningssystem for at fremme deres egne særinteresser;

12. noterer sig de vigtigste aspekter af en sådan overtagelse af lokale forvaltningssystemer: manipulerede og til tider ulovlige offentlige indkøb; uretmæssige udnævnelser, ansættelser og forfremmelser af tjenestemænd samt ledere og ansatte i offentlige virksomheder; udøvelse af pres på domstole; uigennemsigtig støtte fra lokale myndigheder til civilsamfundsorganisationer; manglende gennemsigtighed i arbejdet i lokale myndigheder og offentlige forvaltninger, hvilket ofte er forbundet med kontrol af de lokale medier gennem ejerskab og reklameaftaler; politiske partiers misbrug til personlig berigelse og opretholdelse af lokalforvaltningsovertagelser gennem etablering og opretholdelse af klientelisme. Udvalget understreger, at disse forhold ofte bidrager til desillusion blandt borgerne og fører til lav valgdeltagelse ved lokalvalg og således til en forværring af det demokratiske underskud for de lokale demokratier;

13. peger i den sammenhæng også på den utilstrækkelige grad af retsstatslighed; det langsomme, ineffektive, ofte partiske og til tider korrupte retsvæsen; den udbredte og dybt rodfæstede korruption, som mange borgere anser for at være normal eller sågar uundgåelig, navnlig i forbindelse med beskæftigelse på lokalt plan og i forhold til sundhedspersonale og færdselspolitiet; den stadig eksisterende etnisk og religiøst motiverede voldelige ekstremisme samt utilstrækkelige lovgivningsmæssige og institutionelle løsninger vedrørende lokale og regionale myndigheder, herunder mangel på funktionel og skattemæssig decentralisering;

14. bemærker, at manglende politisk pluralisme samt fjernelse og intimidering af folkevalgte embedsmænd fra oppositionspartier på lokalt plan i nogle af landene på Vestbalkan udgør store udfordringer for de lokale demokratier i disse lande;

(*) Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

15. hævder i den forbindelse, at offentlige indkøb i de kommuner, hvis forvaltningssystem er blevet overtaget, først og fremmest tjener til at styrke de lokale magthaveres eller den ledende gruppes magtposition. Dette foregår ofte således, at man enten undgår offentlige udbud eller tildeler kontrakter direkte ved at offentliggøre udbud i publikationer med få læsere på et udvalgt tidspunkt og med meget korte tidsfrister og udbudsbetingelser, som er tilpasset en bestemt tilbudsgiver. Efter tildelingen af kontrakten takker udbudsvinderen de lokale magthavere eller disses repræsentanter ved at betale en simpel provision i form af en vis procentdel af kontraktværdien, der som regel allerede er indregnet i prisen i forbindelse med afgivelsen af tilbuddet, således at den ikke mindsker udbudsvinderens fortjeneste;

16. bemærker, at personalepolitik er et effektivt redskab for dem, der har overtaget en lokalforvaltning, især de steder hvor gode arbejdspladser er en sjældenhed, hvilket ofte er kommuner, hvis lokalforvaltning er blevet overtaget. Nyansatte ved lokale myndigheder samt ansatte i lokale offentlige virksomheder er ofte familiemedlemmer eller slægtninge til »politiske venner« eller »forretningsvenner«, eller også er de oppositionsmedlemmer i repræsentative organer, disses ægtefæller og nære slægtninge. Det er ikke uset, at der sågar foretages ulovlige forvaltningsomstruktureringer med det formål at belønne loyale personer for »et godt stykke arbejde«;

17. bemærker med stor bekymring, at lokale magthavere og medlemmer af andre uformelle magtfulde grupper, med det formål at holde på magten og forvalte lokale ressourcer, ofte har tætte kontakter til dommere og andre ansatte inden for retsvæsenet på nationalt og lokalt plan, således at de kan begunstige indflydelsesrige personer inden for retsvæsenet gennem brug af lokale offentlige ressourcer. Til gengæld lægger ansatte inden for retsvæsenet hindringer i vejen for efterforskningsarbejde og retsforfølgelse i sager, der involverer lokale magthavere;

18. bemærker, at situationen i lokalsamfundene forværres yderligere af tabet af menneskelige ressourcer, som kommer til udtryk i den store del af befolkningen, som forlader landet, især unge og veluddannede, hvilket udgør et alvorligt problem for disse samfunds udvikling;

19. understreger, at man i lyset af EU's grundlæggende princip om ligestilling mellem kønnene er nødt til virkelig at tage hensyn til og gennemføre foranstaltningerne til styrkelse af kvinders rettigheder og politiske deltagelse;

20. er fuldt ud klar over, at irregulær migration også udgør en betydelig byrde for de lokalsamfund, der befinder sig på den såkaldte balkanrute, da den forstærker følelsen af hjælpeløshed og utilstrækkeligt fungerende institutioner ikke blot hos borgerne, men også hos myndighederne;

21. understreger, at den organiserede kriminalitet truer lokalsamfundenes sikkerhed og trivsel;

22. er i den forbindelse også bekymret over den kontrol, som lokale magthavere har over medier og lokale grene af de nationale institutioner;

23. konstaterer, at selv om civilsamfundsorganisationer såvel som medierne på Vestbalkan i princippet er kritiske over for alle forvaltningsniveauer, er de ofte afhængige af selvsamme myndigheder, af deres tilskud, af skattefordele og af tildelingen af kontorarealer. En vilkårlig tildeling eller afvisning af økonomisk støtte eller kontorarealer er et effektivt redskab for de lokale »forvaltningsovertagere« til at komme kritik til livs og skabe adlydelse i civilsamfundets rækker;

24. understreger, at en befrielse af Vestbalkan fra fænomenet med overtagelse af lokale og nationale forvaltningsstrukturer i høj grad ville gavne befolkningen og bidrage til at styrke økonomien, demokratisere samfundet og mindske den negative demografiske udvikling, navnlig befolkningens udvandring, og bringe disse lande tættere på et EU-medlemskab;

25. glæder sig over, at Kommissionen den 6. februar 2020 vedtog en ny tilgang til EU-tiltrædelsesprocessen for landene på Vestbalkan, og forventer, at forholdet mellem EU-delegationerne og repræsentanterne for myndighederne på Vestbalkan vil blive yderligere styrket på områderne retsstat, reform af den offentlige forvaltning, gennemsigtighed, miljøbeskyttelse, markedskonkurrenceevne og sektorpolitikker;

26. mener i den forbindelse, at der vil blive åbnet nye muligheder for at bringe potentielle kandidatlande tættere på EU, og at disse lande til gengæld bør udvise større velvilje til at bekæmpe korruption, styrke retsstaten og sikre en gennemsigtig forvaltning af offentlige ressourcer;

27. fremhæver i lyset af den nye tilgang til EU-tiltrædelse især styrkelse af retsstaten som et effektivt redskab til at bekæmpe årsagerne til og konsekvenserne af overtagelse af lokale forvaltningssystemer;

28. bemærker, at en bevarelse af situationen med overtagelse af lokale forvaltningssystemer, hvor den samme snævre gruppe af mennesker sidder på den politiske og økonomiske magt i årevis eller årtier, også har indflydelse på afholdelsen af valg, idet borgerne afskrækkes fra politisk deltagelse. Derfor er valgdeltagelsen på lokalt niveau ofte lavere end ved nationale valg. Som eksempel herpå kan nævnes oppositionspartiets boykot af valg, manglende afholdelse af lokalvalg i 11 år (Mostar), hvilket er uacceptabelt i et demokrati, og som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har truffet afgørelse om (i sagen Baralija vs. Bosnien-Hercegovina (30100/18)). Udvalget opfordrer på den baggrund EU til at være særlig opmærksom på overvågningen af valgprocesser;

29. bemærker med beklagelse, at der hersker en følelse af udelukkelse og politisk apati blandt en del af befolkningen, især blandt de mere veluddannede og finansielt uafhængige, mens den anden del af befolkningen er knyttet til magten via klientelisme (opnåelse af beskæftigelse, pensionstillæg, institutionspladser til deres børn, ny asfaltering omkring hjemmet osv.). Denne situation gavner dem, som overtager lokalforvaltningssystemer, og sikrer, at de kan blive siddende på magten, og forværrer således det lokale demokratis situation yderligere.

Generel baggrund

30. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at EU iværksatte en stabiliserings- og associeringsproces (SAP) i 1999 som en ramme for forbindelserne mellem EU og landene i regionen. Samtidig hermed blev stabilitetspagten iværksat som et bredere initiativ. Stabilitetspagten blev erstattet af Det Regionale Samarbejdsråd i 2008. I 2003 bekræftede Det Europæiske Råd i Thessaloniki, at alle SAP-lande er potentielle kandidater til EU-medlemskab;

31. fremhæver, at det europæiske perspektiv på ny blev bekræftet i Kommissionens strategi for Vestbalkan fra februar 2018 og i Sofiaerklæringen efter topmødet mellem EU og Vestbalkan den 17. maj 2018 i den bulgarske hovedstad, og at det vil være temaet for det næste topmøde mellem EU og Vestbalkan, der finder sted den 7. maj 2020 i Zagreb, Kroatien;

32. gør opmærksom på, at netværket af EU-delegationer som en del af EU-Udenrigstjenesten har afgørende betydning for overvågningen af og rapporteringen om overtagelser af lokalforvaltningssystemer, navnlig korruption og hindringer for afholdelsen af frie og retfærdige valg på lokalt og nationalt plan;

33. understreger, at RU har været en vigtig aktør i samarbejdet med partnerlandene på Vestbalkan og andre steder om at styrke det lokale demokrati, retsstatsprincippet og god regeringsførelse, navnlig ved at fremme reformer af den lokale forvaltning og lokal økonomisk udvikling.

Anbefalede foranstaltninger

34. Det Europæiske Regionsudvalg er overbevist om, at udvalgets tre blandede rådgivende udvalg med hhv. Montenegro, Nordmakedonien og Serbien og arbejdsgruppen om det vestlige Balkan er de vigtigste instrumenter i denne indsats, og at man skal fortsætte med at bruge dem til at støtte positiv udvikling i det lokale demokrati på Vestbalkan;
35. anbefaler, at Kommissionen i tæt samarbejde med Det Europæiske Regionsudvalg og Europa-Parlamentet aktivt tilskynder til en bekæmpelse af problemet med overtagelser af lokalforvaltningssystemer på Vestbalkan;
36. foreslår, at EU-institutionerne yder ekstra støtte til interessenter, der kæmper for at styrke det lokale demokrati og retsstaten, såsom uafhængige nonprofitorganisationer, som overvåger overholdelsen af menneskerettigheder, gennemsigtighed og/eller korruption i de offentlige myndigheder (de såkaldte »watchdog-organisationer«); På samme måde er sammenslutningerne af kommuner i landene på Vestbalkan vigtige aktører i bekæmpelsen af korruption og styrkelsen af demokratiet på lokalt plan og kan være strategiske samarbejdspartnere;
37. foreslår, at der samarbejdes med andre internationale organisationer, som er aktive i lokalsamfundene (IOM, UNDP, UNICEF osv.), om at styrke retsstatsprincippet, beskytte menneskerettighederne og give borgerne indflydelse;
38. opfordrer alle EU-institutioner til at intensivere deres kommunikation og kontakt til borgerne i landene på Vestbalkan med det formål at udvikle et partnerskab og en synergi med henblik på en effektiv gennemførelse af de nødvendige reformer, styrkelse af retsstaten og opbygning af et demokratisk samfund; Udbuddet af kommunale tjenester er et af de områder, hvor borgerne er bevidste om fordelene ved lokalt demokrati og nærhed til EU. Det er også et område, som ikke sjældent er genstand for korruption og lokalforvaltningsovertagelse. Der er behov for større åbenhed og gennemsigtighed på dette område og flere offentlige høringer af borgerne om udbuddet af tjenesteydelser, hvor der fokuseres på borgernes behov og krav;
39. opfordrer i den sammenhæng Kommissionen til inden for rammerne af tiltrædelsesforhandlingerne og forbindelserne mellem EU og landene på Vestbalkan at være endnu mere opmærksom på ovennævnte problemer hos såvel nationale myndigheder som lokale og regionale myndigheder, bl.a. gennem nøje overvågning af tilfælde med overtagelse af lokalforvaltningssystemer og kontrol med gennemførelsen af lovgivningsmæssige og institutionelle løsninger med henblik på at begrænse magthaveres skønsmæssige beføjelser, når det gælder finansielle og menneskelige ressourcer og fremme af mediefrihed gennem økonomiske og uddannelsesmæssige incitamenter;
40. mener, at EU, når den fastsætter kriterier inden for rammerne af sine forbindelser med Vestbalkan, bør tage den reelle situation på nationalt og lokalt plan i betragtning og ikke blot overvåge den formelle opfyldelse af kriterier, særligt når det gælder om at tilpasse national lovgivning til EU-retten. En sådan tilgang er mere krævende, men ville give bedre resultater;
41. mener, at EU's delegationer på Vestbalkan, Det Europæiske Regionsudvalg og eventuelt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg bør spille en større rolle i overvågningen af det lokale demokratis faktiske tilstand, retsstatsprincippets overholdelse og regeringsførelsen på Vestbalkan, herunder gennem en direkte kontakt med lokale og regionale myndigheder og medlemmer af den politiske opposition, erhvervslivet, den akademiske verden og civilsamfundet og ved at organisere og fremme borgerdialoger.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En strategi for Europas digitale fremtid og en datastrategi

(2020/C 440/13)

Ordfører:	Mark WEINMEISTER (DE/EPP), statssekretær for europæiske anliggender, delstaten Hessen
Basisdokumenter:	Europas digitale fremtid i støbeskeen (COM(2020) 67 final) En europæisk strategi for data (COM(2020) 66 final) En EU-værktøjskasse til udrulning af sikre 5G-net i EU (COM(2020) 50 final)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Resumé

1. understreger, at digitaliseringen skal medføre håndgribelige fordele for borgerne, og at der ved udviklingen af digitale teknologier også skal tages hensyn til juridiske, sociale, miljøpolitiske, kulturelle og navnlig etiske aspekter;
2. henviser til, at digitaliseringen er et overordnet emne, som går på tværs af brancher, og som trænger ind i alle økonomiske områder og livsområder og vil ændre dem permanent, således at kun en tværsektoriel digitalisering åbner grundlæggende nye potentialer for disruptive forretningsmodeller, innovative digitale tjenesteydelser og produkter. Udvalget henviser til, at navnlig opstartsvirksomheder spiller en vigtig rolle for digitale innovationer for Europa;
3. understreger de lokale og regionale myndigheders vigtige bidrag til den praktiske gennemførelse af EU's digitale dagsorden, navnlig inden for »smart cities« og »smart regions«. Samtidig fremhæver udvalget lokalforvaltningens betydning for adgangen til og tilgængeligheden af data;
4. gør særligt opmærksom på behovet for støtte i forbindelsen med udviklingen af kompetencer hos borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, men også i den offentlige sektor. Der findes mange muligheder for at udnytte arbejdsmarkedets digitalisering til at reducere arbejdsbyrden og fremme godt arbejde, samtidig med at de økonomiske og sociale systemer gøres mere modstandsdygtige;
5. understreger, at digitaliseringens muligheder har en særlig betydning i forbindelse med håndteringen af samfundsmæssige, klimapolitiske og miljøpolitiske udfordringer og i visse krisesituationer — som vi har set det med den aktuelle covid-19-krise — navnlig for uddannelse, arbejdsliv, økonomien og en velfungerende forvaltning;
6. lægger vægt på, at europæiske værdier og etiske regler samt de sociale og økologiske standarder også gælder på det digitale område, og EU skal aktivt fremme disse europæiske værdier og etiske regler på globalt plan;

7. understreger vigtigheden af den individuelle og fælleseuropæiske datasuverænitet; Dette er så meget desto vigtigere på baggrund af Den Europæiske Unions Domstols dom af 16. juli 2020 (C-311/18), hvorved EU-USA-privatlivsskjoldet blev erklæret ugyldigt. Opfordrer derfor Kommissionen til hurtigst muligt at afklare konsekvenserne af denne dom, da virksomhederne har brug for juridisk sikre datastrømme ud over EU's grænser;

8. anser digital samhørighed for at være en vigtig supplerende dimension til det traditionelle begreb økonomisk, social og territorial samhørighed, der er nedfældet i EU-traktaten.

Digitaliseringen og dens muligheder

9. Det Europæiske Regionsudvalg deler Kommissionens opfattelse, som ligger til grund for de tre meddelelser i EU's digitale pakke, nemlig at digitale teknologier fører til dybtgående ændringer i borgernes daglige liv, og er af den opfattelse, at de dermed ligeledes berører medlemsstaterne, de regionale og lokale enheder og virksomhederne;

10. bemærker datas voksende betydning og de muligheder, der opstår heraf, og understreger behovet for at beskytte borgerne og virksomhederne mod enhver risiko som følge af udveksling, behandling og opbevaring af data. Udvalget deler den opfattelse, at der mangler tekniske instrumenter og standarder, som er enkle at bruge, og som gør det let for den enkelte borger at udøve sin ret til beskyttelse af privatlivet;

11. hilser foranstaltninger velkommen, som bidrager til, at Europa tager føringen ved overgangen til en sund planet og på vejen ind i en digital verden og i denne forbindelse kan generere bæredygtig vækst og velstand, samtidig med at man holder fast i de fælles europæiske værdier og den solide retlige ramme, som bygger på disse værdier, med henblik på databeskyttelse, grundlæggende rettigheder, sikkerhed og cybersikkerhed;

12. konstaterer, at AI-baserede tjenester og andre innovative teknologier inden for databehandling, digitalisering og automatisering af processer har et enormt potentiale til at skabe fordele for forbrugere og tjenesteudbydere, men at de giver udfordringer med hensyn til at sikre ansvarlighed vedrørende ikkeforskelsbehandling, algoritmers gennemsigtighed og forklarlighed, retligt ansvar samt beskyttelse af privatlivets fred og understreger derfor, at digitaliseringen, anvendelsen af kunstig intelligens og de kommende digitale teknologier kræver en ansvarlig udformning. Udvalget bemærker endvidere, at de hidtidige eksisterende privilegier på ansvarsområdet for stærke platforme på markedet bør gennemgås med udgangspunkt i europæiske værdier. Dette gælder især for platforme, hvis forretningsaktiviteter styres fra lande uden for EU. Algoritmiske systemer, der vedrører følsomme grundlæggende rettigheder, bør være underlagt EU's markedsregler;

13. henviser i forbindelse med coronakrisen til digitaliseringens muligheder, f.eks. i forbindelse med hjemmearbejde og digital uddannelse og understreger, at digitale applikationer og infrastrukturer i forbindelse med coronakrisen og de medfølgende kontaktbegrænsninger i høj grad bidrog til at opretholde den offentlige forvaltning, også i uventede krisetider;

14. ser dette som et godt udgangspunkt for at fremme gennemførelsen af den grønne pagt ved hjælp af digitale teknikker;

15. fremhæver, at CO₂-emissionerne fra digitale anvendelser ifølge prognoser allerede i 2025 kan overstige emissionerne fra køretøjer på verdensplan. Kommunikations- og informationssektoren alene skønnes at stå for 5-9 % af strømforbruget og mere end 2 % af alle emissioner på verdensplan. På den anden side kan digitale løsninger understøtte den økologiske omstilling. Ved hjælp af miljødata er det eksempelvis muligt at udvikle løsninger til at udvide vedvarende energiformer, skovrejsning eller affaldsundgåelse. Med hensyn til den cirkulære økonomi kan man forestille sig en selvforpligtelse for onlineforretninger til at optage miljøbeskyttelseskriterier i deres søgealgoritmer eller et »digitalt produktpas«, som kan indeholde oplysninger om materiale- og klimafodaftrykket for et produkts leveringskæde, så kunderne kan træffe bæredygtige forbrugerbeslutninger;

16. understreger, at det er vigtigt, at man i lyset af de økonomiske udfordringer, som krisen medfører, ikke forsømmer at fremme den digitale omstilling og de investeringer, den kræver. Tværtimod er betydelige offentlige og private investeringer i digitalisering den mest effektive måde igen at sikre økonomisk vækst i EU på.

Visionen om det digitale samfund

17. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over, at den foreslåede flerårige finansielle ramme omfatter nedskæringer i finansieringen af programmet for et digitalt Europa. En reduktion af finansieringen kan få indflydelse på den måde, programmet fungerer på;

18. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på ved hjælp af digitale teknikker at give borgerne muligheder for udfoldelse, frie og sikre beslutninger og samfundsengagement samt at skabe en ramme for virksomheder, som åbner mulighed for at udvikle innovationer, konkurrence og samarbejde på fair betingelser;

19. fremhæver potentialet ved kvanteinformatik og henleder opmærksomheden på de eksisterende europæiske initiativer på dette område, såsom kvanteteknologiflagskibet. Udvalget opfordrer endvidere til, at der fortsat ydes støtte til kvanteforskningsprojekter i EU med henblik på at opnå globalt lederskab inden for frigørelse af potentialet i kvanteteknologier;

20. noterer, at databranschen i forbindelse med den løbende digitalisering får en stadig større økonomisk rolle og dermed er et væsentligt middel den fremtidens værdiskabelse;

21. støtter en målrettet op- og udbygning af en europæisk dataøkonomi og opnåelse af teknologisk uafhængighed. Dette bør også ske ved hjælp af en hensigtsmæssig industripolitisk indsats for at fremme europæiske vindere;

22. understreger den opdeling, der er foretaget i personoplysninger og ikke-personoplysninger, disses forskellige anvendelsesformål og de dermed forbundne forskellige juridiske rammer, håndteringer og procedurer;

23. understreger open source-tjenesters betydning for diversificeringen af tilbuddene og styrkelsen af den teknologiske uafhængighed hos forvaltninger, virksomheder og borgere. Det er ligeledes vigtigt at støtte open source-fællesskaber i Europa, hvor virksomheder og forvaltninger samarbejder.

Pålidelige infrastrukturer og digitale grundlag

24. Det Europæiske Regionsudvalg understreger den femte generation (5G) af telekommunikationsnets samfundsmæssige og økonomiske betydning og efterlyser oplysningstiltag baseret på en gennemsigtig vurdering af teknologierne for at sikre, at borgerne fuldt ud forstår fordelene og ulemperne ved digital infrastruktur, hvilket inkluderer undersøgelser af miljørelaterede og sundhedsmæssige følgevirkninger. Det skal sikres, at borgerne ikke bliver ofre for desinformation;

25. understreger behovet for et omfattende koncept, som kan øge 5G-nettenes sikkerhed og robusthed, og henviser til, at dette kan opnås med en fælles indsats fra EU's side, og at en fælles europæisk minimumsstandard for sikkerheden udløser positive helhedseffekter;

26. værdsætter modellen for gennemførelse af værktøjskassen i betragtning af målsætningen om at sikre en diversificeret og bæredygtig 5G-forsyningskæde og undgå en »lock in-effekt«;

27. opfordrer medlemsstaterne til at benytte EU-værktøjskassen til udrulning af sikre 5G-netværk for at sikre cybersikkerhed i Europa og beskytte Europas geopolitiske interesser mod truslen om overvågning og spionage forbundet med udrulningen af 5G-netværk ved hjælp af teknologi fra tredjelande;

28. støtter optisk fiberteknologi som en uundværlig digital infrastruktur og grundlæggende tjeneste, der bør være tilgængelig for alle i Den Europæiske Union, særligt i landdistrikter, hvor andre teknologier har svært ved at nå ud;

29. kan ikke fuldt ud tilslutte sig den opfattelse, at Europas datastrategi kan bygge på et blomstrende økosystem. Udvalget mener, at i denne forbindelse synes støtten til navnlig opstartsvirksomheder at være særlig vigtig for gennemførelsen af strategien, ikke kun på grund af den aktuelle situation;

30. glæder sig over annonceringen af investeringer i et projekt om europæiske dataområder og forbundne cloudinfrastrukturer med stor virkning;

31. henviser i denne forbindelse til, at »smart cities« og opstartsvirksomheder er vigtige som drivere for innovationen og bør støttes;

32. glæder sig over planerne om aftaler med medlemsstaterne om cloudsammenslutningen og skabelse af et EU-regelsæt for cloudtjenester;

33. ser en risiko for, at en uharmoniseret tilgang til adgang til og anvendelse af data vil føre til en fragmentering af det indre marked og derfor ubetinget skal undgås;

34. understreger vigtigheden af de tværsektorielle foranstaltninger for adgang til og anvendelse af data og hilser det velkommen, at der af hensyn til en smidig tilgang ikke indføres detaljeret regulering på forhånd. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i det gældende direktiv om elektronisk handel opfordrer udvalget medlemsstaterne til fortsat at beskytte den offentlige interesse og tjenesteydelser af almen interesse, undgå konkurrencefordrejninger og sørge for en effektiv offentlig forvaltning;

35. henviser i denne forbindelse alligevel til, at kravene til de lokale og regionale myndigheder bør være rimelige og udarbejdes under hensyntagen til udgifterne til at gennemføre dem.

Mennesket i den digitale verden

36. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at der er behov for store offentlige midler til at fremme digitaliseringen, til fremme af universiteter og forskningsinstitutioner, opstartsvirksomheder, små og mellemstore virksomheder, men også regioner først og fremmest »smart regions« og navnlig til opbygning af banebrydende fælles digitale kapaciteter og dermed Europas teknologiske uafhængighed;

37. understreger, at en europæisk regulering altid skal tage hensyn til garantien for kommunal og regional selvforvaltning, som er forankret i primærretten ved artikel 4, stk. 2, i TEU. Det ville derfor være et indgreb i denne garanti at pålægge de kommunale og/eller regionale enheder en afledt pligt til at videregive data, og det må derfor udelukkes;

38. mener, at der skal afsættes tilsvarende kapacitet i EU's flerårige finansielle ramme, og opfordrer indtrængende til, at disse stilles til rådighed trods eventuelle udfordringer i forbindelse med håndteringen af følgerne af coronakrisen, navnlig i programmet om et digitalt Europa;

39. går ind for en hurtig yderligere digitalisering af udbuddet af radio- og TV-transmissionstjenester til borgerne, således at der bliver tale om den størst mulige pluralisme;

40. understreger, at digitale produkters og tjenesteydelsers sikkerhed er en væsentlig faktor for opbygning af tillid til dem og dermed en vellykket udbredelse af dem, og minder om inddragelsen af Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) og støtter et mere intensivt samarbejde med og mellem de forskningsinstitutioner i medlemsstaterne, og hvor det er relevant regionerne, der arbejder med cybersikkerhed;

41. understreger, at digitale kompetencer er helt nødvendige såvel med henblik på anvendelighed på arbejdsmarkedet, især inden for kompetenceområderne big data og analyse, men også for at kunne realisere potentialet i AI-baserede tjenester og styrke modstandsdygtigheden i de europæiske økonomiske og sociale systemer og uddannelsessystemer, og med henblik på at sikre det samfundsmæssige engagement gennem en vellykket omgang med digitaliseringen uanset alder og bopælssted;

42. understreger betydningen af uddannelse i den digitale verden, navnlig digitale færdigheder, og mediekendskab — ikke kun i uddannelsesinstitutioner — som en forudsætning for at sikre, at alle kan deltage i digitaliseringen på selvstændig vis;

43. er åben over for etableringen af »personlige dataområder«, hvor den enkelte har større muligheder for at kontrollere, hvem der kan få adgang til data og anvende dem, og en undersøgelse af en udvidet ret for den enkelte til dataportabilitet i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 20;

44. opfordrer Kommissionen til ikke at slække på sine bestræbelser for en passende beskyttelse af privatlivet og til navnlig at arbejde for en hurtig vedtagelse af den planlagte forordning om ePrivacy med henblik på at undgå uoverensstemmelser i de pågældende regelsæt og øge retssikkerheden;

45. mener, at det i denne forbindelse også er Rådets opgave at sørge for gennemsigtighed og dermed retssikkerhed;

46. anser det for yderst vigtigt, at den kommende europæiske strategi for små og mellemstore virksomheder indeholder foranstaltninger til opbygning af kapaciteter for små og mellemstore virksomheder og opstartsvirksomheder, så disse kan udnytte de mange chancer, som datastøttede forretningsmodeller giver, fuldt ud;

47. støtter den planlagte etablering af og støtte til europæiske digitale innovationscentre (European Digital Innovation Hubs), som er under afstemning, og opfordrer til en tæt og tidlig kommunikation herom mellem Kommissionen, medlemsstaterne og navnlig regionerne. Udvalget præciserer, at det er helt nødvendigt med en gennemsigtig og kontrollerbar udvælgelsesprocedure og lige muligheder for de europæiske regioner.

Et europæisk digitalt værdifællesskab

48. Det Europæiske Regionsudvalg noterer, at data udgør grundlaget for digitale produkter, tjenesteydelser og forretningsmodeller og dermed for den økonomiske udvikling i Europa, og at de kan forbedre beslutningsgrundlaget for enkeltpersoner, virksomheder, organisationer, forvaltningen og det politiske niveau;

49. advarer om, at beslutninger, der udelukkende er baseret på data, navnlig i forbindelse med en automatisk behandling, ikke altid kan være hensigtsmæssige og rimelige og derfor altid skal afvejes i forhold til den samlede situation;

50. understreger, at det digitale samfund skal være inkluderende, fair og tilgængeligt for alle, og at mennesket skal stå i centrum;

51. kræver robuste foranstaltninger til forsvar af de borgerlige frihedsrettigheder og demokratiet i en stadig mere digitaliseret tidsalder, bl.a. reduktion af risikoen for digital totalovervågning og bekæmpelse af falske nyheder, desinformationskampagner, hadefulde tale og diskrimination, navnlig racisme, på det digitale område. Dette gælder uanset om disse uønskede fænomener har deres oprindelse i eller uden for EU;

52. konstaterer, at digital teknik og datadrevne løsninger er vigtige midler til at håndtere samfundsmæssige, udviklingspolitiske, klimapolitiske og miljøpolitiske udfordringer, og at de derfor også er relevante med hensyn til at nå målene for den grønne pagt og FN's årtusindudviklingsmål;

53. glæder sig over initiativet vedrørende cirkulært elektronisk udstyr samt initiativer med henblik på at skabe klimaneutrale, yderst energieffektive og bæredygtige datacentre senest i 2030;

54. henviser til, at disse udfordringer er tæt forbundet med hinanden og indebærer chancer for Europas førende rolle.

Data som digitalt brændstof for økonomi og beslutningsgrundlag

55. Det Europæiske Regionsudvalg deler den opfattelse, at mennesket står i centrum for den europæiske datastrategi og fortsat bør gøre det. Det er derfor den digitale politiks opgave at følge udviklingen og dens konsekvenser nøje og foretage en afvejning af fordele og ulemper, for i givet fald at gribe ind og regulere;

56. deler den opfattelse, at anvendelse af data i almenvællets interesse er yderst vigtig for at håndtere nødsituationer (epidemier, naturkatastrofer) for bedre at forstå miljødelæggelser og klimaændringer og kunne træffe målrettede foranstaltninger til at imødegå dem og for at kunne udforme bekæmpelse af kriminalitet og beskyttelse mod terror bedre;

57. støtter udviklingen af fælles europæiske dataområder for strategiske brancher og områder af offentlig interesse og understreger, at det for at sikre hurtig handling bør være muligt at etablere yderligere dataområder;

58. bekræfter det fælles europæiske dataområde, som bygger på europæiske regler og værdier, for dermed at mindske den uforholdsmæssigt store afhængighed af digitale løsninger, som skabes andre steder;

59. opfordrer Kommissionen til at styrke Europas teknologiske uafhængighed inden for nøgleteknologier og -infrastrukturer;

60. understreger vigtigheden af at anvende data for at muliggøre en faktabaseret udformning af politikken og forbedre offentlige tjenesteydelser, alt sammen inden for rammerne af standarder for databeskyttelse, sikkerhed og etik;

61. deler den opfattelse, at interoperabilitet af data (f.eks. gennem standarder) og kvaliteten af data er af afgørende betydning, og hilser derfor udarbejdelsen af tilsvarende organisatoriske koncepter og strukturer velkommen;

62. fremhæver fremskridtsrapporten fra ekspertgruppen under EU's Observationscenter for Onlineplatformøkonomien⁽¹⁾ om økonomiske indikatorer og målingen af platformøkonomien, som viser, at manglen på data om mange aspekter af platformvirksomheders økonomiske rolle og økonomiske adfærd udgør en udfordring for politiske beslutningstagere og forskere. Ekspertene insisterer med rette på en overvågning af platformøkonomien, navnlig med henblik på følgende aspekter: platformenes økonomiske betydning, platformenes magt over deres brugere og deres gennemsigtighedsbestemmelser;

63. henviser til, at der ved udarbejdelsen af standarder bør tages hensyn til kompatibiliteten med lokale og regionale myndigheders eksisterende IT-miljøer;

64. deler den opfattelse, at antallet af europæiske cloudoperatører er lavt, og at der er en stor teknologisk afhængighed af eksterne udbydere;

65. deler den opfattelse, at benyttelsen af clouds, navnlig i den europæiske offentlige sektor, er lav, og at et potentiale for at sænke bl.a. IT-omkostningerne dermed ikke udnyttes;

66. understreger betydningen af at investere i fremtidige teknologier såsom kunstig intelligens, distributed ledger-teknologi (blockchain) og kvanteinformatik m.m. Dette kræver navnlig en indsats inden for forskning og udvikling;

67. henviser i denne forbindelse til, at der er mangler ved interoperabiliteten mellem forskellige cloudtjenester og udviklingen af faglige procedurer for de offentlige myndigheder i skyen;

68. glæder sig over projektet om at sikre, at den retfærdige og åbne karakter, der præger vores markeder, ikke trues af enkelte onlineplatformes systemiske rolle og den markedsstyrke, de opnår;

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/commission-expert-group-publishes-progress-reports-online-platform-economy>.

69. mener, at det er nødvendigt med en lovgivning, der regulerer arbejdsforholdene for onlineplatformes arbejdstagere på passende vis, så det sikres, at denne form for arbejde tilrettelægges på en måde, der giver disse arbejdstagere en passende levestandard og social sikkerhed og bifalder derfor Kommissionens planer om at offentliggøre et initiativ med det formål at forbedre arbejdsforholdene for arbejdstagere på onlineplatforme. Udvalget går imidlertid ind for, at initiativet fremrykkes fra 2021 til 2020. Navnlige under coronaepidemien har det vist sig, at flere onlineplatforme profiterer økonomisk af nedlukningen, samtidig med at platformenes medarbejdere har usikre ansættelsesforhold;

70. glæder sig over aftalen mellem de europæiske arbejdsmarkedsparter om den digitale omstilling⁽²⁾, der har til formål at sikre en fælles tilgang til digitaliseringens udvikling og dens indvirkning på arbejdet og arbejdstagerne samt generelt på en virksomheds funktion;

71. gentager, at det, der er forbudt uden for internettet, ikke kan tillades på internettet, og mener i den forbindelse, at ansvar og forpligtelser for udbydere af onlineplatforme bør præciseres;

72. konstaterer med beklagelse, at nogle få virksomheder med den største markedsandel i en digital verden uden grænser genererer hovedparten af overskuddet af den værdiskabelse, der opnås i den datastøttede økonomi, at disse overskud på grund af forældede regler for selskabsbeskatning ofte ikke bliver beskattet dér, hvor de opnås, og at dette forvrider konkurrencen;

73. opfordrer på baggrund af de eksisterende netværkseffekter af den digitale platformsøkonomi til en gennemgang af, hvorvidt og hvordan EU's konkurrencelovgivning bør videreudvikles;

74. henviser til, at digitaliseringen skaber udfordringer i alle Europas regioner, som kræver heterogene løsningsstrategier, og anmoder derfor om, at der tages højde for dette aspekt i forbindelse med udarbejdelsen af overordnede strategier;

75. går ind for en forenkling af procedurerne for adgang til europæiske støttemidler for at nå ud til så mange virksomheder, universiteter og forskningsinstitutioner som muligt og opmuntre dem til at deltage aktivt i udformningen af digitaliseringen;

76. henviser til, at dette også gælder for »smart cities« og »smart regions«;

77. deler den opfattelse, at der mangler tekniske instrumenter og standarder, som er enkle at bruge, og som gør det let for den enkelte borger at udøve sin ret til beskyttelse af privatlivet;

78. understreger vigtigheden af at modvirke »lock in«-effekter f.eks. i forbindelse med IoT-udstyr og styrke forbrugernes stilling; i denne forbindelse er det vigtigt at give brugerne værktøjer og midler til at beslutte, hvad der skal ske med deres data.

Europa i verden

79. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens indsats for de europæiske borgeres interesser og lige chancer for europæiske virksomheder på internationale markeder og for europæiske værdier i den internationale handels- og datastrafik;

80. hilser det velkommen, at datalagring og databehandling hentes fra andre lande og regioner til Europa, og er i denne forbindelse bevidst om de europæiske regioners forskellige styrker, som bør anvendes som forskelligartede argumenter for dette;

81. glæder sig over de initiativer, som Kommissionen og medlemsstaterne har taget med det formål at præcisere og harmonisere beskatningen af digitale forretningsaktiviteter hos alle aktører, herunder dem, hvis forretningspolitikker fastlægges uden for EU.

---

(2) <https://bit.ly/2YptFYV>.

Bedømmelse af de foreliggende meddelelser fra Kommissionen

82. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU's styrker skal være centrum for foranstaltningerne. Udvalget nævner som eksempel produktionserhvervene, som skaber mangfoldige anvendelsesområder for digitale teknologier, herunder industri 4.0, kunstig intelligens, robotteknologi, additiv fremstilling, optik og sensorik eller tingenes internet;
83. kræver, at de nøgleforanstaltninger, der er foreslået for at sikre en fair og konkurrencedygtig økonomi, undersøges grundigt med hensyn til deres indvirkning på den europæiske datastrategi, den løbende vurdering og kontrol af EU's konkurrenceregler, reguleringsforanstaltninger og industristrategien. Udvalget gør opmærksom på, at dette navnlig gælder med hensyn til at skabe en ramme, som skal skabe et egnet, konkurrencedygtigt og sikkert finansielt system samt virksomhedsbeskatningen i det 21. århundrede;
84. bekræfter, at digitaliseringen af regionerne kræver en koordineret og afstemt strategisk model, som går videre end til blot at stille den digitale infrastruktur og konnektivitet til rådighed;
85. kræver et omfattende kvalificeringsrammeprogram for at afhjælpe manglen på dataeksperter og datakompetencer i EU;
86. kræver ikke kun på baggrund af den aktuelle situation støtteprogrammer for opstartsvirksomheder og andre virksomheder, da datastrategien ellers ikke kan gennemføres;
87. kræver et initiativ til styrkelse af den teknologiske suverænitet (f.eks. udvikling af egne processorer, netværkskomponenter) for at kunne opbygge og drive de nødvendige infrastrukturer sikkert og opfordrer til at sikre tilstrækkelig finansiering af europæiske forsknings- og udviklingsprojekter;
88. erkender på grundlag af de beskrevne udfordringer og forslagene til foranstaltninger, at det er nødvendigt at øge modstandsdygtigheden og suveræniteten på det digitale område yderligere for på lang sigt at kunne udnytte potentialet i de nyeste kommunikationsstandarder. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på beskyttelse af kritisk infrastruktur, således at statens handlekraft og leveringen af tjenester til befolkningen kan opretholdes i et længere tidsrum i en krisesituation;
89. opfordrer til at undersøge yderligere foranstaltninger, som kan føre til en hurtig forbedring af energieffektiviteten, en reduktion af drivhusgasser, en optimal udnyttelse af digitaliseringen til miljø- og klimabeskyttelse samt en klimaskånsom udformning af innovations- og gigabitstøtten.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Hvidbog om kunstig intelligens — en europæisk tilgang til ekspertise og tillid

(2020/C 440/14)

Ordfører:	Guido RINK (NL/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Emmen
Basisdokument:	Hvidbog om kunstig intelligens — en europæisk tilgang til ekspertise og tillid COM(2020) 65 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at Kommissionen den 19. februar 2020 offentliggjorde sin digitale strategi for perioden 2020-2025. Med hvidbogen »Kunstig intelligens« (kunstig intelligens, herefter: AI) redegør Kommissionen for sin vision for de vigtigste politikker og investeringer på AI-området. Ifølge Kommissionen kan Europa blive førende på verdensplan inden for AI;
2. minder om, at hvidbogen om kunstig intelligens er knyttet til meddelelserne *Europas digitale fremtid i støbeskeen* ⁽¹⁾ og *En europæisk strategi for data* ⁽²⁾;
3. påpeger, at Kommissionen har til hensigt at udarbejde en strategi for udvikling og anvendelse af AI på en etisk, inklusiv og sikker måde, der sætter mennesket i centrum, og som respekterer de værdier, som EU ønsker at stå for;
4. minder om, at hvidbogen om kunstig intelligens består af to vigtige kapitler: fremme af udvikling og anvendelse af AI og regulering af de etiske aspekter og pålideligheden;
5. bifalder meddelelsen *Hvidbog om kunstig intelligens — en europæisk tilgang til ekspertise og tillid*. Udvalget anerkender betydningen af en debat om AI forud for Kommissionens fremtidige beslutninger på dette område. Regionsudvalget påpeger imidlertid, at det gerne havde set, at de regionale og lokale myndigheders rolle som vigtige partnere i udviklingen af AI, idet de er producenter, brugere og igangsættere af innovation, også var blevet nævnt i hvidbogen;
6. minder i den forbindelse om sin udtalelse om kunstig intelligens af 6.-7. februar 2019 ⁽³⁾;
7. påpeger, at AI allerede er en del af vores liv og vil spille en stadig vigtigere rolle i omstillingen af vores samfund. AI har et stort potentiale for det europæiske samfund, virksomheder og borgere. Innovation på AI-området bidrager ikke alene til økonomien, men også til at imødegå samfundsmæssige og miljømæssige udfordringer;
8. mener, at anvendelsen af AI er vigtig ikke blot på nationalt plan, men især på lokalt og regionalt niveau. De lokale og regionale myndigheder spiller bl.a. en rolle, når det drejer sig om at fremme AI-miljøer i deres egne regioner og i bestræbelserne på at fremme og gennemføre investeringer i kunstig intelligens;
9. understreger, at AI er et komplekst politikområde, som ikke står alene. Kunstig intelligens påvirker en række andre politikområder, som Kommissionen beskæftiger sig med;

⁽¹⁾ COM(2020) 67 final.

⁽²⁾ COM(2020) 66 final.

⁽³⁾ SEDEC VI/046 (EUT C 168 af 16.5.2019, s. 11).

10. påpeger, at hvidbogen om kunstig intelligens og dens politikker bør kædes sammen med meddelelsen *Europas digitale fremtid i støbeskeen*, der blev præsenteret på samme tid og meddelelsen om *En europæisk strategi for data*. Desuden bør hvidbogen kædes sammen med en række af Kommissionens andre politikområder, f.eks. *Den nye dagsorden for færdigheder i Europa* ⁽⁴⁾ og *Henstilling om en fælles EU-værktøjskasse med henblik på at udnytte teknik og data til at bekæmpe og overvinde covid-19-krisen, navnlig hvad angår mobilapplikationer og anvendelse af anonymiserede mobilitetsdata* ⁽⁵⁾;

11. understreger, at udvalgets anbefalinger, i det omfang det er relevant, bør ses i sammenhæng med disse dokumenter i den europæiske beslutningsproces;

12. bifalder Kommissionens tilgang, der tager udgangspunkt i udviklingen af menneskecentreret AI, og de relaterede ambitioner om at være ledende inden for fastsættelse af etiske standarder. I den forbindelse påpeger Kommissionen med rette, at fordelene ved AI afhænger af offentlighedens tillid til AI;

13. insisterer imidlertid på, at debatten om fremtidige politikker, der kan opbygge tillid til kunstig intelligens, også bør komme ind på spørgsmål om dataejerskab, algoritmer, platforme, sikring af offentlige værdier på platforme, og spørgsmålet om, hvem der i sidste ende tjener mest på AI-anvendelserne, og hvem der betaler prisen (og hvorvidt dette er socialt acceptabelt);

14. påpeger, at der i betragtning af, at AI påvirker en lang række andre politikområder, er en risiko for, at sammenhængen mellem disse politikområder udvandes, og at disse politikområder udvikler sig i et vakuum;

15. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en køreplan og en strategi, som kan styrke sammenhængen mellem de forskellige politikområder.

Om at gribe mulighederne

16. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU's politikker i høj grad bør satse på at styrke og investere i (tilrettelæggelse og stimulering) tværfaglige lokale og regionale netværk bestående af borgere, myndigheder, videninstitutioner og virksomheder. Udvalget mener, at de innovationsknudepunkter, som Kommissionen har foreslået, bør spille en central rolle i den henseende;

17. påpeger, at AI har potentiale til at bidrage til at imødegå samfundsmæssige udfordringer med relation til bl.a. sundhedsområdet (med bekæmpelsen af den globale covid-19-krise som det seneste eksempel), sikkerhed, klima, mobilitet og transport, social støtte, højteknologisk industri, detailhandel, landbrug, turisme og offentlige tjenester;

18. gør opmærksom på, at AI har potentiale til at skabe nye arbejdspladser og en ny iværksætterkultur. Kommissionen erkender med rette, at det er en vigtig forudsætning, at borgerne kan have tillid til teknologien. En strategisk EU-ramme baseret på grundlæggende værdier bør skabe denne tillid og tilskynde virksomhederne til at udvikle AI-løsninger;

19. er enig i, at det er vigtigt med lige konkurrencevilkår på det europæiske marked. Der bør i den sammenhæng lægges særlig vægt på små og mellemstore virksomheders og nystartede virksomheders adgang til AI. De udgør en vigtig drivkraft for de lokale og regionale økonomier. Europæiske digitale innovationsknudepunkter og fremtidige lovgivningsmæssige rammer og politikker spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme lige muligheder for adgang til kunstig intelligens, navnlig med hensyn til at støtte mikrovirksomheder og SMV'ers adgang til AI;

20. forstår, at Kommissionen er fast besluttet på at udnytte Europas styrker på de (eksisterende) industri- og erhvervsmarkeder ⁽⁶⁾. Udvalget ønsker at understrege, at denne strategi ikke må gennemføres på bekostning af produktivitet, innovation og DNA i de lokale og regionale økosystemer;

⁽⁴⁾ COM(2016) 381 final.

⁽⁵⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2020/518.

⁽⁶⁾ Kapitel 2 i hvidbogen om kunstig intelligens.

21. understreger, at de lokale og regionale myndigheder i disse økosystemer arbejder med en lang række samfundsmæssige udfordringer. De kan spille en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde innovationer, der i høj grad kan bidrage til at løse disse udfordringer;
22. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at bidrage til at skabe gunstige rammevilkår for større investeringer i kunstig intelligens i de kommende år og fremme tilliden til AI i de forskellige dele af værdikæderne. Dette skyldes, at de er tættest på anvendelsen af AI i praksis og kan gøre brug af lokale tværfaglige netværk;
23. mener, at der vil være behov for betydelig EU-støtte for at tilskynde til private og offentlige investeringer. Der bør afsættes midler fra programmet for et digitalt Europa, Horisont Europa og de europæiske struktur- og investeringsfonde, så de kan opfylde de lokale økosystemers behov;
24. er af den opfattelse, at tilskudsmidlerne bør fokusere på specifikke AI-anvendelser, der egner sig til opskalering. For at udnytte mulighederne i tilknytning til AI optimalt bør mindre projekter fremmes, og den finansielle byrde i forbindelse med disse projekter begrænses, hvilket vil gøre det mere attraktivt for lokale og regionale myndigheder at deltage i EU-finansierede projekter;
25. støtter tilgangen til udvikling af AI inden for digitale innovationsknudepunkter. I den forbindelse bør tilskudsmidler til digitale innovationsknudepunkter fokusere på at fremme lokale og regionale økosystemer;
26. glæder sig over, at Kommissionen er fast besluttet på at støtte udviklingen af produkter baseret på AI i den offentlige sektor (7);
27. mener imidlertid ikke, at Kommissionens engagement i udviklingen af AI i den offentlige sektor bør begrænses til AI-teknologier, som allerede har bevist deres værd i klart definerede sektorer. De lokale og regionale myndigheder kan som »launching customer« spille en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde anvendelsen af (ny) AI-teknologi;
28. anmoder Kommissionen om at opfordre alle offentlige myndigheder, herunder de lokale og regionale myndigheder, til at gennemføre grundige konsekvensanalyser vedrørende grundlæggende rettigheder i forbindelse med de AI-systemer, der anvendes i den offentlige sektor. Myndighederne bør undlade at anvende AI-overvågningsteknologi, særligt i nødsituationer, før man kender resultatet af konsekvensanalysen og har vedtaget de nødvendige løsninger;
29. opfordrer til, at der udvikles en udbudsramme og en juridisk værktøjskasse, f.eks. standardkøbsbetingelser, der giver de lokale og regionale myndigheder råderum, så de kan udnytte mulighederne optimalt;
30. understreger, at værdien af data ligger i genanvendelse, også hvad angår AI-anvendelser. Tværsektoriel og sikker dataudveksling fremmer innovation inden for AI. Regionsudvalget opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende den generelle forordning om databeskyttelse (EU) 2016/679 og til at vurdere, om det vil være relevant at opstille endnu en specifik lovgivningsmæssig ramme for AI, der gør det let, men pålideligt at dele og genanvende data mellem virksomheder og offentlige myndigheder (B2G), navnlig når det drejer sig om data, der kan tjene den offentlige interesse, f.eks. i forbindelse med covid-19-pandemien. Dette har også vist, hvor vigtigt det er for de offentlige myndigheder at anvende virksomhedsdata. Potentialet bør udnyttes, da det kan mindske den administrative byrde for virksomhederne, og da de offentlige myndigheder i mange tilfælde, f.eks. i forbindelse med platformøkonomien, kun på denne måde kan opfylde deres retlige forpligtelser;
31. anser det for nødvendigt, at der på europæisk plan foretages investeringer i en fælles, sikker basisinfrastruktur, dataarkitektur og kvalitetsstandarder med hensyn til sikkerhed, datasæt og statistik. Dette sænker adgangstærsklen for at anvende kunstig intelligens og øger tilliden til den digitale verden, hvilket fremmer udviklingen og anvendelsen af AI;

---

(7) Kapitel 4F.

32. er overbevist om, at AI-anvendelser, der er udviklet ved hjælp af offentlige midler, i størst muligt omfang bør gives tilbage til samfundet. Sådanne AI-anvendelser bør principielt udvikles f.eks. på open source-vilkår, og behovet for finansiering til udvikling bør samtidig anerkendes.

Lovgivning og politik: en tilgang baseret på læring

33. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker med interesse de fremskridt, der er gjort med definitionen af AI, som afspejlet i den ajourførte definition⁽⁸⁾ fra Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Kunstig Intelligens, der er en uafhængig ekspertgruppe oprettet af Kommissionen. Udvalget mener, at denne definition i højere grad afspejler de tekniske muligheder i tilknytning til AI. Definitionen af kunstig intelligens bør imidlertid være en løbende proces. Den bør tage hensyn til den kontekst, som kunstig intelligens fungerer i, og den bør holde trit med den samfundsmæssige udvikling på dette område og ikke glemme forbindelsen mellem Kommissionens ekspertsemiljø og Kommissionens tillidsmiljø;

34. mener, at et AI-system består af en kombination af tekniske elementer, der forbinder data, algoritmer og computerkraft med social praksis, samfundet, identitet og kultur. Definitionen af et sådant dynamisk socio-teknisk aggregat bør derfor opdateres regelmæssigt for præcist at afspejle AI's stadig større indvirkning på samfundet og kortlægge de hurtigt skiftende udfordringer og muligheder i tilknytning til kunstig intelligens;

35. bemærker, at sikring af grundlæggende rettigheder og forbrugerrettigheder samt gennemsigtighed i forbindelse med brugen af de førnævnte tekniske elementer og regler om ansvar og produktsikkerhed ifølge Kommissionen er de vigtigste elementer i tillidsmiljøet. Disse centrale elementer danner grundlag for en fremtidig EU-lovramme for AI;

36. gør opmærksom på, at maskinindlæring inden for kunstig intelligens bygger på menneskelig programmering, hvilket kan føre til partiskhed i stor stil. Udvalget opfordrer derfor EU til at indføre mekanismer, der kan sikre ligestilling og inklusion uafhængigt af køn, race og verdenssyn i forbindelse med udvikling og anvendelse af teknologi inden for kunstig intelligens;

37. gør opmærksom på, at strafferetten giver mulighed for at fastsætte vigtige standarder, der beskytter mod alvorlige krænkelse af borgernes grundlæggende rettigheder og ulovlig og hemmelig overvågning af borgerne ved hjælp af AI-anvendelser;

38. er enig med Kommissionen i, at AI-anvendelser allerede reguleres af en bred ramme af EU-lovgivning af høj kvalitet og etiske principper. Vigtige eksempler herpå er lovgivningen om produktsikkerhed og produktansvar, forbrugerrettigheder, grundlæggende rettigheder, lovgivningen om ikkeforskelbehandlings og retten til beskyttelse af personoplysninger;

39. understreger, at det er nødvendigt at erkende, at den eksisterende lovgivningsmæssige ramme ikke specifikt er skræddersyet til AI-anvendelser, hvilket betyder, at der på nuværende tidspunkt er et juridisk »tomrum«. Det bør undersøges nøje, på hvilke områder der er behov for yderligere regulering for at styrke borgernes tillid til AI. Et centralt element i enhver fremtidig lovgivningsramme for AI er indførelsen af beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at AI er objektiv og ikke medfører forskelsbehandling på grund af køn, etnisk oprindelse, alder, handicap eller seksuel orientering;

40. påpeger også, at det er vigtigt, at ingen af de officielle EU-sprog forskelsbehandles og gøres sårbare på grund af brugen af AI, og at der findes data- og sprogsæt på alle EU-sprog;

41. insisterer endvidere på betydningen af kønsbevidst programmering og opfordrer til at alle køn deltager ligeligt i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af samt debatten om etik og normer inden for teknologier relateret til AI. Det er vigtigt at fremme pigers og kvinders deltagelse inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed, kunst og matematik, så de inddrages fuldt ud i navnlig de AI-relaterede processer og generelt i den digitale økonomi;

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/newsroom/dae/document.cfm?doc_id=56341.

42. understreger, at denne lovgivningsmæssige ramme bør garantere, at ovennævnte centrale elementer er på plads, samtidig med at den bør være fleksibel nok til at skabe et spillerum for innovation. Vi bør være opmærksomme på de udfordringer, der ligger i fortolkningen af AI-systemer og deres funktion og de resultater og sociale virkninger, som sådanne systemer skaber;

43. bemærker, at AI er en teknologi, der ikke står alene, men er knyttet til andre teknologier og videnskaber, såsom adfærdsvidenskab, kvantedatabehandling, tingenes internet, udbredelse af 5G- og 6G-net, forretningsmodeller og digitale platforme;

44. finder det nødvendigt, at det tages med i betragtning, at AI er en teknologi under udvikling, der endnu ikke er fuldt integreret i samfundet;

45. påpeger, at politikere, beslutningstagere og samfundet som helhed står over for en grundlæggende udfordring: hvordan sikrer vi, at balancen mellem de ønskede og uønskede resultater og virkninger bevæger sig i den rigtige retning? Og hvordan sikrer vi, at der fortsat vil være et tilstrækkeligt råderum til at udnytte de muligheder, der ligger i AI, samtidig med at befolkningens tillid til AI styrkes? AI-anvendelser, navnlig prædikative algoritmer, vinder frem i mange offentlige institutioner og regeringsinstitutioner (retslige organer, retshåndhævelsesorganer, militæret osv.), og der er derfor et presserende behov for en lovgivningsmæssig ramme, der stiller krav om nøje undersøgelse af nødvendighed og proportionalitet, sørger for passende sikkerhedsforanstaltninger og retsmidler og klart definerer ansvarsområder og ansvarliggørelse samt sørger for passende offentligt tilsyn;

46. understreger, at regionale og lokale myndigheder bør spille en vigtig rolle i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivning og politikker på AI-området. De er tættere på borgerne og har derfor bedre adgang til informationer end de nationale regeringer. De regionale og lokale myndigheder bør derfor i højere grad inddrages i udarbejdelsen af de politikker og den lovgivning, der vil være et resultat af hvidbogen;

47. støtter Kommissionens synspunkt om, at den lovgivningsmæssige ramme i betragtning af den hastighed, hvormed kunstig intelligens udvikler sig, bør give mulighed for yderligere udvikling. Dette kræver i følge udvalget en fleksibel lovgivning og en tilpasningsdygtig lovgivningsproces. Dette kræver også, at Kommissionen forholder sig kritisk til, hvordan dens eget system fungerer, og til den sociale innovation i dette system;

48. insisterer i den forbindelse på, at regionale og lokale myndigheder bør have et tilstrækkeligt råderum til at eksperimentere (herunder policy prototyping) og lære, hvordan politikkerne for disse grundlæggende udfordringer kan udarbejdes så effektivt som muligt;

49. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en proceduremæssig ramme med det formål at udnytte de allerede eksisterende regler fuldt ud, men også af hensyn til videreudviklingen af den fremtidige AI-politik og EU's lovgivningsmæssige ramme over tid. Denne politiske ramme bør også koordinere indsatsen på europæisk, nationalt og regionalt plan og sikre, at den private og den offentlige sektor samarbejder. I den forbindelse ville oprettelsen af et EU-agentur for kunstig intelligens bidrage til effektivt tilsyn med og koordinering af AI-relaterede spørgsmål på alle forvaltningsniveauer fra det europæiske til det lokale;

50. støtter Kommissionens tilgang, der er baseret på at opstille supplerende regler for AI indebærende høj risiko;

51. mener, at de vigtigste kriterier for at afgøre, om AI indebærer »høj risiko«, er: i hvilket omfang mennesket kan påvirke beslutningsprocessen og disse beslutningers indvirkning på borgernes rettigheder og faktiske adfærd;

52. opfordrer til, at fremtidig lovgivning og fremtidige politikker navnlig bør fokusere på gennemsigtige algoritmer, der kan forklares, og ansvaret⁽⁹⁾, rimeligheden og ansvarligheden hos dem der anvender AI, navnlig hvis borgernes rettigheder eller faktiske adfærd begrænses eller påvirkes;

⁽⁹⁾ Maranke Wieringa, *What to account for when accounting for algorithms*, Utrecht University, 20. januar 2020.

53. påpeger, at borgerne har ret til at få at vide i et letforståeligt sprog, hvilke data og algoritmer, der lægges til grund for påvirkningen af deres rettigheder eller faktiske adfærd, så de får en reel chance for at forsvare sig og om nødvendigt nyde godt af en effektiv retsbeskyttelse. Desuden bør beslutningstagningssystemet indeholde en mulighed for at få et spørgsmål behandlet af en person. Myndighedernes rolle kan i givet fald fremhæves;

54. finder også anvendelsen af AI-teknologier yderst relevant i forbindelse med arbejdsvilkår og arbejdstagernes velfærd. Udvalget tilslutter sig i den forbindelse de europæiske arbejdsmarkedsparters efterlysning af »dataminimering og gennemsigtighed sammen med klare regler om behandlingen af personoplysninger for at begrænse risikoen for indgribende overvågning og misbrug af personoplysninger«⁽¹⁰⁾ og dermed sikre respekt for den menneskelige værdighed. Udvalget deler i den forbindelse synspunktet om, at det er vigtigt at give arbejdstagerrepræsentanter mulighed for at behandle spørgsmål vedrørende data, samtykke, beskyttelse af privatlivets fred og overvågning ved at knytte indsamling af data til et konkret og gennemsigtigt formål og sikre åbenhed i tilfælde, hvor AI-systemer anvendes i HR-procedurer;

55. støtter de krav til oplæringsdata, som Kommissionen planlægger at opstille. Registrering er en metode til at kontrollere, at reglerne overholdes. Regionsudvalget mener dog, at de administrative byrder, der er forbundet hermed, bør begrænses mest muligt;

56. støtter Kommissionens synspunkt om, at målet om pålidelig, etisk og menneskecentreret kunstig intelligens kun kan nås ved at sikre en passende inddragelse af mennesker i forbindelse med anvendelser af kunstig intelligens indebærende høj risiko;

57. insisterer på, at den fremtidige lovgivning og overvågning af om reglerne overholdes bør gælde for hele AI-anvendelsens livscyklus;

58. er enig med Kommissionen i, at menneskelig overvågning bidrager til at sikre, at menneskers autonomi bevares, men opfordrer Kommissionen til at vurdere de etiske risici, navnlig i forbindelse med fordomme i tilknytning til anvendelsen af AI, og foreslå klare løsninger;

59. mener, at lovgivning om kunstig intelligens skal tage højde for de kortsigtede og langsigtede miljøvirkninger af anvendelsen af disse teknologier i hele deres livscyklus og i hele forsyningskæden;

60. har noteret sig udkastet til betænkning fra Europa-Parlamentets Retsudvalg⁽¹¹⁾. Udvalget har navnlig noteret sig idéen om, at hver medlemsstat bør udpege en national tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for at sikre, vurdere og overvåge overholdelsen af lovgivningen og fremme debatten og udvekslingen af synspunkter i tæt samarbejde med de relevante interessenter og civilsamfundet;

61. støtter Kommissionens synspunkt om, at det er nødvendigt at foretage en objektiv forudgående overensstemmelsesvurdering for at kontrollere og sikre overholdelsen af de obligatoriske krav, der gælder for anvendelser, der indebærer høj risiko;

62. er enig med Kommissionen i, at konsekvenserne af anvendelsen af AI-systemer til biometrisk fjernidentificering kan variere betydeligt alt afhængigt af formålet, konteksten og rækkevidden;

63. opfordrer til, at der udarbejdes en bindende og utvetydig kvalitetsramme, der kan opstille retningslinjer for sådanne omfattende anvendelser af kunstig intelligens. Denne ramme bør fokusere på standarder og praksis, der forhindrer ulovlig forskelsbehandling og stigmatisering af enkeltpersoner og befolkningsgrupper. Udvalget støtter Kommissionens ønske om at føre en bred debat om dette spørgsmål;

64. mener, at etik, ud over lovgivning, spiller en vigtig rolle ved udviklingen af kunstig intelligens (ethics by design). Vi må være opmærksomme på, at etik ikke er knyttet til et specifikt teknisk værktøj (som f.eks. AI), men at etik handler om den sociale og lovgivningsmæssige kontekst, som det tekniske værktøj anvendes i;

⁽¹⁰⁾ De europæiske arbejdsmarkedsparters selvstændige rammeaftale om digitalisering (https://www.etuc.org/system/files/document/file2020-06/Final%2022%2006%2020_Agreement%20on%20Digitalisation%202020.pdf).

⁽¹¹⁾ Udkast til betænkning ved ordfører Ibán García del Blanco af 21. april 2020 med henstillinger til Kommissionen vedrørende en ramme for etiske aspekter af kunstig intelligens, robotteknologi og relaterede teknologier (2020/2012 (INL)).

65. mener, at den fremtidige politik for et tillidsmiljø vil drage fordel af en bredere tilgang end blot udarbejdelsen af lovgivning for AI indebærende høj risiko. Den fremtidige politik kræver en løbende, systematisk socioteknisk tilgang, hvor teknologien tages under lup fra alle perspektiver og med forskellige briller. Dette kræver en tværfaglig tilgang til politisk beslutningstagning og regulering, hvor politiske beslutningstagere, akademikere fra forskellige fagområder, arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet og de lokale og regionale myndigheder hele tiden samarbejder og overvåger udviklingen og formidler resultaterne med den samme gennemsigtighed.

Vidensudvikling

66. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at det for at fremme omstillingen til et samfund, hvor AI spiller en vigtig rolle, er nødvendigt, at de kommende forslag til en ny dagsorden for færdigheder og til en handlingsplan for digital uddannelse udvides til at omfatte hele læringsforløbet fra grundskoleuddannelse, ungdomsuddannelser og erhvervsuddannelser på mellemniveau til akademiske uddannelser og livslang læring. Læseplanerne for digital uddannelse bør fremme aktivt medborgerskab, skærpe kritisk tænkning og give borgerne mulighed for at håndtere den voksende interaktion med kunstig intelligens fra en tidlig fase;

67. opfordrer til, at uddannelses- og erhvervsuddannelsesinitiativerne bør fokusere på at styrke såvel borgeres som fagfolks digitale færdigheder, både i uddannelsessystemet og i den løbende erhvervsuddannelse. Med den digitale revolution forventes antallet af personer, der er beskæftiget i digitalt relevante fag, at stige betydeligt. Livslang læring inden for teknologi og AI er nødvendig ikke blot for de tekniske professioner baseret på STE(A)M-fagene, men for alle arbejdstagere (herunder ansatte i den offentlige forvaltning), som vil få brug for AI-viden inden for mange andre aktivitetsområder. Således bør uddannelsesindsatsen ikke alene fokusere på arbejdsmarkedets nuværende behov i forbindelse med AI, men på en teknologisk alfabetisering af alle arbejdstagere, der vil muliggøre en tilpasning på lang sigt til uddannelsesbehovet inden for AI;

68. understreger, at det er helt afgørende, at politikere og politiske beslutningstagere ikke alene uddannes i anvendelsen af AI, men også i etiske bestemmelser og standarder. Dette vil forbedre den demokratiske beslutningstagning. Udvalget anbefaler uddannelsesinitiativ, der indebærer en ajourføring på relativt højt niveau og tjener to formål: (1) at være i stand til at kommunikere med markedet som en ligeværdig partner og (2) at styre den indvirkning, som AI har på samfundet og den demokratiske proces;

69. understreger, at det er afgørende at diversificere teknologisektoren og tilskynde studerende, navnlig piger, til at indskrive sig på uddannelser inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed, kunst og matematik for at sikre, at AI afspejler vores grundlæggende værdier og rettigheder, og at kønsdiskriminerende programmering undgås.

Fjernniveaustyring og offentlig-private partnerskaber

70. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at der er behov for en fælles europæisk strategi for kunstig intelligens med henblik på at opnå en tilstrækkelig volumen og undgå en opsplitning af det indre marked;

71. understreger imidlertid, at en europæisk tilgang til regeringsførelse skal være baseret på et åbent, inklusivt og »decentraliseret« samfund, hvor alle har mulighed for at deltage, være kreative og udvikle iværksætterevner;

72. påpeger, at det vigtigste spørgsmål er, hvordan politik, borgere og SMV'er kan inddrages i udviklingen af AI-anvendelser, -etik og -regulering på effektiv vis, og på hvilken måde indsigten i de forventede fordele ved økosystemerne kan bidrage til (re)kalibreringen af politikker og regulering;

73. fremhæver, at decentrale netværk bestående af borgere og lokale økonomier spiller en vigtig rolle i indsatsen for at inddrage politikere, borgere og virksomheder i udviklingen af AI-anvendelser, -etik og -lovgivning. Styrken i lokalsamfund og lokale netværk ligger i et åbent, indbyrdes forbundet og skræddersyet lokalt og regionalt samarbejde, der fremmer innovation og udvikling af nye økonomier;

74. mener, at den fremtidige europæiske politikramme bør koordinere indsatsen på europæisk, nationalt og regionalt plan, fremme videndeling og sikre samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. Der er derfor brug for en flerniveaustyring, der skaber forbindelser mellem netværk på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den regionale resultattavle for innovation og dens betydning for de regionale stedbaserede politikker

(2020/C 440/15)

Ordfører: Mikel IRUJO AMEZAGA (ES/EA), Generaldirektør for ydre anliggender under regionalregeringen i Navarra
---

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Vigtigheden af at have pålidelige indikatorer til rådighed i forbindelse med innovationspolitikken

1. mener, at regionerne hver især bør tilpasse deres politikker til de steder, hvor de skal gælde, eftersom der ikke findes en politisk »one size fits all«-ramme for regional innovation. Hver region er præget af forskellige institutionelle faciliteter i forskellige politiske, økonomiske og sociale kontekster, hvilket giver nogle muligheder, eller begrænsninger, for udformning og gennemførelse af politikkerne;
2. peger på, at Kommissionen, jf. artikel 181 i EUF-traktaten, kan »fremme (...) samordning (...) [af] initiativer, der tager sigte på at opstille retningslinjer og indikatorer, tilrettelægge udveksling af bedste praksis og udarbejde de nødvendige elementer til periodisk overvågning og evaluering«;
3. minder om, at den regionale resultattavle for innovation (herefter benævnt ved det engelske akronym RIS — *Regional Innovation Scoreboard*) indeholder en mere detaljeret opdeling af resultatgrupperne med baggrundsdata, der kan bruges til analyse og sammenligning af strukturelle økonomiske, handelsmæssige og sociodemografiske forskelle mellem regionerne;
4. påpeger, at RIS gør det lettere at udpege de områder, hvor regionerne fungerer godt, og de områder, hvor der er behov for at koncentrere indsatsen om at øge innovationsresultaterne. Data herfra skal hjælpe regionerne med at vurdere de relative styrker og svagheder i de regionale forsknings- og innovationssystemer;
5. understreger, at resultattavlen fra 2019 tydeligt viser en stærk konvergens i de regionale resultater, idet forskellene imellem regionerne gradvist mindskes, og minder om tavlens store betydning for udarbejdelsen af strategier, idet udviklingen af specifikke stedbaserede foranstaltninger bl.a. bygger på datasæt;
6. understreger, at et af de politiske mål i den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og navnlig i Kommissionens forslag om en rammeforordning for EFRU er at fremme en innovativ og intelligent økonomisk omstilling gennem udvikling af færdigheder med henblik på intelligent specialisering, industriel omstilling og iværksætteri ⁽¹⁾;
7. påpeger, at EU's strategiske fokus har flyttet sig hen imod udvikling af specifikke stedbaserede politikker og i retning af strategier for intelligent specialisering (S3) til støtte for den regionale innovation;
8. minder om, at strategierne for intelligent specialisering (S3) har fungeret som katalysator for udviklingen af reelle regionale innovationsøkosystemer. De regionale innovationsøkosystemer påvirker i betydelig grad den regionale økonomi og konkurrenceevne og medfører fremragende innovation tæt på borgerne og tilpasset deres lokale behov ⁽²⁾;

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018PC0372&from=EN> (art. 2).

⁽²⁾ Udtalelse fra Det Europæiske Regionsudvalg — Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst (EUT C 361 af 5.10.2018, s. 15)

9. minder om, at der i regionalpolitikken er indeholdt en forpligtelse til at gennemføre evalueringer af virkninger, effektivitet og konsekvenser af hjælpen fra fondene under den fælles strategiske ramme, hvilket har til formål at forbedre kvaliteten i udførelsen og udformningen af programmerne og bestemme virkningerne heraf i relation til målene i EU's strategi for en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

10. minder om, at ERAC-arbejdsgruppen har givet udtryk for, at der fra starten bør oprettes overvågningsmekanismer til evaluering af fremskridt og udpegning af efterslæb, virkninger og succeser til brug for styring af det europæiske forskningsrum (EFR) og som døråbner for en tilpasning til de skiftende behov og krav. Mekanismerne bør omfatte passende overvågningsmekanismer og kvantificerbare resultatindikatorer for virkningsgraden⁽³⁾. Det foreslås at udvide overvågningsmekanismen til også at omfatte det lokale og regionale niveau for at indhente realistiske oplysninger om innovationsniveauet i bestemte regioner og om muligheder og udfordringer på dette område;

11. minder om, at der i såvel anbefalingerne fra den uafhængige gruppe af innovatorer på højt plan (FAST-rapporten fra 2018⁽⁴⁾) som i rapporten »LAB — FAB — APP — Investing in the European future we want«⁽⁵⁾ gøres opmærksom på, at der i designfasen for programmet for forskning og innovation for EU i perioden efter 2020 vil være brug for et integreret centralt system til overvågning og evaluering af hele programmet og til stimulering af et stærkt samarbejde og omfattende informationsudveksling med de nationale og regionale innovationsagenturer;

12. minder om, at det af rapporten »Mission-oriented research & innovation in the European Union«⁽⁶⁾ fremgår, at det med henblik på måling af virkning pr. mål og milepæl er nødvendigt at fastsætte indikatorer og passende overvågningsrammer, så fremskridtene kan måles. Indikatorer og rammer bør være dynamiske, idet en statisk cost-benefit-analyse og beregninger af aktuel nettoværdi formentlig ville bremse enhver dristig satsning lige fra begyndelsen;

13. mener, at der er behov for, at en ekspertgruppe udfører et forberedende arbejde til et nyt politisk initiativ omkring et bredere koncept for intelligent specialisering. Sigtet hermed skal være en aftale på EU-plan om vejledende principper, f.eks. i form af et Charter for intelligent specialisering 2.0, som vil kunne supplere de eksisterende instrumenter, der anvendes til planlægning og gennemførelse i forbindelse med den lokale og regionale økonomiske udvikling;

14. minder om Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Horisont Europa: Det niende rammeprogram for forskning og innovation⁽⁷⁾, hvori udvalget indtrængende »opfordrer (...) til fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i den strategiske planlægning, der vil være bestemmende for gennemførelsen af Horisont Europa-programmet og i den forbindelse hensyntagen til strategier om intelligent specialisering«.

Aspekter ved de anvendte metoder for den regionale resultattavle for innovation (RIS)

15. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at ifølge rapporten fra 2018 om EU's resultater inden for videnskab, forskning og innovation er det vigtigt at kombinere forskellige typer aktiver med innovative elementer til at stimulere udvikling og anvendelse af nyskabelser, fra FoU til investeringer i IKT, udvikling af færdigheder og omstilling af ledelsesfærdigheder og organisatoriske færdigheder. I den sammenhæng bør der også tages større hensyn til rammebetingelser for innovation, investeringer i innovation, innovationsaktiviteter og virkninger af innovation, som ikke er baseret på FoU og teknologi. En »silotankegang«, der udelukkende er centreret om f.eks. isoleret udførelse af FoU eller IKT, udgør ikke et godt grundlag for en forståelse af kompleksiteten i innovationsprocessen⁽⁸⁾;

16. foreslår, at der gennemføres en udtømmende analyse for at finde ud af, om de aktuelle RIS-indikatorer er egnet til at måle innovation, eller om det tværtimod er nødvendigt at indarbejde nye indikatorer og skrotte andre. Ud over at være et nødvendigt tiltag kan integrationen af nye indikatorer, der er tilpasset intelligent specialisering, og som gør det muligt at analysere udviklingen af RIS3, være en meget nyttig ressource til fremme af det tværregionale samarbejde. Udvælgelsen af indikatorer bør, om muligt, være godt teoretisk funderet;

⁽³⁾ Se ERAC's udtalelse *Opinion on the future of the ERA* (kun på engelsk), Bruxelles, 23. januar 2020, ERAC 1201/20.

⁽⁴⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0deba00f-15f0-11e8-9253-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-91324356>.

⁽⁵⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ffbe0115-6cfc-11e7-b2f2-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search>.

⁽⁶⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/5b2811d1-16be-11e8-9253-01aa75ed71a1/language-en>.

⁽⁷⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 79.

⁽⁸⁾ Science, research and innovation performance of the EU, 2018, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/16907d0f-1d05-11e8-ac73-01aa75ed71a1/language-en>.

17. påpeger nødvendigheden af at indføre effektive indikatorer til at måle kønsforskellen for den regionale innovation i overensstemmelse med Regionsudvalgets egen efterlysning af kønsopdelte indikatorer inden for alle EU's politikområder. For at nå dette mål er det nødvendigt, at de foreslåede indikatorer indgår i de almindelige statistiske operationer af generel karakter på både nationalt niveau og EU-niveau, og at dette sker på koordineret vis, således at de relevante politikker kan udfoldes under sammenlignende hensyntagen til regionale tal med henblik på at befordre konvergens på EU-niveau;

18. understreger, at digitalisering har afgørende betydning for innovation og især for at fremskynde den økonomiske genopretning efter covid-19 i retning af bæredygtig vækst. Dette er nødt til at spille en stor rolle i den videre udvikling af RIS-indikatorerne;

19. peger på, at der i tilfælde, hvor der i nogle regioner ikke foreligger tilgængelige data, så vidt muligt bør sammensættes et instrument til indsamling af information, enten ved hjælp af spørgeskemaer eller ved hjælp af administrative registre. Informationerne kan også indsamles direkte af statistiske agenturer eller administrative strukturer på regionalt niveau, hvor sådanne findes. Dette nødvendige tiltag kan være en lejlighed til at integrere nye indikatorer vedrørende intelligent specialisering og europæiske prioriteter (den grønne pagt, digitalisering, industriel omstilling osv.), som kræver en særlig definition og registrering;

20. henstiller til, at man undgår at vælge indikatorer, som er indbyrdes tæt forbundne, og som indirekte måler det samme. Maksimal konvergens mellem indikatorerne både pr. medlemsstat og pr. region er også ønskelig;

21. anbefaler, at der hvor det er muligt anvendes mål for indikatorernes og slutindeksets variation. F.eks. ville variationskoefficienten for alle indikatorerne være et godt mål med henblik på evaluering af indikatorernes nøjagtighed i de forskellige regioner. Et konfidensinterval for slutindekset ville også gøre det muligt at vurdere, om de opståede forandringer er reelle eller ej;

22. anbefaler en analyse af, om de forskellige indikatorer bør vægte lige meget i slutindekset eller ej. Der kan overvejes forskellige procedurer for den nævnte vægtning (både statistiske og andre). Eftersom valget af vægtning har en meget stærk indflydelse på indekset og på den endelige klassifikation, er det vigtigt, at vægtningen er godt funderet og meget gennemsigtig. Det vil være hensigtsmæssigt med en analyse af følsomhed og usikkerhed for at vurdere forskellige forslag til vægtning;

23. anbefaler en analyse af årsagerne til manglen på regionale data for at undgå skævheder. Hvis datamanglen ikke er helt og aldeles tilfældig, vil det skævvride estimaterne. Det vil være hensigtsmæssigt at udforme procedurer for dataindsamling, som forebygger ovennævnte datamangel, og så der så vidt muligt er en jævn andel af disponible data i de analyserede regioner;

24. anbefaler med tanke på de forskellige regionale forudsætninger i de forskellige medlemsstater, en udtømmende analyse til brug i forbindelse med RIS 2021 af teknikken til regionalisering af »fællesskabets innovationsundersøgelse«, (CIS). Ifølge CIS er antagelsen, at den landsdækkende industritæthed i hvert land også går igen på regionalt niveau. Udvalget anbefaler navnlig, at man undgår at anvende en korigerende faktor ved beregningen af den endelige sammensatte indikator RIS, da en sådan forudsætter ensartede præstationer for de forskellige regioner i samme land og derfor er til skade for de mest innovative regioner i lande med moderate innovationsresultater;

25. anbefaler, at de anvendte kilder gøres mere tilgængelige, og at deres gennemsigtighed øges. De dataregistre, der anvendes til beregning af alle indikatorer (og følgelig af slutindekset) bør være tilgængelige, og det samme gælder formlerne eller værktøjet, der anvendes til beregningerne, så forskere kan reproducere de opnåede resultater og også bidrage til en forbedring af RIS. Det vil være af stor betydning at få afklaret, fra hvilke specifikke undersøgelser man har de »regionale CIS-data«, eller om det er undersøgelser, der, i bestræbelserne på at opnå en større gennemsigtighed, er udformet specielt med henblik på udarbejdelse af RIS. Ligeledes bør kilderne angives, når man anvender statistiske data om regionale forhold;

26. anbefaler, at man ud over de veletablerede datakilder for den regionale resultattavle for innovation også tester nye, ikke-traditionelle datakilder til måling af regional innovation og undersøger deres anvendelighed. F.eks. har OECD allerede i forbindelse med sine undersøgelser anvendt datamængder, som er blevet genereret fra virksomhedernes websteder ved hjælp af kunstig intelligens;

27. henstiller til, at der i forbindelse med RIS og sammen med de opstillede indekser sker en offentliggørelse af alle data i ubearbejdet form, dvs. uden standardisering hvor EU-normen = 100, uden konvertering af enheder og uden eliminering af skævheder.

Konsekvenser for udviklingen af regionale innovationspolitikker

28. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår et samarbejde med GD JRC, GD RTD og GD EAC for at øge anvendelsen af RIS i benchmarking og benchlearning i forbindelse med de regionale innovationspolitikker og især fremhæve de menneskelige og kreative aspekter af innovation samt dens sociale dimension;

29. peger på, at RIS er et vigtigt instrument til sammenligning af tendenserne i udkommet af de regionale innovationspolitikker, også selv om der ikke gøres rede for årsagerne til de variationer, som løbende ses i udviklingen;

30. fremhæver Det Fælles Forskningscenters rolle med hensyn til at benytte innovationslejligheder og andre avancerede metoder i den integrerede anvendelse af RIS og strategier for intelligent specialisering til at styrke europæiske partnerskaber for at sikre større lokal og regional indvirkning på gennemførelsen af aktiviteter under den grønne pagt og FN's verdensmål;

31. lægger særlig vægt på de virkninger, RIS har politisk set, og på den indflydelse, resultatavlen har på beslutningstagningen på det regionale område, samt dens potentiale for at bidrage til en optimering af de regionale økosystemer for innovation og den intelligente specialisering;

32. anbefaler, at der udvikles klare og forståelige synergier mellem RIS og andre instrumenter, som EU anvender, såsom Innovation Radar, Regional Innovation Monitor Plus, EU's indeks for regional konkurrenceevne, Det Europæiske Observatorium for Forskning og Innovation — Horisont 2020-faciliteten til understøttelse af politikker, Innobarometer, EU's resultatavle for industrielle FoU-investeringer, resultatavlen for digital omstilling, Business Innovation Observatory, det digitale økonomi- og samfundsindeks (DESI) og EU's resultatavle for innovation i den offentlige sektor. Desuden bør der skabes komplementaritet i forhold til fællesskabets innovationsundersøgelse (CIS) og indikatoren for innovationsresultater;

33. anbefaler større synergi mellem RIS og de konsekvensvurderinger, som udføres af Det Fælles Forskningscenter;

34. er opmærksom på, at RIS ikke er orienteret mod gennemførelse af strategier for intelligent specialisering, men er et redskab til generel vurdering af fremskridt over tid og er indikator for de regionale innovationssystemers styrker og svagheder. Udvalget mener dog, at Kommissionen med Regionsudvalgets støtte bør understøtte RIS med anbefalinger om EU-instrumenter, der kan medvirke til en forbedring af indikatorerne. RIS kan bruges som støtte ved fastsættelse af politiske prioriteter eller til fokusering af de strukturfondsmidler til forskning og innovation, som disse regioner tildeles på grund af deres store geografiske udstrækning og den store spredning inden for sektorerne, hvis regionerne på frivillig basis beslutter, at dette vil være hensigtsmæssigt;

35. opfordrer til, at der i synergi med andre initiativer som f.eks. Horisont-faciliteten til understøttelse af politikker, skabes koblinger mellem RIS-indikatorerne på den ene side og de relevante EU-politikker og -strategier samt resultaterne i forbindelse med deres gennemførelse på den anden. Dermed kan RIS blive et støtteredskab til brug ved forbedring af økosystemerne for innovation — i stedet for at være et eksklusivt overvågningsredskab. Det er tilrådeligt, at de indikatorer, der anvendes under de forskellige strukturfonde, især EFRU, er de samme eller supplerer dem, der anvendes i RIS. De eksisterende forskelle i indikatorer gør det undertiden vanskeligt at vurdere virkningen af de offentlige tiltag til fremme af innovation;

36. opfordrer til, at 2021-versionen af RIS kommer mere på højde med de nye prioriteter i programmeringsperioden for tiden efter 2020. Konkret anbefaler udvalget, at der, i samarbejde med Regionsudvalget, udarbejdes en oversigt over synergier mellem RIS og prioriteterne for det fælles forskningsrum⁽⁹⁾, Kommissionens prioriteter som f.eks. den grønne pagt og digitaliseringen, Kommissionens strategi for forskning og åben videnskab, den fremtidige strategiske plan for Horisont Europa samt udviklingen af de politiske mål for regionalpolitikken og deres kobling til strategierne for intelligent specialisering;

37. anser det for vigtigt at forstærke bestræbelserne på at undersøge koblingen mellem finansieringen fra strukturfondene og innovationspotentialet i EU's regioner for på den måde at imødegå innovationsefterslæbet;

38. peger på en række mere specifikke anbefalinger:

- mener, at der bør ske en overvejelse af effektivitetsaspektet. F.eks. kan en region, der investerer mange ressourcer i at forbedre sit innovationssystem, betegnes som ikke-effektiv (med hensyn til ressourceforbrug). Det kan også forekomme, at regioner med færre ressourcer afsat til innovation kan nå bemærkelsesværdigt høje effektivitetsniveauer
- peger på, at det fremgår af RIS, at de tættere befolkede områder har en tendens til at være mere innovative, men at der ikke angives noget om, hvilke foranstaltninger eller instrumenter EU bidrager med, for at de mindre tæt befolkede områder kan blive mere innovative
- anfører, at RIS heller ikke måler andre elementer, som kan være af betydning for regionerne, f.eks. hjerneflugt og ansvarlig innovation
- anbefaler, at der i 2021-versionen af RIS indføres et kapitel om virkningerne af brexit for EU's innovationsindikatorer
- foreslår, at der i lyset af covid-19-pandemien ses nærmere på spørgsmålet om at opbygge regional modstandsdygtighed gennem innovation i 2021-versionen af RIS. Det vil ligeledes være nyttigt at vurdere sårbarheden af de regionale strategier for intelligent specialisering i krisetider
- anbefaler, at der i forbindelse med RIS tages højde for de europæiske regioners forskelligartethed og det begrænsede datamanøvrerum, og at man sammen med de regionale (og nationale) statistiske kontorer sørger for at fastlægge fælles kriterier (og indikatorer) på europæisk plan;

39. anbefaler, at overvågnings- og evalueringssystemerne i tilknytning til strategierne for intelligent specialisering anvendes til at analysere nytteværdien og virkningen af regionale innovationspolitiske tiltag på en objektiv måde og til at opstille retningslinjer for beslutningstagningen på kort sigt;

40. minder om, at Kommissionen allerede nu gør brug af »innovationsprincippet« i forbindelse med udarbejdelsen af vigtige lovgivningsinitiativer, og at den opfordrer medlemsstaterne til at gøre en tilsvarende indsats med henblik på at muliggøre flere test og mere læring og tilpasning. Desuden bør offentlige politikker gøre bedre brug af eksisterende data og analyser⁽¹⁰⁾;

41. anbefaler en større inddragelse af Det Europæiske Regionsudvalg i arbejdet med forberedelserne til 2021-udgaven af RIS og i udbredelsen af resultattavlen blandt lokale og regionale myndigheder gennem igangværende initiativer som f.eks. platformen for videnuudveksling (KEP) og initiativet Science meets Regions.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁹⁾ https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC114345/jrc114345_adjusted_research_excellence_2018.pdf.

⁽¹⁰⁾ En ny europæisk dagsorden for forskning og innovation — Europas chance for at forme sin fremtid, COM(2018) 306 final.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025

(2020/C 440/16)

Ordfører:	Concepción ANDREU RODRÍGUEZ (ES/PES), leder af regionalregeringen i La Rioja
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025 COM(2020) 152 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. peger på, at retten til ligestilling mellem kønnene i form af ligebehandling og lige muligheder som omhandlet i artikel 8 i TEUF og i den europæiske søjle for sociale rettigheder bør sikres og fremmes i alle henseender;
2. bifalder Kommissionens meddelelse om *Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025* og de holdninger, politiske mål og foranstaltninger, strategien indeholder, og mener, at dette er et værdifuldt udgangspunkt for at skabe konkrete fremskridt på ligestillingsområdet i Den Europæiske Union;
3. bifalder det valgte tidspunkt, meddelelsen kommer på, nemlig sammenfaldet med 25-året for vedtagelsen af Beijingerklæringen og Beijinghandlingsprogrammet, som var den første universelle handlingsplan til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder. Anbefalingerne er stadig relevante i dag, og takket være deres bidrag til opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling, er ligestilling mellem kvinder og mænd et væsentligt element blandt alle de mange dimensioner, som en inkluderende og bæredygtig udvikling omfatter;
4. understreger vigtigheden af fælles forvaltning med deltagelse af EU og medlemsstaterne som nøgledeltagere, men fastholder betydningen af at inkludere og synliggøre lokale og regionale aktører og servicesektoren, idet disse er centrale parter i forvaltningen af de politikker, som får direkte konsekvenser for borgerne. Strategien også er en understregning af vigtigheden og værdien af samarbejdet mellem offentlige og private aktører i EU inden for dette forvaltningsområde;
5. anmoder om, at de lokale og regionale forvaltninger, på grund af deres kompetencer og den indsats, hvormed de udfolder disse kompetencer, anerkendes som strategiske partnere i forbindelse med udformning, gennemførelse og overvågning af strategien. De nødvendige ressourcer må sikres for at gennemføre strategien;
6. fremhæver betydningen af samarbejdet med civilsamfundets organisationer, kvindeorganisationer og de yngre generationer, eftersom de spiller en relevant rolle i forvaltningen af ligestillingspolitikkerne;
7. opfordrer — for at inddrage kønsaspektet i politikker, programmer og projekter — Kommissionen til at oprette en interinstitutionel arbejdsgruppe, som sikrer denne flerniveaustyring med det formål effektivt at tage højde for den indsats, der er nødvendig for at opnå reel kønligestilling;
8. bakker op om formelle møder mellem ligestillingsministre og ministre i Rådet for Den Europæiske Union, og at ordet »ligestilling« tilføjes Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik som i det syvende forslag til erklæring fra formandskabstrioen om ligestilling mellem kønnene undertegnet af Tyskland, Portugal og Slovenien;

9. fastholder vigtigheden af at anvende et tværsektorielt perspektiv, hvilket er nødvendigt for at inddrage personer, som befinder sig i en sårbar situation, i gennemførelsen af strategien, og som kan møde mange former for diskrimination på grund af handicap, alder, etnisk oprindelse, seksuel orientering, religion, tro eller kønsidentitet, hvoraf sårbare grupper som f.eks. migrantkvinder og LGTB+ skal nævnes. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til i højere grad at udvikle det tværsektorielle fokus og udarbejde en vejledning med henblik på lettere at kunne gennemføre dette fokus i planlægningen, forvaltningen og evalueringen af de offentlige politikker;

10. understreger behovet for at kombinere intersektionelle foranstaltninger med positive tiltag på sektormæssige områder, da der kun på den måde kan skabes fremskridt med den omfattende og effektive tilgang til kønsaspektet i forvaltningen af de offentlige politikker. Udvalget insisterer derfor på det helt afgørende i at have kvalificerede medarbejdere og/eller medarbejdere med specialviden om kønsaspektet og for permanent at fremme specifik uddannelse i kønsaspektet på alle områder, hvor der træffes beslutninger eller forvaltes offentlige politikker;

11. støtter op om, at inkluderende og diversificerede strategier såvel i den offentlige sektor som i den private er vigtige for at kunne håndtere de komplekse udfordringer og livssituationer, som kvinder står overfor i alle former. Der bør desuden sikres flere kvindelige ledere og deltagelse af flere kvinder i beslutningsprocesserne;

12. minder om, at strategien blev udviklet og offentliggjort før covid-19-udbruddet, der har resulteret i en folkesundhedskrise, og at genopretningen efter krisen kommer til at præge den videre udvikling af unionens politikker. Udvalget opfordrer derfor indtrængende til, at ligestilling fastholdes som en prioritet, og at kønsaspektet inddrages i såvel beslutningstagningen og foranstaltninger til bekæmpelse af pandemien som i forbindelse med de initiativer, der skal iværksættes som del af den økonomiske og sociale genopretning. Udvalget peger på, hvordan sundhedssektoren i forbindelse med sundhedskrisen har opnået fornyet anerkendelse som strategisk og systemisk vigtig sektor i vores samfund, og behovet for, at den betydeligt skæve køns- og aldersfordeling inden for denne sektor synliggøres. Udvalget mener desuden, at covid-19-krisen har gjort de eksisterende uligheder mellem kønnene endnu større, og opfordrer til en lige og inklusiv genopretning.

Fri for vold og stereotyper

13. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens anerkendelse af, at det at få sat en stopper for kønsbaseret vold er en af vores samfunds største udfordringer, og opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at ratificere Istanbulkonventionen som en grundlæggende forpligtelse til at bekæmpe, forebygge og retsforfølge vold mod kvinder;

14. opfordrer, ligesom Kommissionen, medlemsstaterne til at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 190 om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet;

15. opfordrer indtrængende Kommissionen til at medtage alle former for vold mod kvinder og piger i den såkaldte »eurokriminalitet«, der er omhandlet i artikel 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og til at uddybe problematikken om kønsbaseret vold i den strategi for ofres rettigheder, som Kommissionen vil præsentere i 2020, og som omhandler kvinder i sårbare situationer. Udvalget foreslår til dette formål at vedtage protokoller for politisamarbejde og retligt samarbejde i EU;

16. opfordrer Kommissionen til at vedtage lovgivning til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, unge og piger, der er i overensstemmelse med og supplerer EU-lovgivningen og folkeretten, og som berører alle former for vold, herunder vold på internettet, der risikerer at blive normen blandt yngre mennesker, og æresrelateret vold;

17. er enig med Kommissionen om behovet for at fremsætte en henstilling om forebyggelse af skadelige skikke som bl.a. kønslemlestelse og tvangsægteskaber, hvori man tydeligt og klart påviser behovet for effektive forebyggende og oplysende foranstaltninger rettet mod alle samfundets aldersgrupper og sektorer, styrker de offentlige ydelser og udviklingen af arbejdskraftens kvalifikationer og styrker adgangen til domstolsprøvelse, hvor der fokuseres på ofrenes interesser;

18. opfordrer til en struktureret inddragelse af regionale og lokale organisationer i EU-netværket om forebyggelse af kønsbaseret vold og vold i hjemmet, som etableres i forbindelse med strategien til udveksling af erfaringer med god praksis, finansiering af uddannelsesforanstaltninger samt udvikling af støttefaciliteter og af støtteydelse. Forebyggelse af vold med fokus på mænd, drenge og maskulinitet er helt afgørende;

19. påpeger, at nedlukningsforanstaltningerne som følge af covid-19-krisen har øget antallet af kendte tilfælde af kønsbaseret vold. Udvalget insisterer i den forbindelse på, at der er et presserende behov for at forstærke de relevante foranstaltninger til effektivt at hjælpe og støtte ofre for kønsbaseret vold, nemlig ved tilførsel af ressourcer til lokale og regionale organisationer, eftersom disse befinder sig i frontlinjen i kampen mod pandemien;

20. bifalder anerkendelsen af kønsbaserede stereotyper som en af de dybereliggende årsager til ulighed mellem kønnene. Udvalget understreger desuden nødvendigheden af at oplyse mere om foranstaltninger til og bedste praksis for bekæmpelse af stereotyperne såvel inden for formel og uformel uddannelse som på arbejdsmarkedet og inden for kommunikations- og reklameverdenen. Udvalget påpeger ligeledes endnu en gang behovet for at få mere klarhed over, i hvor forskellig udstrækning de enkelte årsager til diskrimination inden for disse kønsbaserede stereotyper, forekommer. Udvalget understreger navnlig uddannelsessystemets rolle og dermed uddannelse af undervisere i kønsaspekter som en afgørende drivkraft for forandring med henblik på at ændre de værdier, der ligger til grund for patriarkatet i retning af et samfund med reel kønsligestilling;

21. fremhæver den afgørende rolle, som alle mennesker i alle aldre — og især unge — har som agenter for en aktiv og ansvarlig udvikling med hensyn til ligestilling mellem kønnene på arbejdsmarkedet, i familien og på det personlige plan. Her har de lokale og regionale organisationer en helt central rolle at spille med hensyn til bevidstgørelse og uddannelse;

22. opfordrer til inddragelse af lokale og regionale organisationer i forbindelse med udformning og gennemførelse af oplysningskampagner og kommunikation på europæisk plan med henblik på bekæmpelse af kønsbaserede stereotyper, og understreger behovet for at sætte særligt fokus på de unge, eftersom disse udgør en helt afgørende part i forandringerne;

23. gør opmærksom på, at når det gælder sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, er der ikke kun behov for undersøgelser vedrørende kønsaspektet, men også for udveksling af bedste praksis, universel adgang til tjenester inden for familieplanlægning, seksuel og reproduktiv sundhed eller udvikling af oplysningstiltag og ikkedømmende uddannelse i emnet med et positivt og inkluderende fokus.

Et velfungerende samfund med ligestilling mellem mænd og kvinder

24. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver behovet for at bekæmpe den vertikale og horisontale forskel mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, eftersom de mindst ansatte og dårligst betalte job i høj grad besættes af kvinder, og der ses også her en tydelig forskel på mænds og kvinders løn og pensioner. Der bør desuden gøres en indsats for at sikre, at arbejdslivet for kønsminoriteter også udvikler sig i en positiv retning;

25. ser med forventning frem til Kommissionens næste forslag om gennemsigtige lønforhold, hvilket bør bidrage til at kunne påvise og efterfølgende eliminere lønforskellene mellem kønnene og i sidste ende pensionsforskellen. Selv om fastsættelse af lønninger er en national kompetence, bør princippet om lige løn for lige arbejde anvendes fuldt ud ved hjælp af foranstaltninger, der behandler klausuler om hemmelige lønaftaler, årlige lønkontroller og arbejdstageres ret til at bede deres arbejdsgiver om kønsspecifikke lønoplysninger;

26. støtter Kommissionens krav til medlemsstaterne om hurtigst muligt at gennemføre direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv i den nationale lovgivning, således at mænd og kvinder kan trives på lige fod såvel på det personlige plan som på det arbejdsmæssige plan, og om at direktivet skal sikre lige og delt ansvar;

27. bakker op om behovet som omhandlet i strategien for at fremme en lige fordeling af såvel lønnede som ulønnede plejeopgaver med det formål at sikre kvinderne økonomisk uafhængighed. Udvalget opfordrer EU til at revidere og udvikle Barcelonamålene, gøre dem obligatoriske og indføre støttemål, der rækker længere (Barcelona+), for at imødekomme de behov for pleje, der findes i samfund med en aldrende befolkning, og anerkende, at sundhedsområdet er stærkt domineret af kvinder, som ikke honoreres i forhold til den samfundsmæssige værdi;

28. opfordrer Kommissionen til at overveje en EU-plejeaftale i stil med ungdomsgarantien med det formål at imødekomme behovene for pleje som led i en rettighedsbaseret tilgang, hvor plejetjenester sættes i centrum for den økonomiske virksomhed, og hvor investeringerne i sundhed og pleje øges i tråd med strategien for velfærdsøkonomien. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde husarbejdernes krav til arbejdsvilkår i ILO-konvention nr. 189;

29. finder det relevant, at strategien indeholder en særlig henvisning til den territoriale dimension og navnlig til landdistrikter og områder, som på grund af deres særlige karakter er tyndt befolkede. Udvalget fremhæver desuden den væsentlige rolle, som kvinderne spiller i landdistrikterne som afgørende faktor for den territoriale, økonomiske og sociale udformning. Udvalget finder det helt afgørende at styrke kvindernes deltagelse og lederskab i de lokale aktionsgrupper og netværk for landdistriktsudvikling. Udvalget henviser til, at der netop i landdistrikterne bør udbygges omsorgs- og plejeydelser for børn og omsorgskrævende slægtninge;

30. glæder sig over, at strategien understreger behovet for at udligne kønsopdelingen inden for den digitale omstilling og innovation ved at øge andelen af kvinder på uddannelser og beskæftigelser inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvidenskab, kunst og matematik samt IKT, og udvalget opfordrer til, at der også tages fat på nye former for kønsdiskriminering på internettet og på arbejdspladsen, som forekommer i visse partiske systemer for kunstig intelligens. Udvalget fremhæver i den henseende betydningen af kønsbevidst programmering og opfordrer til ligelig deltagelse af alle køn i udformningen, gennemførelsen, evalueringen og debatten om etik og normer med hensyn til teknologier relateret til kunstig intelligens. Udvalget er enig i vigtigheden af, at stadig flere kvinder skal beskæftiges inden for den digitale verden og innovation, eftersom det er helt centrale sektorer under omstilling i vores samfund. Udvalget gentager i forlængelse heraf behovet for permanent at sikre lige adgang til uddannelse og læring, når det gælder hensigtsmæssig og sikker brug af de nye teknologier og sociale netværk;

31. opfordrer i forbindelse med anvendelsen af direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv til at gennemføre en kønspecifik analyse af de vanskeligheder, som utallige familier i hele EU har oplevet under covid-19-krisen i forbindelse med at skulle forene telearbejde med pleje- og pasningsopgaver. Det er vigtigt at være opmærksom på eventuelle regler for telearbejde og fjernarbejde, så kvinderne ikke sendes tilbage til familien og hjemmet. Udvalget påpeger, at det er særlig vigtigt at være opmærksom på de familiesituationer, hvor det er sværest at forene arbejdsliv og privatliv, såsom familier med en enig forælder, der i de fleste tilfælde er en kvinde;

32. henleder opmærksomheden på, at det i hele EU har været kvinderne, der arbejdede i frontlinjen under covid-19-pandemien (sundhedspersonale, personale til pasning og pleje af børn og ældre, husarbejdere og ansatte i detailhandlen, osv.), hvilket til gengæld har gjort dem mere udsatte for smitte. Udvalget påpeger desuden, at disse fag er blandt de mindst ansatte og dårligst betalte i EU. Udvalget opfordrer derfor til, at man i forbindelse med foranstaltningerne til bekæmpelse af arbejdsløshed og usikre ansættelsesforhold tager højde for den ulige repræsentation af mænd og kvinder i de job, som har vist sig helt afgørende for nødberedskabet under pandemien, navnlig på plejeområdet. Det bør heller ikke glemmes, at meget plejearbejde og husarbejde udføres af migrantkvinder, som dermed rammes dobbelt så hårdt. Der er behov for et kønsperspektiv i genopretningsplanerne og for at støtte kvindelige virksomhedsejere og deres virksomhedsprojekter samt kvinder i lederstillinger, idet den øgede byrde ved telearbejde understreges;

33. opfordrer Kommissionen til at analysere og se på, hvordan covid-19 vil påvirke ligestillingen mellem kønnene på både kort og lang sigt. Kvinder og mænd har forskellige erfaringer med pandemien. Der er et stort behov for kønsopdelte data for fuldt ud at forstå, hvordan kvinder og mænd påvirkes af virusen, ikke kun med hensyn til de personer, der er ramt af sygdommen eller står i frontlinjen af sundhedskrisen, men også til virkningerne på økonomien, uddannelsesområdet, fordelingen af pleje- og omsorgsarbejde og omfanget af vold i hjemmet.

Ligestilling i beslutningsprocesser

34. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at kvinder bestrider en lavere andel af stillinger, hvor der træffes beslutninger, og understreger, at kun 15 % af borgmestre er kvinder, 21 % af stillingerne i de regionale forvaltninger er besat af kvinder, at der kun er 35 % kvinder i de regionale parlamenter og kun 23 %⁽¹⁾ i Regionsudvalget. Udvalget beklager, at disse tal ikke er nævnt i strategien, for det ville medvirke til at synliggøre den eksisterende forskel, lokalt og regionalt, på området;

35. beder Kommissionen om at opfordre medlemsstaterne til at organisere og støtte initiativer til styrkelse af kvinders stilling i lokale og regionale valg og tackle den forskelsbehandling og de vanskeligheder, som kvinder møder i disse processer, herunder stereotyper og sociale normer, som fører til, at kvinders lederskab nedvurderes i forhold til mænds. Det er ligeledes afgørende at støtte kvinder i at stille op til kommunal- og regionalvalg;

36. minder om behovet for at tage konkret fat på problemet med den vold, som udøves mod kvinder, der er valgt ind i politik, og kvinder i det offentlige liv, herunder onlinetrusler på sociale medier, hvilket rammer og påvirker kvinders mulighed for at deltage på lige vilkår i politik og i det offentlige liv;

37. opfordrer til, at EU-institutionerne og herunder Regionsudvalget vedtager adfærdskodekser, som fremmer ligelig deltagelse af kvinder og mænd i institutionernes sammensætning og ledende stillinger med det endelige mål at opnå lige mange kvinder og mænd blandt Regionsudvalgets medlemmer;

38. opfordrer udvalget til at medtage vedtagelse og gennemførelse af adfærdskodeksen i sine prioriteter de næste år og opfordrer til, at der gennemføres et årligt eftersyn af ligestillingsprincippet i form af årsrapporter, der analyserer de vedtagne foranstaltninger (for at sikre en lige fordeling i forbindelse med diverse tiltag og rapporter). Resultaterne bør meddeles på den plenarforsamling, der afholdes tættest på den internationale kvindedag;

39. opfordrer til, at lokale og regionale organisationer deltager i programmet for gensidig læring om ligestilling mellem mænd og kvinder for at fremme udvekslingen af erfaringer med bedste praksis og opfordrer til at fremme særuddannelses tiltag om kønsaspektet på alle niveauer og at indføre en professionel funktion af ligestillingsaktør;

40. peger på, at EU-plattformen for mangfoldighedsschartre har et stærkt fokus på den private sektor, hvilket kan åbne for deltagelse af de lokale og regionale myndigheder og dermed adgang til de erfaringer og bedste praksis fra de forskellige myndighedsniveauer og forskellige territorier i EU. Udvalget foreslår at indlemme EU's charter om ligestilling mellem kvinder og mænd på lokalt plan i mangfoldighedsschartrene.

Kønsaspektet i politikker og budgettet

41. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at der er et kønsaspekt i de store udfordringer, som EU i dag står overfor. Udvalget mener imidlertid ikke, at der er taget klart og tilstrækkeligt højde for kønsaspektet i EU's politikker eller budget;

42. opfordrer indtrængende til, at strategien mere klart forbindes med EU's vigtigste politiske prioriteter og især strategierne for omstilling til en klimaneutral økonomi, den digitale omstilling og den demografiske udfordring. Udvalget minder om, at disse strategiske EU-prioriteter i kønsmæssig henseende rummer betydelige skævheder, som det er vigtigt at bekæmpe, for at vores samfund kan opnå positive resultater med dekarboniseringen, digitaliseringen eller integrationen af den territoriale dimension;

43. støtter anvendelsen af metoder til udarbejdelse af budgetter, der inkluderer et kønsperspektiv, for den kommende flerårige finansielle ramme 2021-2027. Bestemmelserne om EU-finansiering bør revideres for at nå strategiens mål og formål, og et konkret mål for ligestilling mellem mænd og kvinder bør indarbejdes i alle de finansieringsprogrammer samt en konditionalitetsmekanisme, som sikrer ligestilling ved fastsættelse af kønsspecifikke mål og strategier for adgang til finansiering. Udvalget fremhæver i den forbindelse Det Europæiske Semesters og retsstatsrapportens potentiale til at overvåge udfordringerne inden for kønsligestilling gennem de landespecifikke henstillinger og ved at indføje specifikke foranstaltninger i de nationale reformprogrammer og de nationale genopbygnings- og resiliensprogrammer;

⁽¹⁾ Pr. 5. juni 2020.

44. forsvarer behovet for at styrke overvågningsrammerne for gennemførelse af strategien med effektive indikatorer til måling og evaluering af virkningen på ligestilling mellem kønnene samt fastlæggelse af tidsplaner og regnskabsmetoder. Udvalget understreger vigtigheden af at udarbejde årsrapporter, som medtager alle medlemsstaternes fremskridt på ligestillingsområdet og de lokale og regionale myndigheders erfaringer med bedste praksis. Udvalget påpeger desuden behovet for at indføre kønsadskilte og kønsspecifikke indikatorer i forbindelse med alle EU's offentlige politikker og at indarbejde en international tilgang for at kunne behandle aspekter som alder, seksuel identitet, type af handicap, indvandrerstatus eller dimensionen by-landdistrikt;

45. opfordrer til inddragelse af Regionaludvalget i arbejdsgruppen for ligestilling mellem mænd og kvinder, som Kommissionen har oprettet for nylig til at overvåge, om kønsaspektet integreres effektivt i alle politikker og programmer;

46. beder om, at Regionsudvalget får en officiel støtterolle med henblik på at styrke Det Europæiske Ligestillingsinstituts (EIGE) kapacitet til at forbedre og standardisere dataindsamling og analyse af data opdelt efter køn og kønsspecifikke indikatorer, især når det gælder aspekter som kvinders og mænds repræsentation i beslutningstagningen på lokalt og regionalt plan;

47. opfordrer medlemsstaterne og deres regionale og lokale myndigheder til at styrke kønsperspektivet i de nationale og regionale statistiksystemer med henblik på pålidelige og regelmæssige data i overensstemmelse med ikke bare EIGE, men også Eurostat;

48. minder om, at covid-19-krisen har en klar kønsdimension, hvorfor det er helt afgørende, at der indarbejdes et kønsaspekt i genopretningsfonden ved hjælp af konsekvensanalyser og anvendelse af kønsorienterede budgetprincipper i alle fondene.

Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i hele verden

49. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det for at kunne udrydde fattigdom er nødvendigt at sætte en stopper for kønsuligheden. Den økonomiske og den kønsbaserede ulighed er indbyrdes forbundne, og EU må ikke lade nogen i stikken. Ligestilling mellem kønnene er ikke kun et af bæredygtighedsmålene, men også et tværgående element i hele 2030-dagsordenen;

50. understreger, at EU's optræden udadtil bør leve op til Unionens juridiske forpligtelser til at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelsen af kvinders stilling i Unionens internationale forbindelser og i forbindelse med handels-, naboskabs- og udvidelsespolitikker, især ved forhandlinger om tiltrædelse, associeringsprocesser og i forbindelse med asyl- og migrationspolitikker. Udvalget bemærker, at det i henhold til artikel 208 i TEUF om princippet om samhørighed i udviklingspolitikkerne er et krav, at bæredygtighedsmålene og EU's handlingsplan om ligestilling og styrkelse af kvinders position indarbejdes i forbindelse med udviklingssamarbejdet;

51. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan man kan benytte EU's handelspolitik til at fremme kvinders rettigheder og kvinders deltagelse i økonomien uden for EU's grænser;

52. opfordrer EU-institutionerne til at intensivere samarbejdet med tredjelande for at tilskynde dem til at vedtage nationale love, der forbyder kvindelig kønslemlæstelse^(?);

53. fremhæver potentialet ved decentraliseret samarbejde til fremme af demokratisk og retfærdig udvikling i hele verden samt behovet for at udligne forskellene i finansiering af ligestillingen mellem kønnene inden for rammerne af den officielle udviklingsstøtte;

(?) Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2020 om en EU-strategi for udryddelse af kvindelig kønslemlæstelse i hele verden (2019/2988(RSP)).

54. peger på, hvordan covid-19 har forstærket alle eksisterende uligheder, hvilket har ramt piger, unge og kvinder i udviklingslandene meget direkte, da de har mistet deres job, hvilket igen begrænser deres deltagelse i det offentlige og politiske rum og betyder, at de påtager sig familiens plejeopgaver og fanges i situationer, hvor der forekommer kønsbaseret vold. Udvalget mener, at strategien er et nødvendigt redskab til at ændre disse forhold.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske klimapagt

(2020/C 440/17)

Ordfører:	Rafał Kazimierz TRZASKOWSKI (PL/EPP), borgmester i Warszawa
Basisdokument:	Brev fra Maroš Šefčovič af 11. marts 2020, næstformand, Kommissionen

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Opfyldelse af den europæiske grønne pagts målsætninger i tiden efter covid-19

1. bifalder Kommissionens forslag om at oprette en europæisk klimapagt med det sigte at inddrage borgerne og deres lokalsamfund i planlægningen af klima- og miljøindsatsen gennem konkrete tiltag i lokalområdet, fremme en åben dialog med alle aktører, udvikle synergier, udbygge beredskabet og iværksætte klimatiltag. Udvalget mener, at pagten bør udvikles som et innovativt styringsinstrument, der åbner mulighed for tovejskommunikation, samarbejde og informationsudveksling på tværs af niveauer, sektorer og territorier med henblik på at forbedre effektiviteten og legitimiteten af EU's klimapolitik;
2. gør opmærksom på, at en »pagt« almindeligvis betegner en forpligtelse mellem ligeværdige partnere til fælles og gensidig gavn og opnåelsen af fælles mål. Udvalget gentager derfor, at de lokale og regionale myndigheder er parate til at arbejde i et partnerskab med EU-institutionerne, medlemsstaterne og alle relevante interessenter i klimapagten for i fællesskab at forfølge målene om klimaneutralitet og gennemførelse af FN's mål for bæredygtig udvikling. Med den fælles tilgang under pagten bør man imidlertid ikke overse, at de eksisterende udfordringer som følge af klimaforandringerne varierer fra område til område i EU. De fælles mål bør derfor afspejle de konkrete geografiske behov, bl.a. på basis af en systematisk vurdering af disse behov og karakteristika;
3. understreger, at covid-19-pandemien og den deraf følgende økonomiske krise formentlig vil tvinge os til at fuldende den oprindelige vision for klimapagten. Udvalget insisterer dog på, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at den aktuelle krise ikke forsinkes, men i stedet bruges som en anledning til at accelerere den nødvendige omstilling af Den Europæiske Union til klimaneutralitet, hvilket bl.a. betyder et mål om CO₂-reduktion på 55 % frem til 2030;
4. gentager sit tilsagn om at betragte FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling som en integreret del af den grønne pagt og bifalder derfor, at FN forstår den sociale dimension som en integreret del af bæredygtighed sammen med klima- og naturbeskyttelsesforanstaltningerne. Social deltagelse skal være en mulighed for hele den europæiske befolkning. Ud over social sikring betyder dette især ligestilling mellem kønnene, adgang til uddannelse af god kvalitet og sikring af et sundt liv for alle uanset alder. Det skal samtidig understreges, at en forpligtelse til de 17 verdensmål indebærer samarbejde med vores partnere uden for EU på grundlag af netop disse værdier;
5. betoner, at klimapagten først og fremmest bør være en katalysator for samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og EU-institutionerne. Den bør være et innovativt styringsredskab for udvikling af idéer, kanalisering af oplysninger fra marken ind i EU's beslutningstagning, forbedring af gennemførelsen af EU-politikker og koordinering af tiltag for at bekæmpe klimaforandringerne og samtidig tackle den økonomiske krise, som covid-19-pandemien har udløst. Foranstaltningerne for at sætte gang i økonomien bør dels øge samfundets modstandsdygtighed, dels fremme dekarboniseringen af økonomien med opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050 som målet. Det bør analyseres, hvilke konsekvenser alle de politikker, der udvikles, har for klimaet og miljøet;

6. fremhæver, at klimapagten bør give en saltvandsindsprøjtning til de forpligtelser, der allerede er indgået på lokalt niveau af lokale aktører (SMV'er, skoler, lokale myndigheder, universiteter osv.) og give grundlag for indgåelse af nye forpligtelser, så Europa kan blive det første klimaneutrale kontinent i 2050;

7. understreger derfor, at klimapagten også bør fungere som et »paraplyinitiativ« med egen branding af eksisterende og fremtidige lokale klimapagter⁽¹⁾ eller lokalt drevne partnerskaber, der sammen med civilsamfundet, erhvervslivet og andre relevante interessenter arbejder hen imod klare klimamål. Den bør gøre det nemmere at skabe støtte i befolkningen til klimapolitikker, lette udvekslingen af bedste praksis, kopiere og opskalere de mest succesrige europæiske initiativer og fremme indgåelsen af lokale klimapagter i hele EU;

8. glæder sig over Kommissionens udtrykkelige tilsagn om at være særlig opmærksom på regionerne i den yderste periferi i den europæiske grønne pagt under hensyntagen til deres sårbarhed over for klimaforandringer og naturkatastrofer og deres enestående aktiver såsom biodiversitet og vedvarende energikilder og afventer med interesse vedtagelsen af særlige foranstaltninger med henblik herpå;

9. gentager sit tilsagn om at støtte Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder med henblik på at gennemførelsen bliver vellykket, og især at klimapagten bliver et effektivt redskab, der kan bistå de lokale og regionale myndigheder i dette ambitiøse projekt og sikre dem en proaktiv rolle. Udvalget gør opmærksom på, at den innovative, tværgående tilgang i den grønne pagt og den økonomiske genopretning kræver en helt ny tilgang til de lokale og regionale myndigheders kapacitetsopbygning, hvor alle sektorer er omfattet, og hvor målet er en mere integreret forvaltning. Klimapagten bør være anledningen til at udvikle en kultur, som er præget af den grønne pagt hos alle lokale og regionale myndigheder, og til at udvikle borgernes bevidsthed og engagement i alle de relevante politikområder;

10. fremhæver, at den aktuelle sundhedskrise som følge af covid-19-pandemien endnu en gang viser, at de lokale og regionale myndigheder overalt i Europa er vigtige beslutningstagere og leverandører af offentlige tjenester, når det gælder den første reaktion på lokale behov og udfordringer, ikke mindst i en tid med en global krise. Udvalget gør opmærksom på, at lokalsamfundene og borgerne igen må indtræde i rollen som vigtige partnere i planlægningen af klimaindsatsen og beskyttelsen og genopretningen af deres miljø, en rolle, som er blevet hæmmet af den tiltagende globalisering og industrialisering, som alt for ofte bygger på en ikkebæredygtig anvendelse af de begrænsede ressourcer;

11. foreslår, at der anvendes eksempler på bedste praksis i kampen mod klimaforandringerne på lokalt og regionalt plan, f.eks. Under2Coalition — en verdensomspændende gruppe af subnationale myndigheder, der samler mere end 220 delstater, provinser, regioner og kommuner — med henblik på at udnytte de erfaringer, der allerede er gjort med at udvikle langsigtede klimastrategier, og betragte udveksling af erfaringer med fremgangsrigte metoder, innovative løsninger og værdifuld indsigt fra sådanne initiativer som en integreret del af klimapagten;

12. bifalder Kommissionens meddelelser om EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa og Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation og gentager sin støtte til EU-politikken om klimaneutralitet, der er en nødvendig og banebrydende politik, som skal sikre Europa en bæredygtig fremtid. I en situation med en igangværende pandemi må politikken for klimaneutralitet og territorial modstandsdygtighed udgøre ryggraden i en klimaneutral genopretningsstrategi, således at det sikres, at alle de midler, der investeres i genopretningen af Europas økonomier, også er stærkt medvirkende til at fremskynde omstillingen til klimaneutralitet og beskyttelse af biodiversitet og fremme den territoriale modstandsdygtighed inden for de fastlagte rammer;

⁽¹⁾ Se f.eks. lokale klimapagter i byer som Stockholm, Rotterdam, Amsterdam og Nantes.

13. gentager, at veludformede politikker for at bekæmpe klimaforandringerne kan åbne op for økonomiske muligheder. Opnåelse af klimaneutralitet kan ifølge Kommissionen indebære en forøgelse af EU's BNP med 2 % frem mod 2050, besparelser på omkring 200 mia. EUR om året i sundhedsudgifter og skabelse af 1 million arbejdspladser i den grønne økonomi. Disse muligheder vil sandsynligvis blive endnu mere relevante i lyset af de nye forbindelser mellem den aktuelle pandemi og risikoen for fremtidige pandemier, miljøforringelse, tab af biodiversitet og virkningerne af klimaforandringerne. Udvalget glæder sig derfor over, at et af de prioriterede indsatsområder i klimapagten bliver træplantning, naturgenopretning og forgrønnelse af byområder, og opfordrer til, at det også kommer til at omfatte grøn infrastruktur samt tiltag rettet mod vandbesparelse og sikring af cirkularitet i vandøkonomien;

14. fremhæver, at ingen borgere må lades i stikken under de ekstraordinære omstændigheder, vi oplever som følge af pandemien. Både klimaindsatsen og genopretningsinstrumenterne må nu mere end nogensinde før nå ud til såvel byerne og landområderne som til alle sektorer af økonomien, navnlig når det gælder de traditionelle produktionssektorer, der har lidt mest som følge af foranstaltningerne til bekæmpelse af covid-19-pandemien. Udvalget glæder sig i den forbindelse over det bebudede renoveringsbølgeinitiativ, der skal forbedre energieffektiviteten i offentlige og private bygninger og samtidig skabe job og styrke byggesektoren;

15. gør gældende, at de lokale og regionale myndigheder bør have direkte adgang til EU-midler (fra EU-budgettet men også fra andre europæiske finansielle institutioner såsom EIB) både til genopretningen efter den økonomiske krise, som covid-19 har udløst, og til at bekæmpe klimakrisen. Mere konkret bør der oprettes yderligere instrumenter, som giver direkte adgang til EU-midler såsom faciliteten for europæiske byer under Horisont 2020-programmet, nyskabende foranstaltninger i byerne under EFRU (artikel 8) eller det fremtidige europæiske initiativ for byområder efter 2020 under EFRU-/Samhørighedsfondsforordningen (artikel 10), især for projekter med forbindelse til den grønne pagt;

16. mener i denne forbindelse, at klimapagten bør fremme direkte adgang til EU-midler for de lokale og regionale myndigheder til bæredygtige tiltag under den nye flerårige finansielle ramme i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Udvalget beder specifikt om direkte adgang til midler bevilget inden for rammerne af CEF. I den henseende opfordrer det til, at 10 % af den nye EFRU øremærkes til bæredygtig byudvikling. Det foreslår, at politikken for klimaneutralitet udvikles med et eget budget inden for den fremtidige FFR i stil med landbrugs- og regionalpolitikkerne og med direkte adgang til midler for byer og regioner, som vælger den grønne genopretning;

17. er enig i konklusionerne fra missionsudvalget for »klimaneutrale og intelligente byer under Horisont Europa« om at yde yderligere støtte til 100 europæiske byer i deres systemiske omstilling mod klimaneutralitet i 2030 med midler fra både Horisont Europa, de europæiske struktur- og investeringsfonde, Fonden for Retfærdig Omstilling, vigtige projekter af fælles europæisk interesse, InvestEU og andre EU-instrumenter;

18. mener, at RU og EIB bør være tætte partnere til medlemmerne af klimapagten og bistå Kommissionen i at gøre den egnet til formålet og tilgængelig for alle lokale og regionale myndigheder uanset størrelse, geografisk placering eller socioøkonomiske forhold;

19. opfordrer Kommissionen til at genoverveje fokusområderne med henblik på at afpasse klimapagten og den klimaneutrale genopretningsstrategi efter hinanden. Klimapagten bør have fokus på en bredere vifte af tiltag, som bør være bestemt af, hvilke projekter der er klar til at blive gennemført, og de konkrete behov i de forskellige lokalsamfund;

20. gør opmærksom på, at underskriverne af borgmesterpagten om klima og energi i deres bæredygtige energi- og klimahandlingsplaner har en imponerende række af foranstaltninger, som straks kan finansieres og gennemføres, og at mange andre former for klima- og miljørelateret samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og individuelle lokale og regionale myndigheder har lignende planer, der kan bruges til samme formål. RU er parat til at støtte udviklingen af dette initiativ yderligere og arbejde sammen med Kommissionen og kontoret for borgmesterpagten for at sikre øget politisk opbakning og en større integration af borgmesterpagten i de nationale energi- og klimarammer;

21. understreger, at de lokale og regionale myndigheder støtter en ambitiøs omstilling til ren, økonomisk overkommelig og sikker energi, og foreslår, at der fremmes en permanent dialog om den grønne pagt på flere niveauer med lokale og regionale myndigheder og andre interessenter inden for rammerne af klimapagten og med brug af pagtens redskaber;

22. mener, at tilgængelighed af ren energi er forbundet med to centrale udfordringer: den skal være konkurrencedygtig på pris og let at få adgang til. Den tekniske udvikling mindsker omkostningsgabene i forhold til andre energikilder, mens de lokale og regionale myndigheder er centrale for at fremme ordentlig adgang til den rette infrastruktur. Derfor er der behov for en hurtig adgang til økonomisk støtte for de lokale og regionale myndigheder, som har forpligtet sig til klimamodvirknings- og -tilpasningstiltag. Klimapagten bør være en hjælp til at forstå de vigtigste behov hos lokale og regionale myndigheder med forskellige forhold og på grundlag af deres erfaringer udvikle de rette værktøjer for støtte fra EU-niveau. RU er i den forbindelse parat til at samarbejde om konkrete tiltag og initiativer med Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder for at forbedre adgangen til ren energi i hele EU;

23. mener, at et af klimapagten vigtigste fokusområder bør være renoveringsbølgeinitiativet, som kan blive et af de centrale elementer i en bæredygtig genopretning som bebudet i Kommissionens meddelelse om Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelse til den næste generation. På dette område er det særligt vigtigt at oprette fælles initiativer mellem den offentlige og private sektor, og de lokale og regionale myndigheder er centralt placerede til at informere borgerne om fordelene og de eksisterende støtteinstrumenter til renovering af deres huse. De kan gå foran med et godt eksempel, støtte de lokale virksomheder ved at sætte dem i forbindelse med den nødvendige ekspertise på forskellige niveauer og udvikle værktøjer, der giver adgang til økonomisk bistand fra nationale midler og EU-midler. Derudover bør de lokale og regionale myndigheder også vise vejen ved renovering af offentlige bygninger og især fremme af energirenovering af socialt boligbyggeri og andre offentlige boliger;

24. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder som det første led (regioner med en biobaseret økonomi) og det sidste led i en bæredygtig og cirkulær økonomi (affaldshåndtering, genanvendelse) bør deltage i udviklingen og gennemførelsen af de relevante politikker. Af den grund og fordi disse spørgsmål er særligt vigtige for borgere og virksomheder, understreger udvalget, at klimapagten kan benyttes til at rette lyset mod de konkrete områder, hvor der er behov for støtte;

25. efterlyser endvidere en permanent dialogmekanisme mellem Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg om renoveringsbølgeinitiativet;

26. mener, at EU-institutionerne bør bistå de lokale og regionale myndigheder med at omlægge den offentlige transport til elektrificering og udnyttelse af andre bæredygtige brændstoffer på en bæredygtig måde frem mod 2030 som et led i opnåelse af målet om klimaneutralitet og som et redskab til bekæmpelse af den økonomiske krise;

27. mener på baggrund af omfanget af de lokale og regionale myndigheders kompetencer, at de vigtigste politikområder for EU's indsats i forbindelse med klimapagten — ud over bæredygtig mobilitet — er energieffektivitet i bygninger, vedvarende energi, den cirkulære økonomi (herunder vand og affald), fremme af et ansvarligt og bæredygtigt forbrug, genopretning af natur og biodiversitet og udvikling af grøn og blå infrastruktur, navnlig i byerne, samt fremme af bæredygtig, imødekommende og inklusiv turisme. Lagt oveni potentialet for at nedbringe drivhusgasudledningen vil der her kunne skabes muligheder for nye job af høj kvalitet, udvikling af FUI og forbedring af borgernes sundhed og trivsel med deraf følgende nedsatte sundhedsudgifter i EU. Endvidere vil det være hensigtsmæssigt, hvis udfordringer som forøgelse af vandbindingen, nedbringelse af vandforbruget og etablering af områder til beskyttelse af biodiversiteten inkluderes i disse politikker;

28. er klar over, at indførelsen af grønne kriterier i offentlige udbud og finansiering, der betinges af en mindskelse af drivhusgasudledningen, vil udgøre et betydeligt incitament, der vil bidrage til den nødvendige omlægning af den økonomiske model og dermed fremme opnåelsen af den grønne pagts mål. I den henseende bør klimapagten omfatte specifikke aktiviteter vedrørende udvikling af relevante kriterier og målinger og støtte til de lokale og regionale myndigheder (også de mindre lokale og regionale myndigheder, hvor kompleksiteten af udbudslovgivningen ofte udgør en alvorlig hindring for investeringer) med henblik på anvendelse heraf, og EU og de nationale myndigheder bør tilskyndes til at forenkle reglerne, yde teknisk bistand, når det er nødvendigt og udvikle relevante kriterier og krav til miljøvenligt design. Udvalget opfordrer EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at formulere og videreudvikle egne tilsagn om mindskelse af drivhusgasudledningen i deres forvaltning. Klimapagten kan potentielt udgøre en støtteramme herfor;

29. fremhæver, at stadig flere studier påviser forbindelsen mellem sundhed og miljøbeskyttelse ⁽²⁾, herunder mindskelse af luftforureningen, og udvalget opfordrer kraftigt Kommissionen til at inkludere en sundhedsdimension i grundlaget for den grønne pagt, i første omgang med en europæisk strategi for sundhed, miljø og klimaforandringer med WHO's strategi som model ⁽³⁾. Klimapagten og dens rolle med hensyn til at nå ud til borgerne og civilsamfundet kan være et vigtigt redskab til at øge bevidstheden om denne forbindelse og opbygge momentum til at inddrage disse dimensioner i den relevante politikudformning på alle niveauer;

30. foreslår i forbindelse med EU-strategien for brint med henblik på et klimaneutralt Europa (COM(2020) 301 final), at klimapagten også støtter udviklingen af en brintøkonomi med brug af grøn brint baseret på vedvarende energi i regioner og byer (se COR 2020/549);

31. opfordrer kraftigt alle EU-institutioner og medlemsstater til fortsat at arbejde mod et ambitiøst sæt af nye nationalt bestemte bidrag. Udvalget understreger endvidere vigtigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i EU i denne proces gennem indførelse af et system med lokalt bestemte bidrag som supplement til de nationalt bestemte bidrag og etablere en stærkere forbindelse mellem de lokale/regionale, nationale og europæiske mål med udgangspunkt i det arbejde, der gøres inden for rammerne af den globale borgmesterpagt. Klimapagten kan blive et effektivt redskab i den henseende;

32. fremhæver de digitale teknologiers yderst vigtige rolle i at skabe mere modstandsdygtige samfund og deres potentiale for en generelt positiv indvirkning på nedbringelse af udledningen og den økonomiske genopretning. Udvalget mener derfor, at der bør lægges planer for en tættere integration mellem omstillingen til klimaneutralitet og en bæredygtig digital omstilling, og at klimapagten kan være et redskab for diskussion og mere indgående undersøgelser af de potentielle synergier mellem de to, bl.a. på grundlag af de lokale og regionale myndigheders nylige erfaringer fra indsatsen over for sundhedskrisen.

Bevidstgørelse og kapacitetsopbygning

33. Det Europæiske Regionsudvalg understreger den store betydning af klimatilpasning med det formål at skabe modstandsdygtige områder og mindske det årlige tab som følge af negative klimapåvirkninger. I den forbindelse peger udvalget på behovet for effektive tiltag, der kan forbedre de lokale og regionale myndigheders kapacitet til at gennemføre tilpasningspolitikker startende med bæredygtige finansieringsstrategier og styrkede kapacitetsopbygningsaktiviteter. Det er også afgørende, at der er mulighed for at følge fremskridtene inden for klimarelaterede investeringer på kommunalt og regionalt niveau. Der foreligger på nuværende tidspunkt kun begrænsede data for dette område. Udvalget opfordrer Kommissionen til at tage disse forhold i betragtning ved udarbejdelsen af den nye EU-tilpasningsstrategi og til, at strategien knyttes sammen med klimapagten;

34. understreger de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle i forbindelse med fødevarerproduktion og arealforvaltning. Bedre kostvaner kan fremmes gennem uddannelse, catering og offentlige indkøb. En mere bæredygtig fødevarerproduktion handler også om den beskæftigelse, der bliver skabt, transporten af varer og emballage. Landbrugssektorens medtagelse i emissionshandelssystemet bør i højere grad afspejle sektorens bidrag som kulstofdræn;

35. påpeger, at der i bæredygtighed som koncept bør medtænkes betydningen af arealudnyttelse og -forvaltning, som landbrugere og fiskere generelt varetager i isolerede, tyndtbefolkede og fjerntliggende områder. De lokale og regionale myndigheder bør gøre det lettere for nye beboere at slå sig ned i landkommuner, da det er et redskab til at afværge det demografiske pres på byerne, rationalisere de offentlige tjenester og udgifterne dertil, fremme en bæredygtig arealanvendelse og mindske udledningen fra transport. Dette forudsætter bistand og målrettet finansiering for at etablere den nødvendige infrastruktur til at kunne arbejde hjemme samt mobilitets- og digitaliseringstjenester (adgang for lokale forbrugere og markedsføring af lokale produkter) samt social- og sundhedstjenester;

⁽²⁾ <https://www.eea.europa.eu/themes/human>.

⁽³⁾ <https://www.who.int/phe/publications/global-strategy/en/>.

36. er af den opfattelse, at politikker for nedbringelse af klimakatastroferisici kommer til at spille en stadig vigtigere rolle. De lokale og regionale myndigheder bør bistås i at få en bedre forståelse af disse politikker og i at koble dem sammen for at styrke deres respektive områdes generelle modstandsdygtighed og deres beredskab til at håndtere katastrofer;

37. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder har problemer med at få adgang til finansiering, hvilket påvirker EU-fondenes udnyttelsesgrad negativt. Klimapagten bør afhjælpe denne mangel ved at samle al den hjælp, der allerede findes, så lokale og regionale myndigheder kan finde vej gennem EU-fondene og supplere med den manglende information. Al denne information bør stilles til rådighed på alle EU-sprog og være i brugervenlig form;

38. fremhæver, at uddannelse bør gives en fremtrædende rolle i udviklingen af en ny kultur, hvor miljøet og klimaet beskyttes, og som indebærer betydelige samfundsmæssige ændringer. Med henblik derpå kunne klimapagten i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder fremme initiativer rettet mod statslige, kommunale og private uddannelsesinstitutioner og informationsformidlere, navnlig skoler og Europe Direct-informationscentre, så de sættes i stand til at udvikle denne nye kultur. Disse initiativer bør kædes sammen med et stærkt pres for digitalisering, hvilket har vist sig som et vigtigt redskab for undervisning i denne tid;

39. anerkender kvaliteten af europæiske universiteter og forskningscentre og opfordrer Kommissionen til at inddrage dem i klimapagten som relevante kilder til viden og potentielt stærke allierede i etableringen af en effektiv platform for kapacitetsopbygning og fremme koordineringen mellem dem og de lokale og regionale myndigheder med henblik på at udvikle samarbejdspilotprojekter, der letter beslutningstagningen og udvekslingen af positive erfaringer.

Handling og udbygning af det multilaterale samarbejde

40. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at borgmesterpagten og andre former for klima- og energisamarbejde mellem lokale og regionale myndigheder bør finjusteres og styrkes yderligere for at blive vigtige redskaber for, at klimapagten kan føre til handling på lokalt plan. På den baggrund bør der være mulighed for i højere grad at inddrage borgere, relevante NGO'er, virksomheder, forskningsinstitutioner og universiteter med en firedobbelt helix-tilgang for øje;

41. påpeger den strategiske betydning af at skabe en forbindelse mellem de nationale og regionale vekseluddannelser og målene for den europæiske grønne pagt, idet et tæt samarbejde med aktørerne i de grundlæggende uddannelsessystemer, videregående uddannelser og inden for forskning er den bedste metode til at opdatere arbejdstagernes kvalifikationer og finde en plads til dem inden for beskæftigelsesområder, der sigter mod at bekæmpe klimaforandringerne;

42. fremhæver relevansen af mange EU-initiativer, som under den grønne pagt er rettet mod byer og regioner. Udvalget mener imidlertid ikke, at de lokale og regionale myndigheder udnytter dem tilstrækkeligt, fordi der mangler et klart overblik over alle de eksisterende muligheder, deres karakteristika og hovedmål. Klimapagten bør give dette overblik og hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at vælge de initiativer, som er mest velegnede for dem, og udstikke etaperne mod opnåelse af klimaneutralitet med så lettilgængelig kommunikation og information som muligt til de lokale og regionale myndigheder, så der hurtigt kan gennemføres foranstaltninger på lokalt og regionalt plan. Borgmesterpagten og andre former for samarbejde om klima og energi, hvori lokale og regionale myndigheder deltager, kunne blive omdrejningspunkterne heri;

43. gør opmærksom på RU's tidligere formulerede holdninger, først og fremmest vedrørende »digital samhørighed« som en drivkraft for bedre integration af alle EU-borgere suppleret af specifikke og særlige programmer for at øge de digitale færdigheder og overvåge og tilpasse politikkerne. Projekter vedrørende intelligente byer bør være et godt udgangspunkt for større kapacitetsopbyggende projekter, der er tilstrækkeligt fleksible til, at de kan tilpasses forskellige virkeligheder;

44. anerkender, at peer-to-peer-læring er vigtig for en effektiv og pragmatisk tilgang til gennemførelsen af den grønne pagt. Parvist samarbejde og databaser over bedste praksis, for eksempel gennem initiativer som borgmesterpagten, kan være effektive redskaber, der kan hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at kickstarte deres klimaneutrale politikker uden at skulle starte helt på bar bund;

45. anerkender, at der lokalt findes mange erfaringer med medskabelse af politiske løsninger, etablering af borgerforsamlinger, engagement i borgerdialoger og fremme af deltagerbaseret budgetlægning. Disse erfaringer udgør et solidt grundlag for inspiration til, hvordan man engagerer folk direkte i at formulere og nå ambitiøse klimamål. Klimapagten bør bygge på lokal viden ved at placere lokale og regionale myndigheder som formidlere for en bred vifte af lokale interessenter og borgere;

46. gør opmærksom på, at de fleste lokale projekter vedrørende energiomstilling og klimabeskyttelse er små i forhold til den optimale størrelse for de store finansieringsinstitutioner. Klimapagten kan skabe et værktøj, hvor de lokale og regionale myndigheder kan finde peerp partnere og samle deres projekter, så de får adgang til alle finansieringsmuligheder;

47. anerkender det betydelige potentiale i offentlig-private partnerskaber for at finansiere omstillingen til klimaneutralitet, idet udvalget understreger, at det er en fremgangsmåde, som stadig er forbundet med udfordringer for mange lokale og regionale myndigheder. Der bør derfor være bedre vejledning og støtte herom, så det sikres, at alle myndigheder kan udnytte denne mulighed optimalt;

48. påpeger, at håndteringen af klimakrisen forudsætter en radikal ændring af vores vaner som borgere og forbrugere. I den forbindelse må alle borgeres rolle som aktive interessenter anerkendes fuldt ud, og de skal gives redskaberne til at kunne udøve indflydelse gennem deltagelsesbaserede tilgange som f.eks. Living Lab eller mikrotilskud til mindre projekter, der gennemføres, dér hvor borgerne bor, af lokale fællesskaber og NGO'er. Der bør på alle niveauer være incitamenter for og økonomisk støtte til at gøre kunder til producent-forbrugere. Endvidere bør borgernes engagement understøttes af brugen af innovativ teknologi, såsom intelligente målere og specialiserede smartphoneapps. De lokale og regionale myndigheder får her en helt afgørende rolle.

RU's rolle

49. Det Europæiske Regionsudvalg vil gennem sin *arbejdsgruppe om den grønne pagt — going local* fremme, udveksle information om og koordinere de lokale og regionale myndigheders bestræbelser for at gennemføre den grønne pagt og sørge for, at aktiviteterne vedrørende den grønne pagt og en grøn genopretning med det samme koordineres med Kommissionen og andre partnere;

50. opfordrer de nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder til at påtage sig en aktiv rolle og fungere som partnere for RU og Kommissionen i aktiviteterne vedrørende den grønne pagt. Med henblik herpå kan der på det rette niveau etableres informationskontorer for klimapagten, som skal formidle oplysninger om og initiativerne under den grønne pagt og sikre, at de når ud til alle berørte parter;

51. har planer om at lancere projektet »CoR4Climate Pact« for at støtte dette vigtige initiativ yderligere. Dette projekt indebærer udpegelse af ambassadører for den grønne pagt, der er tænkt som kontaktpunkter for information og udbredelse af bedste praksis i forbindelse med den grønne pagt, herunder om den grønne pagts funktion som motor for den sociale og økonomiske genopretning efter covid-19-krisen. Projektet skal også forbedre kommunikationen om den grønne pagt både udadtil gennem RU's hjemmeside og internt over for RU's medlemmer: kommunikationen bør omfatte de mest relevante oplysninger for de lokale og regionale myndigheder med henblik på iværksættelsen af deres lokale grønne pagter, herunder om finansieringsmulighederne. Endelig vil »CoR4Climate Pact«-projektet være en lejlighed til at gøre status over RU-medlemmernes forpligtelser under den grønne pagt og fremme mulighederne for peer-to-peer-læring;

52. foreslår, at der oprettes et forum for grøn genopretning, hvor Kommissionen, de lokale og regionale myndigheder og andre interessenter kan arbejde sammen om klimaindsatsen. Dette forum kan integreres i en digital platform for klimapagten, som administreres af Kommissionen og RU i fællesskab;
53. støtter, at der i Kommissionens dagsorden og retningslinjer for bedre regulering gennemføres og integreres et grønt løfte om »ikke at gøre skade«. Politikkoherens og bedre regulering er afgørende for at kunne levere effektiv og rettidig lovgivning, som skaber en merværdi for borgerne, og det er derfor vigtigt, at borgerne, interessenter og alle myndighedsniveauer kan bidrage til udviklingen af den rette lovgivning til det rette formål. Værktøjskassen og retningslinjerne for bedre regulering skal anvendes for at nå målet om klimaneutralitet;
54. fremhæver, at klimapagten er en fantastisk mulighed for at gennemføre princippet om aktiv nærhed, da pagtens målsætninger er stærkt sammenfaldende med målet om tilgangen med aktiv nærhed, som indebærer, at der skal udvikles en inklusiv og konstruktiv arbejds måde, som fuldt ud udnytter potentialet i EU's demokratiske model med forvaltning på flere niveauer;
55. understreger, at EU må optræde som global leder i kampen mod klimaforandringerne og fremme ambitiøse standarder og mål over for nabolande og andre større udledere. I den sammenhæng gør udvalget opmærksom på RU's initiativer såsom Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP), Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavs-Forsamling (ARLEM) og decentraliseret samarbejde, herunder Nicosiainitiativet, om samarbejde med libyske borgmestre, der kan anvende de værktøjer og metoder, som vil blive udviklet i forbindelse med klimapagten, til støtte for lokale og regionale myndigheder i nabolandene gennem udveksling, indførelse og gennemførelse af bedste praksis for en mere bæredygtig og grøn økonomi;
56. mener, at klimapagten — i betragtning af ESI-fondenes vigtige rolle i forbindelse med gennemførelsen af den grønne pagt — bør åbne en dialog med forvaltningsmyndighederne for at sikre, at de er fuldt bekendt med de eksisterende muligheder i den henseende. Udvalget er klar til at samarbejde med Kommissionen med henblik på at øge forvaltningsmyndighedernes bevidsthed om og kapacitet til at planlægge og udnytte disse fonde med sigte på at opnå klimaneutralitet gennem en grøn og retfærdig omstilling.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi

(2020/C 440/18)

Ordfører:	Tjisse STELPSTRA (NL/ECR), regional minister i Drentheprovincen
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa COM(2020) 98 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

A. Generelle bemærkninger*Om vores ansvar*

1. udtrykker bekymring over det nuværende tempo i udnyttelsen af klodens ressourcer og understreger, at menneskelig adfærd er årsagen til denne katastrofe, som vi alle er ansvarlige for. Udvalget støtter udmeldingen i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi om, at omstillingen til en *kulstofneutral*, cirkulær økonomi vil kræve samarbejde mellem alle interessenter på alle forvaltnings- og samfundsniveauer;
2. fremhæver det presserende behov for at fremskynde overgangen til en regenerativ vækstmodel, der holder ressourcforbruget under grænserne for, hvad planeten kan klare og reducerer vores fodaftryk;
3. glæder sig over Kommissionens nye handlingsplan for den cirkulære økonomi som en strategisk uddybning af konceptet om den europæiske grønne pagt og som en konstruktiv opfølgning på handlingsplanen fra 2015;
4. beklager det meget korte kapitel i den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi om de lokale og regionale myndigheders rolle, eftersom disse myndigheder spiller en vigtig rolle i omstillingen til den cirkulære økonomi som en afgørende aktør, når det handler om at iværksætte og opskalere den nødvendige innovation. Regionerne sørger for, at borgere, lokalsamfund og lokalområder tilpasser deres daglige indsats i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi. Udvalget fremhæver betydningen af den cirkulære økonomis potentiale til jobskabelse og behovet for at støtte investeringer i ny infrastruktur til reel indsamling, genanvendelse og brug af sekundære materialestrømme;
5. er imponeret over antallet af indsigtfulde bidrag fra interessenterne og opfordrer Kommissionen til at anvende eksisterende platforme såsom partnerskaberne under dagsordenen for byerne, den europæiske interessentplatform for cirkulær økonomi og lokale og regionale offentlige netværk med henblik på at styrke peer-to-peer-læring og kapacitetsopbygning;
6. glæder sig over initiativet om cirkulære byer og regioner, som vil bistå interessenterne med at udvikle og gennemføre løsninger inden for den territoriale cirkulære økonomi. Samtidig understreger RU, at cirkulære aktiviteter ikke må adskilles fra andre aktiviteter, der udføres med henblik på at beskytte planeten. Den cirkulære økonomi som strategi skal indarbejdes i bynetværks aktiviteter vedrørende klima, miljø og bæredygtig udvikling;
7. fremhæver, at den igangværende debat om principperne for den cirkulære økonomi kan være en lejlighed til målrettet at drøfte det tilbagevendende spørgsmål om at supplere det traditionelle BNP⁽¹⁾ med nye indikatorer, dvs. tilføje nye elementer ud over dem der vedrører den økonomiske udvikling, som f.eks.: etablering af solidariske systemer for et inklusivt samfund, et liv med respekt for den ressourcebegrænsede verden og lige fordeling af goderne.

(¹) The European System of National and Regional Accounts (ESA 2010): <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5925693/KS-02-13-269-EN.PDF/44cd9d01-bc64-40e5-bd40-d17df0c69334>.

Om covid-19-situationen

8. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi blev lanceret under covid-19-pandemien, som har vist os, hvor afhængige vi er af nye ressourcer. Udvalget opfatter på mange måder denne krise som et alarmsignal;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at mindske afhængigheden af tredjelande og nye ressourcer og styrke forsyningsikkerheden ved at sikre en bedre planlægning af ressourceforvaltningen, navnlig når der er tale om knappe og kritiske ressourcer og anbefaler, at der udvikles en platform for ressourcepolitik;

10. bifalder Kommissionens fokus på at udvikle markedet for sekundære råmaterialer, navnlig gennem investeringer i genanvendelse;

11. er imponeret over de positive miljørelaterede bivirkninger af nedlukningerne (f.eks. renere luft, mindre vandforurening og færre skadelige emissioner). Den modstandsdygtighed, kreativitet og innovationsevne, som borgerne, de offentlige aktører, virksomhederne og de økonomiske aktører har udvist siden krisens start, bør udnyttes til at støtte en grundlæggende økologisk omlægning af produktionsprocesser og undgå at »efterslæbet« med hensyn til miljøforringelse indhentes efter krisen;

12. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at forvalte investeringerne i tilknytning til EU's genopretningsplan på en sådan måde, at der sikres langsigtede økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt, samtidig med at ressourceforbruget reduceres, farlige stoffer undgås og fjernes, og materialers og systemers cirkularitet forbedres. Next Generation EU-instrumentet skal bidrage til dette mål ved at stille den nødvendige finansiering til rådighed og bør ledsages af egne indtægter, som ikke stiller nogen af EU's medlemsstater ringere i forhold til andre lande.

Om klimaambitioner, den grønne pagt og verdensmålene for bæredygtig udvikling

13. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at sikre en rettidig gennemførelse af den europæiske grønne pagt, så den kommer til at fungere som et solidt grundlag for relanceringen af EU's økonomi på en måde, der er forenelig med opfyldelsen af EU's energi-, klima- og miljømål;

14. fastholder, at principperne i den cirkulære økonomi spiller en nøglerolle for opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling, især mål 12 om »Ansvarlig produktion og ansvarligt forbrug«. Udvalget mener, at anvendelsen af principperne for cirkulær økonomi vil bidrage til at omsætte overordnede mål til handling og sikre konkrete forandringer i samfundet;

15. understreger, at omstillingen til en cirkulær økonomi i høj grad vil støtte EU's bestræbelser på at modvirke klimaændringerne og opfordrer Kommissionen til at styrke sammenhængen mellem alle planer under den grønne pagt med det formål at skabe det stærkt tiltrængte overordnede perspektiv og skabe synergi mellem forskning og indikatorer og den politiske beslutningsproces, f.eks. i klimaloven. Udvalget fremhæver, at det er lige så vigtigt at skabe sammenhæng mellem politikken for den cirkulære økonomi og politikker i tilknytning til andre miljøspørgsmål, såsom beskyttelse af biodiversitet, luft- og vandkvalitet. Anvendelse af principperne for den cirkulære økonomi bør fremover være fællesnævner i alle sektorer, fra landbrugs- og fødevareresektoren over bygge- og anlægssektoren, og videre til højteknologiske løsninger m. v.;

16. henviser til, at cirkularitet og klimabeskyttelse påvirker hinanden på flere områder. En integreret tilgang til cirkulær økonomi, der inkluderer design og tilbagetagelsesordninger, kan yde et betydeligt bidrag til at begrænse udledningen af drivhusgasser.

Om mål og overvågning

17. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det for at overholde klodens begrænsninger er bydende nødvendigt at afkoble væksten fra ressourceforbruget og beklager, at den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ikke omfatter et samlet mål for nedbringelse af ressourceforbruget. Tidligere foranstaltninger på EU-plan har vist sig at være utilstrækkelige til at reducere Europas samlede forbrug af naturressourcer og råstoffer. Der er grund til at fastsætte andre parametre end BNP som beregningsgrundlag for en udvikling, der er mere i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi;

18. mener, at reduktionen af CO₂ under produktens livscyklus bør indgå i målene, idet dette giver indsigt i investeringer og anslåede resultater og dermed støtter en prioritering af foranstaltningerne;
19. påpeger, at konkrete foranstaltninger fører til konkrete resultater og opfordrer Kommissionen til at ledsage alle centrale foranstaltninger med en vurdering af de anslåede resultater og en ambitiøs tidsplan;
20. fremhæver, at de opstillede mål skal være ambitiøse og progressive for at fremme innovation. Der er derfor brug for et system, hvor der hvert femte år foretages en vurdering, og hvor den bedste tilgængelige løsning og bedste praksis på det tidspunkt lægges til grund for målsætningen for de kommende fem år;
21. understreger behovet for at udvikle og indføre indikatorer på lokalt og regionalt plan med henblik på at evaluere fremskridt, kortlægge udfordringer og hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at gennemføre strategier for cirkulær økonomi.

Om det økonomiske system

22. Det Europæiske Regionsudvalg konkluderer, at det er rimeligt, at omkostningerne i tilknytning til forurening, affald og emissioner indgår i priserne for ikke-cirkulære varer, hvilket gør bæredygtig produktion sammenlignelig og konkurrencedygtig med andre ikke-cirkulære produktionsformer;
23. påpeger, at juridiske og økonomiske instrumenter, som tager sigte på at lette aktiviteter, der fremmer cirkularitet, og stoppe dem, der hæmmer cirkularitet, er nyttige instrumenter, og opfordrer Kommissionen til at udvikle bedste praksis for, hvordan medlemsstaterne kan styre hen imod cirkularitet og finde fælles løsninger, som fungerer på tværs af nationale grænser. Udvalget er af den opfattelse, at lavere afgifter på aktiviteter, der fremmer cirkularitet og højere afgifter på dem, der hæmmer cirkularitet, er et nyttigt instrument og glæder sig over erkendelsen af, at moms er et effektivt instrument til håndtering af denne problemstilling. Det fremtidige arbejde på området bør tage højde for ansvarsfordelingen i skattepolitikken;
24. beklager på den baggrund, at kravet om enstemmighed på skatteområdet lægger hindringer i vejen for en større fleksibilitet for medlemsstaterne i anvendelsen af moms-/skattesatser med henblik på at støtte en reel omlægning af produktions- og forbrugsmønstre (ud over simple reparationsaktiviteter).

B. Lokale og regionale myndigheder

Om kompetencer

25. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder har mange kompetencer, der vedrører ressourceforvaltning og den cirkulære økonomi. De lokale og regionale myndigheder har derfor en bred vifte af muligheder for at fremme omstillingen til cirkulær økonomi. Samtidig kræver denne omstilling dog stor knowhow og omfattende økonomiske investeringer. Next Generation EU-instrumentet og andre fonde skal således bidrage til dette mål ved at tilvejebringe den nødvendige finansiering;
26. påpeger, at brugen af vand, som er en af de vigtigste ressourcer, i husholdningerne og industrien fører til store mængder spildevand, og at man derfor bør genanvende mere vand, hvor dette er hensigtsmæssigt. Spildevand indeholder også mange værdifulde næringsstoffer, som kan genvindes. Udvalget påpeger derfor, at der ud over forskning, innovation og finansiering er behov for klare mål for genanvendelsen af næringsstoffer;
27. understreger, at der skal tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders viden og interesser, når der fastsættes mål for affald, især når indsamlingen og sorteringen af affald bliver mere specialiseret;
28. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en innovativ strategi for at udvikle en række affaldsindsamlingsmetoder. Regioner og byer bør samarbejde om dette frem for at prioritere en »oppefra og ned«-harmonisering af separate affaldsindsamlingsystemer;

29. mener, at offentlig-private partnerskaber er afgørende i bestræbelserne på at opskalere den cirkulære økonomi til at omfatte større økonomiske aktører og påpeger, at de lokale og regionale myndigheder repræsenterer den rette indfaldsvej til offentlig-private partnerskaber. Udvalget opfordrer Kommissionen til at stimulere et sådant samarbejde i sine programmer;

30. understreger, at lokal og regional vejledning og fremme af bedste praksis bidrager til at fremskynde skiftet i retning af en cirkulær økonomi, for eksempel på områderne fysisk planlægning samt bygge- og anlægsarbejder;

31. opfordrer Kommissionen til at iværksætte et program, som samler nøjagtige oplysninger om materialestrømmene på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk niveau. Dette giver interesserede parter mulighed for at få mere at vide om situationen og aktiviteterne andre steder. Programmet skal fungere som et gennemsigtigt digitalt system, der kan analysere situationen på regionalt, nationalt og europæisk niveau. Derudover bør programmet stille ressourcer til rådighed til udvikling af sådanne aktiviteter på alle niveauer;

32. understreger, at det er vigtigt med information om regionale aktiviteter inden for innovation, eksisterende kapacitet (infrastruktur, ekspertise) og potentiale vedrørende cirkulær økonomi og beklager, at disse data ofte er spredte og fragmenterede, hvilket begrænser deres nytteværdi for regionerne. Udvalget tilskynder derfor Kommissionen til at gennemføre en reel dokumentationsindsamling, hvor der tages højde for det lokale og regionale perspektiv på EU's industristrategi.

Om offentlige indkøb

33. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at offentlige indkøb er et effektivt instrument, som de lokale og regionale myndigheder kan anvende til at fastsætte standarder og lede markedet i retning af mere bæredygtige produkter og tjenesteydelser, men udvalget understreger, at komplekse regler ofte fremmer risikoaversion hos de lokale og regionale myndigheder. Målet kan være, at der købes ind på grundlag af »Total Cost of Ownership« (alle livscyklusomkostninger medtages, herunder sociale og miljømæssige omkostninger), hvorved det bliver muligt at opnå positive virkninger for regionen;

34. efterlyser videreudvikling af kriterier og mål for grønne offentlige indkøb, der er baseret på en gennemgang af mindstekrav til miljøet, der er indeholdt i de nuværende EU-direktiver om offentlige indkøb⁽²⁾. Udvalget anbefaler, at der opstilles en række positive innovationsmål og opfordrer Kommissionen til at videreudvikle disse, så der reelt bliver tale om cirkulære offentlige indkøb. For at skabe retssikkerhed og mindske byrderne for de kontraherende kommuner og regioner er der behov for pålidelige og gennemsigtige EU-certifikater og -mærker, navnlig for så vidt angår miljømæssig bæredygtighed; I forbindelse med offentlige indkøb bør producenterne kunne gøre rede for, hvilke foranstaltninger de har truffet for at prioritere brugen af sekundære råstoffer til fremstilling af nye produkter, og i de tilfælde, hvor dette ikke er sket, bør de kunne angive grundene hertil. Det vil være nyttigt med passende retningslinjer for kontrollen med andelen af genanvendt og/eller nyttiggjort indhold og/eller biprodukter i produkter, der er omfattet af mindstekrav til miljøet. I dette øjemed vil det være nødvendigt med gennemsigtige evalueringsmodeller og vidensudvikling blandt kontrahenterne.

C. Ressourcer og affald

Om affald og »der findes ikke affald«-princippet

35. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at der findes mange vigtige ressourcer, der betegnes som »affald« i Europa og understreger, at der på vejen mod en ægte cirkulær økonomi er behov for at gå over til en affaldsfri tankegang. Udvalget understreger, at det er vigtigt at registrere råmaterialer, så de kan genanvendes og får en identitet;

36. anser det for at være et vigtigt princip i den cirkulære økonomi, at alle materialer designes på en sådan måde, at de enten bliver til næringsstoffer for biosfæren eller nye materialer til den næste brugscyklus;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU (EUT L 94 af 28.3.2014, s 1), 2014/24/EU (EUT L 94 af 28.3.2014, s 65), 2014/25/EU (EUT L 94 af 28.3.2014, s 243).

37. understreger Kommissionens forslag om at modernisere EU's lovgivning om affald og den dertil hørende finansiering. Et vigtigt punkt, hvor denne modernisering skal fremskyndes, handler om at skabe en ny, hurtigere og mere enkel retlig ramme for kriterier i tilknytning til affaldsfasens ophør og biprodukter;

38. opfordrer Kommissionen til at foreslå et mål for den samlede affaldsproduktion pr. indbygger og opstille affaldsforebyggelsesmål for virksomheder og industrisektorer. Udvalget understreger i den forbindelse betydningen (og virkningerne) af den annoncerede rammepolitik for emballage samt de annoncerede foranstaltninger vedrørende komposterbart plast;

39. understreger, at grænseoverskridende aftaler i overgangsfasen »fra affald til materialer« kan være afgørende for at undgå kortsigtede løsninger med negative miljøvirkninger;

40. er af den opfattelse, at regioner og byer i de tilfælde, hvor de skal indhente et efterslæb og opgive brugen af deponeringsanlæg, som udgangspunkt bør bygge videre på hinandens infrastruktur på europæisk plan til håndtering af affald i overgangsfasen (f.eks. ved at anvende eksisterende affaldsforbrændingsanlæg i stedet for at opføre nye forbrændingsanlæg). Udvalget fremhæver, at der er behov for finansiering og koordinering i forbindelse med denne overgangsfase. Effektiv energiudnyttelse fra genvinding af metaller og salte bør fremmes når det gælder affald, som ikke kan genanvendes på grund af kontaminering, materialetræthed og problemer med at adskille komplekse materialer;

41. henleder opmærksomheden på, at affaldshåndtering i regionerne i den yderste periferi er særlig problematisk på grund af begrænsningerne i den eksisterende affaldsbehandlingsinfrastruktur og manglen på stordriftsfordele for indsamling, behandling og genanvendelse af affald. Fremskyndelse af overgangen til en cirkulær økonomi (i Europa) bør derfor vise en direkte målbar effekt i disse områder. Den nuværende situation med hensyn til håndtering og behandling af affald i disse regioner kan bruges som en praktisk test for fremskyndelsen. Endvidere kan den bidrage til evalueringen af eksisterende instrumenter og iværksættelsen af nye;

42. fastholder, at det for at validere princippet om, at »der ikke findes affald« og forhindre brugen af nye ressourcer er afgørende, at der indføres en forpligtelse til at bruge genanvendte materialer. Udvalget opfordrer indtrængende Kommissionen til at opstille kriterier, hvorefter en væsentlig del af de nye produkter skal fremstilles af genanvendte materialer og anbefaler, at dette gøres til et element i strategien for centrale produkters værdikæder.

Om forebyggelse af omkostninger, sikre materialer og udvidet producentansvar

43. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at de lokale og regionale myndigheder ofte er nødt til at håndtere de negative virkninger af produkter, hvis livscyklus er afsluttet, uden at en producent er ansvarlig for at tage dem tilbage, idet (dele af) disse produkter ofte forurener jord eller luft, og de lokale og regionale myndigheder ender med at bære omkostningerne ved at fjerne dem;

44. understreger, at det har afgørende betydning at forebygge eller håndtere disse omkostninger direkte på producentniveau og bifalder derfor den politiske ramme for bæredygtige produkter i den nye handlingsplan for cirkulær økonomi;

45. understreger, at producenterne spiller en vigtig rolle på vejen mod en cirkulær økonomi. De har et ansvar for at udvikle produkter med så lille en påvirkning af vores klode som muligt og for så vidt muligt at undgå at anvende nye fossile råstoffer i deres produktionsprocesser. Samtidig har myndighederne et ansvar, når det drejer sig om at skabe incitamenter, opstille rammebetingelser og udarbejde lovgivning;

46. understreger, at jordforurening er et voksende problem i EU. Udvalget glæder sig derfor over Kommissionens forslag om at fremme initiativer til at mindske arealbefæstelse, rehabilitere forladte eller forurenede industriområder og øge sikker, bæredygtig og cirkulær brug af opgravet jord. Udvalget opfordrer Kommissionen til i dette initiativ at inkludere obligatorisk diagnosticering og sporing af opgravet jord;

47. glæder sig over Kommissionens initiativ til at sikre en overgang til kemikalier, der som standard er sikre (»safe-by-design«), idet forebyggelse af eller kontrol med brugen af giftige stoffer er den nemmeste metode til at undgå, at sådanne kemikalier slippes fri og undgå betydelige omkostninger for de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med rensning eller bortskaffelse af forurenede jord (f.eks. jord forurenede med PFAS). Udvalget bemærker, at kontrollen med giftige stoffer ikke er tilstrækkelig. Der er tværtimod brug for fuldstændig gennemsigtighed for komponenterne, hvis materialerne skal genanvendes eller gå til opkvalificerende genbrug på en passende måde;

48. efterlyser foranstaltninger til at fremme betydningen og gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar under hensyntagen til de forskellige dele af den cirkulære økonomi. For eksempel undergraver opdelingen af affaldsansvaret udviklingen af affaldshåndtering som helhed. Formålet er at sikre forretningsmodeller, hvor producenterne også tager højde for konsekvenserne af »safe-and-circular-by-design«;

49. anmoder om, at det undgås, at alle producenter etablerer deres egne tilbagetagelsesordninger, idet dette kan skabe et enormt logistisk fodaftryk. Derfor er det nødvendigt at definere intelligente materiale/komponentspecifikationer, samt hensigtsmæssige strategier for tilbagetagelsesordninger;

50. anmoder om, at den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi tager højde for det særlige problem med havaffald. I betragtning af havaffaldets grænseoverskridende karakter vil det være nødvendigt at fremme samarbejdet mellem myndighederne i alle havregioner for at sikre bæredygtigheden af de fælles ressourcer og tilskynde til regionalt og internationalt samarbejde om at finde fælles løsninger.

D. En velfungerende cirkulær økonomi

Om bevidstgørelse og handling

51. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at den cirkulære økonomi kræver en ny måde at forbruge på, og at bevidstgørelse er af afgørende betydning. De lokale og regionale myndigheder er tæt på borgerne og spiller derfor en vigtig rolle, når det drejer sig om at ændre tankegangen i retning af en ny normal. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at støtte projekter på lokalt og regionalt niveau, der fører til konkrete resultater.

Om færdigheder og uddannelse

52. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at uddannelse spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at øge bevidstheden fra »børnehave til universitet« og naturligvis på jobbet. Midlerne under samhørighedspolitikken bør derfor anvendes til at støtte indarbejdelsen af en cirkulær levevis i læseplanerne for alle former for uddannelse, og der bør ligeledes gøres brug af de digitale undervisningsmuligheder;

53. understreger, at forbrugerne har brug for gennemsigtig information om procentdelen af genvundet materiale i produkter for at kunne foretage velunderbyggede indkøbsbeslutninger;

54. understreger, at den nye handlingsplan for cirkulær økonomi støtter færdigheder og jobskabelse, men påpeger risikoen for, at job i den cirkulære økonomi på kort sigt vil kræve relativt få kvalifikationer og på mellemlang til lang sigt vil blive automatiseret og gå tabt på grund af robotisering. På den anden side åbnes der muligheder for højt kvalificerede job, og ajourføringen af dagsordenen for færdigheder bør derfor tage behørigt hensyn til begge disse aspekter;

55. anbefaler, at regioner, som hurtigt går over til en cirkulær økonomi med ukvalificeret beskæftigelse (til dels på grund af lave arbejdskraftomkostninger) bør være de første til at nyde godt af støtte til uddannelse og kapacitetsopbygning, således at overgangen til højt kvalificeret beskæftigelse fremskyndes. Dette vil fremme teknisk og social innovation og støtte de lokale og regionale myndigheders bestræbelser på at sikre en alsidig og modstandsdygtig økonomi. Derudover bør ajourføringen af dagsordenen for færdigheder også fokusere på regionale forskelle — navnlig på mindre udviklede regioner — når det drejer sig om at udvikle strategier for uddannelse og færdigheder samt programmer for opkvalificering og omskoling af arbejdsstyrken;

56. påpeger, at eftersom en cirkulær økonomi kræver integrerede, tværsektorielle og langsigtede overvejelser og handlinger, bør de lokale og regionale myndigheder forvalte deres administrative strukturer og tilpasse deres organisationsstrukturer på en måde, der fremmer den cirkulære økonomi, f.eks. ved at skabe nye offentlige funktionsprofiler som f.eks. administratorer af intelligente byer og den cirkulære økonomi;

57. opfordrer Kommissionen til at iværksætte direkte støtteprogrammer for lokale og regionale myndigheder og SMV'er i deres bestræbelser på at tackle omstillingen til en cirkulær økonomi ved hjælp af uddannelse, omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken samt investeringer og opbygning af modstandsdygtighed;

58. bemærker, at der er behov for yderligere forskning og regulering vedrørende bæredygtige og genanvendelige materialer. Navnlig hvis genanvendelse ikke skal være ensbetydende med downcycling til produkter af lavere værdi, bliver kravene til materialeseparation og genanvendelse mere ambitiøse, så materialer kan anvendes i så mange cyklusser som muligt. »Vugge til vugge«-tilgangen giver derfor et fingerpeg om, hvordan dette princip om genanvendelse frem for downcycling kan realiseres. Dette afhænger af et gennemtænkt produktdesign.

Om et cirkulært samfund

59. Det Europæiske Regionsudvalg fastholder, at målene for den cirkulære økonomi skal integreres som et obligatorisk område i samhørighedspolitikken efter 2020 og den tilsvarende fond, da dette er nødvendigt for at sætte skub i omstillingen til en cirkulær økonomi med udgangspunkt i det lokale og regionale niveau;

60. er enig i og understreger handlingsplanens konklusion om, at omstillingen til en cirkulær økonomi vil være systemisk, dybtgående og banebrydende. Genindustrialiseringen af Europa skal baseres på den cirkulære økonomi, dvs. denne økonomi skal udbygges og fremmes gennem en reel anvendelse af de cirkulære principper og værktøjer;

61. understreger, at omstillingen skal være retfærdig, fordi den ikke kun handler om økonomien, men hovedsageligt om samfundet, som de lokale og regionale repræsentanter er tæt på. Udvalget konkluderer derfor, at regioner og byer er det vigtigste forvaltningsniveau for realiseringen af et cirkulært samfund;

62. ønsker til slut at påpege, at Kommissionen ud over at etablere en platform og lovgivningsmæssige rammer for den cirkulære økonomi i Unionen også bør stille strenge krav til eksport og import til og fra Unionen, således at principperne om cirkulær økonomi også afspejles uden for EU's grænser.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Bæredygtig anvendelse af naturressourcerne i øregionerne i Middelhavsområdet

(2020/C 440/19)

Ordfører:	Francina ARMENGOL I SOCÍAS (ES/PES), leder af regionalregeringen på Balearerne
------------------	--

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning: Øerne i Middelhavet og deres særlige udfordringer

1. minder om, at 95 % af alle øboere i Den Europæiske Union er koncentreret på de europæiske øer i Middelhavet, og at disse øer, sammen med de øvrige øer i Middelhavsområdet, har en række udfordringer, problemer og begrænsninger, der hæmmer deres økonomiske udvikling;
2. påpeger, at EU's traktater — ud over de foranstaltninger, der er påtænkt regionerne i den yderste periferi — ikke omfatter særlige foranstaltninger rettet mod øsamfund, selv om deres særlige situation næsten udelukkende skyldes deres status som øsamfund;
3. erkender, at øregionerne i Middelhavsområdet repræsenterer forskellige økonomiske, administrative, kulturelle og sociale virkeligheder. Alligevel er de fælles om en række udfordringer og problemer, som i et så opsplittet havområde som Middelhavet bør tackles ved hjælp af en særlig fælles tilgang;
4. erkender, at den nuværende sundhedskrise som følge af covid-19 har sat fokus på den særlige sårbarhed, der kendetegner øregionerne, som råder over knappe ressourcer;
5. glæder sig over, at Kommissionen gør fremskridt med en grøn pagt og en ramme for en retfærdig omstilling, som baner vejen for en samfundsøkonomisk udvikling på øerne i Middelhavet, og som er i tråd med målene for bæredygtig udvikling;
6. anerkender, at økosystemerne i Middelhavsområdets øregioner er kendetegnet ved stor rigdom, men de er også særligt sårbare over for den aktuelle samfundsøkonomiske udvikling og klimaforandringerne. En bæredygtig forvaltning af de knappe naturressourcer er derfor den største udfordring for disse områder;
7. mener, at Kommissionen i lyset af den særlige miljømæssige og klimatiske sårbarhed, der kendetegner disse øregioner i Middelhavsområdet, bør tage hensyn til Middelhavsøernes særlige geografiske og socioøkonomiske vilkår, når den udstikker kursen hen imod målet om klimaneutralitet;
8. understreger, at hvis der indføres målrettede lovgivningsmæssige foranstaltninger og en passende økonomisk ramme, vil disse øregioner, på trods af de særlige vanskeligheder de kæmper med, være glimrende laboratorier for EU's forskellige økologiske omstillingsprocesser;
9. opfordrer EU's medlemsstater og Middelhavsunionen til at samarbejde og nå til enighed om en ministererklæring om øregionerne i Middelhavsområdet, som anerkender Middelhavsøerne som et særligt område i EU med konkrete behov og en enestående kultur og arv og et enestående miljø, der skal forvaltes i fællesskab og ydes en særlig beskyttelse;
10. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og Middelhavsunionen til, at de med tanke på, at Middelhavet danner grænse mellem Europa og Afrika, tager hensyn til områdets øer i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik;

11. understreger, at en stærk territorial samhørighed mellem de europæiske øer i Middelhavet også vil bidrage til at styrke EU's grænseposition og samtidig udgøre en stærkt modpart, der kan styrke samarbejdet med regioner i EU's partnerlande i Middelhavsområdet;

12. understreger, at Middelhavsøerne på trods af tydelige sociale, økonomiske og geografiske ligheder med regionerne i EU's yderste periferi ikke nyder godt af den særlige behandling i henhold til EUF-traktatens artikel 174, der kunne gøre dem i stand til at imødegå permanente geografiske ulemper for deres økonomiske og sociale udvikling;

13. påpeger, at artikel 174 i EUF-traktaten bør finde anvendelse lige fra de første faser af beslutningsprocessen, herunder med særlige kompenserende foranstaltninger med henblik på at overvinde de udfordringer og begrænsninger, der er en følge af Middelhavsøernes status som øsamfund.

Knaphed på naturressourcer i øregionerne i Middelhavsområdet

14. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at en fælles faktor for alle øer i Middelhavet er eksistensen af stadig mere udsatte miljøaktiver: et begrænset område, der anvendes til mange formål, begrænsede vandressourcer, stor energifhængighed af fossile brændstoffer samt høj skrøbelighed og svækkelse af økosystemerne;

15. understreger, at den vigtigste knappe ressource for øerne er størrelsen på landområdet, og at denne situation er mere alvorlig i regioner af begrænsede geografiske dimensioner, hvor den fysiske ekspansion skaber en hurtigere og mere synlig overbelastning;

16. minder om, at når det gælder energi, er øerne i Middelhavet for størstedelens vedkommende afhængige af fastlandet og af forsyning af fossile brændstoffer udefra. Udvalget glæder sig over de dekarboniseringsforanstaltninger, som EU har truffet;

17. minder om, at øområderne i Middelhavet ofte har begrænsede vandressourcer, der i mange tilfælde er overbelastede, hvilket fører til udtømning, forurening og forsøltning;

18. mener, at selv om mange øer i Middelhavsområdet har satset på afsaltning for at sikre vandforsyningen, burde politikken på vandområdet først og fremmest være drevet af efterspørgselspolitikker (såsom spareforanstaltninger, genanvendelse, bedre ressourceudnyttelse og ressourcefordeling) og politikker til bevarelse, beskyttelse og integreret forvaltning af vandressourcerne;

19. påpeger, at øerne i Middelhavet på grund af de særlige træk ved deres infrastrukturer og deres reelle muligheder for at få adgang til det europæiske energimarked oplever betydelige meromkostninger forbundet med energiproduktion og omkostninger i forbindelse med omlægning og omstrukturering af deres økonomiske sektorer;

20. minder om, at Middelhavsområdet set i en global sammenhæng er et brændpunkt for biodiversitet, da antallet af endemiske arter er særlig højt i Middelhavets øregioner;

21. konstaterer, at et stort antal levesteder af fælles betydning er repræsenteret på øerne i Middelhavet (nogle af disse er prioriterede naturtyper), og at de er truet af en stor menneskeskabt belastning, forringelse af levesteder og indførelse af invasive fremmede arter, som bringer økosystemerne ud af balance;

22. mener, at EU bør udvikle særlige miljøbeskyttelsesforanstaltninger for øerne i Middelhavet, da disse har en enestående biodiversitet, både på land og i havet, og derfor har brug for politikker for bæredygtig udvikling og tilpassede miljøbeskyttelsesforanstaltninger.

Socioøkonomiske aktiviteter og deres indvirkning på naturressourcerne

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at øerne i Middelhavet har en højt specialiseret økonomisk struktur, såvel i den primære sektor (landbrug og fiskeri) som i den tertiære sektor (turisme), hvilket svækker deres produktionsstruktur drastisk i en yderst konkurrencepræget europæisk og global socioøkonomisk situation;
24. betoner, at landbrugsfødevarerektoren har stor strategisk betydning på øerne i Middelhavet, når det handler om at gøre udnyttelsen af naturressourcerne mere bæredygtig, i betragtning af at sektoren har så stor betydning på territorielt plan og lægger beslag på en stor procentdel af området og er en kilde til fødevarer for befolkningen;
25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre modstandsdygtigheden i landbrugsfødevarer systemet på øerne i Middelhavet, da dette vil medføre en grad af fødevarerafhængighed, der er tilstrækkelig til at håndtere begivenheder som f.eks. naturkatastrofer, politiske og sociale konflikter og sundhedskriser såsom covid-19-krisen, der umuliggør leverancer udefra;
26. understreger, at visse fiskebestande i Middelhavet overfiskes, og opfordrer indtrængende til, at der udarbejdes tilpassede forvaltningsplaner for fiskeriet i Middelhavsområdet med henblik på at forbedre og modernisere lokale fiskerflåder og havopdrætssystemer ved at supplere de traditionelle metoder med mere innovative systemer;
27. bemærker, at småfiskeri er af stor betydning for det økonomiske økosystem i kystsamfundene i Middelhavsområdet, og opfordrer øerne i Middelhavet til at overveje modeller for fælles fiskeriforvaltning, der inddrager de forskellige berørte socioøkonomiske sektorer. Det er især vigtigt at fremme fiskeriturisme og miljøturisme på havet, hvortil der er behov for særlige kompetencer;
28. mener, at oprettelsen af nye beskyttede havområder ved øerne bør ledsages af innovative økonomiske strategier med henblik på bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne blandt forvaltere af de beskyttede havområder, repræsentanter for fiskerisektoren og repræsentanter for turistsektoren;
29. betoner, at øerne i Middelhavet for størstedelens vedkommende ikke har nogen industrisektor på grund af deres lave produktivitet, der er forbundet med manglen på råstoffer, høje produktionsomkostninger og logistiske transportproblemer;
30. understreger, at efterspørgslen efter helt særlige tjenester og specialiseringen af turisttilbuddene generelt gør disse økonomier mere skrøbelige end økonomierne på fastlandet, med en økonomisk udvikling, der er meget afhængig af de globale økonomiske konjunkturer. Som eksempel herpå kan nævnes sundhedskrisen som følge af en covid-19-pandemiens fremmarch på verdensplan og dens særlige indvirkning på økonomierne på øerne i Middelhavet, som for størstedelens vedkommende er afhængige af servicesektoren;
31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til, at øerne i Middelhavet nogle gange oplever stor tilstrømning og dermed har et stærkt fluktuerende befolkningstal, hvilket øger den fastboende befolknings behov for infrastruktur betydeligt og får efterspørgslen efter offentlige tjenesteydelser af enhver art til at stige;
32. mener, at udmøntningen af EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi bør omfatte særlige foranstaltninger, der tager højde for det stærkt fluktuerende befolkningstal som følge af den til tider meget store tilstrømning af turister og det forhold, at mange af Middelhavsøernes økonomier er stærkt tertiære;
33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udvekslingen af bedste praksis for så vidt angår bæredygtig turisme på øerne i Middelhavet, som det lige nu er tilfældet for programmerne under Interreg MED ⁽¹⁾;
34. fremhæver det lave uddannelsesniveau i øregionerne i Middelhavsområdet i forhold til EU-gennemsnittet, navnlig når det gælder videregående og faglige uddannelser, idet mange forlader skolen for tidligt og træder for tidligt ind på arbejdsmarkedet i stærkt tertiære økonomier;

⁽¹⁾ Eksempelvis er der blevet udviklet projekter såsom Blueislands, Mitomed+, Wintermed og Smartmed.

35. understreger, at øer generelt er yderst afhængige af luft- og skibstransport, og opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til øernes særlige karakteristika^(?);
36. påpeger, at transport af varer er to til fire gange dyrere end på fastlandet⁽³⁾, hvilket er en afgørende faktor, der påvirker konkurrenceevnen for øernes produktion direkte;
37. foreslår, at man ændrer statsstøttere reglerne, når det gælder øerne i Middelhavet, med henblik på at anerkende øernes særlige vilkår og tage hensyn til deres behov;
38. understreger, at det er nødvendigt at udvikle fælles bæredygtighedsindikatorer, der på en helhedsorienteret måde integrerer økonomiske parametre, som hænger sammen med miljøøkonomiske og socioøkonomiske indikatorer, og som fokuserer på biofysiske forhold;
39. understreger, at anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/802 af 11. maj 2016 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer⁽⁴⁾ på trods af at have vigtige miljøbeskyttelsesmål for øje har medført en betydelig forøgelse af omkostningerne ved søtransporttydelser og dermed givet ekstraomkostninger for borgerne og virksomhederne på øer. Udvalget opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at træffe midlertidige undtagelsesforanstaltninger på statsstøtteområdet for lokale og regionale myndigheder på øerne, som ønsker at spille en rolle i søtransportsektoren.

En ny forvaltningsmodel for øregionerne i Middelhavsområdet

40. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det er vigtigt at etablere en forvaltning på flere myndighedsniveauer, som gør det muligt for de lokale, regionale, statslige og overnationale forvaltningsniveauer i Middelhavsområdet at udvikle en effektiv og fleksibel forvaltning af naturressourcerne i øområder;
41. opfordrer Kommissionen til at vedtage en flerårig strategisk plan for bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling af de europæiske øer i Middelhavet samt en sammenhængende strategi for den europæiske naboskabspolitik og Euro-Middelhavspartnerskabet;
42. opfordrer til, at der opbygges et tættere forhold mellem øerne i Middelhavet, hvilket vil fremme udveksling af bedste praksis og politikker mellem de forskellige områder, og at man udbygger alliancer som f.eks. »Med Insulae« bestående af Sardinien, Korsika, Gozo og De Baleariske Øer;
43. understreger, at det er vigtigt for den økonomiske og sociale model i øsamfundene, at der er en integreret kystzoneforvaltning, som kan styrke og fremme nyskabende »hav-kyst-interaktioner«, samt forretningsmodeller, der muliggør en bæredygtig udnyttelse af såvel øområderne som havmiljøet;
44. opfordrer Kommissionen og Middelhavslandene til at udvikle og fremme havområdestrategier⁽⁵⁾ med henblik på at forbedre samarbejdet og integrationen i hele regionen og udvikle en integreret kystzoneforvaltning, hvorved der opstår en mere helhedsorienteret vision i Middelhavsområdet;
45. opfordrer regionerne og staterne til at fastlægge og udvikle internationale værdier for beskyttelse og forvaltning af særligt følsomme havområder, ligesom dem der findes inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation.

Tilstrækkelig finansiering med henblik på bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne

46. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at isolation, begrænset størrelse og sårbarhed er tre iboende karakteristika for øerne i Middelhavet, som forhindrer en harmonisk udvikling som en del af EU og hæmmer deres økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Disse karakteristika har desuden direkte og vedvarende konsekvenser for øernes vækstpotentiale og fremskridt;

^(?) Dette punkt tages op i udtalelsen om »En europæisk strategi for øget vækst og beskæftigelse inden for kyst- og havturisme«, ordfører: Vasco Ilídio Alves Cordeiro (PT/PES) (<https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/cor-2014-02645-00-00-ac-tra-da.doc/content>).

⁽³⁾ PLANISTAT EUROPE-BRADLEY DUNBAR ASS., *Final Report*. 2000. CE. 16. O. AT. 118. *Analysis of the island regions and outermost regions of the European Union*, Den Europæiske Union, marts 2003.

⁽⁴⁾ EUT L 132 af 21.5. 2016, s 58.

⁽⁵⁾ Der kunne f.eks. være tale om initiativet til bæredygtig udvikling af den blå økonomi i det vestlige Middelhavsområde eller EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav (Eusair).

47. efterlyser en bedre tilpasning af EU's eksisterende finansieringsinstrumenter til de faktiske forhold i øregionerne i Middelhavsområdet;
48. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at strømline og koordinere deres flerårige planer med henblik på at finde løsninger, der også vil forbedre det grænseoverskridende samarbejde i Middelhavsområdet;
49. opfordrer Kommissionen til at styrke investeringerne i forskning, udvikling og innovation ved at øge de offentlige midler hertil og ved at tilskynde til flere private investeringer gennem offentlig-private partnerskaber med henblik på at diversificere aktiviteterne og den økonomiske udvikling i øregionerne i Middelhavsområdet;
50. opfordrer Kommissionen til at undtage øregionerne i Middelhavsområdet fra grænsen på 150 km i alle programmer for grænseoverskridende samarbejde;
51. anser det for nødvendigt at medtage de geoøkonomiske kriterier i tildelingssystemet for midler under den fremtidige samhørighedspolitik, såsom afsides beliggenhed og økarakter, der udgør permanente fysiske hindringer og vanskeliggør en bæredygtig udvikling på øerne i Middelhavet;
52. efterlyser mere fleksible krav om tematisk koncentration, der ikke kun tager hensyn til nationale udviklingsniveauer, men frem for alt til den økonomiske, sociale og territoriale virkelighed i øregionerne i Middelhavsområdet;
53. opfordrer til, at de nuværende medfinansieringssatser for EFRU og ESF opretholdes og gradueres for områder med alvorlige og permanente naturbetingede ulemper, hvilket giver mulighed for en bedre tilpasning af disse instrumenter til øregionerne i Middelhavsområdet;
54. opfordrer til, at der gives støtte til investeringer i infrastruktur i forbindelse med adgang til og transport til lufthavne og havne samt til landtransport på øerne i Middelhavet;
55. efterlyser oprettelse af et delprogram for øerne i Middelhavsområdet under det fremtidige Interreg MED-program for 2021-2027 som en mere effektiv metode til at arbejde med de EU-ressourcer, der er bestemt for øområderne.

Konklusioner

56. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at et af Den Europæiske Unions principper er økonomisk, social og territorial samhørighed med særlig fokus på øområder, således som det fremgår af artikel 174 i EUF-traktaten;
57. glæder sig over, at takket være udviklingen af en særlig EU-strategi for regionerne i den yderste periferi råder disse områder over særlige støtteprogrammer, som har gjort det muligt for dem at opnå en mere bæredygtig udvikling;
58. konstaterer, at der er behov for en reel og effektiv anvendelse af EUF-traktatens artikel 174 for øerne i Middelhavet, sådan som artikel 349 i EUF-traktaten er blevet anvendt for regionerne i den yderste periferi;
59. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en strategi for øerne i Middelhavsområdet, som tager hensyn til øområdernes særlige sårbarhed, og som lægger op til et styrket partnerskab med konkrete tiltag, der er koordineret mellem disse områder, medlemsstaterne og EU.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fornyelse af Leipzigcharteret om bæredygtige europæiske byer

(2020/C 440/20)

Ordfører: Juan ESPADAS CEJAS (ES/PES)**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

Fra Amsterdampagten til et fornyet Leipzigcharter

1. hæfter sig ved, at det europæiske samarbejde om bymæssige anliggender er meget forskelligartet af natur. På den ene side hænger det nye Leipzigcharter direkte sammen med de nationale bypolitikker og vil kræve bedre politisk koordinering på nationalt, regionalt og lokalt plan. På den anden side har den overnationale dimension af EU's dagsorden for byerne vist sig at være et helt nyt redskab for forvaltning på flere myndighedsniveauer, der er nyttigt, når det gælder om at inddrage byerne i EU's politikker;
2. glæder sig over idéen om at forny Leipzigcharteret under det tyske EU-formandskab i andet halvår af 2020 og bifalder den inklusive arbejdsmetode, som den tyske regering har iværksat for at inddrage så mange aktører som muligt;
3. minder om, at Bukaresterklæringen, som blev vedtaget af ministrene med ansvar for byanliggender den 14. juni 2019, anerkender behovet for at udvikle en funktionel relation mellem det nye Leipzigcharter, EU's dagsorden for byerne og den territoriale dagsorden for tiden efter 2020;
4. opfordrer i den sammenhæng Kommissionen til at udvise større politisk engagement i EU's dagsorden for byerne og inddrage den i sine aktuelle flagskibsinitiativer som f.eks. den grønne pagt og initiativerne på det digitale område. Den grønne pagts gennemførelsesmekanisme kræver, at man styrker de konkrete foranstaltninger i samarbejde med det lokale niveau ved at kombinere topstyrede metoder med det centrale princip om bundstyring for at nå målene år for år frem til 2050;
5. anmoder Kommissionen om at knytte langt tættere bånd mellem EU's fremtidige dagsorden for bedre regulering og EU's dagsorden for byerne med henblik på at sikre, at der bliver taget højde for de anbefalinger, som bypartnerskaberne har fremsat. I den forbindelse bør de territoriale og byrelaterede konsekvensanalyser integreres direkte i høringsmekanismerne i den lovforberedende fase samt i evalueringen af EU's politikker og af den administrative forenkling (REFIT);
6. minder om, at det er nødvendigt med en tilpasning af det europæiske semester, så det i højere grad afspejler byernes udfordringer. Sammen med samhørighedspolitikken bliver de landespecifikke henstillinger de vigtigste gennemførelsesredskaber for den grønne pagt. Derfor må de særlige problemer i byområder såsom boliger til overkommelige priser, voksende ulighed og langsigtede investeringer afspejles i forbindelse med koordineringen af de økonomiske politikker i EU, og strategierne for intelligent specialisering, integreret byudvikling og retfærdig omstilling bør harmoniseres på regionalt eller lokalt plan ved hjælp af territoriale redskaber såsom strategier for integrerede territoriale investeringer;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle konceptet »aktiv nærhed« som et yderligere skridt til at styrke dialogen med byerne såvel som med storbyområderne og regionerne og dermed knytte EU's dagsorden for byerne sammen med dagsordenen for bedre regulering. I den forbindelse bør synergierne med Det Europæiske Regionsudvalgs netværk af regionale knudepunkter (RegHubs) styrkes;
8. støtter Europa-Parlamentets erklæring om, at vi har at gøre med en klimakrise, og erkender, at opnåelse af kulstofneutralitet kræver en kollektiv indsats og specifikke tiltag på lokalt plan, hvor byerne spiller en central rolle. 75 % af EU's befolkning bor i byer, og omkring 70 % af Europas CO₂-emissioner udledes i byerne. Byer er en del af problemet, men det fornyede Leipzigcharter bør anerkende byerne som drivkræfter for forandring og direkte aktører når det gælder gennemførelsen af løsninger på det 21. århundredes globale udfordringer;

9. mener, at det nye Leipzigcharter bør ses som en politisk mulighed for at gøre byerne til en reference for den praktiske udformning af de forskellige bypolitikker i alle EU's medlemsstater og dermed bidrage til at styrke det europæiske integrationsprojekts troværdighed over for borgerne i deres nærmiljø. Desuden bør det nye charter også føre til, at man følger op på EU's dagsorden for byerne, som blev lanceret med Amsterdampagten (2016), og begge bør være en del af processen med at gennemføre dagsordenen for 2030 hos de lokale forvaltninger med henblik på at nå målene for bæredygtig udvikling. I den forbindelse står de lokale og regionale myndigheder i EU over for meget forskelligartede problemer og nye globale udfordringer, som kun kan tackles ved hjælp af en integreret tilgang på flere myndighedsniveauer, og støtten fra Den Europæiske Union udgør her en uundværlig merværdi. Derfor bør principperne i Leipzigcharteret indarbejdes i Rådets konklusioner under det tyske EU-formandskab (2. halvår 2020), som vedtages af Rådet (almindelige anliggender) og Det Europæiske Råd. Selve Leipzigcharteret bør godkendes af medlemsstaterne, byerne og Det Europæiske Regionsudvalg.

De europæiske byers forandringspotentiale, når det gælder om at fremskynde 2050-målene

10. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at det er nødvendigt at finde den rette balance mellem de tre foreslåede dimensioner for de europæiske byer: at øge produktiviteten og skabe velstand og beskæftigelse i byerne og deres regioner, at fordele denne velstand mere ligeligt mellem borgerne, samtidig med at miljøet i vores nærområde forbedres, og vi udnytter de muligheder, bylivet byder på;

11. mener, det er vigtigt at fremme det arbejde, der allerede er gjort af de forskellige bypartnerskaber, og bygge bro mellem EU's nuværende dagsorden for byerne og det kommende nye Leipzigcharter. Eksempler er det arbejde, der udføres af partnerskaber såsom »Urban Academy on Integration« eller RU's initiativ »Byer og regioner for integration«, som udgør en platform for borgmestre og regionsformænd i EU, der ønsker at fremme bedste praksis;

12. minder om, at regionerne og byerne er dem, der tager imod og integrerer migranter og flygtninge i Europa. RU opfordrer derfor til, at det nye europæiske initiativ for byområder, som Kommissionen har foreslået, tilfører tilstrækkelige midler til at understøtte partnerskabet om inklusion af migranter og flygtninge og RU's initiativ »Byer og regioner for integration« og til at gøre en forskel for europæerne i deres byer;

13. er af den opfattelse, at hvis det skal lykkes at opfylde målene i Parisaftalen og borgmesterpagten om klimaforandringer, bør et af de vigtigste mål i det nye Leipzigcharter være innovativ mobilitet bestående af en kombination af brug af eldrevne privatbiler i byerne og fremme af en alternativ, multimodal mobilitet med lavt CO₂-udslip, som bygger på bæredygtig offentlig transport som cykling og gang, samt politikker for bæredygtig arealanvendelse, der er med til at begrænse byvæksten, og bæredygtig og energirenovering af den europæiske boligmasse;

14. opfatter det fortsat som yderst vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne via henholdsvis dagsordenen for byerne og Leipzigcharteret støtter udviklingen af planer for bæredygtig mobilitet med økonomiske incitamenter, hvilket RU opfordrede til helt tilbage i 2010 i sin udtalelse om »handlingsplan for bytrafikken«;

15. Det er også væsentligt at overveje det vigtige spørgsmål om energirenovering af boligmassen såvel som det net af kontorer og bygninger, der anvendes af erhvervslivet og industrien;

16. gentager sin opfordring til, at der udarbejdes en EU-handlingsplan til fremme af boliger til overkommelige priser i Europa;

17. mener, at gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling på byniveau er strategisk afgørende for at forbedre borgernes livskvalitet, hvilket byerne og regionerne bør tage højde for i forbindelse med udformningen af deres politikker. Byerne er det forvaltningsniveau, som er tættest på borgerne, og de gennemfører politikker, som ændrer byernes sociale virkelighed, og er nøgleaktører, når det gælder om at gøre fremskridt med hensyn til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling. Det gælder ikke mindst mål nr. 11, som omhandler byerne, og mål nr. 17, som tilskynder til alliancer mellem offentlige forvaltninger, den private sektor og civilsamfundet;

18. mener, at affaldshåndtering og integreret forvaltning af vandets kredsløb, forvaltning af emissioner og spildevandsudledning, reduktion af forbruget og forbedring af energiudnyttelsen sammen med produktion af ren og kulstoffri energi, håndtering af virkningerne af ekstreme vejrphenomener samt udvikling af grønne korridorer og fremme af biodiversiteten er vigtige brikker, hvis man ønsker at forbedre den bæredygtige udvikling i byområder. Den lokale forvaltning bør fremme den cirkulære økonomi med henblik på at ændre vores produktionsmodel og skabe nye grønne job ved at støtte paradigmeskiftet i retning af fremtidens by. Dette paradigmeskifte vil ikke være muligt uden uddannelsesprogrammer på lokalt og regionalt niveau, der skal tilpasse arbejdspladserne til den grønne omstilling;

19. mener, at det for at afhjælpe nogle af de forstyrrelser og virkninger, der er en følge af de globale forandringer, er afgørende at fremme biodiversiteten og atter bringe naturen ind i byerne via grøn infrastruktur og naturbaserede løsninger og dermed øge den økologiske konnektivitet og den landskabsmæssige kvalitet, både i selve byerne og i deres nærområder;

20. understreger vigtigheden af at fremme inklusive byer, som har opmærksomhed på kampen mod social ulighed, den digitale kløft, den nuværende aldring af den europæiske befolkning og de demografiske forandringer såvel som affolkningen af visse områder. Denne inklusive dimension bør også omfatte foranstaltninger, som er beregnet på at forbedre adgangen til boliger til en overkommelig pris, sikre universel adgang og bekæmpe energifattigdom, sikre en ordentlig integration af indvandrere i værtsbefolkningen og skabe en bedre balance mellem den enkeltes og navnlig unges mobilitet mellem medlemsstaterne og skabelsen af muligheder for faglig udvikling i lande med en lavere indkomst pr. indbygger. Desuden bør der sikres adgang til et sundheds- og plejesystem og en garantiordning for fødevarerforsyningen, som omfatter basal vandforsyning og kloakering for hele befolkningen, under hensyntagen til den enkeltes eller specifikke gruppers mulighed for at afholde de dermed forbundne udgifter.

Grundlæggende principper for det nye Leipzigcharter

21. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i følgende arbejdsprincipper for det nye Leipzigcharter: integreret tilgang, stedbaseret tilgang, flerniveaustyring og deltagelse og fælles skabelse. Disse principper hænger sammen med de principper, som ligger til grund for EU's samhørighedspolitik;

22. påpeger, at det er afgørende, at det fremtidige Leipzigcharter kommer til at være kendt af byer og kommuner i hele Den Europæiske Union, og at dets principper kommer til at definere den generelle ramme for de nationale, regionale og lokale strategier for byerne samt de tilsvarende initiativer på EU-niveau, ikke mindst nye initiativer, som måtte blive finansieret over den grønne pagt;

23. støtter forslaget om at handle på lokalt niveau, da dette kan vise sig at være den bedst egnede strategi til at imødegå de globale udfordringer, idet udvalget respekterer, at der er behov for fleksibilitet med hensyn til at justere dagsordenen for byers mål til de faktiske forhold i de enkelte områder. De enkelte forvaltningsniveauer bør imidlertid påtage sig deres del af ansvaret for udfordringerne i byerne (luftkvalitet, boliger, digitalisering, finansieringsinstrumenter) i fuld respekt for nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

24. er enig i, at de funktionelle byområder og storbyområder i det nye Leipzigcharter bør anerkendes som områder, der bidrager til gennemførelsen af en integreret territorial tilgang og realiseringen af en afbalanceret territorial udvikling i tråd med EU's strategier. Udvalget anbefaler ligeledes at anerkende såvel funktionelle byområder som storbyområder med egne institutionelle rammer og byområder, der med udgangspunkt i samhørighedspolitikken har fremmet et dynamisk arbejdsmarked på storbyniveau, hvilket RU omtalte i sin udtalelse fra 2019 om »Storbyregionernes udfordringer og deres position i den fremtidige samhørighedspolitik efter 2020«;

25. er ligeledes enig i princippet om deltagelse og medskabelse og opfordrer til, at der i det nye Leipzigcharter tages højde for de forskellige former for bysamfund under hensyntagen til den kulturelle og administrative kontekst samt kompetencefordelingen i de enkelte medlemsstater. Endvidere er det vigtigt, at det nye Leipzigcharter garanterer, at borgerne kan deltage i udformningen og evalueringen af de bypolitikker, der berører dem, også de borgere, som bor i oplandet til by- og storbyområder.

Bedre muligheder for byerne til at tackle de globale udfordringer

26. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at verden i 2020 er blevet hårdt ramt af den globale covid-19-pandemi. Byerne og regionerne har været nødt til at dæmme op for sundhedskrisen, som har udviklet sig til en social og økonomisk krise. Derfor skal byer og regioner stå i centrum for forvaltningen af genopretningsfonden og modtage større økonomisk støtte for fortsat at kunne løse problemerne som følge af pandemien;

27. opfordrer til, at der i forbindelse med det nye Leipzigcharter foreslås en ambitiøs og konkret køreplan, som sætter byerne i stand til at gennemføre det, og at man udnytter de lokale dagsordener for byerne inden for rammerne af målene for bæredygtig udvikling, navnlig for så vidt angår EFRU-reserven på 6 % til integreret bæredygtig byudvikling. investeringsfonde finansiere »lokaliseringen af målene for bæredygtig udvikling«, som gennemføres af byer og regionale forvaltninger, navnlig i form af politikker for bæredygtig mobilitet og offentlig transport, bygningsrenovering for at komme energifattigdommen til livs, sikring af universel adgang, en indsats for at gøre op med, at nogle mennesker befinder sig i en udsat situation, og fremme af social inklusion i ugunstigt stillede områder i alle byer. De lokale myndigheder bør have mulighed for at forvalte de midler, der tildeles stater og regioner, hurtigere og mere direkte. En forudsætning for at nå dette mål er en styrkelse af uddannelsesindsatsen i samarbejde med den akademiske verden og erhvervslivet;

28. opfordrer Kommissionen til med henblik på at overvåge de mange investeringer og resultater i forbindelse med nationale, regionale og lokale dagsordener for byerne at udvikle en ny fælles referenceramme med fælles terminologi, indikatorer og metodologi, som muliggør koordinering mellem forvaltninger, gensidig læring og en komparativ evaluering mellem forskellige områder samt inddragelse af byerne i udarbejdelsen af de budgetter, som er beregnet på deres udvikling;

29. opfordrer Kommissionen til at tage højde for, at de overordnede politikker for social og miljømæssig omstilling, som den grønne pagt tilskynder til, er en prioritet og bør gennemføres gennem konkrete foranstaltninger i byer og regionalt og lokalt, og at de dermed forbundne investeringer derfor ikke bør tælle i medlemsstaternes offentlige underskud, og at de heller ikke bør underlægges begrænsninger med hensyn til loftet for de udgifter, som medlemsstaterne har pålagt de lokale myndigheder inden for rammerne af de nuværende programmer for budgetstabilitet og -underskud;

30. bifalder, at det i det nye charter anerkendes, at den fysiske byplanlægning er af afgørende betydning for den bæredygtige byudvikling, og især er udvalget glad for, at der er fokus på at begrænse arealinddragelsen, blande funktionerne for nye produktionsformer, diversificering af produktionen og nye leveformer, skaffe boliger til overkommelige priser og udnytte politikker for anvendelsen af offentlige arealer;

31. mener, at den digitale omstilling bør føre til en bedre »digital samhørighed« i Europa, både når det gælder borgerne og regionerne. Det er nødvendigt at ændre perspektiv fra et teknisk fokuseret perspektiv til et perspektiv, der i højere grad er centreret om borgerne, sådan som det fremgår af erklæringen »JOIN, BOOST, SUSTAIN: join forces to boost sustainable digital transformation in cities and communities in the EU«. Det er nødvendigt at bevæge sig i retning af en mere helhedsorienteret tilgang til den digitale by, hvor digital innovation er et middel (og ikke et mål), der drives af den offentlige sektors iværksætterånd og af private virksomheder, som tilbyder løsninger, der er tilpasset den eksisterende og nye teknologi. Selv om digitaliseringen rummer gode muligheder for byerne og byernes borgere, er der et behov for at hjælpe byerne med at blive bedre til at foregribe og tackle de negative bivirkninger af digitaliseringen;

32. foreslår, at det fornyede Leipzigcharter anerkender behovet for, at der inden for rammerne af de intelligente specialiseringsstrategier, der er udarbejdet på regionalt niveau under samhørighedspolitikken, udvikles intelligente specialiseringsprocesser på lokalt plan og integrerede dagsordener for økonomisk og territorial omstilling, der gør det muligt at udvikle intelligente byer og landsbyer;

33. mener, at byerne, herunder små og mellemstore byer, er centrale aktører i håndteringen af de store europæiske sociale og miljømæssige udfordringer (sundhed, fødevarer, energi, transport, klimaforandringer, biodiversitet, inklusion og sikkerhed). Det er imidlertid vigtigt at modernisere den lokale offentlige sektors rolle i den økonomiske udvikling. Udgangspunktet bør være en tilgang til fremme af iværksætterånd, som styrker denne sektors rolle i lyset af den nye globale styring og de dermed forbundne udfordringer;

34. glæder sig i den forbindelse over, at det nye støtteprogram for strukturreformer hører under kommissæren med ansvar for regionalpolitik. Dette burde nemlig gøre det muligt at sikre, at støtteprogrammet for strukturreformer og det tilhørende budgetforslag for 2021-2027 bliver det vigtigste middel til at forbedre den institutionelle kapacitet og de strukturelle reformer af byerne med hensyn til alle de elementer, der ikke er støtteberettigede under strukturfondene;

35. påpeger, at en stor del af merværdien i EU's dagsorden for byerne ligger i dens støtte til udveksling af viden om byrelaterede spørgsmål mellem europæiske, nationale, regionale og lokale institutioner, hvilket opfattes som en mekanisme til udveksling af bedste praksis;

36. mener endvidere, at det er nødvendigt, at det nye Leipzigcharter inkluderer mekanismer og metoder for bæredygtig byudvikling inden for EU, som allerede findes, men som fungerer uafhængigt af hinanden, herunder f.eks. det europæiske initiativ om intelligente byer, borgmesterpagten for klima og energi og referencerammen for bæredygtige byer.

En styrket EU-dagsorden for byerne til støtte for det nye Leipzigcharter

37. Det Europæiske Regionsudvalg minder om de tre søjler i EU's dagsorden for byerne (bedre lovgivning, bedre finansiering og bedre viden), der blev fastlagt i Amsterdampagten. Hovedformålet er at fremme gennemførelsen af disse søjler. Det er også nødvendigt at udvikle de forskellige interessenters rolle;

38. understreger behovet for at styrke forbindelserne mellem land og by og for, at alle byområder ses i sammenhæng med deres opland, bl.a. deres funktionelle (ofte landlige) områder, med henblik på en mere helhedsorienteret og integreret tilgang og for at sikre udviklingsmuligheder for alle indbyggere i by- og storbyområderne;

39. mener, at det nye Leipzigcharter bør anerkende de bestræbelser, som er gjort af alle byer og lokale myndigheder, der er involverede i de 14 tematiske bypartnerskaber. Desuden bør det hilses velkommen, at nogle partnerskaber, f.eks. om migration og flytninge og mobilitet i byerne, ønsker at fortsætte arbejdet efter den treårige periode, hvilket bør opfattes som et klart tegn på, at EU's dagsorden for byerne har været en succes. Der bør dog sikres de nødvendige ressourcer til samt gennemslagskraft og sammenhæng i fremtidige foranstaltninger;

40. fremsætter en række konkrete anbefalinger med henblik på at overvinde disse udfordringer og forbedre den praktiske gennemførelse af dagsordenen for byerne:

- sammensætningen af de fremtidige partnerskaber skal ske på en fuldstændig gennemsigtig måde med inddragelse af byerne og i forhold til byernes størrelse, sådan som det fremgår af det nye Leipzigcharter. Foranstaltningerne bør desuden grupperes omkring de tre søjler: bedre lovgivning, bedre finansiering og bedre viden
- den aktuelle liste over horisontale temaer er stadig gyldig og kan udvikles gennem pilotaktioner, som et medlem fra hvert partnerskab inddrages i, idet man søger at skabe en balance mellem EU-institutionerne og de nationale, regionale og lokale myndigheder. Det er i den forbindelse vigtigt, at Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne inddrages tættere i de tematiske partnerskaber, navnlig når der lanceres et nyt partnerskab. Dette vil styrke den hårdt tiltrængte følelse af medejerskab hos Kommissionen og medlemsstaterne
- det er nødvendigt at styrke synergiene mellem de fremtidige partnerskabers forskellige aktioner med henblik på at undgå silotænkning og koordinere gennemførelsen af foranstaltningerne
- en idé til at styrke den politiske støtte på lokalt niveau kunne være at iværksætte et topmøde for de lokale myndigheder, som er involveret i dagsordenen for byerne, så de kunne fungere som ambassadører og få en stemme i den politiske debat med Kommissionen og medlemsstaterne
- Kommissionen burde inden for rammerne af søjlen »bedre lovgivning« forpligte sig til at overveje anbefalingerne fra bypartnerskaberne. I den forbindelse kunne partnerskaberne arrangere workshoper, hvor fagfolk kigger nærmere på specifikke ændringer af EU's direktiver, forordninger og politikker. Resultaterne af partnerskaberne bør regelmæssigt fremlægges og drøftes i Europa-Parlamentet og Rådet, så de i højere grad kan indgå i EU's lovgivning

- RU mener, at den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og det europæiske initiativ for byområder, som Kommissionen har foreslået inden for den kommende EFRU-forordning, bør sikre en stabil finansiering til dækning af driftsomkostningerne for de byer, som deltager i EU's dagsorden for byerne
- Eurostat bør i højere grad deltage i arbejdet i partnerskaberne, hvilket kan fremme en debat om tilgængelige kvalitative data på regionalt og lokalt plan og i de funktionelle byområder samt om produktionen af kvalitative data
- Dagsordenen for byerne og partnerskaberne bør også integreres bedre med det arbejde, der udføres i Det Fælles Forskningscenter og dets videncentre om regionalpolitikker i Sevilla i form af f.eks. rapporten om »Byernes fremtid« og Urban Data Platform Plus
- med tanke på programmeringsperioden efter 2020 og i en bredere sammenhæng end blot strukturfondene kunne Kommissionen også overveje muligheden af at udvikle et finansielt program for pilotaktioner til udvikling af forslag, der er opstået inden for rammerne af bypartnerskaberne
- Kommissionen bør iværksætte en kommunikationskampagne til at formidle resultaterne af EU's dagsorden for byerne, herunder en bedre formidling af partnerskabernes resultater på det særlige websted Futurium. Den bør også investere i videnproduktion, udbredelse af bedste praksis, vejledninger, redskaber og køreplaner inden for rammerne af EU's dagsorden for byerne.

Opfølgning på gennemførelsen af det nye Leipzigcharter

41. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer det tyske EU-formandskab til officielt at anerkende den rolle, som RU spiller i det nye Leipzigcharter i overensstemmelse med Amsterdampagten, hvori Regionsudvalget som rådgivende organ i EU og formel repræsentant for EU's regioner og kommuner opfordredes til at bidrage til den videre udvikling af EU's dagsorden for byerne;
42. foreslår, at medlemsstaterne — eller de forvaltningsniveauer, der har ansvaret for bypolitikken, hvis denne kompetence ikke udøves på nationalt niveau — hvert tredje år udarbejder beretninger om, hvordan de har integreret Leipzigcharteret i deres nationale og regionale bypolitikker i samarbejde med Kommissionen, og at de i den forbindelse redegør for, hvordan EU's politikker og økonomiske midler, navnlig samhørighedspolitikken, har bidraget til at gennemføre principperne og målene i Leipzigcharteret;
43. minder om, at det er vigtigt, at Kommissionen fortsat spiller en fremtrædende rolle i koordineringen og gennemførelsen af EU's dagsorden for byerne og Leipzigcharteret. I den henseende er det værd at minde om forslaget om at udnævne næstformanden med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og fremsyn til koordinator for dagsordenen for byerne, hvilket vil sikre en tæt forbindelse til dagsordenen for bedre regulering. En sådan koordinering ville også modvirke det fragmenterede syn på byer og den bymæssige dimension af politikker, der skyldes de enkelte generaldirektoraters fokus på deres eget ekspertiseområde;
44. anmoder om, at Rådet (almindelige anliggender) vedtager bindende konklusioner med henblik på at sikre, at Leipzigcharteret så vidt muligt bliver en bindende tekst for EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder efter vedtagelsen af det nye Leipzigcharter på det uformelle rådsmøde for ministre for byudvikling den 30. november 2020. Dette bør kombineres med en opfordring til fremtidige rådsformandskaber om at fortsætte drøftelserne om dagsordenen for byerne i deres respektive arbejdsprogrammer.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny industristrategi for Europa

(2020/C 440/21)

Ordfører:	Jeannette BALJEU (NL/Renew E.), medlem af provinsrådet for Zuid-Holland
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny industristrategi for Europa COM(2020) 102 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG

1. understreger, at industrien er af afgørende betydning for de europæiske regioner og byer og for de mange millioner arbejdspladser, den skaber, og at den i kraft af sin natur opererer i en global kontekst, hvor handel er en vigtig drivkraft for vækst, som skaber både fordele og udfordringer;
2. glæder sig over Kommissionens meddelelse om den nye industristrategi for Europa⁽¹⁾ og dens fokus på industrielle økosystemer. Udvalget understreger, at disse økosystemer ofte er regionale, og at de ofte er knyttet til andre regionale økosystemer gennem forsyningskæder eller videnuudvekslingsnetværk. Udvalget understreger, at en ny industristrategi for Europa derfor bør baseres på forvaltning på flere myndighedsniveauer, hvor hvert niveau får et klart ansvar og ressourcer til gennemførelse, og understreger, at opfyldelsen af målene om en dobbelt overgang til en grøn og digital industri kræver støtte fra alle interessenter;
3. mener, at den grønne pagt kun med et stærkt og effektivt bidrag fra industrien vil være i stand til virkelig at udvikle sin fulde styrke som en europæisk vækststrategi;
4. understreger, at den nye industristrategi for Europa derfor skal styrke den stedbaserede dimension, for at regioner og byer som de forvaltninger, der er tættest på borgerne og økosystemerne, kan tage ansvar for både den grønne og den digitale omstilling af deres industri, bl.a. i betragtning af det behov for videreuddannelse og opkvalificering, som arbejdstagerne vil få, eftersom de i større eller mindre grad er i fare for at blive ekskluderet som følge af omstillingen;
5. glæder sig over, at Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, i sin tale om Unionens tilstand den 16. september bebudede en revision af industripolitikken i første halvdel af 2021. I lyset af de hidtil usete forstyrrelser af produktions- og forsyningskæderne bør en sådan revision bygge på de indhøstede erfaringer, og udvalget opfordrer kraftigt til, at revisionen kommer til at omfatte en stærkere territorial komponent med henblik på at gøre den europæiske industri reelt modstandsdygtig og fremtidssikker;
6. understreger, at regionale og lokale myndigheder har vigtige kompetencer på politikområder, der påvirker den industrielle udvikling, og kan mobilisere en lang række instrumenter, der gør det muligt at gennemføre en helhedsorienteret og ambitiøs industripolitisk strategi i EU, som har til formål at sikre økonomisk modstandsdygtighed i en tid med strukturelle ændringer. Udvalget anmoder Kommissionen om at medtage det lokale og regionale niveau i den fremtidige udformning af den nye industristrategi for Europa;
7. understreger, at regionerne er i stand til og villige til at statuere et eksempel ved at afprøve nye tilgange og værktøjer til at opnå den grønne, digitale omstilling og hjælpe med at styrke de regionale klynger, som er byggestenene til stærke europæiske innovationsøkosystemer, hvor interregionalt samarbejde mellem aktører hjælper med at bygge europæiske værdikæder. EU's rammevilkår skaber lige vilkår for det indre marked;

⁽¹⁾ COM(2020) 102 final.

8. er overbevist om, at det ikke kun vil være nødvendigt at stabilisere forsynings- og produktionskæderne for medicinsk udstyr, medicinsk materiale og medicin, men også at tilpasse dem til et fuldt operationelt økosystem;
9. understreger, at Europa står over for en hidtil uset pandemi med alvorlige konsekvenser, som kan risikere at udløse en global økonomisk krise. Udvalget opfordrer indtrængende til, at genopretningen sker i overensstemmelse med grønne, digitale og sociale forhold;
10. glæder sig over Europa-Parlamentets beslutning ^(?) om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser. Udvalget støtter Kommissionen i dens mål om at udforme en ny industristrategi for EU med henblik på at opnå en mere konkurrencedygtig og modstandsdygtig industri over for globale chok og opfordrer Kommissionen til at prioritere at »styrke det indre marked«;
11. foreslår at bruge en industristrategi i to trin, hvor det første trin er koncentreret om industriens overlevelse og det andet trin om genopbygning og fornyelse med henblik på en grøn, dekarboniseret og mere digitaliseret økonomi. Udvalget understreger, at disse trin skal bygge på idéen om regional modstandsdygtighed, dvs. forbedre regionernes evne til at modstå, absorbere eller overvinde interne eller eksterne økonomiske chok ^(?);
12. bekræfter Europas mål om at påbegynde en hurtig og konsekvent omstilling til klimaneutralitet og digital ledelse og understreger, at den grønne pagt skal være en central del af den nye industristrategi for Europa for at nå disse mål. Udvalget understreger betydningen af den regionale og lokale dimension og mener, at det vigtigste mål for industristrategien for Europa fortsat bør være at skabe og udvikle nye markeder for klimaneutralitet og cirkulære produkter;
13. understreger, at målet om klimaneutralitet skal nås på lokalt og regionalt plan, og at omstillingen får størst effekt på energiintensive regioner;
14. understreger, at de energiintensive råstofindustrier, der er afhængige af udenrigshandel, og som skaber værditilvækst og beskæftigelse i regionerne, er afhængige af lige konkurrencevilkår for alle markedsaktører, både indenlandske og udenlandske. Dette vedrører ud over EU's handelspolitik også EU's klima- og energipolitiske målsætninger. Det er især nødvendigt, at EU's mange planer og lovgivningsmæssige foranstaltninger sikrer en tilstrækkelig beskyttelse mod CO₂-lækage i råstofindustrierne. Udvalget anser en effektiv CO₂-emissionspris for nødvendig, hvis vedvarende energi skal være konkurrencedygtig;
15. glæder sig over Kommissionens forslag til en retfærdig omstilling ⁽⁴⁾, som vil mobilisere op til 100 mia. EUR til at sikre en retfærdig omstilling i kulstofintensive regioner, der fortsat omstiller deres industrier og økonomier;
16. glæder sig over den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽⁵⁾, som foreslår en række foranstaltninger for at gøre det muligt for EU's industrier at gribe muligheden for en mere cirkulær og biobaseret tilgang, der vil sikre en renere og mere konkurrencedygtig industri ved at reducere miljøbelastningen, lette konkurrencen om knappe ressourcer og reducere produktionsomkostningerne. Det kan yderligere reducere afhængigheden af importeret energi og ressourcer. Udvalget understreger betydningen af omstillingen til en biobaseret og cirkulær økonomi, også for beskæftigelsen, og af et bæredygtigt bebygget miljø som et centralt element i denne omstilling;
17. understreger, at den nye industristrategi for Europa bør være en inklusiv strategi. Udvalget går ind for at inkludere gruppen af innovationsfølgere, som kæmper for at holde trit med ændringerne, og at tage dem med ⁽⁶⁾;

^(?) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0054_DA.pdf.

^(?) ECR2: Economic Crisis: resilience of regions: www.espon.eu/programme/projects/espon-2013/applied-research/ecr2-economic-crisis-resilience-regions.

⁽⁴⁾ COM (2020) 22 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁶⁾ A geographically fair EU industrial strategy: https://wms.flexious.be/editor/plugins/imagemanager/content/2140/PDF/2019/Geographically_fair_EU.pdf.

18. understreger behovet for et egentligt indre marked for tjenesteydelser for at hjælpe med at fremme tjenesteficeringen af industrien. Udvalget understreger den rolle, som de regionale myndigheder spiller med hensyn til at lette den lokalisering af industrien, som følger af dette skift og af forstyrrende teknologier, og fremhæver, at forsyningskæder i den cirkulære produktion vil blive mere koncentreret på regionalt plan;

19. er derfor enig i, at virksomhederne skal tilpasse deres forretningsmodeller og udvikle nye former for arbejde, som er egnet til den digitale og bæredygtige alder. Udvalget understreger, at fremskyndet vækst kommer fra både nye virksomheder og etablerede virksomheder, og anmoder Kommissionen om at yde bistand til innovation og til at skabe en ramme, hvor klynger af virksomheder kan lære af hinanden med eller uden hjælp fra iværksætterkonsulenter, formidlere eller regionale udviklingsagenturer;

20. understreger relevansen af at investere i FoU og innovation og sikre, at denne investering konverteres til salgbare produkter og tjenesteydelser og produktivitetsfremmende industrielle processer, som tager hensyn til EU's mål om klimaneutralitet inden 2050;

21. anerkender vigtigheden af standardisering og certificering, navnlig for nye produkter, processer og tjenesteydelser, som fremskynder omstillingen til en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi. Udvalget anmoder Kommissionen om at sikre, at SMV'er involveres og tages med i standardiseringsprocessen;

22. glæder sig over ambitionen om at skabe førende markeder for rene teknologier i strategiens iværksætterånd og er enig i, at »[d]e, der handler først og hurtigst, vil have den største konkurrencemæssige fordel«. Udvalget understreger, at regionale økosystemer tilbyder det bedste miljø til innovation på grund af den høje grad af tillid til mulighedsdrevne iværksættere;

23. er enig i, at Europa skal samle sine styrker for kollektivt at gøre det, som ingen kan gøre alene, og understreger, at interregionalt samarbejde med henblik på at stimulere og lette interregionale værdikæder baseret på »intelligente komplementariteter« mellem regionale tværsektorielle økosystemer, som er knyttet til omstillingen til en grøn, digital og modstandsdygtig økonomi, sådan som det er gjort i de regionale strategier for intelligent specialisering, er det bedste tilgængelige værktøj til at muliggøre et samarbejde inden for de regionale økosystemer og med andre regionale økosystemer med komplementære kompetencer og dermed gøre det muligt at skabe europæiske værdikæder og innovationsprocesser;

24. understreger behovet for et klart overvågnings- og evalueringssystem som anbefalet i strategierne for intelligent specialisering og fremhæver, at dette bør udføres på alle tre niveauer: EU, medlemsstaterne og regionerne bør evaluere hvert andet år. Udvalget foreslår, at Kommissionen medtager dette i det europæiske semester og knytter det til de nationale reformplaner på medlemsstatsniveau, og at regionerne medtager denne evaluering som et læringsværktøj, der understøtter en mere diagnostisk overvågning, kontrollerer fremskridt og letter problemløsning. Udvalget foreslår, at den regionale resultattavle for innovation kan ledsages af anbefalinger om EU-værktøjer, der kan bidrage til en forbedring af indikatorerne;

25. støtter Kommissionen i udviklingen af en ambitiøs EU-klyngepolitik og understreger betydningen af at knytte regionale klynger og netværk fra forskellige regioner sammen. Udvalget anmoder Kommissionen om at støtte disse interregionale netværk som et supplement til den individuelle matchmaking, som foregår i Enterprise Europe Network og European Cluster Collaboration Platform og foreslår at gøre EU's klyngepolitik til en integreret del af den nye industristrategi for Europa;

26. understreger, at samhørighedspolitikken bør være et vigtigt instrument til gennemførelse af en stedbaseret tilgang til industriel udvikling for at tage højde for de regionalt divergerende konsekvenser af omstillingen til en kulstofneutral økonomi, og opfordrer til udvikling af egnede mål og støtteinstrumenter i forbindelse med planlægningen af den næste fase af samhørighedspolitikken;

27. anerkender, at regionerne skal bruge strategisk rådgivning til denne industrielle omstilling for effektivt at anerkende aktuelle huller i deres parathed til den industrielle omstilling, og anmoder derfor Kommissionen om at udvikle værktøjer, som kan fungere som en klar køreplan for regioner med en skræddersyet tilgang for at sikre industrielt lederskab, idet et sådant værktøj bør supplere den nye industristrategi for Europa og bør hjælpe regionerne med at målrette relevante samhørighedspolitiske investeringer i programmeringsperioden efter 2020;

28. understreger de offentlige myndigheders potentielle rolle i innovationsorienterede grønne offentlige indkøb, f.eks. med hensyn til bæredygtig og intelligent mobilitet eller i bygge- og anlægssektoren, og behovet for at minimere risikoen for regionale forvaltninger;

29. beklager, at gennemførelsen af mål for bæredygtig udvikling nr. 9 om opbygning af en robust infrastruktur samt fremme af en inklusiv og bæredygtig industrialisering og af innovation kun har medført moderate fremskridt. Navnlig har de nationale bruttoudgifter til FoU i EU stabiliseret sig på godt 2,0 % (7) i forhold til BNP. Udvalget understreger den langsomme vedtagelse og formidling af nyskabelser i Europa og påpeger, at mange nyskabelser i industrien drejer sig om nye forretningsmodeller, der kombinerer digital teknologi og servicekoncepter, og understreger, at regionerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde vedtagelse og udbredelse af nyskabelser, f.eks. gennem det europæiske netværk af digitale innovationsknudepunkter, pilotanlæg og feltlaboratorier. Udvalget understreger behovet for det nye værktøj som foreslået i Interreg-forordningen om interregionale innovationsinvesteringer;

30. anmoder Kommissionen om at støtte den europæiske industri, navnlig i energiintensive regioner, i omstillingen til klimaneutralitet i 2050 og opstille ambitiøse, omend realistiske mellemlangsigtede og langsigtede sektormål, som stemmer overens med den europæiske grønne pagt og Parisaftalen, og fremlægge køreplaner for at nå dem i samarbejde med de regionale og lokale interessenter, og understreger betydningen af en omstilling, som er retfærdig for virksomheder og borgere som anført i mekanismen for en retfærdig omstilling;

31. opfordrer til, at Det Europæiske Innovationsråd hjælper med at opskalere alle hurtigt voksende virksomheder, ikke kun nystartede virksomheder, og understreger, at de meget hurtigt voksende SMV'er ikke er nye virksomheder, men etablerede virksomheder, som har fundet en ny måde at vokse på gennem digitalisering og/eller ved at gøre deres produkt, proces eller tjenesteydelse mere bæredygtig;

32. er enig i, at Europa bør udnytte stordriftsfordele, hastighed og omfang, men vil gerne understrege, at regionernes rolle ikke blot er at tilbyde en arena for lokalt baserede nyskabelser, men også for »samarbejdende regioner« for at hjælpe med at samle de mange forskellige kompetencer i Europa i interregionale værdikæder, som kan konkurrere med større virksomheder uden for Europa. Udvalget anmoder Kommissionen om at give mulighed for yderligere interregionalt samarbejde mellem værdikæder ved at sikre finansiering til interregionale industrielle demonstrationstilfælde;

33. understreger behovet for at gøre videregående uddannelse og erhvervsuddannelse mere egnet til den digitale tidsalder, og fremhæver den rolle, som digitale knudepunkter kan spille, ikke kun med hensyn til at fremskynde og formidle nyskabelser, men også med hensyn til at uddanne arbejdsstyrken til fremtidens industri. Udvalget opfordrer Kommissionen til at give mere støtte til kapacitetsopbygning og udveksling af erfaringer, sådan som det f.eks. sker i opfordringen til erhvervsekspertisecentre;

34. støtter behovet for en pagt for færdigheder og anmoder Kommissionen om at inkludere regionerne som en vigtig partner i en sådan pagt. Udvalget understreger, at regionerne er det bedste organiserede niveau til at koordinere opdateringen af færdigheder (opkvalificering og omskoling) og sikre arbejdstagernes mobilitet fra sektorer i tilbagegang til sektorer i fremgang, og betydningen af lige adgang til omskoling af medarbejdere samt ledere og iværksættere som følge af virkningerne af covid-19-epidemien;

35. anerkender potentialet i vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse og alliancer og anmoder om, at Kommissionen gør dem mere inkluderende ved at lade regioner og SMV'er deltage. Udvalget fremhæver i den forbindelse det potentiale, der ligger i samarbejdet mellem den offentlige og private sektor og i etableringen af industrialliancer, f.eks. inden for batteriteknologi, plast og mikroelektronik, til at fremme teknologisk udvikling og sikker finansiering;

---

(7) Eurostats rapport om gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling af 22. juni 2020.

36. anerkender de geopolitiske risici for udenlandske investeringer og en overafhængighed af »globale« forsynings- og værdikæder og anmoder Kommissionen om at berige strategien med foranstaltninger for at hjælpe med at klare den aktuelle krise som følge af covid-19 og forberede sig på nye pandemier i fremtiden for at sikre modstandsdygtighed i Europas samfund og økonomi, f.eks. ved at forberede sig på alternative europæiske forsyningskæder for medicinske forsyninger baseret på lave omkostninger og sparsommelige nyskabelser i tilfælde af nye pandemier eller alvorlige epidemier;

37. slår til lyd for en europæisk retlig ramme for kunstig intelligens, robotteknologi og relaterede teknologier⁽⁸⁾, der skal sikre, at der tages hensyn til etiske principper og grundlæggende rettigheder i forbindelse med udviklingen, udbredelsen og anvendelsen heraf samt til spørgsmål om sikkerhed og ansvar. EU's industrielle innovation og konkurrenceevne gør det nødvendigt med en horisontal ramme, som afspejler Unionens værdier og principper. Den vil yde konkret vejledning til både borgere og virksomheder, herunder borgere og virksomheder der befinder sig uden for EU's grænser, og give retssikkerhed. På nuværende tidspunkt kan manglen på klare bestemmelser om sikkerhed og ansvar føre til retsikkerhed for forbrugerne og de virksomheder, der producerer og markedsfører produkter, som involverer kunstig intelligens, samt for de borgere, der anvender applikationer for kunstig intelligens.

38. understreger betydningen af handlingsplanen for den cirkulære økonomi, da den giver et afsæt for geografisk kortere forsyningskæder, og understreger, at den cirkulære økonomi påvirker næsten alle former for klynger og industrier, og at mange SMV'er trods igangværende bestræbelser på at omdanne traditionelle økonomi- og forretningsmodeller ikke er klar til dette skift, og at mange er villige til at handle, men ved ikke hvordan. Udvalget understreger, at mindre virksomheder oplever ulemper, når de tager cirkularitet til sig, på grund af deres begrænsede kapacitet, ressourcer, tid og tilgængelige viden til at investere i og håndtere den dermed forbundne administration og overholdelse af regler og standarder. Udvalget anmoder Kommissionen om mere gunstige politikker til at øge det cirkulære skift og om at tilpasse lovgivningen for at gøre dette skift muligt i stedet for at hindre det, idet den cirkulære økonomi i denne henseende ville drage fordel af et indre marked for affald;

39. opfordrer til genforhandling af traktaten om det europæiske energicharter med henblik på at fremme investeringer i bæredygtig energi og bringe det i overensstemmelse med Parisaftalen. Genforhandlingerne bør også bekræfte, at de underskrivende stater og deres offentlige myndigheder har »ret til at regulere«;

40. støtter indførelsen af en WTO-forenelig CO₂-grænsetilpasningsmekanisme, der styrker klimaindsatsen på globalt plan og beskytter industrierne mod illoyal konkurrence. Udvalget opfordrer til, at der fremsættes forslag om nye egne indtægter for EU for at sikre enkelthed og åbenhed, samtidig med at de nationale kompetencer beskyttes;

41. mener, at EU og medlemsstaterne for at fastholde teknologisk lederskab og sikre digital og teknologisk suverænitet bør bevare retten til blokere fjendtlige overtagelser af strategiske EU-virksomheder fra stater eller statsligt støttede aktører uden for EU, og anmoder Kommissionen om at reformere konkurrencepolitikken for at bevare et levende europæisk indre marked og samtidig styrke EU-baserede virksomheders position på verdensmarkederne;

42. er enig i, at vi skal øge investeringerne i innovation, og opfordrer Kommissionen til at fremme en kultur, hvor det er tilladt at fejle. Udvalget understreger, at fejltrin inden for innovation kan være meget værdifulde som en måde at lære at lykkes på, men kun hvis virksomhederne får mulighed for en ny chance for at bruge erfaringerne fra de veje, som ikke fungerer. Udvalget anmoder derfor Kommissionen om at fremme udbredelsen af erfaringer mellem regionale klynger og netværk;

43. anmoder Kommissionen om at yde bistand til regioner, der hjælper virksomheder med at finde egnede europæiske partnere, hvis de ønsker at mindske deres afhængighed af globale forsynings- og navnlig værdikæder, da regioner kan hjælpe med at finde partnere og lette matchmaking;

⁽⁸⁾ Se RU's udtalelse om Hvidbog om kunstig intelligens, ordfører: Guido Rink (NL/PES), <https://cor.europa.eu/DA/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opId=CDR-2014-2020>.

44. anmoder Kommissionen om også at tage højde for anvendelser af vigtige digitale teknologier som kvantecomputere i strategiske sektorer som en del af den strategiske digitale infrastruktur og understreger, at disse anvendelser er vigtige for Europas digitale omstilling for at sikre den størst mulige økonomiske og sociale virkning, idet digitale løsninger uden anvendelsesmuligheder blot er løsninger, der leder efter et problem, mens virksomhederne leder efter måder at gribe forretningsmuligheder på;

45. understreger betydningen af at inddrage de regionale forvaltninger og regionale klynger eller netværk i alliancer og anmoder om, at regionale forvaltninger eller i det mindste en repræsentant for Regionsudvalget deltager i industriforummet, navnlig ved at analysere industriens risici og behov med hensyn til industrielle økosystemer, som efter Regionsudvalgets mening består af »regionale« økosystemer for iværksætterier og innovation;

46. gentager sin opfordring til at øge EU's støtte til regionale økosystemer og klynger inden for rammerne af interregionale investeringer i innovation, hvor foreneligheden med den grønne pakt bør overvejes ved at tage udgangspunkt i den intelligente specialiseringstilgang og udvide og udbrede nuværende initiativer såsom platformen for intelligent specialisering vedrørende modernisering af industrien og pilotinitiativet om regionernes omstilling. Udvalget mener endvidere, at det er vigtigt at udvikle instrumenter til gennemførelse af fælles interregionale investeringsprojekter i industrien i tæt samarbejde med regioner og partnerskaber for intelligent specialisering;

47. understreger, at den dobbelte omstilling kun vil blive vellykket, hvis alle interessenter inddrages på lige fod i EU's reviderede industristrategi, og at en klar kommunikation og åben dialog med alle interessenter er altafgørende, da omfanget af den omstilling, som både industrien og samfundet står over for, kræver omgående handling, en fælles vision og integrerede løsninger blandt alle interessenter og på alle politiske niveauer, da kun en tilgang på flere niveauer vil kunne sikre, at interessenterne tilslutter sig økonomipolitiske beslutninger af en sådan størrelsesorden;

48. opfordrer Kommissionen til at indføre foranstaltninger til omstilling af virksomhedernes produktion som følge af udbredelsen af covid-19-pandemien og de deraf følgende ændrede behov i samfundet;

49. opfordrer Kommissionen til at medtage regioner og byer i forbindelse med udformningen af en ny industristrategi for Europa og gentager, at regioner og byer er villige og i stand til at statuere et eksempel i udformningen af den stedbaserede dimension af de to omstillinger, som den europæiske industri står over for.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — HYBRIDMØDE — RU'S 140. PLENARFORSAMLING, 12.10.2020-14.10.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Et EU-handlingsprogram for sundhed (EU4Health)

(2020/C 440/22)

Basisdokument: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed — for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (»EU4Health-programmet«)

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Selv om medlemsstaterne er ansvarlige for deres sundhedspolitikker, forventes de at beskytte folkesundheden i en ånd af europæisk solidaritet. Erfaringerne fra den igangværende covid-19-krise har vist, at der er behov for yderligere resolut handling på EU-plan for at støtte samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre forebyggelse og forhindre udbredelsen af alvorlige menneskelige sygdomme på tværs af grænserne, at bekæmpe andre alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og beskytte menneskers sundhed og velfærd i Unionen.</p>	<p>Selv om medlemsstaterne er ansvarlige for deres sundhedspolitikker, forventes de at beskytte folkesundheden i en ånd af europæisk solidaritet, sådan som det ligeledes understreges i artikel 222 i TEUF, hvor der står, at Unionen og dens medlemsstater handler i fællesskab på et solidarisk grundlag. Erfaringerne fra den igangværende covid-19-krise har vist, at der er behov for yderligere resolut handling på EU-plan for at støtte samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og, hvis det er relevant, de offentlige institutioner med henblik på at forbedre forebyggelse og forhindre udbredelsen af alvorlige menneskelige sygdomme på tværs af grænserne, at støtte udviklingen af de nødvendige produkter til forebyggelse og behandling af sygdomme og gøre disse produkter tilgængelige, at bekæmpe andre alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og beskytte menneskers sundhed og velfærd i Unionen.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt at minde om det solidariske grundlag mellem medlemsstaterne på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På grund af den alvorlige karakter af grænseoverskridende sundhedstrusler bør programmet støtte koordinerede folkesundhedsmæssige foranstaltninger på EU-plan for at tackle forskellige aspekter af sådanne trusler. For at styrke Unionens kapacitet til at forberede sig og reagere på samt forvalte sundhedskriser bør programmet yde støtte til de foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af de mekanismer og strukturer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU, og andre relevante mekanismer og strukturer, der er etableret på EU-plan. Dette kunne omfatte strategisk lageropbygning af vigtige medicinske forsyninger eller kapacitetsopbygning i forbindelse med kriseberedskab, forebyggende foranstaltninger vedrørende vaccination og immunisering og styrkede overvågningsprogrammer. I denne forbindelse bør programmet fremme kriseforebyggelses-, beredskabs-, overvågnings-, forvaltnings- og indsatskapacitet på EU-plan og på tværs af sektorer for aktører på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder beredskabsplanlægning og -øvelser i overensstemmelse med One Health-tilgangen. Programmet bør fremme etableringen af en integreret tværgående ramme for risikokommunikation i alle faser af en sundhedskrise — forebyggelse, beredskab og indsats.</p>	<p>På grund af den alvorlige karakter af grænseoverskridende sundhedstrusler bør programmet støtte koordinerede folkesundhedsmæssige foranstaltninger på EU-plan for at tackle forskellige aspekter af sådanne trusler. For at styrke Unionens kapacitet til at forberede sig og reagere på samt forvalte sundhedskriser bør programmet yde støtte til de foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af de mekanismer og strukturer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU, og andre relevante mekanismer og strukturer, der er etableret på EU-plan. Dette kunne omfatte strategisk lageropbygning af vigtige medicinske forsyninger, fremme af investeringer i produktionen af medicinsk udstyr og lægemidler til bekæmpelse af pandemier og andre trusler mod folkesundheden med henblik på europæisk suverænit, kapacitetsopbygning i forbindelse med kriseberedskab eller støtte til medlemsstaternes udarbejdelse af en statistikprotokol, der gør det muligt at sammenligne data om pandemiers konsekvenser på NUTS 2-niveau, forebyggende foranstaltninger vedrørende vaccination og immunisering og styrkede overvågningsprogrammer. I denne forbindelse bør programmet fremme kriseforebyggelses-, beredskabs-, overvågnings-, forvaltnings- og indsatskapacitet på EU-plan og på tværs af sektorer for aktører på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder beredskabsplanlægning og -øvelser i overensstemmelse med One Health-tilgangen. Programmet bør fremme etableringen af en integreret tværgående ramme for risikokommunikation i alle faser af en sundhedskrise — forebyggelse, beredskab og indsats.</p>

Begrundelse

Der bør foretages betydelige investeringer i produktionen af medicinsk udstyr og lægemidler til bekæmpelse af pandemier.

Desuden bør de statistiske data i højere grad deles mellem medlemsstaterne.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at beskytte mennesker i sårbare situationer, herunder dem, der lider af mentale sygdomme og kroniske sygdomme, bør programmet også fremme foranstaltninger, der tager højde for de medfølgende konsekvenser, som sundhedskrisen forårsager for personer i sådanne sårbare grupper.	For at beskytte mennesker i sårbare situationer, herunder dem, der lider af mentale sygdomme og kroniske sygdomme (herunder svær overvægt), bør programmet også fremme foranstaltninger, der tager højde for de medfølgende konsekvenser, som sundhedskrisen forårsager for personer i sådanne sårbare grupper. For at sikre høje standarder for basale sundhedstjenester bør programmet fremme anvendelsen af telemedicin, navnlig i krisetider og i forbindelse med pandemier.

Begrundelse

Telemedicin bør udvikles til at være et effektivt redskab i krisetider og i forbindelse med pandemier.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Erfaringerne fra covid-19-krisen har vist, at der er et generelt behov for støtte til strukturel omlægning og systemiske reformer af sundhedssystemer i hele Unionen med henblik på at forbedre deres virkningsfuldhed, tilgængelighed og modstandsdygtighed. I forbindelse med sådanne omlægninger og reformer bør programmet — i synergi med programmet for et digitalt Europa — tilskynde til foranstaltninger, der fremmer den digitale omstilling inden for sundhedsydelser og som øger deres interoperabilitet, bidrager til, at sundhedssystemer har en større kapacitet til at fremme sygdomsforebyggelse og sundhedsfremme, at skabe nye plejemodeller og at levere integrerede ydelser, lige fra hjemmepleje og primær sundhedspleje til meget specialiserede ydelser, der er baseret på folks behov og som sikrer en effektiv offentlig sundhedsarbejdsstyrke, der er udstyret med de rette færdigheder, herunder digitale færdigheder. Udviklingen af et europæisk sundhedsdataområde vil give sundhedssystemer, forskere og de offentlige myndigheder mulighed for at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af sundhedsydelser. I lyset af den grundlæggende ret til at få adgang til forebyggende sundhedsydelser og til at modtage lægehjælp, der er nedfældet i artikel 35 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og i lyset af de fælles værdier og principper i Den Europæiske Unions sundhedssystemer, som fastsat i Rådets konklusioner af 2. juni 2006 ⁽¹²⁾, bør programmet støtte foranstaltninger, der sikrer universalitet og inklusion i den forstand, at ingen nægtes adgang til sundhedspleje, og som sikrer, at patienters rettigheder, herunder databeskyttelse, respekteres.</p> <p>⁽¹²⁾ Rådets konklusioner om fælles værdier og principper i Den Europæiske Unions sundhedssystemer (EUT C 146 af 22.6.2006, s. 1).</p>	<p>Erfaringerne fra covid-19-krisen har vist, at der er et generelt behov for støtte til strukturel omlægning og systemiske reformer af sundhedssystemer i hele Unionen med henblik på at forbedre deres virkningsfuldhed, tilgængelighed og modstandsdygtighed. Disse reformer bør, inden for rammerne af et fornyet europæisk semester, styrke de særlige kendetegn ved de europæiske sundhedssystemer, som bygger på solide offentlige tjenester og betydelige offentlige investeringer. Sundhedstjenester er tjenesteydelser af almen interesse, som tager sigte på at styrke den europæiske søjle for sociale rettigheder, der ikke kan underlægges den private sektors tankegang. I forbindelse med sådanne omlægninger og reformer bør programmet, under hensyntagen til medlemsstaternes organisering af sundhedssystemet, tilrettelægge koordineringen og finansieringen af stresstest i medlemsstaterne for at finde svaghederne og kontrollere beredskabskapaciteten i tilfælde af pandemier. Programmet bør endvidere — i synergi med programmet for et digitalt Europa — tilskynde til foranstaltninger, der fremmer den digitale omstilling inden for sundhedsydelser og som øger deres interoperabilitet, bidrager til at sundhedssystemer får større kapacitet til at fremme sygdomsforebyggelse og sundhedsfremme, at skabe nye plejemodeller og at levere integrerede ydelser, lige fra hjemmepleje og primær sundhedspleje til meget specialiserede ydelser, der er baseret på folks behov, og som sikrer en effektiv offentlig sundhedsarbejdsstyrke, der er udstyret med de rette færdigheder, herunder digitale færdigheder. Udviklingen af et europæisk sundhedsdataområde vil give sundhedssystemer, forskere og de offentlige myndigheder mulighed for at forbedre tilgængeligheden og kvaliteten af sundhedsydelser. I lyset af den grundlæggende ret til at få adgang til forebyggende sundhedsydelser og til at modtage lægehjælp, der er nedfældet i artikel 35 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og i lyset af de fælles værdier og principper i Den Europæiske Unions sundhedssystemer, som fastsat i Rådets konklusioner af 2. juni 2006 ⁽¹²⁾, bør programmet støtte foranstaltninger, der sikrer universalitet og inklusion i den forstand, at ingen nægtes adgang til sundhedspleje, og som sikrer, at patienters rettigheder, herunder databeskyttelse, respekteres.</p> <p>⁽¹²⁾ Rådets konklusioner om fælles værdier og principper i Den Europæiske Unions sundhedssystemer (EUT C 146 af 22.6.2006, s. 1).</p>

Begrundelse

Som udtrykt i den anbefalede ændring.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 18

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Programmet bør derfor bidrage til sygdomsforebyggelse gennem hele enkeltpersoners liv og til sundhedsfremme ved at tackle sundhedsmæssige risikofaktorer såsom brug af tobak og relaterede produkter og eksponering for deres emissioner, skadeligt alkoholforbrug og indtag af ulovlige stoffer. Programmet bør også bidrage til at begrænse narkotikarelaterede helbredsskader, usunde kostvaner og fysisk inaktivitet samt eksponering for miljøforurening, og skabe miljøer, der understøtter en sund livsstil, for at supplere medlemsstaternes indsats på disse områder. Programmet bør derfor også bidrage til at nå målene i den europæiske grønne pagt, fra jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien.</p>	<p>Programmet bør derfor bidrage til sygdomsforebyggelse gennem hele enkeltpersoners liv og til sundhedsfremme ved at tackle sundhedsmæssige risikofaktorer såsom brug af tobak og relaterede produkter og eksponering for deres emissioner, skadeligt alkoholforbrug og indtag af ulovlige stoffer. Programmet bør også bidrage til at begrænse narkotikarelaterede helbredsskader, usunde kostvaner og fysisk inaktivitet samt eksponering for miljøforurening, og skabe miljøer, der understøtter en sund livsstil, for at supplere medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders indsats på disse områder. Programmet bør derfor også bidrage til at nå målene i den europæiske grønne pagt, fra jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien.</p>

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Programmet vil arbejde i synergi med og understøtte andre EU-politikker, -programmer og -fonde, såsom foranstaltninger, der gennemføres under programmet for et digitalt Europa, Horisont Europa, rescEU-reserven under EU-civilbeskyttelsesmekanismen, nødhjælpsinstrumentet, Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+, herunder angående synergier til bedre beskyttelse af millioner af EU-borgeres sundhed og sikkerhed), herunder programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI), InvestEU-Fonden, programmet for det indre marked, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder værktøjet til gennemførelse af reformer, Erasmus, Det Europæiske Solidaritetskorps, instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) og EU's udenrigspolitiske instrumenter, såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde og instrumentet til førtiltrædelsesbistand. Der, hvor det er nødvendigt, vil der blive indført fælles regler for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem finansiering, samtidig med at politikernes særlige karakteristika respekteres, og med henblik på tilpasning til de strategiske krav i disse politikker, programmer og fonde, såsom grundforudsætningerne i EFRU og ESF+.</p>	<p>Programmet vil arbejde i synergi med og understøtte andre EU-politikker, -programmer og -fonde, såsom foranstaltninger, der gennemføres under programmet for et digitalt Europa, Horisont Europa, rescEU-reserven under EU-civilbeskyttelsesmekanismen, nødhjælpsinstrumentet, Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+, herunder angående synergier til bedre beskyttelse af millioner af EU-borgeres sundhed og sikkerhed), herunder programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI), InvestEU-Fonden, programmet for det indre marked, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder værktøjet til gennemførelse af reformer, Erasmus, Det Europæiske Solidaritetskorps, instrumentet for støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) og EU's udenrigspolitiske instrumenter, såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde og instrumentet til førtiltrædelsesbistand. Der, hvor det er nødvendigt, og hvis det er relevant i tilknytning til forvaltningsmyndighederne for de europæiske struktur- og investeringsfonde, vil der blive indført fælles regler for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem finansiering, samtidig med at politikernes særlige karakteristika respekteres, og med henblik på tilpasning til de strategiske krav i disse politikker, programmer og fonde, såsom grundforudsætningerne i EFRU og ESF+.</p>

Begrundelse

Minder om tilknytningen til forvaltningsmyndighederne for de europæiske struktur- og investeringsfonde.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 25

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>EU's sundhedslovgivning har en umiddelbar indvirkning på folkesundheden, borgernes liv, sundhedssystemernes effektivitet og modstandsdygtighed og på, om det indre marked fungerer godt. Den lovgivningsmæssige ramme for lægemidler og medicinsk teknologi (lægemidler, medicinsk udstyr og stoffer af menneskelig oprindelse) samt for tobakslovgivningen, patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse og alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler er afgørende for beskyttelsen af sundheden i Unionen. Programmet bør derfor støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af Unionens sundhedslovgivning og tilvejebringe sammenlignelige og pålidelige data af høj kvalitet for at understøtte den politiske beslutningsproces og overvågning.</p>	<p>EU's sundhedslovgivning har en umiddelbar indvirkning på folkesundheden, borgernes liv, sundhedssystemernes effektivitet og modstandsdygtighed og på, om det indre marked fungerer godt. Den lovgivningsmæssige ramme for lægemidler og medicinsk teknologi (lægemidler, medicinsk udstyr og stoffer af menneskelig oprindelse) samt for tobakslovgivningen, patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse og alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler er afgørende for beskyttelsen af sundheden i Unionen. Programmet bør derfor støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af Unionens sundhedslovgivning og tilvejebringe sammenlignelige og pålidelige data af høj kvalitet på regionalt NUTS 2-niveau for at understøtte den politiske beslutningsproces og overvågning.</p>

Begrundelse

Præciserer det regionale NUTS 2-niveau.

Anbefalet ændring 8

Betragtning 26

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Samarbejde på tværs af grænserne om levering af sundhedsydelse til patienter, der flytter mellem medlemsstater, om medicinske teknologivurderinger (MTV) og europæiske netværk af referencecentre (ERN'er) er eksempler på områder, hvor det integrerede arbejde blandt medlemsstaterne har vist sig at have en høj merværdi og et stort potentiale til at øge sundhedssystemernes effektivitet og dermed sundhed generelt. Programmet bør derfor støtte aktiviteter, der muliggør et sådant integreret og koordineret arbejde, og som også har til formål at fremme gennemførelsen af praksisser med stor gennemslagskraft, der har til formål at distribuere de disponible ressourcer bedst muligt til den berørte befolkning og de berørte områder for at maksimere deres virkning.</p>	<p>Samarbejde på tværs af grænserne om levering af sundhedsydelse til patienter, der flytter mellem medlemsstater eller fra den ene europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) til den anden, om medicinske teknologivurderinger (MTV) og europæiske netværk af referencecentre (ERN'er) er eksempler på områder, hvor det integrerede arbejde blandt medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder har vist sig at have en høj merværdi og et stort potentiale til at øge sundhedssystemernes effektivitet og dermed sundhed generelt. Programmet bør derfor støtte aktiviteter, der muliggør et sådant integreret og koordineret arbejde, og som også har til formål at fremme gennemførelsen af praksisser med stor gennemslagskraft, der har til formål at distribuere de disponible ressourcer bedst muligt til den berørte befolkning og de berørte områder for at maksimere deres virkning. F.eks. bør programmet, sådan som Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler i sin udtalelse om grænseoverskridende sundhedsydelse, etablere »sundhedskorridorer« mellem grænseregionerne, som i forbindelse med grænselukninger gør det muligt for patienter og sundhedspersonale at fortsætte med frit at krydse grænsen, så det sikres, at sundhedsydelse fortsat er tilgængelige og bliver leveret.</p>

Begrundelse

EGTS'erne kunne nævnes i denne forbindelse, da de bidrager til en bedre adgang til tjenesteydelse, herunder sundhedsydelse, i grænseregionerne og er et eksempel på samarbejde på tværs af grænserne, som de lokale og regionale myndigheder har indført.

Anbefalet ændring 9

Betragtning 30

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>For at sikre, at alle disse mål gennemføres på EU-plan, bør Kommissionen øge budgettet og styrke mandatet for de forskellige europæiske sundhedsorganisationer, såsom Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Det Europæiske Lægemiddelagentur, Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet, Det Europæiske Kemikalieagentur og Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur. Desuden bør disse organisationers indsats koordineres bedre for i højere grad at kunne bidrage til at nå målene i EU4Health-programmet, og deres rolle i forvaltningen af dette program bør styrkes.</p>

Begrundelse

Den Europæiske Union råder allerede over mange instrumenter. De skal styrkes og koordineres bedre for at øge EU's kapacitet til at reagere på sundhedskriser og forbedre europæernes sundhed.

Anbefalet ændring 10

Betragtning 31

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I betragtning af den specifikke karakter af de mål og foranstaltninger, der er omfattet af programmet, har de respektive kompetente myndigheder i medlemsstaterne i nogle tilfælde de bedste forudsætninger for at gennemføre de relaterede aktiviteter. Disse myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne selv, bør derfor betragtes som identificerede modtagere af tilskud med henblik på artikel 195 i finansforordningen, og der bør ydes tilskud til sådanne myndigheder uden forudgående offentliggørelse af indkaldelser af forslag.	I betragtning af den specifikke karakter af de mål og foranstaltninger, der er omfattet af programmet, har de respektive kompetente myndigheder i medlemsstaterne og de kompetente lokale og regionale myndigheder på folkesundhedsområdet i nogle tilfælde de bedste forudsætninger for at gennemføre de relaterede aktiviteter. Disse myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne selv, bør derfor betragtes som identificerede modtagere af tilskud med henblik på artikel 195 i finansforordningen, og der bør ydes tilskud til sådanne myndigheder uden forudgående offentliggørelse af indkaldelser af forslag.

Begrundelse

Minder om de kompetente lokale og regionale myndigheders rolle på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 11

Betragtning 40

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på at understrege betydningen af at tage hånd om klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil programmet bidrage til indarbejdelsen af klimatiltag i Unionens politikker og til opnåelsen af det overordnede mål, nemlig at 25 % af udgifterne i EU-budgettet skal bidrage til opfyldelsen af klimamålsætninger. Relevante foranstaltninger vil blive identificeret under forberedelserne og gennemførelsen af programmet og revurderet som led i midtvejsevalueringen.	Med henblik på at understrege betydningen af at tage hånd om klimaforandringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil programmet bidrage til indarbejdelsen af klimatiltag i Unionens politikker og til opnåelsen af det overordnede mål, nemlig at 30 % af udgifterne i EU-budgettet skal bidrage til opfyldelsen af klimamålsætninger. Relevante foranstaltninger vil blive identificeret under forberedelserne og gennemførelsen af programmet og revurderet som led i midtvejsevalueringen.

Begrundelse

Ændring af procentsatsen med henblik på at afsætte flere midler til klimamålsætningerne.

Anbefalet ændring 12

Betragtning 42

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gennemførelsen af programmet bør være således, at medlemsstaternes ansvar for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, respekteres.	Gennemførelsen af programmet bør være således, at medlemsstaternes ansvar og, hvis det er relevant, ansvaret hos regionerne eller andre forvaltningsniveauer, der deltager i sundhedspolitikens udformning , for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, respekteres.

Begrundelse

Målet er at medtage de forskellige aktører, der deltager i sundhedspolitikens udformning.

Anbefalet ændring 13

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Styrke sundhedssystemerne og sundhedspersonalet, herunder ved digital omstilling og gennem øget integreret og koordineret arbejde blandt medlemsstaterne, vedholdende gennemførelse af bedste praksis og datadeling, for at øge det generelle folkesundhedsniveau.	Styrke sundhedssystemerne og sundhedspersonalet, herunder ved digital omstilling og gennem øget integreret og koordineret arbejde blandt medlemsstaterne og de kompetente lokale og regionale myndigheder på folkesundhedsområdet, ved koordinering af sundhedsaktører og social- og sundhedspersonale på områder med relation til befolkningsunderlaget , vedholdende gennemførelse af bedste praksis og datadeling, for at øge det generelle folkesundhedsniveau.

Begrundelse

Minder om de kompetente lokale aktørers betydning på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 14

Artikel 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De generelle mål, der er omhandlet i artikel 3, skal forfølges gennem følgende specifikke mål, i overensstemmelse med One Health-tilgangen hvor det er relevant:	De generelle mål, der er omhandlet i artikel 3, skal forfølges gennem følgende specifikke mål, i overensstemmelse med One Health-tilgangen hvor det er relevant:
1) styrke Unionens kapacitet vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og forvaltning af sundhedskriser, herunder gennem koordinering, tilvejebringelse og udnyttelse af kapacitet inden for akut sundhedspleje, dataindsamling og overvågning	1) styrke Unionens kapacitet vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og forvaltning af sundhedskriser, herunder gennem koordinering, tilvejebringelse og udnyttelse af kapacitet inden for akut sundhedspleje, dataindsamling, etablering af sundhedskorridorer og overvågning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2) sikre tilgængeligheden i Unionen af reserver eller lagre af kriserelevante produkter samt en reserve af læger, sundhedsydelse og støttepersonale, der kan mobiliseres i tilfælde af en krise	2) sikre tilgængeligheden i Unionen af reserver eller lagre af kriserelevante produkter samt en reserve af læger, sundhedsydelse og støttepersonale, der kan mobiliseres i tilfælde af en krise
3) støtte foranstaltninger til at sikre passende tilgængelighed, adgang til og prisoverkommelighed for kriserelevante produkter og andre nødvendige sundhedsforsyninger	3) støtte foranstaltninger til at sikre passende tilgængelighed, adgang til og prisoverkommelighed for kriserelevante produkter og andre nødvendige sundhedsforsyninger
4) styrke sundhedssystemernes virkningsfuldhed, tilgængelighed, bæredygtighed og modstandsdygtighed, herunder ved at støtte den digitale omstilling, anvendelsen af digitale værktøjer og tjenester, systemiske reformer, gennemførelse af nye plejemodeller og universel sundhedsdækning, og ved at tackle uligheder på sundhedsområdet	4) styrke sundhedssystemernes virkningsfuldhed, tilgængelighed, bæredygtighed og modstandsdygtighed, herunder ved at tilrettelægge koordineringen og finansieringen af stresstest i forbindelse med pandemier under hensyntagen til medlemsstaternes organisering af sundhedssystemet og ved at støtte den digitale omstilling, anvendelsen af digitale værktøjer og tjenester, systemiske reformer, gennemførelse af nye plejemodeller og universel sundhedsdækning, og ved at tackle uligheder på sundhedsområdet
5) støtte foranstaltninger, der har til formål at styrke sundhedssystemernes evne til at fremme sygdomsforebyggelse og sundhedsfremme, patientrettigheder og grænseoverskridende sundhedsydelse samt fremme af ekspertise hos læger og sundhedspersoner	5) støtte foranstaltninger, der har til formål at styrke sundhedssystemernes evne til at fremme sygdomsforebyggelse og sundhedsfremme, patientrettigheder og grænseoverskridende sundhedsydelse samt fremme af ekspertise hos læger og sundhedspersoner
6) støtte overvågning, forebyggelse, diagnosticering samt behandling og pleje af ikkeoverførbare sygdomme, navnlig kræft	6) støtte overvågning, forebyggelse, diagnosticering samt behandling og pleje af ikkeoverførbare sygdomme, navnlig kræft
7) fremme og støtte en forsigtig og effektiv anvendelse af lægemidler, navnlig antimikrobielle stoffer, og en mere miljøvenlig produktion og bortskaffelse af lægemidler og medicinsk udstyr	7) fremme og støtte en forsigtig og effektiv anvendelse af lægemidler, navnlig antimikrobielle stoffer, og en mere miljøvenlig produktion og bortskaffelse af lægemidler og medicinsk udstyr
8) støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af EU's sundhedslovgivning og tilvejebringe sammenlignelige og pålidelige data af høj kvalitet med henblik på at understøtte den politiske beslutningstagning og overvågning samt fremme brugen af sundhedskonsekvensanalyser af relevante politikker	8) støtte udviklingen, gennemførelsen og håndhævelsen af EU's sundhedslovgivning og tilvejebringe sammenlignelige og pålidelige data af høj kvalitet med henblik på at understøtte den politiske beslutningstagning og overvågning samt fremme brugen af sundhedskonsekvensanalyser af relevante politikker
9) støtte et integreret arbejde blandt medlemsstaterne og navnlig blandt deres sundhedssystemer, herunder gennemførelse af forebyggende foranstaltninger med stor virkning , og opskalering af netværkssamarbejde gennem de europæiske netværk af referencecentre og andre tværnationale netværk	9) støtte et integreret arbejde blandt medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder og navnlig blandt deres sundhedssystemer, herunder gennemførelse af en europæisk beredskabsmekanisme på sundhedsområdet for at imødegå alle typer sundhedskriser , og opskalering af netværkssamarbejde gennem de europæiske netværk af referencecentre og andre tværnationale netværk
10) støtte Unionens bidrag til internationale og globale sundhedsinitiativer.	10) støtte Unionens bidrag til internationale og globale sundhedsinitiativer.

Begrundelse

Som udtrykt i den anbefalede ændring.

Anbefalet ændring 15

Artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021 til 2027 er på 1 946 614 000 EUR i løbende priser.	1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021 til 2027 er på 10 398 000 000 EUR i løbende priser (9 370 000 000 EUR i faste priser).

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 16

Artikel 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen hører medlemsstaternes sundhedsmyndigheder i Styringsgruppen vedrørende Sundhedsfremme, Sygdomsforebyggelse og Håndtering af Ikkeoverførbare Sygdomme om de arbejdsplaner, der er udarbejdet for programmet, og dets prioriteter og strategiske retningslinjer og dets gennemførelse.	Kommissionen hører, på nationalt plan eller — såfremt der er tale om delte kompetencer — på regionalt og lokalt plan , medlemsstaternes sundhedsmyndigheder i Styringsgruppen vedrørende Sundhedsfremme, Sygdomsforebyggelse og Håndtering af Ikkeoverførbare Sygdomme om de arbejdsplaner, der er udarbejdet for programmet, og dets prioriteter og strategiske retningslinjer og dets gennemførelse. I denne sammenhæng inddrager den de lokale og regionale myndigheder med kompetence på det sundhedspolitiske område.

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle og de delte kompetencer på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 17

Bilag I, litra g), nr. i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
støtte til foranstaltninger vedrørende vidensoverførsel og samarbejde på EU-plan for at bistå de nationale reformprocesser hen imod øget effektivitet, tilgængelighed, bæredygtighed og modstandsdygtighed, navnlig for at tackle de udfordringer, der er udpeget som led i det europæiske semester, og for at styrke den primære sundhedspleje, styrke integrationen af pleje og sigte på universel sundhedsdækning og lige adgang til sundhedspleje	støtte til foranstaltninger vedrørende vidensoverførsel og samarbejde på EU-plan, i samråd med de kompetente lokale og regionale myndigheder på folkesundhedsområdet , for at bistå de nationale reformprocesser hen imod øget effektivitet, tilgængelighed, bæredygtighed og modstandsdygtighed, navnlig for at tackle de udfordringer, der er udpeget som led i det europæiske semester, og for at styrke den primære sundhedspleje, styrke integrationen, koordineringen og gradueringen af pleje og sigte på universel sundhedsdækning og lige adgang til sundhedspleje

Begrundelse

Det er vigtigt at styrke de lokale og regionale myndigheders deltagelse i de nationale reformprocesser og i de foranstaltninger, der gennemføres i forbindelse med det europæiske semester.

Anbefalet ændring 18

Bilag I, litra g), nr. v)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
revision af medlemsstaternes beredskab og indsatsforanstaltninger (f.eks. krisestyring, antimikrobiel resistens, vaccination)	revision af medlemsstaternes og, hvis det er relevant, de lokale og regionale myndigheders beredskab og indsatsforanstaltninger (f.eks. krisestyring, antimikrobiel resistens, vaccination)

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle.

Anbefalet ændring 19

Bilag I, litra g), nr. vi)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
støtte til en opadgående konvergens af de nationale systemers resultater gennem udvikling af indikatorer, analyse og vidensformidling og gennemførelse af stresstest af de nationale sundhedssystemer	støtte til en opadgående konvergens af de nationale systemers resultater gennem udvikling af indikatorer, analyse og vidensformidling og gennemførelse af stresstest af de nationale sundhedssystemer, med inddragelse af de kompetente lokale og regionale myndigheder på folkesundhedsområdet

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle og de delte kompetencer på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 20

Bilag I, litra g), nr. ix)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
støtte til oprettelsen og gennemførelsen af programmer, der bistår medlemsstaterne og deres indsats for at forbedre sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse (for overførbare og ikke-overførbare sygdomme)	støtte til oprettelsen og gennemførelsen af programmer, der bistår medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og deres indsats for at forbedre sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse (for overførbare og ikke-overførbare sygdomme), og som gør det muligt at fremme deres indsats med hensyn til at fastlægge og gennemføre foranstaltninger, der passer til deres karakteristika på folkesundhedsområdet

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for denne indsats i mange medlemsstater og bør nyde godt af støtten til disse programmer.

Anbefalet ændring 21

Bilag I, litra g), nr. x)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
støtte til medlemsstaternes indsats for at indføre sunde og sikre by-, arbejds- og skolemiljøer for at give mulighed for sunde livsvalg og fremme sund kost, idet der tages hensyn til sårbare gruppers behov	støtte til medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders indsats for at indføre sunde og sikre by-, arbejds- og skolemiljøer for at give mulighed for sunde livsvalg og fremme sund kost, idet der tages hensyn til sårbare gruppers behov

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for denne indsats i mange medlemsstater.

Anbefalet ændring 22

Bilag I, litra g), nr. xii)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
støtte til medlemsstaterne med henblik på at styrke den administrative kapacitet i deres sundhedssystemer gennem benchmarking, samarbejde og udveksling af bedste praksis	støtte til medlemsstaterne og, hvis det er relevant, de lokale og regionale myndigheder med henblik på at styrke den administrative kapacitet i deres sundhedssystemer gennem benchmarking, samarbejde og udveksling af bedste praksis

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle.

Anbefalet ændring 23

Bilag I, litra k), nr. iii)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
kommunikation til fremme af sygdomsforebyggelse og en sund livsstil i samarbejde med alle berørte aktører på internationalt plan, EU-plan og nationalt plan.	kommunikation til fremme af sygdomsforebyggelse og en sund livsstil i samarbejde med alle berørte aktører, tilpasset på lokalt, regionalt og internationalt plan, EU-plan og nationalt plan.

Begrundelse

Minder om inddragelsen af de forskellige lokale niveauer.

Anbefalet ændring 24

Bilag I, litra l) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>l) Fælles sundhedsudfordringer</p> <p>i) støtte til foranstaltninger, der tager sigte på at tackle de fælles sundhedsudfordringer, f.eks. uligheder på sundhedsområdet, adgang til pleje, migration, en aldrende befolkning, patientsikkerhed og sundhedspleje af høj kvalitet på lokalt, regionalt og nationalt plan og på EU-plan</p> <p>ii) støtte til investeringsforanstaltninger med sigte på europæisk produktion af materialer og produkter, der er nødvendige for at bekæmpe pandemier</p> <p>iii) støtte til investeringsforanstaltninger, der gør det muligt at fremme en tilpasning og modernisering af hospitalerne med henblik på sammenhæng og graduering af behandlingen i områderne.</p>

Begrundelse

Disse foranstaltninger bør stå på den liste over foranstaltninger, der fastlægges for programmet.

Anbefalet ændring 25

Bilag II, del A, punkt I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kvaliteten og fuldstændigheden af EU's og medlemsstaternes beredskabs- og indsatsplanlægning for alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler	Kvaliteten og fuldstændigheden af EU's, medlemsstaternes og, hvis det er relevant, de lokale og regionale myndigheders beredskabs- og indsatsplanlægning for alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle.

Anbefalet ændring 26

Bilag II, del A, punkt III

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Antal foranstaltninger og bedste praksis, der direkte bidrager til målet for bæredygtig udvikling 3.4/medlemsstat	Antal foranstaltninger og bedste praksis, der direkte bidrager til målet for bæredygtig udvikling 3.4/medlemsstat, herunder bedste praksis på lokalt og regionalt plan, hvis det er relevant

Begrundelse

Som udtrykt i den anbefalede ændring.

Anbefalet ændring 27

Bilag II, del A, punkt IV

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Gennemførelse af bedste praksis i EU's medlemsstater	Gennemførelse af bedste praksis i EU's medlemsstater og de kompetente lokale og regionale myndigheder på sundhedsområdet

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle og de delte kompetencer på sundhedsområdet.

Anbefalet ændring 28

Bilag II, del B, punkt I

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Antal medlemsstater med forbedret beredskabs- og indsatsplanlægning	Antal medlemsstater og, hvis det er relevant, lokale og regionale myndigheder med forbedret beredskabs- og indsatsplanlægning

Begrundelse

Minder om de lokale myndigheders rolle.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. fremhæver sin indsats for at prioritere sundhed på EU-niveau og støtte de lokale og regionale myndigheder i kampen mod kræft og sygdomsepidemier inden for det grænseoverskridende samarbejde på sundhedsområdet og i moderniseringen af sundhedssystemerne;
2. anerkender, at Kommissionens forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
3. beklager de alvorlige konsekvenser af covid-19-pandemien, som ikke kunne forudses, men som det er muligt at overvinde gennem tæt samarbejde og konsoliderede mekanismer;
4. understreger, at kommuner, byer, lokale og regionale myndigheder og offentlige institutioner går forrest i covid-19-pandemien, idet de træffer sundhedsmæssige foranstaltninger (indkøb af medicinsk udstyr, ansættelse af læger osv.) og nødforanstaltninger for at reagere på de forskellige aspekter af pandemien, hvad enten der er tale om sociale, økonomiske eller logistiske aspekter;
5. opfordrer EU-institutionerne til inden for rammerne af deres kompetencer at træffe effektive foranstaltninger ved at vedtage initiativer med henblik på en målrettet reaktion på covid-19-krisen og bruge erfaringsudvekslingerne til at foregribe en kommende sundhedskrise. Udvalget minder om, at forberedelsen og gennemførelsen af disse foranstaltninger bør ske i samarbejde med de nationale myndigheder og de kompetente lokale og regionale myndigheder på folkesundhedsområdet;
6. gør opmærksom på resultaterne af Eurobarometer 2017, hvor over 70 % af europæerne efterlyste, at Den Europæiske Union engagerer sig mere i sundhedsområdet;

7. understreger, at dette vigtige finansieringsprogram på sundhedsområdet for perioden 2021-2027 bør støtte foranstaltninger til at tackle fælles og langsigtede udfordringer i forbindelse med folkesundhedspolitikker i EU og medlemsstaterne, navnlig vedrørende foregribelse af andre lignende kriser, uligheder på sundhedsområdet, adgang til sundhedspleje, migration, den aldrende befolkning, patientsikkerhed og sundhedspleje af høj kvalitet på lokalt, regionalt og nationalt niveau samt på EU-niveau;

8. understreger, at EU4Health-programmet ikke kun bør fokusere på krisestyring, men bør bidrage til en betydelig forbedring af EU's befolknings sundhed under genopretningen efter covid-19 ved at styrke sundhedssystemernes modstandsdygtighed, fremme innovation i sundhedssektoren og integrere forebyggelse og sundhedsfremme som redskaber til bæredygtig udvikling.

EU-borgernes sundhed, en grundlæggende rettighed

9. Det Europæiske Regionsudvalg er opmærksom på den krise, som Den Europæiske Union har gennemgået siden covid-19-pandemiens start den 10. marts 2020, og hvis menneskelige dimension er meget omfattende, hvilket også er tilfældet med de negative konsekvenser for borgernes sundhed;

10. efterlyser et sundhedsbidrag til den europæiske sociale model og navnlig til den europæiske søjle for sociale rettigheder;

11. minder om, at sundhed er en af de grundlæggende rettigheder, og at det er en tjenesteydelse af almen interesse, der ikke må behandles som en markedsrettet tjeneste;

12. minder om, at bekæmpelse af uligheder på sundhedsområdet, som skyldes undgåelige sociale uligheder, er en vigtig målsætning og en effektiv måde at fremme sundhedssikkerhed og sundhedssystemer på.

Mål og rolle for EU-handlingsprogrammet for sundhed (EU4Health)

13. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU4Health-programmet har til formål at øge sundhedssikkerhed og forebyggelse, forbedre koordineringen af sundhedsplejekapaciteten og forberede EU på fremtidige sundhedskriser, og at det budget på 1,7 mia. EUR, som Det Europæiske Råd afsatte den 20. juli 2020, ikke vil være tilstrækkeligt til at nå dette mål;

14. understreger betydningen af princippet om »sundhed i alle politikker« og dermed behovet for at koordinere og sammenkoble dette program med andre EU-programmer, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og samhørighedsfonden for sundhedsrelateret infrastruktur, Horisont Europa for forskning og innovation på sundhedsområdet og ESF+ for uddannelse og støtte til sårbare grupper med hensyn til at få adgang til sundhedspleje. Udvalget opfordrer desuden til fremme af synergier, når midlerne anvendes;

15. hilser Kommissionens forslag om også at oprette et særligt sundhedsprogram i den næste budgetperiode 2021-2027 velkommen, men beklager, at den yderligere finansiering på 7,7 mia. EUR, som Kommissionen foreslog at bevilge til EU-handlingsprogrammet for sundhed inden for rammerne af genopretningsplanen for Europa med titlen Lære af erfaringerne fra krisen og håndtere Europas strategiske udfordringer, blev reduceret af Det Europæiske Råd i strid med ambitionerne for dette program;

16. mener, at EU4Health-programmet kunne give EU flere og mere effektive redskaber til hurtig, beslutsom og koordineret indsats sammen med medlemsstaterne med inddragelse af de lokale og regionale offentlige sundhedsmyndigheder, både for at forberede sig på kriser og håndtere dem, og for at forbedre EU's sundhedssystemers funktion og resultater generelt;

17. betragter det som absolut nødvendigt, at EU giver sig selv tilstrækkelige midler i forhold til ambitionsniveauet ved at støtte investeringsprogrammer inden for forskning og produktion af medicinsk udstyr såsom værnemidler til befolkningen;

18. påpeger, at programmet også har til formål at opbygge reserver af lægemidler og medicinsk udstyr, personale og sundhedseksperter og yde teknisk bistand;

19. mener, at det på baggrund af erfaringerne fra covid-19-pandemien er vigtigt, at EU afsætter betydelige ressourcer til at forbedre Unionens kapacitet til forebyggelse, beredskab og reaktion på sundhedstrusler/-kriser og udvikle medlemsstaternes samarbejde på dette område. Samtidig er det vigtigt, at Unionens sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende arbejde ikke nedprioriteres;

20. mener, at de finansielle ressourcer som hidtil og under hensyntagen til medlemsstaternes ret til at beslutte, hvordan de skal udforme, organisere og finansiere sundhedstjenester, bør tildeles til forskellige grænseoverskridende samarbejde på sundhedsområdet, f.eks. europæiske referencenetværk (ERN) med henblik på højt specialiseret behandling og pleje af sjældne sygdomme, medicinsk teknologivurdering (MTV) og udvikling af digitale sundhedsstrategier. Det er også vigtigt, at der gøres en stor indsats for at tackle antibiotikaresistens, en sundhedstrussel, der kræver både europæisk og globalt samarbejde;

21. minder om, at et af målene med EU-handlingsprogrammet for sundhed er at reducere for tidlig død med en tredjedel senest i 2030, og at dette mål vil blive opfyldt ved at bekæmpe ikkeoverførbare sygdomme takket være en forbedring af diagnosticering, forebyggelse og behandling, navnlig af kræft, hjerte-kar-sygdomme, diabetes og psykiske sygdomme.

En opfordring til samarbejde

22. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at EU4Health-programmet bør udformes, så det konsoliderer de regionale systemer ved at finansiere initiativer såsom støtte og rådgivning, der er specifikt tilpasset hvert land for at forbedre sundhedsplejen, uddannelse af sundhedsprofessionelle, så de kan arbejde i hele EU, evaluering af medlemsstaternes beredskab og reaktionsevne, gennemførelse af kliniske forsøg for at fremskynde udviklingen af lægemidler og vacciner, samarbejde med partnere på tværs af grænserne samt gennemførelse af undersøgelser, indsamlinger af data og komparative analyser;

23. glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen allerede har truffet for at give EU mulighed for at yde en større støtte, der er uundværlig for at lette byrden, hvad angår medlemsstaternes indsats for at tackle den aktuelle covid-19-krise;

24. mener, at der er behov for et kønsperspektiv i forbindelse med udformningen og analysen af aktionerne under det nye sundhedsprogram;

25. mener, at de aktioner, der gennemføres under det nye sundhedsprogram, skal udformes på en sådan måde, at de bidrager til udviklingen af et miljømæssigt og socialt bæredygtigt samfund;

26. opfordrer EU's regioner og de andre aktører i EU til at samarbejde for at sikre en bedre gennemførelse af de forskellige elementer i EU-handlingsprogrammet for sundhed og af de tiltag, der er nævnt i Kommissionens meddelelse om EU's kortsigtede sundhedsberedskab for covid-19-udbrud;

27. understreger, at det er tvingende nødvendigt at styrke EU-institutionernes beredskabskapacitet på sundhedsområdet og med hensyn til krisestyring, navnlig gennem de lokale og regionale sundhedsberedskabsorganers direkte deltagelse;

28. mener, at det er nødvendigt at øge de nationale sundhedssystemers effektivitet og modstandsdygtighed ved at fremme investeringer i sygdomsforebyggelsesprogrammer, støtte udvekslingen af god praksis, fremme det internationale samarbejde og forbedre adgangen til sundhedspleje;

29. er opmærksom på, at programmet tager sigte på at afhjælpe de mangler, pandemien har afsløret, og at medlemsstaterne derfor har hovedansvaret for sundhedspolitikkerne, mens Den Europæiske Union kan supplere og støtte de nationale foranstaltninger og vedtage lovgivning på specifikke områder;

30. understreger behovet for samarbejde i EU inden for udvikling, produktion og distribution af vacciner under Horisont Europa-programmet;

31. understreger nødvendigheden af at styrke de lokale og regionale myndigheders inddragelse i både sundhedssystemernes forvaltning, prioriteters fastlæggelse og programmets gennemførelse som følge af deres vigtige rolle med hensyn til sundhed, forebyggelse og støtte, og mener, at effektiviteten af en indsats til forbedring af befolkningernes sundhedstilstand, lige fra forebyggelse til graduering af behandlingen, kræver en tilpasning til de enkelte regioners folkesundhedsdata.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En styrket EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(2020/C 440/23)

Ordfører:	Alberto CIRIO (IT/EPP) Formand for regionalrådet i Piemonte
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme COM(2020) 220 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme,
COM(2020) 220 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(2) EU-mekanismen fremmer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union solidariteten mellem medlemsstaterne, men samtidig anerkendes det, at medlemsstaterne har det primære ansvar for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.	(2) EU-mekanismen og navnlig rescEU fremmer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union solidariteten mellem medlemsstaterne ved at supplere medlemsstaternes eksisterende kapacitet og dermed muliggøre et mere effektivt beredskab og en mere effektiv indsats, når kapaciteten på nationalt, regionalt og lokalt plan ikke er tilstrækkelig , men samtidig anerkendes det, at medlemsstaterne og de regionale myndigheder fortsat har det primære ansvar for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

Begrundelse

Det er vigtigt at anerkende, at der er forskel på kapaciteten, ikke blot medlemsstaterne, men også deres regioner imellem. I forbindelse med EU's supplerende indsats bør der derfor udvikles en differentieret tilgang i henhold til de forskellige behov på regionalt plan.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(6) For at forbedre planlægningen med henblik på forebyggelse og beredskab bør Unionen fortsat slå til lyd for investering i katastrofeforebyggelse på tværs af sektorer og omfattende risikostyringsstrategier, der understøtter forebyggelse og beredskab, under hensyntagen til en samlet risikotilgang, en økosystembaseret tilgang og de sandsynlige virkninger af klimaændringerne, i tæt samarbejde med de relevante videnskabelige samfund og centrale økonomiske aktører. Med henblik herpå skal en tilgang på tværs af sektorer og en samlet risikotilgang sættes i forreste række og baseres på Unionens mål for modstandsdygtighed, der indgår i en referencedefinition af kapaciteter og beredskab. Kommissionen arbejder sammen med medlemsstaterne ved fastlæggelsen af Unionens mål for modstandsdygtighed.</p>	<p>(6) For at forbedre planlægningen med henblik på forebyggelse og beredskab bør Unionen fortsat slå til lyd for investering i katastrofeforebyggelse på tværs af sektorer og omfattende risikostyringsstrategier, der understøtter forebyggelse og beredskab, under hensyntagen til en samlet risikotilgang, en økosystembaseret tilgang og de sandsynlige virkninger af klimaændringerne, i tæt samarbejde med de relevante videnskabelige samfund og centrale økonomiske aktører. Med henblik herpå skal en tilgang på tværs af sektorer og en samlet risikotilgang sættes i forreste række og baseres på de forskellige behov i EU's medlemsstater og regioner for at styrke deres kapaciteter og forbedre EU's overordnede modstandsdygtighed og beredskab. Kommissionen arbejder sammen med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder ved fastlæggelsen af Unionens mål for modstandsdygtighed.</p>

Begrundelse

EU's indsats bør være differentieret for at tage hensyn til de forskellige kapaciteter i medlemsstaterne og i EU's regioner.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(8) Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC), der er et operationelt center, som er i drift døgnet rundt alle ugens syv dage på EU-plan, og som har kapacitet til i realtid at følge og støtte operationer i forskellige typer nødsituationer inden for og uden for Unionen, bør styrkes yderligere. Det bør omfatte en bedre koordinering af ERCC med medlemsstaternes nationale krisesystemer og civilbeskyttelsesmyndigheder og med andre relevante EU-organer. Det arbejde, som ERCC udfører, støttes af videnskabelig ekspertise, herunder fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter.</p>	<p>(8) Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC), der er et operationelt center, som er i drift døgnet rundt alle ugens syv dage på EU-plan, og som har kapacitet til i realtid at følge og støtte operationer i forskellige typer nødsituationer inden for og uden for Unionen, bør styrkes yderligere. Det bør omfatte en bedre koordinering af ERCC med medlemsstaternes nationale og regionale krisesystemer og civilbeskyttelsesmyndigheder og med andre relevante EU-organer. Det arbejde, som ERCC udfører, støttes af videnskabelig ekspertise, herunder fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter.</p>

Begrundelse

Den interne koordinering mellem medlemsstaterne og arten af visse nødsituationer kan også kræve, at de regionale kriseberedskabssystemer tages med i dialogen, navnlig når det gælder færdigheder og uddannelse.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(9a) <i>EU-mekanismen og rescEU bør udvikles på en måde, der sætter Unionen i stand til at reagere effektivt på en lang række nødsituationer ud over sundhedskriser. For eksempel fører klimaændringerne til et øget antal naturkatastrofer såsom ildebrande og oversvømmelser. Det er derfor vigtigt, at EU-mekanismen også har tilstrækkelig kapacitet til at reagere, når det sker naturkatastrofer.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>(11) rescEU-kapaciteter, som medlemsstaterne har erhvervet, lejet, leaset eller indgået kontrakt om på anden vis, kan anvendes til nationale formål, men kun når de ikke anvendes eller er nødvendige i forbindelse med indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen.</p>	<p>(11) rescEU-kapaciteter, som Kommissionen eller medlemsstaterne har erhvervet, lejet, leaset eller indgået kontrakt om på anden vis, kan anvendes til nationale formål, men kun når de ikke anvendes eller er nødvendige i forbindelse med indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen.</p>

Begrundelse

Tilgængeligheden af rescEU-kapaciteter til national brug bør ikke afhænge af, om de erhverves, lejes, leases, chartres eller indgås kontrakt om på anden vis af Kommissionen eller medlemsstaterne.

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, nr. 2)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:</p>	<p>2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>c) Følgende tilføjes som stk. 5:</p> <p>»5. Kommissionen fastlægger Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed for at understøtte forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Mål for katastrofemodstandsdygtighed sikrer et fælles udgangspunkt for opretholdelsen af kritiske funktioner i samfundet i tilfælde af kaskadevirkninger af en katastrofe med omfattende følger og for at sikre det indre markedes funktion. Målene skal være baseret på fremadskuende scenarier, herunder klimaændringernes indvirkning på katastroferisiko, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser med særligt fokus på sårbare personer.</p> <p><i>Kommissionen tillægges beføjelse til om nødvendigt at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel med henblik på fastlæggelse af Unionens mål for modstandsdygtighed over for katastrofer.«</i></p>	<p>c) Følgende tilføjes som stk. 5:</p> <p>»5. Kommissionen fastlægger Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed for at understøtte forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger i samråd med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder. Mål for katastrofemodstandsdygtighed sikrer et fælles udgangspunkt for opretholdelsen af kritiske funktioner i samfundet i tilfælde af kaskadevirkninger af en katastrofe med omfattende følger og for at sikre det indre markedes funktion. Målene skal være baseret på fremadskuende scenarier, herunder klimaændringernes indvirkning på katastroferisiko, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser med særligt fokus på sårbare personer.</p> <p><i>Kommissionen foreslår en afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet om vedtagelse af Unionens mål for modstandsdygtighed over for katastrofer.«</i></p>

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre, at de overordnede mål og målene på EU-plan udformes og defineres i samråd med repræsentanter for de nationale og subnationale niveauer.

For at afspejle enigheden om målene bør de relevante retsakter vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, nr. 3)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3) Artikel 7 erstattes af følgende:</p> <p>»Artikel 7</p> <p>Katastrofeberedskabskoordinationscenter</p> <p>1. Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.</p>	<p>3) Artikel 7 erstattes af følgende:</p> <p>»Artikel 7</p> <p>Katastrofeberedskabskoordinationscenter</p> <p>1. Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>ERCC koordinerer, overvåger og støtter i realtid reaktionen i forbindelse med nødsituationer på EU-plan. ERCC arbejder tæt sammen med nationale krisestyringssystemer, civilbeskyttelsesmyndigheder og relevante EU-organer.</p> <p>2. ERCC har adgang til operational kapacitet, analyse-, overvågnings-, informationsstyrings- og kommunikationskapaciteter for at adressere en bred vifte af nødsituationer i og uden for Unionen.«</p>	<p>ERCC overvåger og støtter i realtid reaktionen i forbindelse med nødsituationer på EU-plan. ERCC yder støtte til nationale og eventuelt regionale krisestyringssystemer, civilbeskyttelsesmyndigheder og relevante EU-organer.</p> <p>2. ERCC har adgang til logistisk kapacitet, analyse-, overvågnings-, informationsstyrings- og kommunikationskapaciteter til at støtte de nationale krisestyringssystemer i og uden for Unionen.«</p>

Begrundelse

ERCC bør lette og støtte de nationale — og eventuelt regionale — krisestyringssystemers indsats og undgå overlappninger, der risikerer at skabe forvirring om beredskabsansvaret i nødsituationer.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, nr. 6)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>6) Artikel 10 erstattes af følgende:</p> <p>»Artikel 10</p> <p>Planlægning af modstandsdygtighed over for katastrofer</p> <p>1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre den tværsektorielle planlægning af modstandsdygtighed for såvel naturkatastrofer som menneskeskabte katastrofer, der kan forventes at have grænseoverskridende virkninger, herunder klimaændringernes negative virkninger. Planlægningen af modstandsdygtigheden omfatter opstilling af scenarier på EU-plan for katastroforebyggelse og -indsats på baggrund af de risikovurderinger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a), og den oversigt over risici, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra c), planlægning af katastroferisikostyring som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), data om tab som følge af katastrofer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f), kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelse af indsatskapaciteter under hensyntagen til Unionens mål for modstandsdygtighed over for katastrofer, jf. artikel 6, stk. 5.</p> <p>2. (...).«</p>	<p>6) Artikel 10 erstattes af følgende:</p> <p>»Artikel 10</p> <p>Planlægning af modstandsdygtighed over for katastrofer</p> <p>1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder i samråd med relevante lokale og regionale myndigheder sammen om at forbedre den tværsektorielle planlægning af modstandsdygtighed for såvel naturkatastrofer som menneskeskabte katastrofer, der kan forventes at have grænseoverskridende virkninger, herunder klimaændringernes negative virkninger. Planlægningen af modstandsdygtigheden omfatter opstilling af scenarier på EU-plan for katastroforebyggelse og -indsats på baggrund af de risikovurderinger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra a), og den oversigt over risici, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, litra c), planlægning af katastroferisikostyring som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), data om tab som følge af katastrofer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f), kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelse af indsatskapaciteter under hensyntagen til Unionens mål for modstandsdygtighed over for katastrofer, jf. artikel 6, stk. 5.</p> <p>2. (...).«</p>

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre, at arbejdet med planlægning af modstandsdygtighed over for katastrofer og udvikling af scenarier også inddrager de regionale og lokale niveauer, som er de niveauer, der berøres mest direkte.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, nr. 8)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 2 og 3 affattes således:</p> <p>»2. (...)»</p> <p>3. Kommissionen eller medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser og/eller indgår på anden vis kontrakt om rescEU-kapaciteter. Kommissionen kan erhverve, leje, lease eller på anden måde indgå kontrakt om rescEU-kapaciteter med henblik på opbygning af lagre og distribution af forsyninger eller leverancer af tjenesteydelser til medlemsstaterne via udbudsprocedurer i overensstemmelse med Unionens finansielle regler. Hvis medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakt om rescEU-kapaciteter, kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag.</p> <p>Kommissionen og enhver medlemsstat, der måtte ønske det, kan deltage i en fælles udbudsprocedure, der udføres i medfør af finansforordningens artikel 165, med henblik på at erhverve rescEU-kapaciteter.</p> <p>rescEU-kapaciteterne opbevares af de medlemsstater, som erhverver, lejer, leaser eller på anden måde indgår kontrakt om disse kapaciteter. Med henblik på at styrke Unionens modstandsdygtighed skal rescEU-kapaciteter, der erhverves, lejes, leases eller på anden vis indgås kontrakt om af Kommissionen, på forhånd være strategisk placeret i Unionen. I samråd med medlemsstaterne kan rescEU-kapaciteter, der erhverves, lejes, leases eller på anden vis indgås kontrakt om af Kommissionen, også være placeret i tredjelande via betroede netværk, der forvaltes af relevante internationale organisationer.«</p>	<p>8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 2 og 3 affattes således:</p> <p>»2. (...)»</p> <p>3. Kommissionen eller medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser og/eller indgår på anden vis kontrakt om rescEU-kapaciteter. Kommissionen kan erhverve, leje, lease eller på anden måde indgå kontrakt om rescEU-kapaciteter med henblik på opbygning af lagre og distribution af forsyninger eller leverancer af tjenesteydelser til medlemsstaterne via udbudsprocedurer i overensstemmelse med Unionens finansielle regler. Hvis Kommissionen erhverver rescEU-kapaciteter, bevarer den ejendomsretten til disse kapaciteter, selv når de fordeles til medlemsstaterne, medmindre der er tale om kapaciteter, der ikke kan genanvendes. Hvis medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakt om rescEU-kapaciteter, kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag.</p> <p>Kommissionen og enhver medlemsstat, der måtte ønske det, kan deltage i en fælles udbudsprocedure, der udføres i medfør af finansforordningens artikel 165, med henblik på at erhverve rescEU-kapaciteter.</p> <p>rescEU-kapaciteterne opbevares af de medlemsstater, som erhverver, lejer, leaser eller på anden måde indgår kontrakt om disse kapaciteter. Med henblik på at styrke Unionens modstandsdygtighed skal rescEU-kapaciteter, der erhverves, lejes, leases eller på anden vis indgås kontrakt om af Kommissionen, på forhånd være strategisk placeret i Unionen. I samråd med medlemsstaterne kan rescEU-kapaciteter, der erhverves, lejes, leases eller på anden vis indgås kontrakt om af Kommissionen, også være placeret i tredjelande via betroede netværk, der forvaltes af relevante internationale organisationer.«</p>

Begrundelse

Dette vil sikre, at kapaciteterne gives til de mest trængende regioner i Europa efter Kommissionens vurdering.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, nr. 14)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 20a affattes således:</p> <p>»Artikel 20a</p> <p>Synliggørelse og belønning</p> <p>1. Modtagere af EU-midler og modtagere af bistand anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse, især ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater, gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.</p> <p>Enhver form for bistand eller finansiering, der ydes i medfør af denne afgørelse, skal være tilstrækkelig synlig. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at offentlig kommunikation om operationer, der finansieres i medfør af EU-mekanismen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — omfatter passende henvisninger til EU-mekanismen — indeholder visuel branding om de kapaciteter, der finansieres eller medfinansieres af EU-mekanismen — leverer foranstaltninger, der er forsynet med EU-logoet — kommunikerer proaktivt oplysninger om, at der er ydet EU-støtte, til såvel nationale medier og interessenter som til deres egne kommunikationskanaler — støtter Kommissionens kommunikationstiltag vedrørende operationerne. <p>2. Kommissionen gennemfører oplysnings- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende denne afgørelse og dens foranstaltninger og resultater. De finansielle midler, der er afsat til denne afgørelse, skal også bidrage til formidlingen af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målene i artikel 3, stk. 1.</p> <p>3. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til EU-mekanismen.«</p>	<p>Artikel 20a affattes således:</p> <p>»Artikel 20a</p> <p>Synliggørelse og belønning</p> <p>1. Modtagere af EU-midler og modtagere af bistand anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse, især ved fremstød for foranstaltningerne og disses resultater, gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.</p> <p>Enhver form for bistand eller finansiering, der ydes i medfør af denne afgørelse, skal være tilstrækkelig synlig. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at offentlig kommunikation om operationer, der finansieres i medfør af EU-mekanismen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — omfatter passende henvisninger til EU-mekanismen — indeholder visuel branding om de kapaciteter, der finansieres eller medfinansieres af EU-mekanismen — leverer foranstaltninger, der er forsynet med EU-logoet — kommunikerer proaktivt oplysninger om, at der er ydet EU-støtte, til såvel nationale medier og interessenter som til deres egne kommunikationskanaler — støtter Kommissionens kommunikationstiltag vedrørende operationerne. <p>2. Kommissionen gennemfører oplysnings- og kommunikationsforanstaltninger vedrørende denne afgørelse og dens foranstaltninger og resultater. De finansielle midler, der er afsat til denne afgørelse, skal også bidrage til formidlingen af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målene i artikel 3, stk. 1.</p> <p>3. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til EU-mekanismen.</p> <p>4. Hvis rescEU-kapaciteter anvendes til nationale formål som omhandlet i artikel 12, stk. 5, skal medlemsstaterne, regionerne og byerne anerkende disse kapaciteters oprindelse og sikre synligheden af den EU-finansiering, der er anvendt til at erhverve de pågældende kapaciteter.«</p>

Begrundelse

Det er vigtigt at fremhæve EU's indsats i krisetider. Covid-19-krisen har vist, at der i krisetider er grobund for omfattende spredning af falske nyheder.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1, nr. 15)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1, litra g), affattes således:</p> <p>»g) udvikling af planlægning af modstandsdygtighed under EU-mekanismen, jf. artikel 10.«</p> <p>b) Stk. 3 affattes således:</p> <p>»3. Den finansielle bistand til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra j), omfatter alle omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit. De kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er nødvendige til at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes, er fastsat i bilag Ia.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre bilag Ia angående kategorierne af støtteberettigede omkostninger.</p> <p>Den finansielle bistand, der er nævnt i dette stykke, kan gennemføres gennem flerårige arbejdsprogrammer. For foranstaltninger, der rækker ud over et år, kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher.«</p> <p>c) Stk. 4 udgår.</p>	<p>I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1, litra g), affattes således:</p> <p>»g) udvikling af planlægning af modstandsdygtighed under EU-mekanismen, jf. artikel 10.«</p> <p>b) Stk. 3 affattes således:</p> <p>»3. Den finansielle bistand til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra j), omfatter alle omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit. De kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er nødvendige til at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes, er fastsat i bilag Ia.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre bilag Ia angående kategorierne af støtteberettigede omkostninger.</p> <p>Den finansielle bistand, der er nævnt i dette stykke, kan gennemføres gennem flerårige arbejdsprogrammer. For foranstaltninger, der rækker ud over et år, kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher.«</p>

Begrundelse

EU's finansielle bistand bør fortsat dække omkostningerne til håndtering af denne form for risiko.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDVALG

- gentager sin opfordring til, at EU's reaktionskapacitet i tilfælde af nødsituationer og katastrofer styrkes betydeligt og til, at de nationale, lokale og regionale beredskabsstrukturer inddrages under hensyntagen til nærhedsprincippet i EUF-traktatens artikel 196;
- opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i EU's beslutningsproces, da de er de første, der rammes i tilfælde af en katastrofe, og det første forvaltningsniveau, der reagerer i nødsituationer;
- glæder sig over forslaget om at udvikle Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed som en støtte til forebyggelses- og beredskabsforanstaltningerne, men understreger dog, at dette skal ske i samarbejde med både medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder;

4. bakker op om at styrke EU's umiddelbare og langsigtede kapacitet til at reagere på nødsituationer, hvis det sikres, at de lokale myndigheder bevarer kontrollen med den operationelle indsats, men understreger, at der også er behov for større fleksibilitet til at mobilisere rescEU-kapaciteter med henblik på at reagere effektivt ikke blot på sundhedskriser, men også på andre omfattende nødsituationer;
5. glæder sig over, at rescEU er blevet styrket med 1,9 mia. EUR under EU's nye genopretningsinstrument Next Generation EU, hvilket bringer det samlede budget op på 3 mia. EUR under den næste flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027. En hurtig aftale om og vedtagelse af EU's budget er afgørende, hvis EU skal have flere midler til at forberede sig og reagere på omfattende nødsituationer i fremtiden;
6. understreger, at selv om Next Generation EU er en positiv midlertidig engangsforstærkning, er der behov for forpligtelser og styrkelse på længere sigt for at kunne udbygge EU-civilbeskyttelsesmekanismen og instrumenter såsom rescEU og det europæiske lægekorps yderligere;
7. er enig i, at Kommissionen bør være i stand til at yde rescEU-kapaciteter direkte til medlemsstaterne for at støtte dem i omfattende nødsituationer, da dette vil lette medlemsstaternes finansielle og administrative byrder og sætte EU i stand til at handle hurtigere for at sikre, at der er tilstrækkelige strategiske kapaciteter til rådighed, når medlemsstaterne presses ud over deres kapacitet;
8. er enig i, at der ud over behovet for at stille strategiske ressourcer til rådighed i nødsituationer, også er behov for at sikre en passende logistik kapacitet og transportkapacitet, herunder lufttrafiktjenester med flere formål, for at kunne reagere hurtigt og yde akut bistand.

Hovedbudskaber

9. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til sit tilsagn i resolutionen om Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 om at fremme *»en koordineret EU-aktion og støtte til nationale, regionale og lokale katastrofeberedskabsstrukturer, der kan reagere på sundhedstrusler og krisesituationer i overensstemmelse med nærhedsprincippet«*;
10. henviser til artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvoraf det fremgår, at *»Unionen fremmer samarbejde mellem medlemsstaterne for at gøre ordningerne for forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer mere effektive«*;
11. beklager, at covid-19-pandemien har haft enorme konsekvenser, som ikke kunne forudses, men mener, at pandemien kan overvindes ved hjælp af stærke samarbejds- og konsolideringsmekanismer;
12. bemærker, at enhver krise tester solidariteten mellem EU og medlemsstaterne, hvilket den aktuelle covid-19-pandemi for nylig gjorde klart, og som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder er RU fuldstændig overbevist om, at der er behov for en koordineret europæisk indsats, hvor alle udviser ægte solidaritet;
13. glæder sig i den forbindelse over, at EU-institutionerne inden for rammerne af deres beføjelser vedtager stærke foranstaltninger med initiativer til håndtering af covid-19-krisen. Der er et presserende behov for at få skabt et grundlag for større modstandsdygtighed i Den Europæiske Union på alle niveauer;
14. understreger, at det — som den aktuelle krise har påvist — er ekstremt vigtigt at styrke koordineringen mellem medlemsstaterne, mellem alle myndighedsniveauer og på tværs af grænserne;
15. bemærker, at også EU's civilbeskyttelsesmekanisme skal evalueres i lyset af covid-19-pandemien. De foreslåede specifikke ændringer bør baseres på resultaterne af denne evaluering og have til formål at forbedre og styrke EU-mekanismen, hvilket vil sikre, at både EU og medlemsstaterne er bedre rustet til og kan reagere hurtigere og mere effektivt på omfattende fremtidige kriser med store konsekvenser under hensyntagen til den i EUF-traktaten fastlagte kompetencefordeling mellem EU og medlemsstaterne, herunder især det lokale niveau;

16. gentager, at det er nødvendigt at oprette fælles varslingsystemer i grænseområder for at opnå standardiseret kommunikation om forebyggelse og fælles operationelle procedurer i nødsituationer. Det er ligeledes nødvendigt at oprette fælles databaser, som deles af nabolande og indeholder oplysninger om materialer, midler, udstyr, frivilliges faglige specialisering samt hjælpemidlers anvendelse og logistik ⁽¹⁾;

17. er klar over, at de vigtigste deltagere i EU-civilbeskyttelsesmekanismen er medlemsstaterne, men mener, at mekanismen som helhed vil blive styrket, hvis der i højere grad tages højde for de regionale og lokale behov og omstændigheder;

18. opfordrer til, at en større del af EU's indsats fokuserer på at yde bistand i form af teknisk uddannelse, således at lokalsamfundenes evne til selvhjælp kan styrkes, og at de dermed er bedre forberedt på at levere et første svar og begrænse en katastrofe ⁽²⁾;

19. gentager, at der er behov for at styrke e-læringsplatforme som for eksempel undervisningsprogrammet vedrørende civilbeskyttelsesmekanismen og skabe flere pladser på de åbne onlinekurser inden for civilbeskyttelse ⁽³⁾.

Analyse af nærheds- og proportionalitetsprincippet

Civilbeskyttelse er et område med delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, hvor EU arbejder for at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats (artikel 196 i TEUF). Nærhedsprincippet finder klart anvendelse på dette område.

Formålet med nærværende forslag er at indføre visse målrettede ændringer af afgørelsen, så Den Europæiske Union kan støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på civilbeskyttelsesområdet med henblik på forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i og uden for EU.

Som udbruddet af covid-19 har vist, er der i tilfælde af alvorlige nødsituationer, hvor den Europæiske Union som helhed er berørt på grund af krisesituationens omfang og rækkevidde, behov for en fælles, koordineret og hurtig indsats for at undgå en fragmenteret tilgang, der vil begrænse effektiviteten af Unionens indsats. Det presserende behov for at tilvejebringe tilstrækkelige midler og fordele dem blandt medlemsstaterne kræver en koordineret indsats på EU-plan i samarbejde med medlemsstaterne.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁾ CDR 2018/6135.

⁽²⁾ CDR 2018/617.

⁽³⁾ CDR 2018/6135.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske genopretningsplan som reaktion på covid-19-pandemien: genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte

(2020/C 440/24)

Hovedordfører:	Christophe ROUILLON (FR/PES), borgmester i Coulaines
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet COM(2020) 408 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument for teknisk støtte COM(2020) 409 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet

Anbefalet ændring 1

COM(2020) 408 final — Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker (»det europæiske semester«), herunder principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, til at udpege nationale reformprioriteter og følge deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformer. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet med midler fra medlemsstaten og/eller Unionen.</p>	<p>På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker (»det europæiske semester«), hvor i målene for bæredygtig udvikling og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder skal integreres, til at udpege nationale og regionale reformprioriteter og følge deres gennemførelse ved hjælp af klare nationale og regionale indikatorer. Medlemsstaterne udvikler i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af disses kompetenceområder og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder, som de repræsenterer, selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformer. Disse strategier, der udvikles i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder på grundlag af en adfærdskodeks med retningslinjer for god forvaltningspraksis i forbindelse med programmeringen af genopretningsplaner og projekter, bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet med midler fra medlemsstaten og/eller Unionen. Inden for rammerne af disse strategier er det desuden nødvendigt at anvende EU-midlerne på en mere sammenhængende måde og skabe størst mulig merværdi af den økonomiske støtte, der ydes af bl.a. de europæiske struktur- og investeringsfonde, genopretningsfonden og InvestEU-programmet.</p>

Begrundelse

Indholdet af denne betragtning bør bringes i overensstemmelse med indholdet af forslaget til forordning og den interinstitutionelle aftale om InvestEU-programmet, således at de lokale og regionale myndigheders rolle kan blive anerkendt i det europæiske semester, og der kan sikres en ensartet anvendelse af EU's midler og instrumenter. Der mindes ligeledes om, at målene for bæredygtig udvikling skal integreres i semesteret.

Anbefalet ændring 2

COM(2020) 408 final — Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Udbruddet af covid-19-pandemien først i 2020 har ændret de økonomiske udsigter år ud i fremtiden i Unionen og i verden, og dette kræver en hurtig og koordineret indsats fra Unionen for at håndtere de enorme økonomiske og sociale konsekvenser for alle medlemsstater. (...) Reforme og investeringer, der skal afhjælpe strukturelle svagheder i økonomierne og styrke deres resiliens, vil derfor være af afgørende betydning for at få økonomierne tilbage på vejen mod en bæredygtig genopretning og undgå endnu større forskelle i Unionen.</p>	<p>Udbruddet af covid-19-pandemien først i 2020 har ændret de økonomiske og sociale udsigter år ud i fremtiden i Unionen og i verden, og dette kræver en hurtig og koordineret indsats fra Unionen for at håndtere de enorme økonomiske og sociale konsekvenser for alle medlemsstater, som vil ramme de enkelte områder meget forskelligt. [...] Unionens støtte til gennemførelsen af reformer og investeringer i de medlemsstater, som gennemfører Unionens mål, afhjælper strukturelle svagheder i økonomierne, styrker deres resiliens og bidrager til en økonomisk model, der er i tråd med målene for bæredygtig udvikling og den europæiske grønne pagt, vil derfor være af afgørende betydning for at få økonomierne tilbage på vejen mod en bæredygtig og solidarisk genopretning, styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og undgå endnu større forskelle i Unionen.</p>

Begrundelse

Da forslaget til forordning har hjemmel i artikel 175, stk. 3, i TEUF, er det absolut nødvendigt, at samhørighed klart anerkendes som et af målene.

Anbefalet ændring 3

COM(2020) 408 final — Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Gennemførelsen af reformer, der medvirker til at give nationale økonomier en høj grad af resiliens, forbedrer tilpasningsevnen og frigør vækstpotentiale, er blandt Unionens politiske prioriteter. De er derfor af afgørende betydning for at skabe en bæredygtig genopretning og understøtte øget økonomisk og social konvergens. Dette er endnu mere nødvendigt efter pandemikrisen for at bane vejen for en hurtig genopretning.</p>	

Begrundelse

Denne betragtning er overflødig set i lyset af den foregående betragtning.

Anbefalet ændring 4

COM(2020) 408 final — Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Tidligere erfaringer har vist, at investeringer ofte falder markant i krisetider. Det er imidlertid af afgørende betydning at støtte investeringer i den aktuelle situation for at sætte fart i genopretningen og styrke vækstpotentialet på lang sigt. Investeringer i grønne og digitale teknologier, kapaciteter og processer, der skal støtte omstillingen til ren energi og derved fremme energieffektiviteten i boligsektoren og andre nøglesektorer i økonomien, er vigtige for at opnå bæredygtig vækst og bidrage til at skabe arbejdspladser. Dette vil også medvirke til at gøre Unionen mere resilient og mindre afhængig ved at diversificere de vigtigste forsyningskæder.</p>	<p>Tidligere erfaringer har vist, at investeringer, herunder offentlige investeringer, hvoraf de fleste kommer fra lokale og regionale myndigheder, ofte falder markant i krisetider, hvilket forværrer den skadelige indvirkning på den økonomiske udvikling samt økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. For at opnå målene i den europæiske grønne pagt, bæredygtig og inklusiv vækst, styrke infrastrukturen for vigtige tjenester til befolkningen og bidrage til jobskabelsen er det imidlertid af afgørende betydning at sætte skub i investeringerne i projekter vedrørende bæredygtig udvikling, bedre livskvalitet, og uddannelse, videnøkonomien og bistand til den digitale omstilling og omstillingen til ren energi, navnlig ved at fremme energieffektiviteten i boligsektoren. Disse investeringer vil også medvirke til at gøre Unionen mere resilient og mindre afhængig ved at diversificere de vigtigste forsyningskæder.</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder står for over halvdelen af de offentlige investeringer i EU og rammes særligt hårdt af lavere investeringer i krisetider. Det er desuden vigtigt at minde om de negative konsekvenser af en sådan underinvestering.

Anbefalet ændring 5

COM(2020) 408 final — Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På nuværende tidspunkt findes der ikke et instrument, der har som formål at yde direkte finansiel støtte knyttet til opnåelsen af resultater og til gennemførelse af reformer og offentlige investeringer i medlemsstaterne som reaktion på de udfordringer, der er identificeret som led i det europæiske semester, med henblik på at opnå varige virkninger for produktiviteten og resiliensen af medlemsstaternes økonomier.</p>	

Begrundelse

Denne påstand kan diskuteres, navnlig i betragtning af den rolle, som de europæiske struktur- og investeringsfonde spiller med hensyn til at løse de problemer, der afdækkes i forbindelse med det europæiske semester.

Anbefalet ændring 6

COM(2020) 408 final — Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På denne baggrund er det nødvendigt at styrke den nuværende ramme for støtte til medlemsstaterne og yde direkte finansiel støtte til medlemsstaterne gennem et innovativt redskab. Med henblik herpå bør der oprettes en genopretnings- og resiliens<i>facilitet</i> (»<i>faciliteten</i>«) ved denne forordning, der skal yde effektiv finansiel og væsentlig støtte til at intensivere gennemførelsen af reformer og offentlige investeringer i forbindelse hermed i medlemsstaterne. <i>Faciliteten bør være omfattende og desuden nyde godt af de erfaringer, som Kommissionen og medlemsstaterne har gjort i forbindelse med anvendelsen af de øvrige instrumenter og programmer.</i></p>	<p>På denne baggrund er det nødvendigt at styrke den nuværende ramme for støtte til medlemsstaterne og yde direkte finansiel støtte til medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder gennem et innovativt redskab. Med henblik herpå bør der oprettes en fond for genopretning og resiliens (»<i>fonden</i>«) ved denne forordning, der skal yde effektiv og tilstrækkelig finansiel støtte til at intensivere gennemførelsen af reformer og offentlige investeringer i forbindelse hermed i medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder, navnlig med det formål at nå målene i den nye strategi for bæredygtig vækst, som er medtaget i den europæiske grønne pagt, og til at sikre, at medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder har den nødvendige kapacitet til en koordineret indsats ved at finansiere oprettelsen af regional eller lokal overvågning.</p>

Begrundelse

Udtrykket »facilitet« virker alt for teknokratisk og ikke tilstrækkeligt forankret i de lokale forhold. Desuden tegner de lokale og regionale myndigheder sig for over halvdelen af de offentlige investeringer i EU. De er også vigtige aktører med hensyn til samhørighed, opnåelse af målene for bæredygtig udvikling samt grøn og digital omstilling. De skal kunne drage fuld fordel af mekanismen. »Facilitetens« potentielt »omfattende« karakter bør præciseres.

Anbefalet ændring 7

COM(2020) 408 final — Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt som Europas strategi for bæredygtig vækst og med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil <i>faciliteten</i>, som oprettes ved denne forordning, bidrage til at integrere klimaindsatsen og økologisk bæredygtighed og til at nå det overordnede mål om, at 25 % af udgifterne under EU-budgettet skal understøtte klimamål.</p>	<p>I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt som Europas strategi for bæredygtig vækst og med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil den fond, som oprettes ved denne forordning, bidrage til at integrere klimaindsatsen og økologisk bæredygtighed og til at nå det overordnede mål om, at mindst 30 % af udgifterne under EU-budgettet skal understøtte klimamål. Da visse EU-politikkers potentiale til at bidrage til opfyldelsen af dette mål er overvurderet⁽¹⁾, bør fonden kompensere for dette underskud ved at øremærke mindst 40 % af sine udgifter til klimaindsatsen.</p> <p>⁽¹⁾ Se Revisionsrettens beretning om dette emne (af 2. juli 2020). https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/RW20_01/RW_Tracking_climate_spending_DA.pdf.</p>

Begrundelse

Der er tale om en gentagelse af den holdning, som RU vedtog i oktober 2019 i sin resolution om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 samt i sin udtalelse om den flerårige finansielle ramme, der blev fremlagt i oktober 2018 af Nikola Dobroslavić (EPP/HR).

Anbefalet ændring 8

COM(2020) 408 final — Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>For at gøre det muligt at træffe foranstaltninger, der kæder faciliteten sammen med forsvarlig økonomisk styring, med henblik på at sikre ensartede gennemførelsesbetingelser, bør Rådet tillægges beføjelse til på forslag af Kommissionen og ved gennemførelsesretsakter at suspendere fristen for vedtagelse af afgørelser om forslag til genopretnings- og resiliensplaner og at suspendere betalinger under denne facilitet i tilfælde af væsentlig manglende overholdelse i relation til de relevante tilfælde, der vedrører den økonomiske styringsproces som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) XXX/XX [CPR] (...). Rådet bør tillige tillægges beføjelse til på forslag af Kommissionen at ophæve disse suspensioner ved gennemførelsesretsakter i relation til de samme relevante tilfælde.</i></p>	

Anbefalet ændring 9

COM(2020) 408 final — Betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Facilitetens</i> overordnede mål bør være fremme af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Med henblik herpå bør den bidrage til at forbedre medlemsstaternes resiliens og tilpasningsevne, afbøde krisens sociale og økonomiske konsekvenser samt støtte den grønne og den digitale omstilling, der skal medvirke til at opnå et klimaneutralt Europa senest i 2050, og på den måde bidrage til at genoprette EU-økonomiernes vækstpotentiale efter krisen, fremme jobskabelse og befordre bæredygtig vækst.</p>	<p><i>Fondens</i> overordnede mål bør være fremme af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Med henblik herpå bør den bidrage til at forbedre medlemsstaternes samt alle EU-områders resiliens, afbøde krisens sociale og økonomiske konsekvenser, der er skævt fordelt mellem og internt i medlemsstaterne, samt støtte den grønne og den digitale omstilling, der skal medvirke til at nå målene for bæredygtig udvikling inden 2030 og opnå et klimaneutralt Europa senest i 2050, og på den måde bidrage til at genoprette EU-økonomiernes vækstpotentiale efter krisen, fremme jobskabelse og befordre bæredygtig vækst.</p>

Anbefalet ændring 10

COM(2020) 408 final — Betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at sikre, at genopretnings- og resiliensplanen bidrager til facilitetens mål, bør den omfatte foranstaltninger til gennemførelse af reformer og offentlige investeringsprojekter gennem en sammenhængende genopretnings- og resiliensplan. Genopretnings- og resiliensplanen bør være i overensstemmelse med de relevante landespecifikke udfordringer og prioriteter, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester, med de nationale reformprogrammer, samt med de nationale energi- og klimaplaner, planerne for retfærdig omstilling og de partnerskabsaftaler og operationelle programmer, der er vedtaget under EU-fondene. For at fremme tiltag, der falder ind under prioriteterne for den europæiske grønne pagt og den digitale dagsorden, bør planen også omfatte foranstaltninger, som er relevante for den grønne og den digitale omstilling. Foranstaltningerne bør gøre det muligt hurtigt at nå og levere de mål og bidrag, der er fastsat i de nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf. Alle understøttede aktiviteter bør forfølges under fuld overholdelse af Unionens klima- og miljøpolitiske prioriteter.</p>	<p>For at sikre, at genopretnings- og resiliensplanen bidrager til facilitetens mål, bør den omfatte foranstaltninger til gennemførelse af reformer og offentlige investeringsprojekter gennem en sammenhængende, relevant, mål- og omkostningseffektiv genopretnings- og resiliensplan. Genopretnings- og resiliensplanen bør være i overensstemmelse med de relevante landespecifikke udfordringer og prioriteter, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester, med de nationale reformprogrammer, samt med de nationale energi- og klimaplaner, planerne for retfærdig omstilling og de partnerskabsaftaler og operationelle programmer, der er vedtaget under EU-fondene. Desuden bør genopretnings- og resiliensplanerne være i overensstemmelse med princippet om europæisk merværdi. For at fremme tiltag, der falder ind under prioriteterne for den europæiske grønne pagt, den digitale dagsorden, industri- og SMV-strategierne, den europæiske dagsorden for færdigheder, børnegarantien og ungdomsgarantien, bør planen også omfatte foranstaltninger, som er relevante for den grønne og den digitale omstilling. Alle understøttede aktiviteter bør forfølges under fuld overholdelse af Unionens klima- og miljøpolitiske prioriteter. Mindst 40 % af genopretnings- og resiliensplanerne bør være rettet mod integration af klima- og biodiversitetsindsatsen samt målene om miljømæssig bæredygtighed.</p>

Anbefalet ændring 11

COM(2020) 408 final — Betragtning 18

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på at skabe et oplyst grundlag for udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner bør Rådet som led i det europæiske semester kunne drøfte, hvordan det står til med genopretningen, resiliensen og tilpasningsevnen i Unionen. For at sikre hensigtsmæssig evidens bør disse drøftelser ske på grundlag af Kommissionens strategiske og analytiske oplysninger, som er tilgængelige inden for rammerne af det europæiske semester, og, hvis de foreligger, på grundlag af oplysningerne om gennemførelsen af planerne i de foregående år.</p>	<p>Med henblik på at skabe et oplyst grundlag for udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes genopretningsplaner bør Rådet og Europa-Parlamentet som led i det europæiske semester på lige fod kunne beslutte, hvordan det står til med genopretningen og resiliensen i Unionen. Denne beslutning bør træffes på grundlag af Kommissionens strategiske og analytiske oplysninger, som Kommissionen præsenterer inden for rammerne af det europæiske semester, og på grundlag af oplysningerne om gennemførelsen af planerne i de foregående år, og navnlig på grundlag af en række kvantitative og kvalitative indikatorer for gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Denne beslutning bør desuden træffes under inddragelse af Det Europæiske Regionsudvalg i fastlæggelsen af en europæisk ramme for genopretningsplanerne og i organerne til overvågning af det europæiske semesters gennemførelse og ved at give udvalget til opgave at foretage en halvårlig evaluering af genopretningsplanernes gennemførelse på lokalt og regionalt plan.</p>

Anbefalet ændring 12

COM(2020) 408 final — Betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at sikre nationalt ejerskab til og fokus på de relevante reformer og investeringer bør de medlemsstater, der ønsker at modtage støtte, indgive en behørigt begrundet og underbygget genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen. Genopretnings- og resiliensplanen bør indeholde et detaljeret sæt foranstaltninger til gennemførelse af den, herunder delmål og slutmål, og genopretnings- og resiliensplanens forventede virkninger for vækstpotentiale, jobskabelse og økonomisk og social resiliens; den bør også indeholde foranstaltninger, som er relevante for den grønne og den digitale omstilling; den bør tillige indeholde en redegørelse for den foreslåede genopretnings- og resiliensplans forenelighed med de relevante landespecifikke udfordringer og prioriteter, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester. Der bør tilstræbes og opnås et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne gennem hele processen.</p>	<p>For at sikre nationalt ejerskab til og fokus på de relevante reformer og investeringer bør de medlemsstater, der ønsker at modtage støtte, indgive en behørigt begrundet og underbygget genopretningsplan til Kommissionen. I tråd med nærheds- og partnerskabsprincippet bør genopretningsplanen udarbejdes inden for rammerne af et tæt og struktureret samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, for så vidt som de reformer og investeringer, der skal støttes, henhører under deres kompetenceområder i henhold til national ret. Genopretningsplanen bør indeholde et detaljeret sæt foranstaltninger til gennemførelse af den, herunder delmål og slutmål, og genopretningsplanens forventede virkninger for den økonomiske, sociale og territoriale samhörighed, vækstpotentiale, jobskabelse og økonomisk og social resiliens; den bør også indeholde foranstaltninger, som er relevante for den grønne og den digitale omstilling; den bør tillige indeholde en redegørelse for den foreslåede genopretningsplans forenelighed med de relevante landespecifikke udfordringer og prioriteter, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester. Der bør tilstræbes og opnås et tæt samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne, Det Europæiske Regionsudvalg samt de lokale og regionale myndigheder gennem hele processen.</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder har centrale politiske kompetencer til og et finansielt ansvar for at nå fondens mål (samhörighed, bæredygtig udvikling osv.), og det er derfor afgørende, at genopretningsplanerne udformes inden for rammerne af et tæt og struktureret samarbejde med dem. Det handler ikke blot om instrumentets legitimitet og rimelighed, men også om dets effektivitet. Retsgrundlaget for instrumentet kræver desuden, at der i planerne redegøres for, hvordan de foranstaltninger, der skal finansieres, indvirker på samhörigheden.

Anbefalet ændring 13

COM(2020) 408 final — Betragtning 33

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på effektiv overvågning af gennemførelsen bør medlemsstaterne som led i det europæiske semester hvert kvartal aflægge rapport om fremskridtene med at opfylde genopretnings- og resiliensplanerne. Sådanne rapporter, der udarbejdes af de berørte medlemsstater, bør afspejles på passende vis i de nationale reformprogrammer, der bør anvendes som et redskab til rapportering om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne.</p>	<p>Med henblik på effektiv overvågning af gennemførelsen bør medlemsstaterne hvert halve år aflægge rapport om fremskridtene med at opfylde genopretningsplanen. Sådanne rapporter, der udarbejdes af de berørte medlemsstater, bør afspejles i de nationale reformprogrammer, der bør anvendes som et redskab til rapportering om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretningsplanerne.</p>

Begrundelse

Kvartalsrapporter kan umiddelbart virke som en overdreven bureaukratisk byrde.

Anbefalet ændring 14

COM(2020) 408 final — Betragtning 37

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen bør forelægge en årsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af faciliteten, som oprettes ved nærværende forordning. Rapporten bør indeholde oplysninger om de fremskridt, medlemsstaterne gør med de godkendte genopretnings- og resiliens planer; den bør også indeholde oplysninger om omfanget af de indtægter, faciliteten er blevet tildelt under EU-genopretningsinstrumentet det foregående år, fordelt på budgetposter, og bidraget fra de beløb, der er rejst under EU-genopretningsinstrumentet, til opnåelse af facilitetens mål.	Kommissionen bør forelægge en års rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af faciliteten, som oprettes ved nærværende forordning. Rapporten bør indeholde oplysninger om de fremskridt, medlemsstaterne gør med de godkendte genopretningsplaner og evalueringen af disse planers gennemførelse på lokalt og regionalt plan ; den bør også indeholde oplysninger om omfanget af de indtægter, faciliteten er blevet tildelt under EU-genopretningsinstrumentet det foregående år, fordelt på budgetposter, og bidraget fra de beløb, der er rejst under EU-genopretningsinstrumentet, til opnåelse af facilitetens mål.

Anbefalet ændring 15

COM(2020) 408 final, artikel 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved denne forordning oprettes en genopretnings- og resiliensfacilitet (» faciliteten «). [...]	Ved denne forordning oprettes en genopretnings fond (» fonden «). [...]

Begrundelse

Som anført i den anbefalede ændring til betragtning 8 synes betegnelsen »facilitet« at være for teknokratisk, og den kan være vildledende i lyset af, at fonden er baseret på tilskud og lån.

Anbefalet ændring 16

COM(2020) 408 final, artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Definitioner</i>	<i>Definitioner</i>
I denne forordning forstås ved:	I denne forordning forstås ved:
1) »EU-fonde«: fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) YYY/XX [efterfølgeren til forordningen om fælles bestemmelser]	1) »EU-fonde«: fonde, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) YYY/XX [efterfølgeren til forordningen om fælles bestemmelser]
2) »finansielt bidrag«: ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, der tildeles eller kan tildeles til medlemsstaterne under faciliteten, og	2) »finansielt bidrag«: ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, der tildeles eller kan tildeles til medlemsstaterne under faciliteten

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3) »europæisk semester for samordning af de økonomiske politikker« (i det følgende benævnt »det europæiske semester«): den proces, der er omhandlet i artikel 2-a i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997.</p>	<p>3) »europæisk semester for samordning af de økonomiske politikker« (i det følgende benævnt »det europæiske semester«): den proces, der er omhandlet i artikel 2-a i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997</p> <p>4) »reformer«, der er berettiget til støtte fra fonden: de reformer, som</p> <ul style="list-style-type: none"> i) fører til opnåelse af EU-traktatens mål ii) bidrager til konvergens og en mindskelse af de regionale forskelle herunder en lempelse af de strukturelle territoriale begrænsninger i tråd med retsgrundlaget i artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) iii) kan igangsætte offentlige investeringer og dermed skabe bæredygtig og inklusiv vækst på lang sigt i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling. <p>5) »overholdelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade«: afstå fra at støtte eller udføre økonomiske aktiviteter, der gør væsentlig skade på miljømålene i henhold til bestemmelserne i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852 (forordningen om klassificeringssystemet)</p> <p>6) »minimumsgarantierne«: de procedurer, der er fastlagt i artikel 18 i forordning (EU) 2020/852 (forordningen om klassificeringssystemet).</p>

Begrundelse

Der er her tale om at gentage en definition, som RU allerede foreslog i sin udtalelse om »Reformstøtteprogrammet og den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion« (ECON-VI/037), der blev vedtaget den 5. december 2018.

Anbefalet ændring 17

COM(2020) 408 final, artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på opfyldelse af det overordnede mål er genopretnings- og resiliensfacilitetens specifikke mål at yde finansiel støtte til medlemsstaterne med henblik på at nå de delmål og slutmål for reformer og investeringer, som er fastlagt i deres genopretnings- og resiliensplaner. Dette specifikke mål skal forfølges i tæt samarbejde med de berørte medlemsstater.</p>	<p>Med henblik på opfyldelse af det overordnede mål er genopretningsfondens specifikke mål at yde finansiel støtte til medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder med henblik på at nå de delmål og slutmål for reformer og investeringer, som er fastlagt i deres genopretningsplaner. Dette specifikke mål skal forfølges i tæt samarbejde med de berørte medlemsstater.</p>

Anbefalet ændring 18

COM(2020) 408 final, artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>De i artikel 2 i forordning [EURI] omhandlede foranstaltninger gennemføres under denne facilitet:</p> <p>a) med et beløb på 334 950 000 000 EUR, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning [EURI] i løbende priser, til rådighed som ikkertilbagebetalingspligtig støtte, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 8, i forordning [EURI]. Disse beløb udgør eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5</p> <p>b) med et beløb på 267 955 000 000 EUR, jf. artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning [EURI] i løbende priser, til rådighed som lånestøtte til medlemsstaterne i henhold til artikel 12 og 13, jf. dog artikel 4, stk. 5, i forordning [EURI].</p>	<p>De i artikel 2 i forordning [EURI] omhandlede foranstaltninger gennemføres under denne fond:</p> <p>a) med et beløb på 360 000 000 000 EUR, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning [EURI] i 2018-priser, til rådighed som ikkertilbagebetalingspligtig støtte, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 8, i forordning [EURI]. Disse beløb udgør eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5</p> <p>b) med et beløb på 312 500 000 000 EUR, jf. artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning [EURI] i 2018-priser, til rådighed som lånestøtte til medlemsstaterne i henhold til artikel 12 og 13, jf. dog artikel 4, stk. 5, i forordning [EURI].</p>

Begrundelse

Opdatering på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020

Anbefalet ændring 19

COM(2020) 408 final, artikel 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Midler fra programmer under delt forvaltning</p> <p>Midler, der er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres til faciliteten. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a). De omhandlede midler anvendes til fordel for den berørte medlemsstat.</p>	

Begrundelse

Denne mulighed for at overføre midler fra struktur- og investeringsfondene til genopretnings- og resiliensfonden risikerer at føre til, at forvaltningen af struktur- og investeringsfondene på ny centraliseres, og at princippet om partnerskab bringes i fare.

Anbefalet ændring 20

COM(2020) 408 final, artikel 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p data-bbox="815 389 1409 477"><i>Foranstaltninger, der kæder faciliteten sammen med beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler for så vidt angår retsstatsprincippet</i></p> <p data-bbox="815 566 1418 902">1. Såfremt der i en medlemsstat er generaliserede mangler for så vidt angår retsstatsprincippet, der påvirker principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 3 i forordning [...] om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt for at suspendere fristen for vedtagelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, eller for at suspendere betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten.</p> <p data-bbox="815 994 1418 1081"><i>Afgørelsen om suspension af betalinger som omhandlet i første afsnit finder anvendelse på betalingsanmodninger, der er indgivet efter datoen for afgørelsen om suspension.</i></p> <p data-bbox="815 1173 1418 1373">Suspensionen af den i artikel 17 omhandlede frist gælder fra dagen efter vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit. I tilfælde af suspension af betalinger finder artikel 4, stk. 3, i forordning [...] om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet anvendelse.</p> <p data-bbox="815 1464 1418 1686">2. I tilfælde af en positiv vurdering fra Kommissionen i henhold til artikel 6 i forordning [...] om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt for at ophæve suspensionen af den frist eller de betalinger, der er omhandlet i foregående stykke.</p> <p data-bbox="815 1778 1418 1843"><i>De relevante procedurer eller betalinger genoptages dagen efter ophævelsen af suspensionen.</i></p> <p data-bbox="815 1935 1418 2089">3. Såfremt den pågældende medlemsstat gør brug af de tildelte midler på en utilfredsstillende måde eller i tilfælde af mangler for så vidt angår retsstatsprincippet, tildeles der fortsat midler fra faciliteten til foranstaltninger på regionalt og lokalt plan, der bidrager til at tackle disse udfordringer.</p>

Anbefalet ændring 21

COM(2020) 408 final, artikel 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Maksimalt finansielt bidrag	Maksimalt finansielt bidrag
<p>Der beregnes et maksimalt finansielt bidrag for hver medlemsstat med henblik på tildeling af det i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede beløb under anvendelse af metoden i bilag I, på grundlag af befolkningen, reciprok-værdien af bruttonationalproduktet (BNP) pr. indbygger og den relative arbejdsløshedsprocent i hver medlemsstat.</p>	<p>Der beregnes et maksimalt finansielt bidrag for hver medlemsstat med henblik på tildeling af det i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede beløb i perioden frem til den 31. december 2022 under anvendelse af metoden i bilag I, på grundlag af befolkningen og den negative indvirkning, som sundhedskrisen har haft på bruttonationalproduktet (BNP) pr. indbygger og arbejdsløshedsprocenten i hver medlemsstat.</p>

Anbefalet ændring 22

COM(2020) 408 final, artikel 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Tildeling af finansielle bidrag	Tildeling af finansielle bidrag
<p>1. I en periode frem til den 31. december 2022 stiller Kommissionen 334 950 000 000 EUR til rådighed til tildeling, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a). Hver medlemsstat kan indgive anmodninger op til deres maksimale finansielle bidrag, jf. artikel 10, til gennemførelse af deres genopretnings- og resiliensplaner.</p> <p>2. Fra den 31. december 2022 til den 31. december 2024 kan Kommissionen, hvis der er finansielle midler til rådighed, afholde forslagsindkaldelser i overensstemmelse med tidsplanen for det europæiske semester. I den forbindelse offentliggør den en vejledende tidsplan for de forslagsindkaldelser, der skal afholdes i perioden, og angiver for den enkelte forslagsindkaldelse det beløb, der potentielt kan tildeles. Hver medlemsstat kan foreslå, at den skal modtage op til et maksimumsbeløb svarende til dens tildelingsandel af det beløb, der kan tildeles, jf. bilag I, til gennemførelse af dens genopretnings- og resiliensplan.</p>	<p>1. I en periode frem til den 31. december 2022 stiller Kommissionen 252 000 000 000 EUR til rådighed til tildeling, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a). Hver medlemsstat kan indgive anmodninger op til deres maksimale finansielle bidrag, jf. artikel 10, til gennemførelse af deres genopretningsplaner.</p> <p>2. Før perioden fra den 31. december 2022 til den 31. december 2024 skal Kommissionen senest den 15. juni 2022 foreslå en revision af den i bilag I omtalte metode med henblik på at nå til enighed om en fordeling af de 108 000 000 000 EUR, der stadig er tilbage, og tage højde for pandemiens territoriale, økonomiske og sociale virkninger i perioden 2020-2021 på grundlag af konsoliderede statistiske data.</p>

Begrundelse

Fordelingen af de midler, der eventuelt stadig måtte være til rådighed, bør ikke baseres på et »udbud«, men på faktuelle statistiske data for perioden 2020-2021.

Anbefalet ændring 23

COM(2020) 408 final, artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på forfølgelsen af målene i artikel 4 udarbejder medlemsstaterne genopretnings- og resiliensplaner. Disse planer skal redegøre for den berørte medlemsstats reform- og investeringsdagsorden for de næste fire år. Genopretnings- og resiliensplaner, der er berettiget til finansiering under dette instrument, skal indeholde foranstaltninger til gennemførelse af reformer og offentlige investeringsprojekter gennem en samlet pakke.</p>	<p>Med henblik på forfølgelsen af målene i artikel 4 udarbejder medlemsstaterne genopretnings- og resiliensplaner. Disse planer skal redegøre for den berørte medlemsstats reform- og investeringsdagsorden for de næste fire år. Genopretnings- og resiliensplaner, der er berettiget til finansiering under dette instrument, skal indeholde foranstaltninger til gennemførelse af reformer og offentlige investeringsprojekter gennem en samlet pakke. Til udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanerne kan medlemsstaterne gøre brug af instrumentet for teknisk støtte i henhold til forordning XX/YYYY [om oprettelse af et instrument for teknisk støtte]. Foranstaltninger iværksat fra og med 1. februar 2020, som vedrører de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien, er berettiget til støtte. I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt som Europas strategi for bæredygtig vækst og med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå FN's mål for bæredygtig udvikling skal mindst 40 % af beløbet til de enkelte genopretnings- og resiliensplaner bidrage til integration af klima- og biodiversitetsindsatsen samt målene om miljømæssig bæredygtighed. Ved hjælp af en delegeret retsakt vedtager Kommissionen den relevante metode til at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde dette krav.</p> <p>I overensstemmelse med den fremtidsorienterede karakter af »Next Generation EU«-genopretningsinstrumentet og under hensyntagen til vigtigheden af dagsordenen for digitale færdigheder, børnegarantien og ungdomsgarantien, når det gælder om at hindre, at de unge i dag bliver en »nedlukningsgeneration«, skal alle genopretnings- og resiliensplaner bidrage til at tackle risikoen for langvarige negative virkninger for de unges fremtidsudsigter på arbejdsmarkedet og deres overordnede trivsel ved hjælp af omfattende beskæftigelses-, uddannelses- og færdighedsrelaterede løsninger og svar, der er rettet mod de unge.</p>

Anbefalet ændring 24

COM(2020) 408 final, artikel 15, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Den af den berørte medlemsstat forelagte genopretnings- og resiliensplan skal udgøre et bilag til dens nationale reformprogram skal indgives officielt senest den 30. april. Medlemsstaterne kan indgive udkast til planer fra den 15. oktober det foregående år sammen med budgetforslaget for det følgende år.</p>	<p>Den af den berørte medlemsstat forelagte genopretningsplan skal indgives officielt senest den 30. april.</p>

Begrundelse

Fristerne i forbindelse med det europæiske semester er ikke velegnede til en proces, hvor genopretnings- og resiliensplaner »vedføjes«, og endnu mindre til en »forhåndsansøgning« af disse mere end seks måneder i forvejen. De kompetente myndigheder skal have større fleksibilitet og flere tilpasningsmuligheder i forbindelse med fremlæggelsen af deres planer.

Anbefalet ændring 25

COM(2020) 408 final, artikel 15, stk. 3, litra c)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Genopretnings- og resiliensplanen skal være behørigt begrundet og underbygget. Den skal navnlig indeholde følgende elementer:</p> <p>(...)</p> <p>c) en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne i planen forventes at bidrage til den grønne og den digitale omstilling eller til håndteringen af de dermed forbundne udfordringer</p>	<p>Genopretningsplanen skal være behørigt begrundet og underbygget. Den skal navnlig indeholde følgende elementer:</p> <p>(...)</p> <p>c) en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne i planen bidrager til opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling og forventes at bidrage til den grønne og den digitale omstilling eller til håndteringen af de dermed forbundne udfordringer</p>

Anbefalet ændring 26

COM(2020) 408 final, artikel 15, stk. 3, litra d) (nyt litra)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>d) en detaljeret redegørelse for, hvordan foranstaltningerne forventes at sikre, at mindst 40 % af det beløb, der anmodes om til genopretnings- og resiliensplanen, bidrager til integration af klima- og biodiversitetsindsatsen samt målene om miljømæssig bæredygtighed på grundlag af den metode, Kommissionen har fastlagt i henhold til artikel 14, stk. 1</i></p>

Anbefalet ændring 27

COM(2020) 408 final, artikel 15, stk. 4 (nyt stykke)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Medlemsstaterne skal ved udarbejdelsen af deres udkast til en genopretningsplan og i det omfang, de reformer og investeringer, der skal støttes, henhører under de lokale og regionale myndigheders kompetence som defineret i den nationale lovgivning, oprette en mekanisme for struktureret samarbejde med de lokale og regionale myndigheder med henblik på at inddrage dem fuldt ud i udarbejdelsen af planen og overholde nærhedsprincippet. Medlemsstaterne skal redegøre for dette i genopretningsplanen.</i></p>

Begrundelse

Jf. den anbefalede ændring til betragtning 21.

Anbefalet ændring 28

COM(2020) 408 final, artikel 16, stk. 3, litra b)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Kommissionen vurderer betydning af og sammenhængen i genopretnings- og resiliensplanen og dens bidrag til den grønne og den digitale omstilling og tager med henblik herpå hensyn til følgende kriterier:</p> <p>(...)</p> <p>b) om planen indeholder foranstaltninger, der effektivt bidrager til den grønne og den digitale omstilling og til at håndtere de dermed forbundne udfordringer</p>	<p>Kommissionen vurderer betydning af og sammenhængen i genopretningsplanen og dens bidrag til den grønne og den digitale omstilling og tager med henblik herpå hensyn til følgende kriterier:</p> <p>(...)</p> <p>b) om planen indeholder foranstaltninger, der effektivt bidrager til den grønne og den digitale omstilling, til at nå målene for bæredygtig udvikling og til at håndtere de dermed forbundne udfordringer</p>

Anbefalet ændring 29

COM(2020) 408 final, artikel 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 20</p> <p>Medlemsstaternes rapportering inden for rammerne af det europæiske semester</p> <p>Den berørte medlemsstat skal som led i det europæiske semester hvert kvartal aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne, herunder den i artikel 17, stk. 6, omhandlede operationelle ordning. I den forbindelse skal medlemsstaternes kvartalsvise rapporter afspejles på passende vis i de nationale reformprogrammer, der skal anvendes som et redskab til rapportering om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne.</p>	<p>Artikel 20</p> <p>Medlemsstaternes rapportering inden for rammerne af det europæiske semester</p> <p>Den berørte medlemsstat skal hvert halve år aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretningsplanerne, herunder den i artikel 17, stk. 6, omhandlede operationelle ordning. I den forbindelse skal medlemsstaternes rapporter afspejles på passende vis i de nationale reformprogrammer, der skal anvendes som et redskab til rapportering om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af genopretningsplanerne.</p>

Begrundelse

Jf. den anbefalede ændring til betragtning 33.

Anbefalet ændring 30

COM(2020) 408 final — artikel 22 (nyt stykke)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p style="text-align: center;">Resultattavle for genopretning og resiliens</p> <p>1. Kommissionen udarbejder en resultattavle for genopretning og resiliens (»resultattavlen«), som viser status for gennemførelsen af de reformer og investeringer, der er aftalt i de enkelte medlemsstaters genopretnings- og resiliensplaner.</p> <p>2. Resultattavlen omfatter nøgleindikatorer såsom sociale, økonomiske og miljømæssige indikatorer, som evaluerer fremskridtene med genopretnings- og resiliensplanerne inden for hvert af de prioriterede politikområder, der hører under denne forordnings anvendelsesområde, såvel som en sammenfatning af overvågningsprocessen, for så vidt angår overensstemmelsen med minimumsandelene af udgifter til klima- og andre miljømål.</p> <p>3. Resultattavlen angiver, i hvilken grad de relevante delmål i genopretnings- og resiliensplanerne er nået, samt de påviste mangler i gennemførelsen heraf og Kommissionens anbefalinger om, hvordan de respektive mangler skal tackles.</p> <p>4. Resultattavlen indeholder også en sammenfatning af de vigtigste anbefalinger til medlemsstaterne, hvad angår deres genopretnings- og resiliensplaner.</p> <p>5. Resultattavlen tjener som grundlag for en permanent udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne i form af en struktureret dialog, som afholdes regelmæssigt.</p> <p>6. Resultattavlen opdateres løbende og er offentligt tilgængelig på Kommissionens websted. Den angiver status for betalingsanmodninger, betalinger, suspensioner og annullationer af økonomiske bidrag.</p> <p>7. Kommissionen fremlægger resultattavlen på en høring, der tilrettelægges af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.</p>

Begrundelse

Foranstaltningernes effektivitet bør gøres målbar og gennemsigtig.

Forslag til forordning om oprettelse af et instrument for teknisk støtte

Anbefalet ændring 31

COM(2020) 409 final — Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>På EU-niveau danner det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker rammen for udpegelse af nationale reformprioriteter og overvågning af deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer for således at opridse og samordne de prioriteter, som vil blive støttet med midler fra medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også tjene til at anvende EU-finansieringen på en sammenhængende måde og til at maksimere merværdien af den finansielle støtte, der især kommer fra de programmer, som Unionen støtter under struktur- og samhørighedsfondene, og fra andre programmer.</p>	<p>På EU-niveau danner det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker <i>(det »europæiske semester«)</i>, som omfatter principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, og hvori målene for bæredygtig udvikling er integreret, rammen for udpegelse af nationale reformprioriteter og overvågning af deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler <i>i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af disses kompetenceområder</i> selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer for således at opridse og samordne de prioriteter, som vil blive støttet med midler fra medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også tjene til at anvende EU-finansieringen på en sammenhængende måde og til at maksimere merværdien af den finansielle støtte, der især kommer fra de programmer, som Unionen støtter under struktur- og samhørighedsfondene, <i>fra genopretningsfonden, fra InvestEU-programmet</i> og fra andre programmer.</p>

Begrundelse

Denne betragtning bør bringes i overensstemmelse med forslaget til forordning og den interinstitutionelle aftale om InvestEU-programmet og med forslaget til »en genopretnings- og resiliensfacilitet«, herunder med anerkendelsen af de lokale og regionale myndigheds rolle i det europæiske semester. Der mindes ligeledes om, at målene for bæredygtig udvikling skal integreres i semesteret.

Anbefalet ændring 32

COM(2020) 409 final — Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det generelle mål med instrumentet for teknisk støtte bør være at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at støtte medlemsstaternes indsats for at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at opnå økonomisk og social genopretning, resiliens og konvergens. Til dette formål bør det bidrage til at styrke medlemsstaternes administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten i forbindelse med de udfordringer, som institutionerne, statsforvaltningen, den offentlige administration og de økonomiske og sociale sektorer står over for.</p>	<p>Det generelle mål med instrumentet for teknisk støtte bør være at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at støtte medlemsstaternes <i>og de lokale og regionale myndigheders</i> indsats for at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at opnå økonomisk og social genopretning, resiliens og konvergens. Til dette formål bør det bidrage til at styrke medlemsstaternes <i>og de lokale og regionale myndigheders</i> administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten i forbindelse med de udfordringer, som institutionerne, statsforvaltningen, den offentlige administration og de økonomiske og sociale sektorer står over for.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre overensstemmelse med artikel 2 og 4 i forslaget til forordning, hvoraf det fremgår, at instrumentet har til formål at støtte alle offentlige myndigheder i medlemsstaterne, herunder de lokale og regionale myndigheder, som er ansvarlige for gennemførelsen af en væsentlig del af EU-retten og af mere end halvdelen af de offentlige investeringer og en tredjedel af de samlede offentlige udgifter.

Anbefalet ændring 33

COM(2020) 409 final — Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at hjælpe medlemsstaterne med at håndtere reformbehovene på alle de centrale økonomiske og sociale områder bør Kommissionen fortsat yde teknisk støtte efter anmodning fra en medlemsstat inden for en bred vifte af politikområder, herunder områder med relation til offentlig finans- og kapitalforvaltning, institutionelle og administrative reformer, erhvervs klima, finanssektoren, produkt-, tjeneste- og arbejdsmarkedene, uddannelse og oplæring, bæredygtig udvikling, folkesundhed og social velfærd. Der lægges særlig vægt på aktioner, der fremmer grøn og digital omstilling.</p>	<p>Kommissionen bør fortsat yde teknisk støtte efter anmodning fra en national myndighed inden for områder, der er nødvendige for gennemførelsen af de i traktaten om Den Europæiske Union fastsatte mål, og områder med relation til offentlig finans- og kapitalforvaltning, institutionelle og administrative reformer, erhvervs klima, finanssektoren, markederne for lokale produkter, tjeneste- og arbejdsmarkedene, uddannelse og oplæring, bæredygtig udvikling, folkesundhed, social velfærd og ligestilling mellem kvinder og mænd. Der lægges særlig vægt på aktioner, der fremmer grøn og digital omstilling med et særligt fokus på tiltag, der reducerer den digitale kløft, som rammer kvinder.</p>

Begrundelse

Sammenhæng med de lovgivningsmæssige ændringsforslag til artikel 2 og 4. Jf. den anbefalede ændring til betragtning 8.

Anbefalet ændring 34

COM(2020) 409 final, artikel 2, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I denne forordning forstås ved:</p> <p>1) »teknisk støtte«: foranstaltninger, der hjælper medlemsstaterne til at gennemføre institutionelle, administrative samt vækst- og resiliensfremmende reformer</p>	<p>I denne forordning forstås ved:</p> <p>1) »teknisk støtte«: foranstaltninger, der hjælper de nationale, regionale og lokale myndigheder til at gennemføre institutionelle og administrative reformer samt reformer, der fremmer bæredygtig vækst, samhørighed og resiliens. For at kunne komme i betragtning til instrumentet for teknisk støtte skal disse reformer opfylde følgende kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) være nødvendige for opnåelsen af målene i traktaten om Den Europæiske Union ii) bidrage til konvergens og mindske de regionale forskelle i tråd med forordningens retsgrundlag, artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og iii) kunne igangsætte investeringer og dermed skabe bæredygtig og inklusiv vækst på lang sigt i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling.

Begrundelse

Overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, og artikel 4, for så vidt angår retsaktens adressater, og med artikel 3, 4 og 5, for så vidt angår formålet med reformerne.

Anbefalet ændring 35

COM(2020) 409 final, artikel 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det overordnede mål med instrumentet er at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at støtte medlemsstaternes indsats for at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at opnå økonomisk og social genopretning, resiliens og opadgående økonomisk og social konvergens, samt at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at styrke deres administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten i forbindelse med de udfordringer, som institutioner, statsforvaltninger, offentlige administrationer samt økonomiske og sociale sektorer står over for.</p>	<p>Det overordnede mål med instrumentet er at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at støtte medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders indsats for at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at opnå økonomisk og social genopretning, resiliens og opadgående økonomisk og social konvergens, samt at støtte medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders bestræbelser på at styrke deres administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten i forbindelse med de udfordringer, som institutioner, statsforvaltninger, offentlige administrationer samt økonomiske og sociale sektorer står over for.</p>

Anbefalet ændring 36

COM(2020) 409 final, artikel 5, litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>politikker for gennemførelse af den digitale og den grønne omstilling, e-forvaltningsløsninger, e-udbud, konnektivitet, dataadgang og -forvaltning, e-læring, anvendelse af kunstig intelligens-baserede løsninger, miljøsøjlen i bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse, klimaindsats, mobilitet, fremme af den cirkulære økonomi, energi- og ressourceproduktivitet, vedvarende energikilder, opnåelse af energidiversificering og sikring af energisikkerhed samt for landbruget beskyttelse af jord og biodiversitet, fiskeri og bæredygtig udvikling af landdistrikterne, og</p>	<p>politikker for gennemførelse af den digitale og den grønne omstilling, e-forvaltningsløsninger, e-udbud, konnektivitet, dataadgang og -forvaltning, e-læring, anvendelse af kunstig intelligens-baserede løsninger, miljøsøjlen i bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse, klimaindsats, mobilitet, fremme af den cirkulære økonomi, vandkredsløbet, energi- og ressourceproduktivitet, vedvarende energikilder, opnåelse af energidiversificering og sikring af energisikkerhed samt for landbruget beskyttelse af jord og biodiversitet, fiskeri og bæredygtig udvikling af landdistrikterne, og</p>

Begrundelse

Vandsektoren er en grundlæggende strategisk sektor for de europæiske borgeres velfærd og den europæiske økonomi, da vand er en grundlæggende ressource. Det er desuden en økonomisk sektor, der skaber varig beskæftigelse af høj kvalitet. Anvendelsen af vedvarende energi er et centralt mål i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringer.

Anbefalet ændring 37

COM(2020) 409 final, artikel 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. En medlemsstat, der ønsker at modtage teknisk støtte inden for rammerne af instrumentet, skal indgive en anmodning om teknisk støtte til Kommissionen med angivelse af politikområderne og prioriteterne for støtten inden for anvendelsesområdet som fastsat i artikel 5. En sådan anmodning skal indgives senest den 31. oktober i et kalenderår. Kommissionen kan give vejledning om de vigtigste elementer, som støtteanmodningen skal omfatte.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan indgive en anmodning om teknisk støtte under følgende omstændigheder i forbindelse med:</p> <p>a) gennemførelse af reformer i medlemsstaterne på eget initiativ, navnlig for at støtte genopretningen [i overensstemmelse med forordning (EU) nr. YYY/XX], opnå bæredygtig økonomisk vækst, jobskabelse og øget resiliens</p> <p>(...)</p>	<p>1. De nationale, regionale og lokale myndigheder, der ønsker at modtage teknisk støtte inden for rammerne af instrumentet, skal indgive en anmodning om teknisk støtte til Kommissionen med angivelse af politikområderne og prioriteterne for støtten inden for anvendelsesområdet som fastsat i artikel 5. En sådan anmodning skal indgives senest den 31. oktober i et kalenderår. Kommissionen kan give vejledning om de vigtigste elementer, som støtteanmodningen skal omfatte.</p> <p>2. De nationale, regionale og lokale myndigheder kan indgive en anmodning om teknisk støtte under følgende omstændigheder i forbindelse med:</p> <p>a) de nationale, regionale og lokale myndigheders gennemførelse af reformer på eget initiativ, navnlig for at støtte genopretningen [i overensstemmelse med forordning (EU) nr. YYY/XX], opnå bæredygtig økonomisk vækst, jobskabelse og øget resiliens</p> <p>(...)</p>

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Vedrørende den såkaldte »genopretnings- og resiliensfacilitet«

1. glæder sig over, at budgettet for dette nye instrument, dvs. 360 mia. EUR i form af tilskud og 312,5 mia. EUR i form af lån, der skal bevilges inden udgangen af 2024, giver et makroøkonomisk svar, der står i et rimeligt forhold til 2020-recessionen, som er den alvorligste i EU's historie med et fald i BNP på 8,3 % i 2020⁽¹⁾. Udvalget er desuden enig i balancen mellem tilskud og lån i forslaget. Risikoen for en yderligere forværring af de socioøkonomiske forskelle kræver en hurtig vedtagelse og gennemførelse af den »europæiske genopretningsplan« og EU's budget for perioden efter 2020 allerede i efteråret 2020;

2. understreger, at retsgrundlaget for forslaget (artikel 175 i TEUF) vedrører målet om samhørighed, og udtrykker bekymring over den svage territoriale dimension i Kommissionens forslag, eftersom coronaviruskrisens sociale og økonomiske konsekvenser er ujævnt fordelt mellem medlemsstaterne og — inden for dem — mellem regionerne. Dette skyldes for det første, at de sundhedsmæssige og menneskelige virkninger i høj grad har været områdebestemte, og at sundhedsplejekapaciteten er ujævnt fordelt. For det andet har de forebyggende foranstaltninger mod coronavirus også varieret med hensyn til længde og strengthed afhængigt af den sundhedsmæssige situation i den pågældende region. For det tredje er visse økonomiske sektorer blevet ramt uforholdsmæssigt hårdt, og de socioøkonomiske virkninger på lokalt og regionalt plan afhænger således af de dominerende sektorer, beskæftigelses sammensætningen og de enkelte regioners eksponering for de globale værdikæder. Uden konkrete afhjælpende foranstaltninger risikerer coronaviruskrisen derfor at skabe eller øge de regionale forskelle inden for og mellem medlemsstaterne. Samhørighed og solidaritet skal stå i centrum for vores investeringsprioriteter;

(¹) Kommissionens økonomiske sommerprognoser (juli 2020): https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip132_en.pdf.

3. gør opmærksom på, at det europæiske semester som forvaltningsmekanisme for fonden (kaldet »faciliteten«) er og bliver en centraliseret og nedadgående proces, som ikke er velegnet til et værktøj, der har som mål at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Udvalget foreslår derfor på ny en adfærdskodeks med henblik på at inddrage de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽²⁾. Denne kodeks er mere presserende og nødvendig end nogensinde, hvis semesteret skal blive mere gennemsigtigt, inklusivt og demokratisk, men også mere effektivt ved at inddrage de lokale og regionale myndigheder;

4. anerkender, at de specifikke genopretningsforanstaltninger som led i »Next Generation EU« giver mulighed for, at alle områder, navnlig dem, der er hårdest ramt af den økonomiske krise som følge af covid-19-pandemien, kan fremme moderniseringen af deres økonomiske model og gøre den mere produktiv og modstandsdygtig. Udvalget beklager imidlertid, at den foreslåede fordelingsnøgle for den første tranche på 70 % af forpligtelserne i form af overførsler fra genopretningsfonden baseres på socioøkonomiske indikatorer, der vedrører situationen forud for sundhedskrisen, og ikke tager hensyn til den indvirkning, som pandemien har haft på dem, eftersom de økonomiske virkninger af krisen fra starten har været territorielt asymmetriske;

5. gør opmærksom på, at den økonomiske nedgang sker i en tid, hvor mange vigtige industrisektorer allerede står over for store udfordringer som følge af den digitale og miljømæssige omstilling. EU må ikke sakke bagud i den globale innovationskonkurrence, hvis den skal kunne klare omstillingen. Dette kræver betydelige investeringer i forskning og udvikling såvel som i (op-)kvalificering. Genopretnings- og resiliensfaciliteten bør ligeledes anvendes til at muliggøre disse investeringer;

6. insisterer derfor på, at de lokale og regionale myndigheder deltager i forberedelsen af genopretningsplaner inden for rammerne af et struktureret samarbejde med medlemsstaterne, for så vidt som de reformer og investeringer, der skal støttes, henhører under de lokale og regionale myndigheders kompetenceområder og er i tråd med de nationale bestemmelser om fordelingen af beføjelser mellem myndighedsniveauer. Udvalget opfordrer Kommissionen til i samråd med RU at forelægge retningslinjer herom i efteråret 2020. Udvalget forpligter sig på sin side til hvert halve år at evaluere den territoriale gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanerne;

7. mener endvidere, at fristerne i forbindelse med det europæiske semester ikke er velegnede til en proces, hvor genopretningsplaner »vedføj« de nationale reformprogrammer og skal »forhånds anmeldes« mere end seks måneder i forvejen. De kompetente myndigheder skal have større fleksibilitet og flere tilpasningsmuligheder i forbindelse med fremlæggelsen af deres planer;

8. noterer sig, at Kommissionen den 17. september fremlagde retningslinjerne for medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner⁽³⁾ samtidig med den årlige strategi for bæredygtig vækst (Annual Sustainable Growth Strategy — ASGS). Udvalget konstaterer i den sammenhæng, at:

- Kommissionen nu synes at foreslå en sammenlægning af de nationale genopretnings- og resiliensplaner og de nationale reformprogrammer og ikke længere at have planer om at fremsætte landespecifikke henstillinger
- Kommissionen anmoder medlemsstaterne om at beskrive den institutionelle karakter af deres respektive genopretnings- og resiliensplaner samt den rolle, som deres nationale/regionale parlamenter, andre regionale/lokale myndigheder og nationale rådgivende organer, såsom nationale finanspolitiske råd og nationale produktivitetsråd, spiller i beslutningsprocessen frem mod vedtagelsen/forelæggelsen af genopretnings- og resiliensplaner, hvorimod den ikke stiller krav om, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udarbejdelsen heraf
- den territoriale dimension ikke synes at være en programmeringsprioritet i disse dokumenter
- Kommissionen forelægger syv flagskibsinitiativer⁽⁴⁾, som genopretnings- og resiliensplanerne forventes at passe ind i. Disse flagskibsinitiativer kan fremstå som yderligere begrænsninger af den strategiske programmering af genopretnings- og resiliensplanerne. Desuden vedrører ingen af de syv flagskibsinitiativer den sociale samhørighed, selv om denne er blevet undermineret af covid-19-pandemien.

⁽²⁾ RU's udtalelse: *Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder* — ordfører: Rob Jonkman (NL/ECR), vedtaget den 11/05/2017. Ref.: COR-2016-05386 (EUT C 306 af 15.9.2017, s. 24).

⁽³⁾ Foreligger p.t. kun på engelsk.

⁽⁴⁾ Rene teknologier og vedvarende energikilder; energieffektivitet i EU's bygningsmasse; innovativ mobilitet; konnektivitet (5G, fiberoptik); modernisering af den offentlige forvaltning; udvikling af en europæisk sky for industrielle data og kraftfulde mikroprocessorer; digitalisering af uddannelsessystemerne og udvikling af digitale kompetencer.

Udvalget foreslår i fællesskab med Kommissionen at arrangere et »forum for genopretning og resiliens«, der skal styrke de lokale og regionale myndigheders deltagelse i genopretningsplanen og evaluere dennes bidrag til samhørigheden og til den grønne og digitale omstilling;

9. minder om, at de lokale og regionale myndigheder tegner sig for mere end halvdelen af de offentlige investeringer i EU — mange af dem i nøglesektorer som sundhed, uddannelse, sociale tjenesteydelser, boliger, transport og turisme — og at det vil være absurd, hvis de ikke kan få adgang til denne støtte til offentlige investeringer, som er særligt nødvendig i krisetider, da det seneste årti har vist de negative procykliske konsekvenser af nedskæringer i de offentlige investeringer, der alt for ofte anvendes som en justeringsvariabel i tilfælde af budgetmæssige begrænsninger;

10. fremhæver den rolle, som det foreslåede instrument skal spille for klimaet, men mener, at mindst 40 % af udgifterne i genopretningsplanerne bør understøtte klimaindsatsen, således at EU kan opfylde sine forpligtelser på klimaområdet. Udvalget mener endvidere, at Kommissionen bør indarbejde alle målene for bæredygtig udvikling i forslaget som en strategisk planlægningsramme;

11. er modstander af at gøre det muligt at overføre midler fra struktur- og investeringsfondene til genopretnings- og resiliensinstrumentet (artikel 6), da dette risikerer på ny at centralisere og underminere en forvaltning af struktur- og investeringsfondene på grundlag af partnerskabsprincippet;

12. betragter makroøkonomisk konditionalitet som en nyttig foranstaltning, der kan bidrage til en målrettet anvendelse af EU-midler i medlemsstaterne;

13. efterlyser på ny en klar definition af de reformer, der er berettiget til støtte fra »genopretningsfonden« og/eller instrumentet for teknisk støtte, under hensyntagen til nærhedsprincippet, ved at det fastslås, at de skal:

- i) være relevante for gennemførelsen af EU-traktatens mål
- ii) være relevante for konvergens og en mindskelse af de regionale forskelle i tråd med retsgrundlaget i artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)
- iii) kunne igangsætte investeringer og skabe bæredygtig vækst på lang sigt i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling;

14. understreger, at de projektansvarlige lokale og regionale myndigheder har behov for en stabil retlig ramme for statsstøtte på europæisk og nationalt plan for at kunne gennemføre »fonden« for genopretning og resiliens. De har især behov for at vide, om den europæiske ramme for statsstøtte vil blive oprettet på ad hoc-basis for at tage hensyn til den øgede støtte og opnå garantier for ansvaret og fristerne for anmeldelse af støtte;

15. understreger, at udtrykket »facilitet« virker alt for teknokratisk og samtidig er uforståeligt for den almindelige borger og tvetydigt på en række officielle EU-sprog og således udgør en hindring for decentraliserede kommunikationsforanstaltninger vedrørende EU's indsats for genopretning og resiliens. Udvalget foreslår følgelig at erstatte »facilitet« med »fond«.

Vedrørende instrumentet for teknisk støtte

16. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om et instrument for teknisk støtte, som vil kunne bidrage til en styrkelse af de offentlige myndigheders administrative kapacitet og dermed til en bedre gennemførelse af reformer og en mere effektiv offentlig forvaltning;

17. er stærk tilhænger af, at instrumentet ikke kun henvender sig til de nationale forvaltninger, men også til de lokale og regionale myndigheder som anført i artikel 2 i forslaget;

18. mener imidlertid, at forslaget til forordning bør præciseres og sammenhængen styrkes, navnlig hvad angår artikel 8 vedrørende anmodninger om teknisk støtte, som skal komme fra en national myndighed i henhold til artikel 2 og ikke udelukkende fra en medlemsstat.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Europæisk år for jernbanetransport (2021)

(2020/C 440/25)

Ordfører:	Jarosław STAWIARSKI (PL/ECR), regionalrådsformand i Lubelskie
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et europæisk år for jernbanetransport (2021) COM(2020) 78 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ved at forbinde Unionens vigtigste transportruter med dens regioner og områder i den yderste periferi bidrager jernbanesektoren til den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed.	Ved at forbinde Unionens vigtigste transportruter med dens regioner og områder i den yderste periferi bidrager jernbanesektoren til den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed, både som lokal og regional offentlig tjeneste, og som en tjeneste med stor kapacitet på langdistanceruter for passagerer og gods.

Begrundelse

De forskellige modeller for jernbanetransport, som jernbanesektorens bidrag til samhørigheden bygger på, bør nævnes med det formål at fremhæve betydningen og nødvendigheden af hver enkelt af dem uden undtagelse.

Anbefalet ændring 2

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) initiativer og arrangementer for at fremme debat og bevidstgørelse og muliggøre borgernes, virksomhedernes og de offentlige myndigheders engagement i at tiltrække flere rejsende og gods til jernbaner med henblik på at bekæmpe klimaændringer med en vifte af forskellige kanaler og værktøjer, herunder arrangementer i medlemsstaterne	a) initiativer og arrangementer for at fremme debat og bevidstgørelse og muliggøre borgernes, virksomhedernes og de offentlige myndigheders engagement i at tiltrække flere rejsende og gods til jernbaner med henblik på at bekæmpe klimaændringer med en vifte af forskellige kanaler og værktøjer, herunder arrangementer i medlemsstaterne. Der bør ligeledes gøres brug af nye kommercielle tiltag, der fremmer adgangen til jernbanetransport ved hjælp af tilbud, rabatter og salgsfremstød med særlig fokus på bestemte målgrupper

Begrundelse

For at tiltrække nye passagerer til jernbanetransporten er det afgørende at lette adgangen til denne transportform ved hjælp af nye prispolitikker, tilbud og rabatter, navnlig i forbindelse med ruter underlagt en forpligtelse til offentlig tjeneste.

Anbefalet ændring 3

Artikel 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Tilrettelæggelsen på nationalt plan af deltagelse i det europæiske år er medlemsstaternes ansvar. Med henblik herpå udnævner medlemsstaterne nationale koordinatore. De nationale koordinatore sikrer koordineringen af relevante aktiviteter på nationalt plan.	Tilrettelæggelsen på nationalt plan af deltagelse i det europæiske år er medlemsstaternes ansvar. Med henblik herpå udnævner medlemsstaterne nationale koordinatore. De nationale koordinatore sikrer koordineringen af relevante aktiviteter på nationalt plan og tager i den forbindelse hensyn til de muligheder for at fremme jernbanetransporten, som de regionale myndigheder i EU's medlemsstater råder over.

Begrundelse

For at sikre en effektiv gennemførelse af det europæiske år for jernbanetransport i medlemsstaterne har inddragelsen af de regionale myndigheder i dette projekt samt markedsføring af jernbanerne afgørende betydning ikke kun på centralt plan, men især på regionalt plan.

Anbefalet ændring 4

Artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Kommissionen indkalder regelmæssigt de nationale koordinatore til møder for at koordinere afviklingen af det europæiske år. Disse møder giver også mulighed for at udveksle oplysninger om gennemførelsen af det europæiske år på nationalt plan og EU-plan; repræsentanter for Europa-Parlamentet kan deltage i disse møder som observatører.</p> <p>2. Koordineringen på EU-plan af det europæiske år skal have en tværgående tilgang for at skabe synergier mellem de forskellige EU-programmer og -initiativer, som finansierer projekter inden for jernbanetransport, eller som har tilknytning til jernbaner.</p> <p>3. Kommissionen indkalder regelmæssigt interessenter og repræsentanter for organisationer og organer, der er aktive på jernbanetransportområdet, herunder eksisterende tværnationale kulturelle netværk og relevante NGO'er, samt ungdomsorganisationer og -fællesskaber, til møder for at bistå Kommissionen i gennemførelsen af det europæiske år på EU-plan.</p>	<p>1. Kommissionen indkalder regelmæssigt de nationale koordinatore til møder for at koordinere afviklingen af det europæiske år. Disse møder giver også mulighed for at udveksle oplysninger om gennemførelsen af det europæiske år på nationalt plan og EU-plan; repræsentanter for Europa-Parlamentet og Det Europæiske Regionsudvalg kan deltage i disse møder som observatører.</p> <p>2. Koordineringen på EU-plan af det europæiske år skal have en tværgående tilgang for at skabe synergier mellem de forskellige EU-programmer og -initiativer, som finansierer projekter inden for jernbanetransport, eller som har tilknytning til jernbaner.</p> <p>3. Kommissionen indkalder regelmæssigt interessenter og repræsentanter for organisationer og organer, der er aktive på jernbanetransportområdet, herunder eksisterende tværnationale kulturelle netværk og relevante NGO'er, samt ungdomsorganisationer og -fællesskaber, til møder for at bistå Kommissionen i gennemførelsen af det europæiske år på EU-plan.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen kan, hvis der er budgetmidler til rådighed, tilrettelægge indkaldelser af forslag og projekter, der kan modtage støtte til deres fremragende bidrag til opfyldelsen af årets mål.	Kommissionen kan, hvis der er budgetmidler til rådighed, tilrettelægge indkaldelser af forslag og projekter, der kan modtage støtte til deres fremragende bidrag til opfyldelsen af årets mål. Der bør sikres geografisk balance ved udvælgelsen af de projekter, der støttes af EU.

Begrundelse

RU's deltagelse i koordinatorernes møder er afgørende i betragtning af de lokale og regionale myndigheders vigtige rolle i udbygningen af den regionale og lokale jernbanetransport. Den finansielle støtte til projekter i forbindelse med det europæiske år for jernbanetransport bør være afbalanceret. Derfor foreslås det, at der indarbejdes et geografisk kriterium.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

A. JERNBANESKTORENS ROLLE OG BIDRAG TIL DEN SOCIOØKONOMISKE UDVIKLING I DE EUROPÆISKE REGIONER, TIL BÆREDYGTIG MOBILITET OG TIL OPFYDELSE AF MÅLENE I DEN EUROPÆISKE GRØNNE PAGT OG I EU'S TRANSPORTPOLITIK

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

- glæder sig over forslaget om et europæisk år for jernbanetransport (2021), som har til formål at fremme jernbanetransport som et attraktivt og miljømæssigt bæredygtigt transportmiddel blandt borgere, virksomheder og offentlige myndigheder i hele Europa ved hjælp af projekter, debatter, arrangementer, udstillinger og initiativer;
- bemærker, at målene i afgørelsen om det europæiske år for jernbanetransport, og den støtte til jernbanetransport som fremgår af Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt er tilpasset hinanden, navnlig med henblik på at opnå bæredygtig og intelligent mobilitet og klimaneutralitet i EU inden 2050;
- påpeger, at jernbanetransport er en af de mest bæredygtige, energieffektive og sikre transportformer, og at den som sådan vil spille en vigtig rolle i fremtidens europæiske mobilitetssystem;
- fremhæver desuden, at jernbanetransport er seks gange så energieffektiv som vejtransporten og udleder ni gange mindre CO₂ end vejgodstransport og passagerbefordringen med fly;
- konstaterer, at der for jernbanetransport, som den mest klimaneutral form for mobilitet i EU, er blevet udviklet en specifik strategi for bæredygtig mobilitet med henblik på at nå målet om en velfungerende jernbanesektor med nul emissioner i 2050;
- gør opmærksom på, at alle transportformer bør bidrage til de eksterne omkostninger, som de forårsager, efter princippet om at forureneren betaler. Udvalget opfordrer i den forbindelse det tyske rådsformandskab til at sætte skub i drøftelserne om Eurovignette, så der kan blive anlagt en generel tilgang i de kommende måneder, hvilket vil gøre det muligt at indlede trepartsforhandlinger med Europa-Parlamentet med henblik på at fremme en flytning fra vej- til jernbanetransport;
- understreger, at jernbanesektoren også yder et væsentligt bidrag til den europæiske økonomi og fuldførelsen af det europæiske indre marked;

8. påpeger endvidere, at målene for et modalskift til jernbanetransport ikke kun kan opfyldes ved hjælp af »PULL«-incitament i jernbanesektoren selv, men at det også er nødvendigt at træffe »PUSH«-foranstaltninger vedrørende transportformer baseret på fossile brændstoffer for at nå de mål, som Kommissionen har fastsat inden for rammerne af den grønne pagt;
9. bemærker, at passagertilfredsheden er konstant stigende takket være jernbanesektorens bestræbelser på at forbedre sine tjenester ⁽¹⁾;
10. påpeger, at den stigende urbanisering vil være en af de største udfordringer på verdensplan, og at der derfor skal skabes nye mobilitetsparadigmer. Den fuldstændige overgang til elektriske og automatiserede køretøjer vil tage mange år, og i betragtning af de problemer, der skyldes klimaforandringerne, er det allerede nu nødvendigt at støtte jernbanesektoren;
11. fremhæver, at investeringer i godstogskorridorer og omladningsterminaler bidrager til at styrke den territoriale samhørighed i EU, øge handelen med tredjelande og forbedre den økonomiske udvikling og beskæftigelsen;
12. opfordrer, i lyset af den planlagte revision af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽²⁾ (TEN-T), EU-institutionerne til fortsat at støtte udviklingen af dette transportnet og investere i nye korridorer, hvor der måtte være behov herfor i EU, navnlig i de regioner, hvor jernbaneinfrastrukturen er mindre udviklet. Amberkorridoren og Rail Baltica er eksempler på korridorer med europæisk merværdi;
13. påpeger, at investeringer i jernbanesektoren i perioden 2014-2016 under Connecting Europe-faciliteten skabte et BNP på 264 mia. EUR. Der kan forventes yderligere fordele ved investeringerne i EU's hovednetkorridorer under instrumentet i form af en stigning i BNP på 1,8 % frem mod 2030 samt en trafikoverflytning, der muliggør en reduktion af de eksterne omkostninger;
14. gør opmærksom på, at højhastighedstogforbindelser i Europa har været en succes, og at de har potentiale til at erstatte luftfartsforbindelser ved afstande på mellem 800 og 1 000 km. Udvalget går ind for at udvide jernbaneinfrastrukturen til højhastighedstog, navnlig i Central- og Østeuropa samt i de nordiske lande, da dette vil forbedre sammenkoblingen af EU's transportnet og fremme EU's konkurrenceevne, tilgængelighed og klimamål;
15. bemærker, at covid-19-krisen har bekræftet, at det europæiske jernbanesystem er kendetegnet ved en høj grad af robusthed og stabilitet, hvilket har muliggjort en kontinuerlig territorial samhørighed, navnlig mellem regioner, takket være transport af patienter og yderst nødvendige varer;
16. påpeger forskellene i infrastrukturudvikling og -kvalitet mellem de forskellige lande i Europa og glæder sig over, at den nye Connecting Europe-facilitet (CEF) allerede har afsat en væsentlig del af sit budget til en sammenhængende strategi for hele EU med henblik på at mindske forskellene i jernbanesystemernes funktionsevne mellem de forskellige EU-medlemsstater;
17. mener, at EU's beslutningstagere bør benytte den økonomiske genopbygning efter pandemien til at fokusere mere på miljøvenlige transportformer såsom jernbanetransport. Denne nye kurs skal afspejles i EU's fremtidige transportstrategier og investeringsplaner.

B. JERNBANETRANSPORTENS UDFORDRINGER — REGIONSUDVALGETS ANBEFALINGER TIL FREMME OG UDVIKLING AF JERNBANERNE

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

18. konstaterer, at hvidbogen om transport fra 2011 opstillede et mål om en betydelig trafikoverflytning til fordel for jernbanetransporten. Udvalget beklager, at disse mål ikke er blevet opfyldt, og at transportsektoren som helhed står for en støt stigning i drivhusgasemissionerne;

⁽¹⁾ Flash Eurobarometer-undersøgelse nr. 463 fra januar/februar 2018 om europæernes tilfredshed med jernbanetjenester.

⁽²⁾ EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1.

19. opfordrer EU-institutionerne og de nationale myndigheder til hurtigt at træffe foranstaltninger til at skabe lige konkurrencevilkår for de forskellige transportformer, navnlig ved at medtage negative eksterne virkninger på miljøet og en tilpasning af beskatningen, og til at fremme deres jernbaner på en sammenhængende måde. Udvalget minder i den forbindelse om, at Det Europæiske Regionsudvalg i sin tid bakkede op om det europæiske borgerinitiativ Fairrosene, hvor der blev opfordret til en beskatning af jetpetroleum.

Opfyldelse af EU's klimamål

20. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sin opfordring ^(?) til en ophævelse af de nuværende momsfravigelser, der er taget højde for i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽⁴⁾, i henhold til hvilket alle medlemsstater har indført momsfravigelser for grænseoverskridende lufttransport, men ikke for grænseoverskridende jernbanetransport;

21. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer til at styrke det strategiske samarbejde i kampen mod klimaændringer ved hurtigst muligt at støtte tiltag på områder som:

- anvendelse af princippet om fuldstændig internalisering af eksterne omkostninger på transportområdet og sikring af ensartede standarder, især sikkerhedsstandarder, for alle transportformer
- inddragelse af jernbanetransport som det springende punkt i bæredygtig mobilitet i EU i overensstemmelse med det tilsagn som medlemsstaternes ministre gav i Grazerklæringen for både passagerbefordring og godstransport
- yderligere støtte til elektrificering og modernisering af jernbanenettet
- støtte til trafikoverflytningen til jernbaner, navnlig for passagertransport i lokaltrafik og regional transport samt over afstande på op til 1 000 km, samt gennemførelse af støtte- og finansieringsordninger for jernbanegodstransport, der giver mulighed for at øge jernbanegodstransportens andel af den samlede transport i EU fra de nuværende 17 % til mindst 30 % i 2030
- udarbejdelse af en statusopgørelse over det arbejde, der er udført inden for rammerne af Shift2Rail og øget støtte til forskning, udvikling og innovation i jernbanesektoren, herunder gennem yderligere tiltag under Horisont Europa-programmet.

Opfyldelse af målene for EU's transportpolitik

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at EU's TEN-T-politik er et vigtigt instrument til koordinering af multimodale transportprojekter i Unionen (og i tredjelande), som bidrager til udviklingen af grænseoverskridende og regional infrastruktur;

23. henleder imidlertid opmærksomheden på den manglende komplementaritet mellem investeringer i hovednettet og TEN-T's samlede net og finder det vigtigt også at sikre tilstrækkelig finansiering til det samlede net;

24. fremhæver, at transportpolitikken ikke kun bør fokusere på projekter, der har til formål at udbygge nettet med nye jernbanelinjer, men at den også bør fokusere på at modernisere og forbedre den eksisterende jernbaneinfrastrukturens effektivitet. Under denne proces bør forkørselsretten på spor prioriteres, for så vidt en sådan foranstaltning bidrager til klimaeffektivitet og nedsætter trafiktrængslen;

25. opfordrer til at støtte de absolut nødvendige offentlige investeringer i jernbaneinfrastruktur fuldt ud og til at udnytte jernbanernes potentiale og rolle i genopretningen af den europæiske økonomi efter covid-19-krisen;

26. gør opmærksom på, at byers jernbaneknudepunkter ikke er tilstrækkeligt integreret i TEN-T-nettet, og at der findes et efterslæb for jernbaneinfrastruktur ved de sidste strækninger («den sidste kilometer»). Udvalget anbefaler, at der udarbejdes bæredygtige transportplaner og strategier, som sætter jernbanetransporten i centrum for et system, der integrerer forskellige former for regional transport og bytransport;

^(?) 2015/2347(INI).

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

27. slår til lyd for at styrke banegårdenes rolle som effektive multimodale grænseflader i by- og forstadsmobilitet ved at forbinde og integrere jernbanesystemerne med andre transportformer og transportmidler i byerne, som f.eks. cykler;

28. påpeger, at passagerer, herunder bevægelseshæmmede personer, skal beskyttes på passende vis. I den forbindelse skal den fremtidige lovgivning omfatte en række rettigheder og forpligtelser, der gør det muligt for sektoren at opfylde sine forpligtelser.

29. opfordrer endvidere EU-institutionerne til at vælge en bredere tilgang, der omfatter støtte til og udbygning af sekundære jernbanenet samt den nødvendige supplerende driftsinfrastruktur (f.eks. terminaler), når de forbedrer og udvikler jernbaneinfrastruktur. EU-institutionerne bør tilpasse eller udvide støtteinstrumenterne i overensstemmelse hermed.

Investeringsbehov og krav til finansiering og styrkelse af jernbanetransportens konkurrenceevne

30. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på de store investeringsbehov i jernbanesektoren, især på regionalt plan. For at bevare konkurrenceevnen skal jernbanesektoren have adgang til EU-midler til medfinansiering af infrastrukturprojekter, investeringer i jernbaneflåden, innovation, digitalisering og foranstaltninger til imødegåelse af terrortrusler, navnlig i lande med en mindre udviklet jernbanesektor;

31. opfordrer til, at der i EU-budgettet 2021-2027 samt i medlemsstaternes budgetter stilles tilstrækkelige midler til rådighed til at dække jernbanesektorens investeringsbehov. Udvalget erkender, at de central- og østeuropæiske lande oplever problemer som følge af det forældede rullende jernbanemateriel eller endog manglen herpå. Investeringer er afgørende for at øge jernbanernes konkurrenceevne;

32. opfordrer i lyset af de finansielle udfordringer og ambitiøse udviklingsmål for jernbanesektoren til en lempelse af samhørighedsreglerne for at muliggøre den nødvendige forøgelse af finansieringen til fremme af investeringer i jernbanesektoren inden for rammerne af Samhørighedsfonden og EFRU. Udvalget opfordrer ligeledes til at forhøje budgettet for Connecting Europe-faciliteten med henblik på at bidrage til den grønne omstilling af det europæiske transportsystem;

33. anbefaler, at man overvejer et langsigtet EU-instrument til finansiering af bæredygtig transport, der også finansieres af mindre miljøvenlige transportformer i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler;

34. mener, at tilskud fortsat skal være den vigtigste form for EU-støtte til investeringer i jernbanesektoren. De fleste infrastrukturprojekter genererer ikke tilstrækkelige indtægter, tværtimod dækker de normalt kun 10-20 % af de samlede investeringsomkostninger. Samtidig har disse projekter dog en betydelig nytteværdi for samfundet og økonomien;

35. påpeger, at det er vigtigt at investere i udviklingen af jernbanekapaciteten i byers trafikknudepunkter og i den regionale jernbanetransport, som udgør kernen i visse regioners mobilitet. Jernbanetransport styrker EU's territoriale samhørighed og forhindrer samtidig, at regioner marginaliseres på transportområdet;

36. understreger betydningen af projekter, der fremmer en mobilitet uden grænser, som er tilgængelig for alle brugere, herunder ældre, bevægelseshæmmede personer og personer med handicap;

37. påpeger, at investeringer i digitalisering og automatisering af jernbaner er nødvendige for at gøre jernbanetransporten mere effektiv og konkurrencedygtig;

38. bemærker, at det er nødvendigt at medfinansiere gennemførelsen af eksisterende innovative løsninger til forbedring af forbindelserne til lande med forskellige sporvidder, såsom det automatiske system til ændring af sporvidde SUW 2000, hvilket vil forbedre forbindelserne med tredjelande.

C. REGIONSUDVALGETS ANBEFALINGER TIL EN EFFEKTIV FREMME AF JERNBANETRANSPORT I FORBINDELSE MED DET EUROPÆISKE ÅR FOR JERNBANETRANSPORT 2021

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

39. opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at træffe foranstaltninger til fremme af jernbanetransport som en miljøvenlig, innovativ og sikker transportform i overensstemmelse med målene for det europæiske år for jernbanetransport. I samarbejde med jernbanesektoren og dens organisationer kan de organisere og præsentere følgende tiltag:

- initiativer, udstillinger og arrangementer for at stimulere den politiske, økonomiske og samfundsmæssige debat om jernbanetransportens betydning i EU's transport- og økonomisystem (bl.a. den internationale messe for jernbaneteknologi TRAKO 2021 i Gdansk)
- informations- og oplysningskampagner om jernbanetransportens rolle og særlige betydning og initiativer, der tilskynder samfundet som helhed til at yde et bidrag til opfyldelsen af målsætningen om bæredygtig transport
- udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem regionale og lokale myndigheder, jernbanevirksomheder og repræsentanter for EU-institutionerne med henblik på at fremme jernbanetransport;

40. ønsker at styrke jernbanernes bidrag til og rolle i den offentlige transport og gøre jernbanesektoren mere attraktiv set ud fra såvel et økonomisk som et samfundsmæssigt synspunkt. Ud over at støtte jernbanetransportens klimaneutralitet skal der i betragtning af den begyndende generationskløft og ændringerne i de krav, der stilles til faggrupperne i jernbanesektoren, gøres en indsats for at fremhæve, at det er attraktivt at arbejde i denne sektor. Regionsudvalget ønsker derfor navnlig at:

- opfordre medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at styrke uddannelser i jernbaneerhverv og til at etablere relevante fagområder og studier på universitetsniveau, der opfylder markedets behov, navnlig inden for ingeniørvidenskab, automatisering, signalering og andre fagområder
- tilskynde jernbanevirksomhederne til at tilbyde supplerende uddannelse med henblik på at gøre det mere attraktivt at arbejde i jernbanesektoren
- anbefale, at jernbanevirksomheder og uddannelsesinstitutioner med støtte fra de regionale myndigheder og medlemsstaterne tilrettelægger konkurrencer for skoleelever, hvor de skal gøre brug af deres kendskab til jernbanesektoren
- opfordre Kommissionen til at bibeholde og udvide programmet #DiscoverEU. Regionsudvalget foreslår også, at der iværksættes et fælles initiativ, der forbinder dette program med jernbanesektoren. Formålet bør være at forene de unges Interrailrejser med et program for arrangementer i Europas byer og regioner, hvor der er fokus på lokale jernbanestationer set ud fra et kulturelt synspunkt, eller hvor der gennemføres tekniske besøg på stedet, så de unge kan lære mere om jernbanerne
- glæder sig over, at jernbanesektoren deltager i Europalia 2021-kunsthøjtiden, hvis tema vil være jernbanesektorens indflydelse på kunsten samt jernbanens betydning som katalysator for forandring;

41. mener, at det er nødvendigt at støtte jernbanetransporten på europæisk og nationalt plan, også i lyset af de udfordringer, som sektoren står over for. Derfor

- opfordrer Regionsudvalget jernbanesektoren til at yde et større bidrag til bæredygtig turisme ved at skabe nye jernbaneforbindelser og genetablere driften af jernbaneforbindelser, der allerede er nedlagt
- opfordrer Regionsudvalget jernbanesektoren og medlemsstaterne til at øge udbuddet af nat- og biltog
- opfordrer Regionsudvalget Kommissionen til at etablere et sammenhængende europæisk højhastighedsjernbanenet som et alternativ eller supplement til flytransport og privat transport uden at det går ud over udbygningen af infrastrukturen for regional- og godstog

- tilskynder Regionsudvalget jernbanesektoren til løbende at fremme digitaliseringen og forbedre adgangen til sine tjenester gennem udvikling af apps og platforme til billetsalg og etablering af et fælles europæisk system til salg af togbilletter
  - støtter Regionsudvalget jernbanesektoren og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at fremme interoperabilitet inden for international transport
  - opfordrer Regionsudvalget medlemsstaterne til at fremme og finansiere programmer, der skal flytte gods fra vej til bane ved hjælp af nye projekter, såsom det polske program »Tiry na tory«⁽⁵⁾ (fra lastbil til tog), og at udveksle bedste praksis for ændring af transportformer
  - opfordrer Regionsudvalget de regionale og nationale myndigheder til at udarbejde langsigtede transportplaner, hvor jernbanetransport spiller en hovedrolle, hvis det er relevant, og bemærker, at jernbanerne skal fremmes som et nøgleelement i bestræbelserne på at løse problemerne med en transportrelateret marginalisering af perifere og/eller mindre udviklede regioner. For så vidt angår regioner, der ikke drager fordel af jernbanetransport, såsom regionerne i den yderste periferi, er det tilrådeligt at finde alternative og passende mobilitetsløsninger, der passer til de faktiske forhold i disse regioner
  - opfordrer Regionsudvalget de regionale myndigheder til at støtte de endnu eksisterende monumenter fra jernbanehistorien, museer og historiske jernbaneterminaler som kulturarv i deres regioner
  - anbefaler Regionsudvalget, at de lokale myndigheder i samarbejde med jernbanevirksomhederne fremmer og gennemfører sammenhængende »dør-til-dør«-transportløsninger under hensyntagen til projekter i den kollaborative økonomi såsom delecycler
  - anbefaler Regionsudvalget, at der lanceres omfattende fælles markedsføringskampagner for regioner og jernbaner, hvor der anvendes en bred vifte af medier og informationskanaler. Det anbefales ligeledes at anvende jernbanestationer og togvogne som kulturbærere, hvilket vil bidrage til at uddanne og til at etablere og uddybe relationerne til passagererne og skabe social bevidsthed om, at jernbanerne kan yde et afgørende bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer
  - opfordrer Regionsudvalget medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at støtte investeringer i opførelsen af intermodale terminaler på strækninger og grænser til tredjelande og til at modernisere og vedligeholde jernbanestationer, herunder adgangsveje, samt udpege og anlægge parkeringspladser for personer, der kører i bil til stationen;
42. minder om, at det er nødvendigt at fremme multimodale transportinitiativer som led i jernbanetransportens integration med andre fælles transportformer (delebiler, delecycler);
43. understreger behovet for regionale og nationale investeringer i moderniseringen af historiske banegårde, hvis ombygning også bør reducere de negative miljøpåvirkninger, samt i nye innovative jernbanestationer, der tager hensyn til de miljømæssige krav, navnlig hvad angår anvendelsen af vedvarende energikilder;
44. anbefaler, at budgettet forhøjes fra 8 mio. EUR, som foreslået af Kommissionen i (COM(2020) 78), til 12 mio. EUR.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁵⁾ <https://tirynatory.pl/>.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — REACT-EU-pakken

(2020/C 440/26)

Hovedordfører: Mieczysław STRUK (PL/EPP), regionalrådsformand i Pomorskie

Basisdokumenter: COM(2020) 451 final
COM(2020) 450 final
COM(2020) 452 final
COM(2020) 447 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)

COM(2020) 451 final

Anbefalet ændring 1

COM(2020) 451 final — del 1

Retsaktens titel

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)</p>	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorielt samarbejde med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)</p>

Begrundelse

Covid-19-pandemien og den ensidige lukning af et antal medlemsstaters indre grænser har i grænseregioner haft stærkt ødelæggende virkninger, som skal afhjælpes på ordentlig vis.

Anbefalet ændring 2

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne er på en hidtil uset måde blevet påvirket af krisen på grund af konsekvenserne af covid-19-pandemien. Krisen hæmmer væksten i medlemsstaterne, hvilket igen forværrer de alvorlige likviditetsmangler, der skyldes den pludselige og betydelige stigning i de offentlige investeringer, der er nødvendige i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre sektorer i deres økonomier. Dette har skabt en ekstraordinær situation, som bør imødegås med specifikke foranstaltninger.</p>	<p>Medlemsstaterne er på en hidtil uset måde blevet påvirket af krisen på grund af konsekvenserne af covid-19-pandemien. Krisen har øget risikoen for fattigdom og skabt dybere sociale kløfter i EU, og den hæmmer væksten i medlemsstaterne, hvilket igen forværrer de alvorlige likviditetsmangler, der skyldes den pludselige og betydelige stigning i de offentlige investeringer, der er nødvendige i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre sektorer i deres økonomier. Dette har skabt en ekstraordinær situation, som bør imødegås med specifikke foranstaltninger.</p>

Anbefalet ændring 3

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Der bør i overensstemmelse med forordning [det europæiske genopretningsinstrument] og inden for rammerne af de ressourcer, der er tildelt deri, gennemføres foranstaltninger, som tager sigte på genopretning og modstandsdygtighed, under de europæiske investerings- og strukturfonde for at imødegå den hidtil usete virkning af covid-19-krisen. Sådanne supplerende midler bør anvendes med henblik på at sikre overholdelse af de tidsfrister, der er fastsat i forordning [ERI]. Desuden bør der stilles supplerende midler til rådighed til økonomisk, social og territorial samhørighed gennem en revision af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.</p>	<p>Der bør i overensstemmelse med forordning [det europæiske genopretningsinstrument] og inden for rammerne af de ressourcer, der er tildelt deri, gennemføres foranstaltninger, som tager sigte på genopretning og modstandsdygtighed, under de europæiske investerings- og strukturfonde for at imødegå den hidtil usete virkning af covid-19-krisen. Desuden bør der stilles supplerende midler til rådighed til økonomisk, social og territorial samhørighed gennem en revision af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.</p>

Begrundelse

Der bør udvises større fleksibilitet.

Anbefalet ændring 4

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Der bør stilles et ekstraordinært supplerende beløb på 58 272 800 000 EUR (i løbende priser) til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra strukturfondene under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse for 2020, 2021 og 2022 for at støtte de medlemsstater og regioner, der er hårdest ramt, ved kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien eller forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien, med henblik på hurtigt at anvende midlerne i realøkonomien gennem de eksisterende operationelle programmer. Midlerne for 2020 stammer fra en forøgelse af de midler, der er til rådighed for økonomisk, social og territorial samhørighed i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, mens midlerne for 2021 og 2022 stammer fra Den Europæiske Unions genopretningsinstrument. En del af de supplerende midler bør afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ. Kommissionen bør fastsætte fordelingen af de resterende supplerende midler for hver medlemsstat på grundlag af en tildelingsmetode, der er baseret på de senest tilgængelige objektive statistiske data vedrørende medlemsstaternes relative velstand og den aktuelle krises indvirkning på deres økonomier og samfund. Tildelingsmetoden bør omfatte et dedikeret supplerende beløb til regionerne i den yderste periferi på grund af deres økonomiers og samfunds særlige sårbarhed. For at afspejle udviklingen i krisens virkninger bør fordelingen revideres i 2021 på grundlag af den samme tildelingsmetode ved brug af de seneste statistiske data, der er til rådighed senest den 19. oktober 2021, med henblik på fordeling af 2022-tranchen af de supplerende midler.</p>	<p>Der bør stilles et ekstraordinært supplerende beløb på 58 272 800 000 EUR (i løbende priser) til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra strukturfondene under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde for 2020, 2021 og 2022 og, hvis en forvaltningsmyndighed anmoder om det, og en medlemsstat begrundet det, også for 2023 og 2024 for at støtte de medlemsstater og regioner, der er hårdest ramt, ved kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien eller forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien, med henblik på hurtigt at anvende midlerne i realøkonomien gennem de eksisterende operationelle programmer. Midlerne for 2020 stammer fra en forøgelse af de midler, der er til rådighed for økonomisk, social og territorial samhørighed i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, mens midlerne for 2021 og 2022 og, hvis det er relevant, for 2023 og 2024, stammer fra Den Europæiske Unions genopretningsinstrument. En del af de supplerende midler bør afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ. Kommissionen bør fastsætte fordelingen af de resterende supplerende midler for hver medlemsstat på grundlag af en tildelingsmetode, der er baseret på de senest tilgængelige objektive statistiske data vedrørende medlemsstaternes relative velstand og den aktuelle krises indvirkning på deres økonomier og samfund. Tildelingsmetoden bør omfatte et dedikeret supplerende beløb til regionerne i den yderste periferi på grund af deres økonomiers og samfunds særlige sårbarhed. For at afspejle udviklingen i krisens virkninger bør fordelingen revideres i 2021 på grundlag af den samme tildelingsmetode ved brug af de seneste statistiske data, der er til rådighed senest den 19. oktober 2021, med henblik på fordeling af 2022-tranchen og, hvis det er relevant, af 2023- og 2024-trancherne af de supplerende midler.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 5

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at give medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet med hensyn til at skræddersy kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien eller forberede en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien bør Kommissionen fastlægge tildelingerne på medlemsstatsniveau. Desuden bør der også være mulighed for at anvende supplerende midler til støtte til de socialt dårligst stillede. Desuden er det nødvendigt at fastsætte lofter for tildelingen til teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ og samtidig give medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet med hensyn til tildelingen heraf inden for de operationelle programmer, der støttes af EFRU eller ESF. Det bør præciseres, at der ikke er behov for at respektere ESF's minimumsandel for de supplerende midler. Under hensyntagen til den forventede hurtige anvendelse af de supplerende midler bør de forpligtelser, der er knyttet til disse supplerende midler, først frigøres ved afslutningen af de operationelle programmer.</p>	<p>For at give medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet med hensyn til at skræddersy kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien eller forberede en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien bør Kommissionen fastlægge tildelingerne på medlemsstatsniveau. Dog bør de regionale og lokale myndigheder inddrages stærkt i udformningen og gennemførelsen af projekter med en solid strategi for forvaltning på flere niveauer. Desuden bør der også være mulighed for at anvende supplerende midler til støtte til de socialt dårligst stillede. Desuden er det nødvendigt at fastsætte lofter for tildelingen til teknisk bistand på medlemsstaternes initiativ og samtidig give medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet med hensyn til tildelingen heraf inden for de operationelle programmer, der støttes af EFRU eller ESF. Under hensyntagen til den forventede hurtige anvendelse af de supplerende midler bør de forpligtelser, der er knyttet til disse supplerende midler, først frigøres ved afslutningen af de operationelle programmer.</p>

Begrundelse

ESF bør ikke svækkes.

Anbefalet ændring 6

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at sætte medlemsstaterne i stand til hurtigt at anvende de supplerende midler til kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien i den nuværende programmeringsperiode er det berettiget undtagelsesvist at fritage medlemsstaterne fra behovet for at overholde forhåndsbetingelserne og kravene vedrørende resultatreserven og anvendelse af resultatrammen, vedrørende tematisk koncentration, også i forhold til de tærskler, der er fastsat for bæredygtig byudvikling i EFRU, og vedrørende udarbejdelse af en kommunikationsstrategi for de supplerende midler. Det er ikke desto mindre nødvendigt, at medlemsstaterne senest den 31. december 2024 foretager mindst én evaluering for at vurdere, om de supplerende midler er effektive og virksomhedsfulde, og hvordan de har bidraget til det nye dedikerede tematiske mål. For at gøre det lettere at få adgang til sammenlignelige oplysninger på EU-plan opfordres medlemsstaterne til at gøre brug af de programspecifikke indikatorer, som Kommissionen stiller til rådighed. Når medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne varetager deres opgaver i forbindelse med information, kommunikation og synlighed, bør de desuden øge synligheden af de ekstraordinære foranstaltninger og midler, som Unionen har tilvejebragt, navnlig ved at sikre, at potentielle støttemodtagere, støttemodtagere, deltagere, endelige modtagere af finansielle instrumenter og offentligheden er opmærksomme på eksistensen og omfanget af den yderligere støtte, der stammer fra de supplerende midler.</p>	<p>For at sætte medlemsstaterne i stand til hurtigt at anvende de supplerende midler til kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien i den nuværende programmeringsperiode er det berettiget undtagelsesvist at fritage medlemsstaterne fra behovet for at overholde forhåndsbetingelserne og kravene vedrørende resultatreserven og anvendelse af resultatrammen, vedrørende tematisk koncentration, også i forhold til de tærskler, der er fastsat for bæredygtig byudvikling i EFRU, og vedrørende udarbejdelse af en kommunikationsstrategi for de supplerende midler. Det er ikke desto mindre nødvendigt, at medlemsstaterne senest den 31. december 2024 eller den 31. december 2026, hvis der stilles supplerende midler til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i 2023 og 2024, foretager mindst én evaluering for at vurdere, om de supplerende midler er effektive og virksomhedsfulde, og hvordan de har bidraget til det nye dedikerede tematiske mål. For at gøre det lettere at få adgang til sammenlignelige oplysninger på EU-plan opfordres medlemsstaterne til at gøre brug af de programspecifikke indikatorer, som Kommissionen stiller til rådighed. Når medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne varetager deres opgaver i forbindelse med information, kommunikation og synlighed, bør de desuden øge synligheden af de ekstraordinære foranstaltninger og midler, som Unionen har tilvejebragt, navnlig ved at sikre, at potentielle støttemodtagere, støttemodtagere, deltagere, endelige modtagere af finansielle instrumenter og offentligheden er opmærksomme på eksistensen og omfanget af den yderligere støtte, der stammer fra de supplerende midler.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 7

COM(2020) 451 final — del 1

Betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I henhold til artikel 135, stk. 2, i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab finder de ændringer af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 eller Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom, der vedtages på eller efter datoen for aftalens ikrafttræden, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, for så vidt disse ændringer har indvirkning på Det Forenede Kongeriges finansielle forpligtelser. Støtten i henhold til denne forordning for 2020 finansieres ved en forhøjelse af loftet for den flerårige finansielle ramme og for 2021 og 2022 ved en forhøjelse af loftet for egne indtægter i Unionen, hvilket ville få indvirkning på Det Forenede Kongeriges finansielle forpligtelse. Derfor bør denne forordning ikke finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige —</p>	<p>I henhold til artikel 135, stk. 2, i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾ finder de ændringer af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽²⁾ eller Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom ⁽³⁾, der vedtages på eller efter datoen for aftalens ikrafttræden, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, for så vidt disse ændringer har indvirkning på Det Forenede Kongeriges finansielle forpligtelser. Støtten i henhold til denne forordning for 2020 finansieres ved en forhøjelse af loftet for den flerårige finansielle ramme og for 2021 og 2022 og, hvis det er relevant, for 2023 og 2024 ved en forhøjelse af loftet for egne indtægter i Unionen, hvilket ville få indvirkning på Det Forenede Kongeriges finansielle forpligtelse. Derfor bør denne forordning ikke finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige —</p> <p>⁽¹⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7. ⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014–2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884). ⁽³⁾ Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 8

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 1)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 91, stk. 1a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 91 indsættes som stk. 1a:</p> <p>»1a. Ud over de samlede midler, der er omhandlet i stk. 1, stilles der supplerende midler på 5 000 000 000 EUR i løbende priser til rådighed for økonomisk, social og territorial samhørighed med henblik på budgetmæssige forpligtelser for 2020, og de afsættes til EFRU og ESF«</p>	<p>I artikel 91 indsættes som stk. 1a:</p> <p>»1a. Ud over de samlede midler, der er omhandlet i stk. 1, stilles der supplerende midler på 5 000 000 000 EUR i faste 2018-priser til rådighed for økonomisk, social og territorial samhørighed med henblik på budgetmæssige forpligtelser for 2020, og de afsættes til EFRU og ESF«</p>

Begrundelse

Det er på linje med Det Europæiske Råds konklusioner fra det ekstraordinære møde den 17.-21. juli 2020 at anvende faste 2018-priser ⁽¹⁾.

Anbefalet ændring 9

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92a, stk. 1 og 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2 i forordning [ERI], gennemføres under strukturfondene med et beløb på 53 272 800 000 EUR i løbende priser af det beløb, der er omhandlet i samme forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i), med forbehold af artikel 4, stk. 3, 4 og 8.	De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2 i forordning [ERI], gennemføres under strukturfondene med et beløb på 53 272 800 000 EUR i løbende priser af det beløb, der er omhandlet i samme forordnings artikel 3, stk. 2, litra a), nr. i), med forbehold af artikel 4, stk. 3, 4 og 8.
Disse supplerende midler for 2021 og 2022 udgør eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5.	Disse supplerende midler for 2021 og 2022 udgør eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5. Der kan ved hjælp af en delegeret retsakt træffes afgørelse om at forlænge fleksibilitetsforanstaltningerne under REACT-EU til årene 2023 og 2024.

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 10

COM(2020) 451 final — del 1

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Ændring af titel

Artikel 92b

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)	Ekstraordinære supplerende midler og gennemførelsesordninger under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og målet om europæisk territorialt samarbejde med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU)

⁽¹⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10-2020-INIT/en/pdf>.

Begrundelse

Covid-19-pandemien og den ensidige lukning af et antal medlemsstaters indre grænser har i grænseregioner haft stærkt ødelæggende virkninger, som skal afhjælpes på ordentlig vis.

Anbefalet ændring 11

COM(2020) 451 final — del 1

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De supplerende midler, der er omhandlet i artikel 91, stk. 1a, og artikel 92a (»de supplerende midler«), stilles til rådighed under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU). De supplerende midler anvendes til at gennemføre teknisk bistand i henhold til denne artikels stk. 6 og de operationer, der gennemfører det tematiske mål i denne artikels stk. 10.	De supplerende midler, der er omhandlet i artikel 91, stk. 1a, og artikel 92a (»de supplerende midler«), stilles til rådighed under målene om investeringer i vækst og beskæftigelse og om europæisk territorielt samarbejde med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU). De supplerende midler anvendes til at gennemføre teknisk bistand i henhold til denne artikels stk. 6 og de operationer, der gennemfører det tematiske mål i denne artikels stk. 10.

Begrundelse

Covid-19-pandemien og den første nedlukning havde en ødelæggende indvirkning på det grænseoverskridende samarbejde. Projekter under målet om territorielt samarbejde, herunder grænseoverskridende samarbejde, bør være berettiget til støtte.

Anbefalet ændring 12

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Supplerende midler stilles til rådighed med henblik på budgetmæssige forpligtelser for årene 2020-2022 ud over de samlede midler, der er omhandlet i artikel 91, som følger:	Supplerende midler stilles til rådighed med henblik på budgetmæssige forpligtelser for årene 2020-2022 ud over de samlede midler, der er omhandlet i artikel 91, som følger:
— 2020: 5 000 000 000 EUR	— 2020: 5 000 000 000 EUR
— 2021: 42 434 400 000 EUR	— 2021: 34 615 620 000 EUR
— 2022: 10 820 400 000 EUR.	— 2022: 18 639 180 000 EUR.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De supplerende midler for 2020 stilles til rådighed af de supplerende midler som omhandlet i artikel 91, stk. 1a.	De supplerende midler for 2020 stilles til rådighed af de supplerende midler som omhandlet i artikel 91, stk. 1a.
De supplerende midler for 2021 og 2022 stilles til rådighed af de supplerende midler som omhandlet i artikel 92a. De supplerende midler som omhandlet i artikel 92a anvendes også til dækning af administrationsudgifter op til 18 000 000 EUR i løbende priser .	De supplerende midler for 2021 og 2022 stilles til rådighed af de supplerende midler som omhandlet i artikel 92a. De supplerende midler kan også stilles til rådighed til budgetmæssige forpligtelser i 2023 og 2024 ved hjælp af en revision af denne forordning ved en delegeret retsakt og på grundlag af en anmodning fra en forvaltningsmyndighed og en medlemsstats begrundelse herfor. De supplerende midler som omhandlet i artikel 92a anvendes også til dækning af administrationsudgifter op til 18 000 000 EUR i faste 2018-priser .

Begrundelse

Forpligtelserne for de tilgængelige midler bør fordeles mere jævnt over 2021 og 2022 (henholdsvis 65 % og 35 %) for at lette den administrative byrde for forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne i forbindelse med afslutningen af de operationelle programmer for årene 2014-2020 og indledningen af de operationelle programmer for 2021-2027. De supplerende midler til dækning af administrationsudgifter bør angives i faste priser. Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 13

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen vedtager i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om fordelingen af de supplerende midler som bevillinger fra strukturfondene for 2020 og 2021 for hver medlemsstat i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i bilag VIIa. Denne afgørelse revideres i 2021 for at fastlægge fordelingen af de supplerende midler for 2022 på grundlag af de data, der er til rådighed senest den 19. oktober 2021.	Kommissionen vedtager i form af gennemførelsesretsakter en afgørelse om fordelingen af de supplerende midler som bevillinger fra strukturfondene for 2020 og 2021 for hver medlemsstat i overensstemmelse med de kriterier og den metode, der er fastsat i bilag VIIa. Denne afgørelse revideres i 2021 for at fastlægge fordelingen af de supplerende midler for 2022 på grundlag af de data, der er til rådighed senest den 19. oktober 2021. Hvis relevant, revideres den også i 2022 i forhold til de budgetmæssige forpligtelser i 2023 og 2024. Revisionerne skal sikre, at de operationelle programmer ikke påvirkes negativt.

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 14

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Uanset artikel 76, stk. 1, indgås de budgetmæssige forpligtelser for de supplerende midler i forbindelse med de enkelte berørte operationelle programmer for hver fond for årene 2020, 2021 og 2022.</p>	<p>Uanset artikel 76, stk. 1, indgås de budgetmæssige forpligtelser for de supplerende midler i forbindelse med de enkelte berørte operationelle programmer for hver fond for årene 2020, 2021 og 2022.</p>
<p>Den retlige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, for årene 2021 og 2022, træder i kraft på den dato, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i [ERI-forordningen].</p>	<p>Den retlige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 76, stk. 2, for årene 2021 og 2022, træder i kraft på den dato, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i [ERI-forordningen].</p>
<p>Artikel 76, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på de supplerende midler.</p>	<p>Artikel 76, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på de supplerende midler.</p>
<p>Uanset finansforordningens artikel 14, stk. 3, finder frigørelsesreglerne i del II, afsnit IX, kapitel IV, og artikel 136 anvendelse på de budgetmæssige forpligtelser, som er baseret på de supplerende midler, der er omhandlet i artikel 92a. Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 4, litra c), anvendes de supplerende midler ikke til et efterfølgende program eller en efterfølgende aktion.</p>	<p>Uanset finansforordningens artikel 14, stk. 3, finder frigørelsesreglerne i del II, afsnit IX, kapitel IV, og artikel 136 anvendelse på de budgetmæssige forpligtelser, som er baseret på de supplerende midler, der er omhandlet i artikel 92a. Uanset finansforordningens artikel 12, stk. 4, litra c), anvendes de supplerende midler ikke til et efterfølgende program eller en efterfølgende aktion.</p>
<p>Uanset artikel 86, stk. 2, og artikel 136, stk. 1, frigøres forpligtelserne for supplerende midler i overensstemmelse med de regler, der skal følges ved afslutningen af programmerne.</p>	<p>Uanset artikel 86, stk. 2, og artikel 136, stk. 1, frigøres forpligtelserne for supplerende midler i overensstemmelse med de regler, der skal følges ved afslutningen af programmerne.</p>
<p>Hver medlemsstat afsætter de supplerende midler, der er til rådighed til programmering under EFRU og ESF, til operationelle programmer.</p>	<p>Hver medlemsstat afsætter de supplerende midler, der er til rådighed til programmering under EFRU og ESF, til operationelle programmer.</p>
<p>Uanset artikel 92, stk. 7, kan det også foreslås at anvende en andel af de supplerende midler til at øge støtten til Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede («FEAD») før eller samtidig med tildelingen til EFRU og ESF.</p>	<p>Uanset artikel 92, stk. 7, kan det også foreslås at anvende en andel af de supplerende midler til at øge støtten til Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede («FEAD») og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet før eller samtidig med tildelingen til EFRU og ESF.</p>
<p>Efter den første tildeling kan de supplerende midler efter anmodning fra en medlemsstat om ændring af et operationelt program i henhold til artikel 30, stk. 1, overføres mellem EFRU og ESF uanset de procentsatser, der er omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c).</p>	<p>Efter den første tildeling kan de supplerende midler efter anmodning fra en medlemsstat om ændring af et operationelt program i henhold til artikel 30, stk. 1, overføres mellem EFRU og ESF uanset de procentsatser, der er omhandlet i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c).</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Artikel 30, stk. 5, finder ikke anvendelse på de supplerende midler. Disse midler tages ikke i betragtning ved beregningen af de lofter, der er fastsat i samme stykke.</p>	<p>Artikel 30, stk. 5, finder ikke anvendelse på de supplerende midler. Disse midler tages ikke i betragtning ved beregningen af de lofter, der er fastsat i samme stykke.</p>
<p>Med henblik på anvendelsen af finansforordningens artikel 30, stk. 1, litra f), finder betingelsen om, at der skal være tale om bevillinger til samme formål, ikke anvendelse på disse overførsler. Overførsler kan kun finde anvendelse i det igangværende eller de kommende år i finansieringsplanen.</p>	<p>Med henblik på anvendelsen af finansforordningens artikel 30, stk. 1, litra f), finder betingelsen om, at der skal være tale om bevillinger til samme formål, ikke anvendelse på disse overførsler. Overførsler kan kun finde anvendelse i det igangværende eller de kommende år i finansieringsplanen.</p>
<p>Kravene i artikel 92, stk. 4, finder hverken anvendelse på den oprindelige tildeling eller efterfølgende overførsler.</p>	<p>Kravene i artikel 92, stk. 4, finder hverken anvendelse på den oprindelige tildeling eller efterfølgende overførsler.</p>
<p>Beløb tildelt til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i henhold til artikel 92, stk. 5, under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse påvirkes ikke.</p>	<p>Beløb tildelt til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet i henhold til artikel 92, stk. 5, under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse påvirkes ikke.</p>
<p>De supplerende midler gennemføres i overensstemmelse med reglerne for den fond, som de tildeles eller overføres til.</p>	<p>De supplerende midler gennemføres i overensstemmelse med reglerne for den fond, som de tildeles eller overføres til.</p>

Anbefalet ændring 15

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 5, sjette afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Hver medlemsstat afsætter de supplerende midler, der er til rådighed til programmering under EFRU og ESF, til operationelle programmer.</p>	<p>Hver medlemsstat afsætter i overensstemmelse med principperne om partnerskab og flerniveaustyring, jf. artikel 5, de supplerende midler, der er til rådighed til programmering under EFRU og ESF, til operationelle programmer.</p>

Begrundelse

De regionale og lokale myndigheder samt andre relevante interessenter må spille en aktiv rolle, når der træffes beslutning om tildeling af supplerende midler.

Anbefalet ændring 16

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 7, andet og tredje afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med henblik på anvendelsen af artikel 134, stk. 2, på den årlige forfinansiering i årene 2021, 2022 og 2023 omfatter støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program de supplerende midler.</p> <p>Det beløb, der er udbetalt som supplerende første forfinansiering, skal være udlignet fuldstændigt i Kommissionens regnskab, senest når programmet afsluttes.</p>	<p>Med henblik på anvendelsen af artikel 134, stk. 2, på den årlige forfinansiering i årene 2021, 2022, 2023 og 2024 omfatter støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program de supplerende midler.</p> <p>Det beløb, der er udbetalt som supplerende første forfinansiering, skal være udlignet fuldstændigt i Kommissionens regnskab, senest når programmet afsluttes.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden. Det foreslås derfor at bevare Kommissionens forslag, som er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets REGI-betænkning.

Anbefalet ændring 17

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>De supplerende midler, der ikke afsættes til teknisk bistand, anvendes under det tematiske mål, der er omhandlet i stk. 10, til at støtte operationer til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien.</p> <p>De supplerende midler kan af medlemsstaterne enten tildeles en eller flere særskilte prioritetsakser inden for et eksisterende operationelt program eller operationelle programmer eller til et nyt operationelt program som omhandlet i stk. 11. Uanset artikel 26, stk. 1, dækker programmet perioden indtil den 31. december 2022, med forbehold af stk. 4.</p>	<p>De supplerende midler, der ikke afsættes til teknisk bistand, anvendes under det tematiske mål, der er omhandlet i stk. 10, til at støtte operationer til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien.</p> <p>De supplerende midler kan af medlemsstaterne enten tildeles en eller flere særskilte prioritetsakser inden for et eksisterende operationelt program eller operationelle programmer eller til et nyt operationelt program som omhandlet i stk. 11. Uanset artikel 26, stk. 1, dækker programmet perioden indtil den 31. december 2022 eller den 31. december 2024 i tilfælde, hvor undtagelsen omhandlet i stk. 2 finder anvendelse, med forbehold af stk. 4.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For så vidt angår EFRU, anvendes de supplerende midler primært til at støtte investeringer i produkter og tjenesteydelser til sundhedsvæsenet, til at yde støtte i form af driftskapital eller investeringsstøtte til SMV'er, investeringer, der bidrager til overgangen til en digital og grøn økonomi, investeringer i infrastruktur, der leverer basale tjenester til borgerne, og økonomiske foranstaltninger i de regioner, der er mest afhængige af de sektorer, der er mest berørt af krisen.</p> <p>For så vidt angår ESF, anvendes de supplerende midler primært til at støtte bevarelse af arbejdspladser, herunder gennem ordninger med nedsat arbejdstid og støtte til selvstændige, også selv om denne støtte ikke kombineres med aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, medmindre sidstnævnte kræves i henhold til national lovgivning. De supplerende midler anvendes også til at støtte jobskabelse, navnlig for personer i sårbare situationer, ungdomsbeskæftigelsesforanstaltninger, uddannelse, udvikling af færdigheder, navnlig til at støtte den dobbelte grønne og digitale overgang, og til at forbedre adgangen til sociale tjenesteydelser af almen interesse, herunder for børn.</p>	<p>For så vidt angår EFRU, anvendes de supplerende midler primært til at støtte investeringer i produkter og tjenesteydelser til sundhedsvæsenet, til at yde støtte i form af driftskapital eller investeringsstøtte til SMV'er, investeringer, der bidrager til overgangen til en digital og grøn økonomi, investeringer i infrastruktur, der leverer basale tjenester til borgerne, og økonomiske foranstaltninger i de regioner, der er mest afhængige af de sektorer, der er mest berørt af krisen.</p> <p>For så vidt angår ESF, anvendes de supplerende midler primært til at støtte bevarelse af arbejdspladser, herunder gennem ordninger med nedsat arbejdstid og støtte til selvstændige, også selv om denne støtte ikke kombineres med aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, medmindre sidstnævnte kræves i henhold til national lovgivning. De supplerende midler anvendes også til at støtte jobskabelse, navnlig for personer i sårbare situationer, ungdomsbeskæftigelsesforanstaltninger, uddannelse, udvikling af færdigheder, navnlig til at støtte den dobbelte grønne og digitale overgang, og til at forbedre adgangen til sociale tjenesteydelser af almen interesse, herunder for børn.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 18

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med undtagelse af teknisk bistand, jf. stk. 6, og af de supplerende midler, der anvendes til FEAD, jf. stk. 5, syvende afsnit, anvendes de supplerende midler til at støtte operationer under det nye tematiske mål »Fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien«, der supplerer de tematiske mål i artikel 9.</p>	<p>Med undtagelse af teknisk bistand, jf. stk. 6, og af de supplerende midler, der anvendes til FEAD eller ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, jf. stk. 5, syvende afsnit, anvendes de supplerende midler til at støtte operationer under det nye tematiske mål »Fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien«, der supplerer de tematiske mål i artikel 9.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det tematiske mål, der er omhandlet i første afsnit, er udelukkende til rådighed for programmeringen af de supplerende midler. Uanset artikel 96, stk. 1, litra b), c) og d), kombineres det ikke med andre investeringsprioriteter.</p> <p>Det tematiske mål, der er omhandlet i første afsnit, udgør også den fælles investeringsprioritet for programmeringen og gennemførelsen af de supplerende midler fra EFRU og ESF.</p> <p>Hvis der fastsættes en eller flere særskilte prioritetsakser svarende til det tematiske mål, der er omhandlet i første afsnit, i et eksisterende operationelt program, stilles der ikke krav om de elementer, der er anført i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. v) og vii), i forbindelse med beskrivelsen af prioritetsaksen i det reviderede operationelle program.</p> <p>I den reviderede finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra d), fastsættes fordelingen af de supplerende midler for årene 2020, 2021 og, hvis det er relevant, for 2022 uden at identificere beløbene for resultatreserven og uden opdeling pr. regionskategori.</p> <p>Uanset artikel 30, stk. 1, skal anmodninger, der indgives af en medlemsstat om ændring af et program, være behørigt begrundet og navnlig indeholde en beskrivelse af de forventede virkninger af ændringerne af programmet for fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien. De ledsages af det reviderede program.</p>	<p>Det tematiske mål, der er omhandlet i første afsnit, er udelukkende til rådighed for programmeringen af de supplerende midler. Uanset artikel 96, stk. 1, litra b), c) og d), kombineres det ikke med andre investeringsprioriteter.</p> <p>Det tematiske mål, der er omhandlet i første afsnit, udgør også den fælles investeringsprioritet for programmeringen og gennemførelsen af de supplerende midler fra EFRU og ESF.</p> <p>Hvis der fastsættes en eller flere særskilte prioritetsakser svarende til det tematiske mål, der er omhandlet i første underafsnit, i et eksisterende operationelt program, stilles der ikke krav om de elementer, der er anført i artikel 96, stk. 2, litra b), nr. v) og vii), i forbindelse med beskrivelsen af prioritetsaksen i det reviderede operationelle program.</p> <p>I den reviderede finansieringsplan, der er omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra d), fastsættes fordelingen af de supplerende midler for årene 2020, 2021 og, hvis det er relevant, for 2022 uden at identificere beløbene for resultatreserven og uden opdeling pr. regionskategori.</p> <p>Uanset artikel 30, stk. 1, skal anmodninger, der indgives af en medlemsstat om ændring af et program, være behørigt begrundet og navnlig indeholde en beskrivelse af de forventede virkninger af ændringerne af programmet for fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien. De ledsages af det reviderede program.</p>

Anbefalet ændring 19

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 10, nyt afsnit efter fjerde afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Uanset artikel 29, stk. 3 og stk. 4, og artikel 30, stk. 2, godkender Kommissionen enhver ændring til et eksisterende operationelt program eller ethvert nyt særligt operationelt program senest ti arbejdsdage efter, at en medlemsstat har forelagt det.</p>

Begrundelse

Ændrede eller nye operationelle programmer bør i lyset af målene med REACT-EU godkendes så hurtigt som muligt.

Anbefalet ændring 20

COM(2020) 451 final — del 1

Artikel 1, stk. 1, nr. 2)

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Artikel 92b, stk. 11, andet afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Uanset artikel 56, stk. 3, og artikel 114, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der senest den 31. december 2024 foretages mindst én evaluering af anvendelsen af de supplerende midler med henblik på at vurdere effektiviteten og virkningerne, og hvordan de har bidraget til det tematiske mål, der er omhandlet i denne artikels stk. 10.	Uanset artikel 56, stk. 3, og artikel 114, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at der senest den 31. december 2024 eller senest den 31. december 2026 i tilfælde, hvor undtagelsen omhandlet i afsnit 3 i stk. 2 i denne artikel finder anvendelse , foretages mindst én evaluering af anvendelsen af de supplerende midler med henblik på at vurdere effektiviteten og virkningerne, og hvordan de har bidraget til det tematiske mål, der er omhandlet i denne artikels stk. 10.

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden. Det foreslås derfor at holde sig til Kommissionens forslag, når det gælder frigørelsesreglen og forlængelsen indtil 2024, hvilket er i overensstemmelse med den vedtagne REGI-betænkning i Europa-Parlamentet.

Anbefalet ændring 21

COM(2020) 451 final — del 2

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Bilag — punkt 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De regler, der er beskrevet i punkt 1, må ikke medføre tildelinger pr. medlemsstat for perioden fra 2020 til 2022, som er større end	De regler, der er beskrevet i punkt 1, må ikke medføre tildelinger pr. medlemsstat for perioden fra 2020 til 2024, som er større end
a) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er over 109 % af gennemsnittet i EU-27: 0,07 % af deres BNP i 2019 i faste priser	a) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er over 109 % af gennemsnittet i EU-27: 0,07 % af deres BNP i 2019 i faste priser

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 svarer til eller er under 90 % af gennemsnittet i EU-27: 2,60 % af deres BNP i 2019 i faste priser</p> <p>c) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er over 90 % og svarer til eller er under 109 % af gennemsnittet i EU-27: Procentsatsen fremkommer ved hjælp af en lineær interpolering mellem 0,07 % og 2,60 % af deres BNP i 2019 i faste priser, hvilket resulterer i en forholdsmæssig reduktion af loftet i forhold til stigningen i velstanden.</p> <p>De beløb, der overstiger niveauet i litra a) til c) pr. medlemsstat, omfordes forholdsmæssigt på tildelingerne til alle de øvrige medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) er under 100 % af gennemsnittet i EU-27. BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er det BNI, der anvendes til samhørighedspolitik i forhandlingerne om FFR 2021-2027.</p>	<p>b) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 svarer til eller er under 90 % af gennemsnittet i EU-27: 2,60 % af deres BNP i 2019 i faste priser</p> <p>c) for de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er over 90 % og svarer til eller er under 109 % af gennemsnittet i EU-27: Procentsatsen fremkommer ved hjælp af en lineær interpolering mellem 0,07 % og 2,60 % af deres BNP i 2019 i faste priser, hvilket resulterer i en forholdsmæssig reduktion af loftet i forhold til stigningen i velstanden.</p> <p>De beløb, der overstiger niveauet i litra a) til c) pr. medlemsstat, omfordes forholdsmæssigt på tildelingerne til alle de øvrige medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNI pr. indbygger (i KKS) er under 100 % af gennemsnittet i EU-27. BNI pr. indbygger (i KKS) i perioden 2015-2017 er det BNI, der anvendes til samhørighedspolitik i forhandlingerne om FFR 2021-2027.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 22

COM(2020) 451 final — del 2

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Bilag — punkt 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med hensyn til beregningen af fordelingen af de ekstraordinære supplerende midler for 2020 og 2021:</p> <p>a) For BNP er referenceperioden: det første halvår i 2020.</p> <p>b) For antallet af arbejdsløse og antallet af arbejdsløse unge er referenceperioden: gennemsnittet af juni til august 2020.</p> <p>c) Den maksimale tildeling som følge af anvendelsen af punkt 2 ganges med de supplerende midlers andel for 2020 og 2021 af de samlede supplerende midler for 2020, 2021 og 2022.</p>	<p>Med hensyn til beregningen af fordelingen af de ekstraordinære supplerende midler for 2020 og 2021:</p> <p>a) For BNP er referenceperioden: det første halvår i 2020.</p> <p>b) For antallet af arbejdsløse og antallet af arbejdsløse unge er referenceperioden: gennemsnittet af juni til august 2020.</p> <p>c) Den maksimale tildeling som følge af anvendelsen af punkt 2 ganges med de supplerende midlers andel for 2020 og 2021 af de samlede supplerende midler for 2020, 2021, 2022, og hvis det er relevant 2023 og 2024.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Inden den metode, der er beskrevet i punkt 1 og 2 vedrørende de supplerende midler for 2020, finder anvendelse, vil der af tildelingen blive afsat et beløb svarende til en støtteintensitet på 30 EUR pr. indbygger til NUTS 2-regionerne i den yderste periferi. Denne tildeling vil blive fordelt pr. region og medlemsstat i forhold til den samlede befolkning i disse regioner. Det restende beløb for 2020 vil blive fordelt mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i punkt 1 og 2.</p>	<p>Inden den metode, der er beskrevet i punkt 1 og 2 vedrørende de supplerende midler for 2020, finder anvendelse, vil der af tildelingen blive afsat et beløb svarende til en støtteintensitet på 30 EUR pr. indbygger til NUTS 2-regionerne i den yderste periferi. Denne tildeling vil blive fordelt pr. region og medlemsstat i forhold til den samlede befolkning i disse regioner. Det restende beløb for 2020 vil blive fordelt mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i punkt 1 og 2.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Anbefalet ændring 23

COM(2020) 451 final — del 2

Forordning (EU) nr. 1303/2013

Bilag — punkt 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Med hensyn til beregningen af fordelingen af de ekstraordinære supplerende midler for 2022:</p> <p>a) For BNP er referenceperioden: det første halvår i 2021.</p> <p>b) For antallet af arbejdsløse og antallet af arbejdsløse unge er referenceperioden: gennemsnittet af juni til august 2021.</p> <p>c) Den maksimale tildeling som følge af anvendelsen af punkt 2 ganges med de supplerende midlers andel for 2022 af de samlede supplerende midler for 2020, 2021 og 2022.</p>	<p>Med hensyn til beregningen af fordelingen af de ekstraordinære supplerende midler for 2022 og hvis det er relevant 2023 og 2024.</p> <p>a) For BNP er referenceperioden: det første halvår i 2021.</p> <p>b) For antallet af arbejdsløse og antallet af arbejdsløse unge er referenceperioden: gennemsnittet af juni til august 2021.</p> <p>c) Den maksimale tildeling som følge af anvendelsen af punkt 2 ganges med de supplerende midlers andel for 2022 af de samlede supplerende midler for 2020, 2021, 2022, 2023 og 2024.</p>

Begrundelse

Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

COM(2020) 450 final

Anbefalet ændring 24

COM(2020) 450 final

Punkt 1 (ændres)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Følgende indsættes som betragtning 15a:</p> <p>»(15a) For at give medlemsstaterne fleksibilitet til at tildele og justere tildelingen af finansielle midler i overensstemmelse med deres specifikke behov er det nødvendigt at give dem mulighed for at anmode om begrænsede overførsler fra fondene til andre instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning eller mellem fondene i begyndelsen af programmeringsperioden eller i gennemførelsesfasen.«</p>	<p>Følgende indsættes som betragtning 15a:</p> <p>»(15a) For at give medlemsstaterne fleksibilitet til at tildele og justere tildelingen af finansielle midler som reaktion på de umiddelbare konsekvenser af en større krise og i overensstemmelse med deres specifikke behov er det — under overholdelse af adfærdskodeksen for partnerskab og flerniveaustyring — nødvendigt at give dem mulighed for at anmode om tematisk begrænsede og midlertidige overførsler fra fondene til andre instrumenter under direkte eller indirekte forvaltning eller mellem fondene i begyndelsen af programmeringsperioden eller i gennemførelsesfasen.«</p>

Begrundelse

Enhver omfordeling af midler fra og/eller mellem fondene bør foretages som reaktion på en større krise og under fuld overholdelse af principperne om partnerskab og flerniveaustyring.

Anbefalet ændring 25

COM(2020) 450 final

Punkt 6 (ændres)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1 affattes således:</p> <p>»1. Medlemsstaterne kan i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program anmode om overførsel af op til 5 % i alt af hver fonds oprindelige nationale tildeling til et andet instrument under direkte eller indirekte forvaltning.</p>	<p>I artikel 21 foretages følgende ændringer:</p> <p>a) Stk. 1 affattes således:</p> <p>»1. Medlemsstaterne kan — forståelse med deres respektive forvaltningsmyndigheder og under overholdelse af adfærdskodeksen for partnerskaber og flerniveaustyring — i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program som reaktion på en af Rådet anerkendt større krise anmode om overførsel af op til 5 % i alt af hver fonds oprindelige nationale tildeling til et andet instrument under direkte eller indirekte forvaltning, dog kun til operationer, som er i overensstemmelse med målene for samhørighedspolitikken.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne kan i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program også anmode om overførsel af op til 5 % i alt af hver fonds oprindelige nationale tildeling til en eller flere andre fonde. Medlemsstaterne kan anmode om en yderligere overførsel på op til 5 % i alt af den oprindelige nationale tildeling pr. fond mellem EFRU, ESF+ eller Samhørighedsfonden inden for medlemsstaternes samlede midler under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.«</p>	<p>Medlemsstaterne kan — i forståelse med deres respektive forvaltningsmyndigheder og under overholdelse af adfærdskodeksen for partnerskaber og flerniveaustyring — i partnerskabsaftalen eller i anmodningen om ændring af et program som reaktion på en af Rådet anerkendt større krise også anmode om overførsel af op til 7 % i alt af hver fonds oprindelige nationale tildeling til en eller flere andre fonde. Medlemsstaterne kan anmode om en yderligere overførsel på op til 7 % i alt af den oprindelige nationale tildeling pr. fond mellem EFRU, ESF+ eller Samhørighedsfonden inden for medlemsstaternes samlede midler under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst.«</p>

Begrundelse

Trods de negative konsekvenser af en hvilken som helst større krise, herunder covid-19-pandemien, bør medlemsstaterne ikke i alt for høj grad tilskyndes til at trække midler væk fra samhørighedspolitikken. På den anden side bør samhørighedspolitikken være mere fleksibel og kunne absorbere eventuelle negative chok som f.eks. den aktuelle pandemi.

Anbefalet ændring 26

COM(2020) 450 final

Punkt 8 (ændres), ny artikel 15a, nyt sidste afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Ovennævnte foranstaltninger finder anvendelse senest 24 måneder eller, hvis det er relevant, 48 måneder efter Rådets afgørelse, jf. første afsnit. Enhver forlængelse af foranstaltningerne forudsætter, at Rådet træffer en ny afgørelse, hvor det konstateres, at der er indtruffet en større krise.</p>

Begrundelse

Samtlige ekstraordinære foranstaltninger, der træffes som reaktion på ekstraordinære omstændigheder, bør være begrænset til en klart defineret tidsperiode. Foranstaltningerne bør kun forlænges af Rådet, såfremt en større krise trækker ud. Forvaltningsmyndighederne har brug for mere tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden

COM(2020) 452 final

Anbefalet ændring 27

COM(2020) 452 final

Nr. 2) (ændres)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Følgende indsættes som betragtning (10b):</p> <p>»(10b) For at styrke de offentlige sundhedssystemers kapacitet til at forebygge, reagere hurtigt på og komme på fode igen efter sundhedsmæssige nødsituationer bør EFRU også bidrage til sundhedssystemernes modstandsdygtighed. Da covid-19-pandemien uden fortilfælde har vist vigtigheden af, at kritiske forsyninger øjeblikkeligt stilles til rådighed for at sikre en effektiv respons på en nødsituation, bør EFRU's anvendelsesområde desuden udvides, så det bliver muligt at indkøbe de forsyninger, der er nødvendige for at styrke modstandsdygtigheden over for katastrofer og for at styrke sundhedssystemernes modstandsdygtighed. Ved indkøb af forsyninger for at styrke sundhedssystemernes modstandsdygtighed bør dette være i overensstemmelse med og ikke gå videre end den nationale sundhedsstrategi og sikre komplementaritet med [sundhedsprogrammet] og rescEU's kapacitet under EU's civilbeskyttelsesmekanisme (UCPM).«</p>	<p>Følgende indsættes som betragtning (10b):</p> <p>»(10b) For at styrke de offentlige sundhedssystemers kapacitet til at forebygge, reagere hurtigt på og komme på fode igen efter sundhedsmæssige nødsituationer bør EFRU også bidrage til sundhedssystemernes modstandsdygtighed. Da covid-19-pandemien uden fortilfælde har vist vigtigheden af, at kritiske forsyninger øjeblikkeligt stilles til rådighed for at sikre en effektiv respons på en nødsituation, bør EFRU's anvendelsesområde desuden udvides, så det bliver muligt at indkøbe de forsyninger, der er nødvendige for at styrke modstandsdygtigheden over for katastrofer og for at styrke sundhedssystemernes modstandsdygtighed. Ved indkøb af forsyninger for at styrke sundhedssystemernes modstandsdygtighed bør dette være i overensstemmelse med og ikke gå videre end den nationale sundhedsstrategi og eventuelt de regionale sundhedsstrategier og sikre komplementaritet med [sundhedsprogrammet] og rescEU's kapacitet under EU's civilbeskyttelsesmekanisme (UCPM).«</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. bifalder de målrettede forslag i REACT-EU-pakken, som er rettet mod at afhjælpe de direkte negative socioøkonomiske konsekvenser af den aktuelle pandemikrise og andre større fremtidige kriser, herunder forslag om supplerende finansielle midler til iværksættelse af kriseafhjælpning og fremme af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning;
2. fremhæver samhørighedspolitikens store betydning og denne politiks muligheder for at understøtte byer og regioner i en krisetid, herunder ved at anvende de eksisterende operationelle programmer. I den forbindelse peger udvalget på, at de udfordringer, som skal tackles ved hjælp af REACT-EU, nemlig afbødning af de negative følger af covid-19 og forberedelse af en langsigtet genopretning, kræver skræddersyede og territorielt tilpassede strategier, eftersom de territoriale virkninger og muligheder hidrørende fra disse udfordringer ikke er jævnt fordelt i EU;
3. understreger behovet for at finde en balance mellem hurtige udbetalinger af nye tilgængelige midler, effektive og virksomhedsfulde investeringer og behovet for at undgå uregelmæssigheder, systemiske fejl og svindel;

4. gentager sine betænkeligheder ved den midlertidige karakter af visse finansielle forstærkningstiltag under samhørighedspolitikken, som ikke vil kompensere for de oprindelige nedskæringer, som Kommissionen foreslog i 2018. Udvalget insisterer i den forbindelse på, at samhørighedspolitikken ikke mister fokus på de langsigtede mål og udviklingsbehov ved gennemførelse af kortsigtede prioriteter;
5. bifalder tiltagene til nedbringelse af den administrative byrde forbundet med gennemførelsen af programmerne;
6. noterer sig undtagelsen fra kravene om tematisk koncentration under REACT-EU, men anbefaler et minimum af tematisk koncentration for at sikre, at de midler, der anvendes til genopretning efter krisen, er i overensstemmelse med EU's mål om at opnå klimaneutralitet inden 2050. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at gøre innovativ brug af de supplerende midler for at bringe deres økonomier på kurs mod en grøn, digital og modstandsdygtig udvikling, der sikrer genopretning på lang sigt;
7. understreger, at — for at sikre, at pengene bruges, hvor behovet er størst — bør principperne om partnerskab og flerniveaustyring finde anvendelse, når der foretages ændringer i eller oprettes nye operationelle programmer til dækning af de finansielle tildelinger under REACT-EU, og når midler omfordeles, og der foretages ændringer i de samhørighedspolitiske programmer for tiden efter 2020;
8. understreger, at det haster med at forberede og effektivt gennemføre et stort antal projekter inden for forskellige områder, hvis vi skal komme ud på den anden side af krisen. Dette kan imidlertid blive hæmmet af manglen på midler på de lokale og regionale budgetter. Det er derfor nødvendigt at benytte sig af tilgængelig teknisk bistand på nationalt og EU-niveau for at støtte en hurtig lancering af de vigtigste projekter, der har til formål at genstarte økonomien;
9. understreger, at covid-19-pandemien og den ensidige lukning af grænserne i et antal medlemsstater har haft stærkt ødelæggende virkninger i grænseregioner, hvilket skal afhjælpes på ordentlig vis, blandt andet ved at finansiere grænseoverskridende projekter. Udvalget understreger, at i tilfælde af fremtidige nedlukningsforanstaltninger bør lukning af grænser, der fører til uforholdsmæssige afbrydelser i livet for befolkningen i grænseregioner, undgås.

REACT-EU-forordningen

10. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder indførelsen af et nyt tematisk mål, nemlig »fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien«, for de supplerende midler, hvilket bør lette programmeringen og de efterfølgende evalueringer af foranstaltninger, der iværksættes under REACT-EU;
11. bifalder muligheden for, at der kan søges om en medfinansieringssats på op til 100 %, når der ydes supplerende midler under REACT-EU, og opfordrer samtidig til et hensigtsmæssigt investeringsflow og øget overvågning i forhold til potentielle uregelmæssigheder;
12. bifalder den højere forfinansiering af foranstaltninger, der støttes af den supplerende REACT-EU-finansiering, da det burde muliggøre en hurtig udbetaling af forpligtede beløb;
13. opfordrer til, at de supplerende midler bliver fordelt indtil 2024, så forvaltningsmyndighederne får den nødvendige tid og fleksibilitet til at gennemføre et nyt program af denne størrelsesorden, og for at fremme virkningen og effektiviteten af udgifterne samt lette de administrative byrder;
14. understreger, at muligheden for overførsler mellem kategorier af regioner kun bør anvendes, når der ikke er andre finansieringsmuligheder og kun i det omfang, det er nødvendigt med henblik på en omgående reaktion på covid-19-udbruddet og under hensyntagen til det overordnede mål om økonomisk, social og territorial samhørighed.

Ændringen af forslaget til forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027

15. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig den ekstra fleksibilitet til overførsel af finansielle midler fra programmer under samhørighedspolitikken til instrumenter, der forvaltes direkte eller indirekte som reaktion på en større krise;
16. gentager, at den form for ekstraforanstaltninger bør være begrænsede i tid og omfang, da overførsler ikke må udgøre en hindring for især gennemførelsen eller fuldførelsen af væsentlige investeringer i de regioner, der berøres af disse overførsler;

17. understreger samtidig, at samhørighedspolitikken efter 2020 bør være mere fleksibel og kunne absorbere eventuelle negative chok som f.eks. den aktuelle pandemi;
18. bifalder den lavere tærskel for udfasning af operationer i den kommende programmeringsperiode;
19. anbefaler, at der indføres præciserende bestemmelser for udvælgelsen af fysisk fuldførte eller fuldt gennemførte operationer som direkte reaktion på negative virkninger af en krisesituation.

Ændringen af forslaget til forordning om EFRU og Samhørighedsfonden for perioden 2021-2027

20. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder udvidelsen af anvendelsesområdet for støtte, da det øger medlemsstaternes modstandsdygtighed over for eventuelle fremtidige kriser. Udvalget understreger i den forbindelse vigtigheden af bedre adgang til finansiering for de virksomheder, der er hårdest ramt af krisen, uden at anvendelsen af statsstøttereglerne samtidig går i glemmebogen;
21. bifalder udvidelsen af støtte gennem finansiering af arbejdskapital til SMV'er, hvilket bør gøre det muligt for dem at reagere hurtigt på en eventuel større krise;
22. noterer sig dispensationen fra kravene om tematisk koncentration og minimumstildelinger til bæredygtig byudvikling som reaktion på ekstraordinære omstændigheder. Udvalget efterlyser dog større ambitioner og udvikling af territoriale instrumenter på lokalt og regionalt niveau i perioden efter 2020.

Ændringen af Den Europæiske Socialfond (ESF) for perioden 2021-2027

23. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder forslagene om at gøre noget ved børnefattigdom og øge den tematiske koncentration på ungdomsbeskæftigelse, eftersom disse grupper har vist sig at være meget sårbare over for covid-19-pandemiens negative virkninger og derfor fortjener langt større opmærksomhed;
24. bifalder muligheden for midlertidige foranstaltninger vedrørende anvendelsen af ESF+;
25. advarer om, at enhver nedskæring i EU's sundhedsprogram kan forringe EU's beredskab over for fremtidige pandemier væsentligt, og understreger synergiene mellem sundhedsprogrammet og ESF+.

Afsluttende bemærkninger

26. Det Europæiske Regionsudvalg peger på, at regioner og byer befandt sig i forreste linje under covid-19-pandemien og er det bedste sted at sikre genopretningen efter asymmetriske chok som denne krise;
27. understreger derfor, at de foranstaltninger, der er begrundet i covid-19-krisen, under ingen omstændigheder bør føre til et forsøg på at centralisere gennemførelsen af samhørighedspolitikken i perioden efter 2020;
28. understreger, at decentraliseret EU-finansiering til regioner og byer følgerig ikke kun er en effektiv måde at løse negative kortsigtede sundhedskriser på, men også lægger fundamentet for en bæredygtig genopretning på mellemlang og lang sigt;
29. opfordrer i den henseende til fuld koordinering mellem samhørighedspolitikens instrumenter og andre EU-ordninger, herunder Fonden for Retfærdig Omstilling og genopretnings- og resiliensfaciliteten, med henblik på at maksimere programmernes positive virkninger på mellemlang og lang sigt og tilrettelægge et effektivt gennemførelses-system;
30. bemærker, at de fire lovforslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
31. støtter fuldt ud en EU-mekanisme til beskyttelse af demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder. Udvalget opfordrer til, at denne mekanisme opretholder alle grundlæggende EU-værdier, herunder respekt for den menneskelige værdighed og menneskerettighederne, frihed og lighed, i alle medlemsstater, regioner og kommuner.

Bruxelles, den 14. oktober 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA